

Giới thiệu Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert

Thời đại mạt pháp tu hành giới đệ nhất cao thủ Dương Kỳ, đi tới thời không song song năm 2005, nơi này có hắc ám áp hoàn chỉnh gia, còn có một chút tương tự mặt các minh tinh.

Cần không chế tốc độ tu luyện Dương Kỳ, quyết định nhập môn tu hành, thử nghiệm thế giới này các loại nghề nghiệp, trải nghiệm người bình thường yêu hận tình cừu, trong lúc lơ đãng, hắc trải qua đầu chân đã tự thành một đoạn truyền kỳ.

Bản cổ sự từ Dương Kỳ xung kích Kim Đan cảnh bắt đầu.

Converter: _N2T_

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Không người nào có thể thành tiên

2016 năm ngày 16 tháng 9 đêm 12 giờ đúng, Cổ Huy Châu ngoại ô phía tây một toà lỵ bại cổ ốc phía tây trong sương phòng.

Dương Kỳ một thân màu xám thân đối quần áo luyện công khoanh chân ngồi ở trên giường, trong phòng không có mở đèn, nhưng cửa sổ mở rộng, cũ kỹ chạm trở mộc cửa sổ, đây là hắc Dương gia Tổ phòng, từ Thanh triều truyền xuống, đến nay đã có hơn 100 năm lịch sử.

Dương gia những tộc nhân khác bây giờ phân tán ở toàn quốc các nơi mấy cái trong thành phố, cũng còn có một nhánh lưu lại nơi này Cổ Huy Châu, nhưng ngoại trừ tết đến tết tới, thường ngày đã sớm không người đến này Tổ phòng.

Ngày hôm qua vừa qua khỏi tiết Trung thu, đêm nay ngoài cửa sổ mặt trăng so tới hôm qua càng tròn, ánh trăng trong sáng xuyên thấu qua kệt kệt kệt bị gió thổi đến hơi rung nhẹ cửa sổ chiếu vào trong phòng, như nước pho chiếu vào mặt đất màu xanh gạch thượng.

Dương Kỳ ngồi xếp bằng ở tám này tổ tiên truyền xuống trên giường bóng dáng, còn như vậy ban đêm, như vậy không có mở đèn trong phòng, lộ ra có mấy phần cô tịch.

Ánh trăng như nước pho hắt tới giường trước, nhưng không có lạc ở trên người hắc.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua này trong sương phòng một cảnh một vật, Dương Kỳ lòng yên tĩnh như nước, cùng Dương gia những người khác không giống, từ tốt nghiệp cao trung sau, hắc liền vẫn ở tại nơi này Tổ phòng bên trong, cũng coi như là thay Dương gia bảo vệ bộ này Tổ phòng.

Cha mẹ hắc đã sớm mất, nhiều năm qua, cũng không ai quản hắc, tốt nghiệp cao trung sau, rồi cùng gia gia ở này Tổ phòng bên trong sống nương tựa lẫn nhau, mà gia gia cũng ở năm trước mất.

Dương gia gốc gác thâm hậu, cho nên, tuy rằng Dương Kỳ nhiều năm như vậy đều không có công tác, nhưng hắc xưa nay không thiếu ăn mặc.

Hắc trong này ở mười mấy năm, đối với nơi này sớm đã có cảm tình.

Hắc cố ý trong này qua năm nay tiết Trung thu, một người tiết Trung thu, cái này ngày lễ đã qua, đêm nay chính là hắc lựa chọn vượt cửa ải ngày.

Dương gia những người khác vẫn không lớn đề mắt hắc, cho rằng hắc Dương Kỳ chính là Dương gia sĩ nhục, nhiều năm như vậy công việc gì cũng không làm, cái gì tay nghề cũng không học, cũng chỉ theo gia gia ở này Tổ phòng bên trong ăn no chờ chết, nhưng Dương Kỳ vẫn không để ý lắm, bởi vì những người kia căn bản là không hiểu thế giới của hắc!

Từ 5 tuổi bắt đầu hắc liền theo gia gia tu luyện tổ tiên truyền xuống « Đồng Phù Thiết Quyền », bây giờ đã có 27 năm.

32 tuổi!

Hắc rốt cục tu luyện tới gia gia hắc nằm mơ đều kỳ vọng hắc có thể đạt đến cảnh giới —— luyện khí đại viên mãn.

Chỉ cần tiến thêm một bước nữa, liền có thể ngưng tụ Kim Đan, từ đó thoát ly phạm nhân thân thể, đến lúc đó, dựa vào « Đồng Phù Thiết Quyền » thượng ghi chép, hắc đem nắm giữ các loại khó mà tin nổi thần thông.

Sánh ngang trong truyền thuyết tiên nhân.

Mà đêm nay, tựa là hắc lựa chọn vượt cửa ải ngày, thành thi khí kết Kim Đan, bại...

Bại thì kiểm cũi ba năm thiếu một giờ, công tán nhân vong.

Sẽ thành công sao?

Dương Kỳ không biết, cũng không muốn đi suy nghĩ nhiều, chân khí trong cơ thể từ lâu viên mãn, nếu như lại kéo dài thêm, hẳn liền muốn dần dần bỏ qua đỉnh cao chi niên, làm đỉnh cao không lại, trong cơ thể hần viên mãn chân khí thì sẽ dần dần tiêu tan, đợi lúc đó, hẳn vượt cửa ải hi vọng thành công sẽ càng thêm xa vời.

Tu hành như đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi! Từ xưa tới nay đều là đạo lý này.

« Đồng Phù Thiết Quyền » thượng rõ ràng ghi lại "Trăng tròn tắc khuyết", nói tựa là một khi chân khí trong cơ thể viên mãn, tiếp đến nếu như không đi ngưng tụ Kim Đan, viên mãn chân khí thì sẽ như trăng tròn sau khi dần dần trăng khuyết giống như vậy, dần dần tiêu tan, cho đến tuổi thọ đến lúc đó, toàn thân chân khí triệt để tan đi trong trời đất.

Yên lặng nhìn ngoài cửa sổ trong màn đêm trăng tròn một hồi lâu, Dương Kỳ mới thu hồi ánh mắt, ánh mắt yên tĩnh đóng thượng hai mắt, song chưởng vô thanh vô tức xoay chuyển, lòng bàn tay hướng thượng, hai bàn tay phân biệt tự nhiên đặt ở hai chân đầu gối bên trên.

Trong đan điền chân khí đang chậm chậm xoay tròn, như mây khói giống như vậy, mây khói một loại dày đặc chân khí tràn ngập hần đan điền, theo Dương Kỳ trong đan điền chân khí càng chuyển càng nhanh, phòng nhỏ trên giường, trên người hần màu xám quần áo luyện công không gió tự động, trên giường dần dần bay lên điểm điểm bụi bặm, sau đó chính là toàn bộ trong sương phòng đều khắp nơi đầy rẫy chung quanh xoay chuyển nhỏ bé gió xoáy.

Dần dần, tràn ngập ở phòng nhỏ mỗi một góc gió xoáy càng lúc càng lớn, hai phiến vốn chỉ là hơi lay động phát sinh nhẹ nhàng kệt kệt thanh cửa sổ, cũng theo trong sương phòng gió xoáy càng lúc càng lớn, mà lay động đến càng ngày càng kịch liệt, dần dần, cửa sổ như gặp đến bão táp giống như vậy, ở trên bề cửa sổ điên cuồng qua lại đóng đưa, hai cánh cửa sổ đóng đưa bên trong không ngừng đánh vào bên cửa sổ trên tường, không bao lâu, hai cánh cửa sổ thượng hồ giấy mỏng liền toàn phá nát.

Mà lúc này, ngoài phòng cũng dần dần nổi lên gió, gió từ nhỏ đến lớn, càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhanh, ở này tháng 9 đêm khuya, ngoài cửa sổ lại quất lên cuồng phong gào thét, ven đường đại thụ cây nhỏ bị thổi làm vang lên ào ào, lá rụng bay tán loạn, trên mặt đất lá rụng thì đánh xoáy chung quanh bay loạn.

Phụ cận người ta miêu cầu cảnh giác nổ tung gáy bộ lông, co lên đuôi, uông uông tiếng chó sủa liên tiếp, rất nhanh sẽ vang lên liên miên, những này cầu vừa không để ý chính mình chủ nhân quất mắng càng sủa càng vang, vừa lui khác thường không ngừng hướng về bên trong góc co, còn những kia gia miêu, mèo hoang, thì đã sớm nhảy xuống đầu tường, chung quanh tán loạn, sau đó nhảy đến một góc kê sát trong đó miêu miêu khê gọi, thăm thăm quý dị mắt mèo cảnh giác nhìn chung quanh, cả người bộ lông nổ tung.

Một ít vẫn không có ngủ lắng giềng ngẩng đầu nhìn bên ngoài cuồng phong, cùng với trong màn đêm càng ngày càng dày mây đen, trong lòng cũng chính là kinh ngạc không ngớt.

"Sắp mưa rồi sao?"

"Khí trời quý này! Nói thay đổi liền thay đổi ngay!"

"Hay là tranh thủ về nhà đi! Này e sợ lập tức liền muốn mưa xối xả rồi!"

...

Bên ngoài dị tượng, Dương Kỳ dường như chưa phát hiện, trên người hần quần áo luyện công đã sớm bị mặc danh cuồng phong thổi đến mức bay phấp phật, tóc cũng ở tùy ý bay lượn, chỉ thấy hần trải phẳng ở hai đầu gối thượng hai tay không ngừng biến ảo từng cái từng cái thần bí thủ quyết.

Mà theo hần thủ quyết biến ảo, thời gian một chút trôi qua, một chút xán lạn kim quang từ hần bụng dưới vị trí thấu y mà ra, dường như hần bụng dưới nơi đó cất giấu một cái cái gì tỏa ánh sáng tuyệt thể trần bảo.

Giữa bầu trời mây đen càng tụ càng dày, nếu như lúc này có người lưu ý, thì sẽ phát hiện những mây đen này tụ tập dày nhất địa phương, chính là Dương gia này Tổ phòng bầu trời.

Đột nhiên, mây đen bên trong một đạo sáng như tuyết ánh bạc du tẩu như xà, theo sát ầm ầm ầm tiếng sấm truyền ra, mấy giây sau, lại có một cái điện xà xé rách trong màn đêm tầng mây thật dày, càng thêm dọa người tiếng sấm như một mảnh tre buơng đột nhiên cùng nhau bẻ gãy một loại răng rắc răng rắc nổ vang, sau đó, tầng mây thật dày bên trong điện xà tựa như phát điên giống như vậy, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhanh, ầm ầm kèn kệt tiếng sấm liền liên tiếp không ngừng vang lên.

Ào ào ào như trút nước mưa to ở ngoài cửa sổ tùy ý nện xuống, rất nhanh sẽ hình thành khiến người ta không mở mắt nổi dày đặc trời mưa, trời mưa phong tỏa tòa thành cổ này, còn ở bên ngoài du đăng thị dân đã sớm trốn vào trong phòng, phụ cận sủa gọi không ngừng miêu cầu cũng đều nghỉ ngơi thanh âm, chăm chú trốn ở các góc bên trong run lẩy bẩy.

Dương gia Tổ phòng bên trong, Dương Kỳ bụng kim quang càng ngày càng thậm, dần đến cả phòng kim quang chói mắt, đồng thời, một luồng dị hương cũng dần dần ở bên trong tràn ngập, kim quang bên trong, Dương Kỳ lộ ra vàng chói lọi, trên mặt hần, trên tay da thịt màu sắc lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được chậm rãi chuyển đổi ánh sáng lộng lẫy, dần dần trở nên trắng loáng như ngọc, sợi tóc, hai hàng lông mày, màng rầu cũng dần dần trở nên đen bóng cực điểm.

Ở hán chính mình ý thức quan tường bên trong, trong đan điền một cái tròn vo Kim Đan dần dần thành hình, theo này viên Kim Đan dần dần ngưng kết thành hình, một loại trước nay chưa từng có sung sướng mê mải cảm giác từ đan điền lan tràn đến quanh người hán trong ngoài.

Xong rồi!

Nhắm mắt Dương Kỳ khoe miệng xuất ra một tia tự đáy lòng ý cười, nhiều năm tu luyện, nhiều năm tìm hiểu, hán rốt cục thành công, ở cái này bị vô số người coi là thời đại mật pháp thời đại, ngưng tụ thành Kim Đan, tiến vào trong truyền thuyết cảnh giới tiên nhân.

Nhưng là, đang lúc này, đột nhiên một cái thô to như măng xà to lớn chớp giạt từ trong màn đêm kia tầng mây dày đặc bên trong phi nhanh mà xuống, Tổ phòng trong sương phòng, Dương Kỳ trong lòng đột nhiên oánh oánh nhảy lên, một luồng trước nay chưa từng có mãnh liệt cảm giác nguy hiểm đột nhiên tập thượng tâm đầu, khép kín hồi lâu hai mắt bỗng nhiên mở, trong mắt hai đạo tinh mang bạo hiện, thân hình vừa muốn nổi lên tránh ra, hai chân vừa phát lực, cái mông vừa rời đi giường, trên nóc nhà liền rầm một tiếng, ngói tiếng vỡ vụn truyền đến, thô to to lớn chớp giạt đúng lúc kích trúng đỉnh đầu của hán, mãnh liệt cực điểm điện lưu trong nháy mắt xuyên thủng thân thể của hán, từ trên xuống dưới, trên đỉnh đầu ngói vỡ mảnh ào ào đi xuống, một ít nện ở Dương Kỳ trên đầu, trên người, đối với những nào đập xuống ở trên đầu mình, trên người gỗ vụn ngói vỡ, Dương Kỳ thật giống không hề có một chút cảm giác, hán hết thấy cảm giác giờ khắc này đều tụ tập ở hán trong đan điền, thô to chớp giạt bỏ vào hán đỉnh đầu một khắc đó, hán phảng phất rõ ràng nghe thấy bản thân trong đan điền kia viên Kim Đan răng rắc vỡ vụn thanh âm.

Vừa ở trong mắt hán bạo hiện tinh mang cấp tốc biến mất, một luồng hơi bại sắc ở trong mắt hán hiện lên, lập tức phần này hơi bại sắc liền cấp tốc lan tràn đến trên mặt của hán, râu tóc, toàn thân, đặt ở hai đầu gối thượng hai tay...

Da dẻ mất đi trắng loáng ánh sáng lộng lẫy, trở nên hơi bại không chịu nổi; vừa trở nên đen nhánh như mực râu tóc cấp tốc trở nên tiêu tụy.

Một vết vết khổ sở xuất hiện ở khoe miệng, vừa rời đi giường không tới một tấc cái mông rơi xuống ở trên giường, Dương Kỳ có thể rõ ràng cảm giác được vốn là dồi dào cực điểm sinh cơ từ trong cơ thể hán như nước rút như thủy triều cấp tốc cách hán mà đi.

Trên trời chớp giạt biến mất rồi, tiếng sấm ngừng, vừa còn như trút nước một loại mưa to cũng ngừng, Dương gia Tổ phòng bầu trời mây đen quỷ dị nhanh chóng tản đi.

Về hui quanh ở trong mắt Dương Kỳ hiện lên, hán biết mình xong, làm son chín trượng, sắp thành lại hồng, Kim Đan chỉ lát nữa là phải hoàn toàn ngưng kết thành công, thiên kiếp nhưng phá hủy hán, thiên địa không cho hán thành tựu Kim Đan.

"Ha... Ha ha..."

Cay đắng phát sinh hai tiếng thê lương tiếng cười, cuối cùng một tia thần thái cuối cùng từ trong mắt hán biến mất, hai tay vô lực từ hai đầu gối thượng lướt xuống, đầu cũng vô lực rũ xuống đến.

Thiên địa không cho hán thành tựu Kim Đan, hán có thể làm sao?

Trong sương phòng kim quang không còn, gió cũng biến mất rồi, chỉ còn lại Dương Kỳ trên đỉnh đầu trên nóc nhà phá cái hang lớn kia chứng minh bên trong vừa nãy tất cả không hề là ảo giác, ánh trắng trong sáng lần thứ hai rơi hạ xuống, mà lần này, ánh trắng trong sáng cuối cùng từ nóc nhà cái kia phá trong động rơi hạ xuống, lạc trên người Dương Kỳ.

Mang theo sâu sắc hui quanh cùng tâm tro, Dương Kỳ đi xong đời này của hán, ở cái này Trung Thu vừa qua khỏi buổi tối, ở Dương gia này Tổ phòng trong sương phòng, ở không người hiểu rõ tình huống dưới, hán đi tới qua cuộc đời của chính mình đỉnh cao, nhưng ở hán thời khắc đỉnh cao nhất bị thiên địa đoạt đi hết thấy sinh cơ.

Chỉ cần lại tiến vào nửa bước, hán tựu là tiên! Nhưng là liền này nửa bước, hán không cách nào nhảy tới.

Cái chết của hán, sẽ không có người lưu ý, sẽ không có người khổ sở, thậm chí, rất nhanh thì sẽ không lại có người nhớ tới hán, hán như trước chính là Dương gia sĩ nhục, có thể ở sau khi hán chết, Dương gia rất nhiều người đều sẽ cao hứng, bởi vì hán cái này Dương gia sĩ nhục rốt cục chết rồi, sẽ không tiếp tục để người nhà họ Dương cảm thấy mất mặt.

Thành tiên?

Đây là một cái Vô Tiên thời đại, không người nào có thể thành tiên!

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Khởi đầu mới

Lại mở mắt ra thời điểm, Dương Kỳ chính là mờ mịt, mặc dù hần suất chút nữa ngưng tụ Kim Đan thành công, thành tựu tiên nhân chính quả.

Bởi vì hần nhớ tới Kim Đan sắp thành thời gian, đạo kia thiên kiếp chớp giết đã dập tắt trong cơ thể hần hết thấy sinh cơ, cho nên hần cho là mình không thể còn có mở mắt thời điểm.

Nhưng vào giờ phút này, hần nhưng chân thực mở mắt, lạnh lẽo mặt đất dán vào mặt của hần, còn có tay chân, toàn thân, nháy mắt một cái, Dương Kỳ ý thức được bản thân đang mặt hướng xuống nằm nhoài bên lề đường, ven đường chính là một thân cây tuổi không nhỏ cao to cây nhãn, tuy rằng còn không rõ ràng lắm chuyện này rốt cuộc là như thế nào, nhưng hần hay là hơi nhủu mi bò lên.

Bóng đêm bao phủ đại địa, đây là một cái yên tĩnh phố dài, sát đường đèn đuốc rất ít, hai đường xe chạy đường cái hai bên chính là thật dài nhìn không thấy ngọn hai hàng cao to cây nhãn.

Ánh mắt ở hai bên đường phố bề ngoài thượng chậm rãi xẹt qua, cúi đầu xem dưới chân đường phố, Dương Kỳ không tìm được một tia nhìn quen mắt cảm giác.

Đây là một nơi xa lạ!

Hần là không phải Cổ Huy Châu!

Bởi vì hai bên đường phố kiến trúc, bề ngoài đều không có Cổ Huy Châu kiểu kiến trúc, hồi ngôi tường trắng không có hình bóng, quen thuộc đầu ngựa tường cũng không có nhìn thấy.

Nơi này đến cùng chính là nơi nào?

Dương Kỳ đánh giá chung quanh xoay người, sau đó liền nhìn thấy phía sau chỗ không xa chính là cái ngã tư đường, nơi đó ánh đèn sáng rất nhiều, nơi đó có lui tới xe cộ, có đi ngang qua đường cái người đi đường.

Trùng mắt nhìn, Dương Kỳ theo bản năng mà bước đi hướng về bên kia đi đến, mới vừa đi rồi hai bước, hần cũng cảm giác được dị dạng dừng bước, cúi đầu đánh giá bản thân.

Khoảng chừng 40 số bàn chân, ăn mặc một đôi màu đen giày thể thao, một cái thâm sắc quần jean, đèn đường tối tăm, không thấy rõ quần màu sắc, hai cái chân có chút ngắn có chút nhỏ, chỉ hai điểm này, liền để Dương Kỳ ý thức được này không phải hần nguyên lai thân thể.

Hần nguyên lai tuy rằng cũng ốm, nhưng bàn chân so này đôi bàn chân đại chỉ ít hai số, chân cũng chỉ ít dài hai mươi cm.

Ánh mắt mê man mà đem hai tay giơ lên trước mắt, Dương Kỳ nhìn thấy đôi tay này cũng không phải hần nguyên lai, thon dài tinh tế ngón tay, lộ ra trẻ tuổi như thế, hoàn toàn không phải hần cặp kia 32 tuổi thời điểm bàn tay.

Chần chờ một chút, Dương Kỳ lại chậm rãi đưa tay sờ sờ mặt, gầy gò mặt cùng tuổi trẻ da dẻ, để hần càng thêm xác định này không phải hần nguyên lai thân thể.

Địa phương xa lạ, xa lạ thân thể!

Tăng thêm trong lòng hần cảm giác xa lạ.

Bất quá, trong lòng hần cũng không có hoảng loạn, trải qua như vậy một đoạn nhân sinh, tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyển » 27 năm, chỉ kém nửa bước liền hoàn toàn ngưng tụ thành Kim Đan, từ lâu để tâm trí của hần khác hẳn với người thường, một cái bị thiên kiếp đánh chết qua người, còn có cái gì có thể để hần cảm thấy hoảng loạn? Cảm thấy luống cuống?

Khỏe miệng xuất hiện một chút ý cười nhàn nhạt.

Dương Kỳ trong lòng có nhàn nhạt sung sướng, so với hồn phi phách tán, hoàn toàn biến mất ở cái này thế giới, như bây giờ có thể biến thành một người khác sống sót, hần cảm thấy đây là một chuyện tốt.

Nếu chính là chuyện tốt, vậy thì đáng giá cao hứng, không cần hoang mang.

Chỉ là, bộ thân thể này chính là một cái thân phận gì đây? Nhà của hần ở nơi nào? Ta nên đi chỗ nào?

Dương Kỳ lung tung không có mục đích kế tục bước đi về phía trước, hần dự định đi phía trước giao lộ nhìn, có lẽ sẽ có bộ thân thể này người quen gọi hần danh tự, như vậy hần cũng có thể nói bóng gió dò nghe bộ thân thể này gia ở nơi nào, trời tối, hần muốn trước tiên tìm một nơi đặt chân, mà chỗ tốt nhất, tự nhiên chính là bộ thân thể này gia.

Về phía trước lại đi rồi hai bước, Dương Kỳ lần thứ hai nghỉ chân, bởi vì hần cảm giác được bản thân sau đầu có đau cảm giác, bị thương loại đau này.

Lần thứ hai nghỉ chân, Dương Kỳ nghỉ hoặc mà đưa tay sờ sờ sau nã, ngón tay đụng tới chỗ đau thời điểm, tìm thấy một luồng cảm giác dính, nghỉ hoặc

mà đưa tay bắt đến trước mắt, phát hiện trên ngón tay dính không ít dính nhom nhóp máu tươi.

Khẽ nhú mảy suy nghĩ một chút, liền tưởng đến hần vừa nãy mở mắt ra lúc, nằm ngoài đường cái bên cạnh tình cảnh, Dương Kỳ khoảng chừng rõ ràng chính là chuyện gì xảy ra.

Hần là bộ thân thể này nguyên chủ bị người kích trúng sau não vị trí, sau đó đại khái chính là chết rồi, lại sau đó chính là hần Dương Kỳ linh hồn không biết làm sao liền chiếm cứ bộ thân thể này.

Nói như vậy, bộ thân thể này chủ nhân cũ ở chung quanh đây có kẻ địch?

Là báo thù? Hay là cùng người đánh nhau ầu đã bị người sảy tay đánh chết?

Nghĩ tới đây, Dương Kỳ lại nhú mảy, nghiêng tai lắng nghe động tĩnh chung quanh, không có nghe thấy tiếng bước chân, cũng không có nghe thấy tiếng xé gió, Dương Kỳ chậm rãi xoay người bốn phía cẩn thận dò xét một vòng, không có phát hiện bất kỳ bóng người nào, xem ra đánh chết bộ thân thể này nguyên chủ hung thủ đã sớm đào tẩu.

Hiện tại tạm thời hần là an toàn!

Dương Kỳ lỏng mảy giãn ra, suy nghĩ một chút, ở túi quần cùng trên người trong ngoài túi áo sờ sờ, tìm thấy một con vải bạt ví tiền, ví tiền trên có khóa kéo cùng một con dạng thanh điện thoại di động.

Kéo mở khóa kéo, Dương Kỳ nhìn thấy bên trong có vài tờ giá trị bề mặt to nhỏ khác nhau tiền giấy cùng ba bốn màu trắng bạc tiền xu.

10 nguyên, 20 nguyên, 5 nguyên, 1 nguyên...

Đếm đếm, tổng cộng có 67 nguyên.

Số tiền này để Dương Kỳ lần thứ hai hơi nhíu cau mày, không phải là bởi vì tiền ít, mà chính là số tiền này tệ thượng hoa văn cùng hần trước đây dùng không trọn vẹn như nhau.

Mấy tờ giấy tệ thượng đầu người hay là hần quen thuộc Mao gia gia, nhưng tiền giấy màu sắc cùng cái khác hoa văn nhưng không giống nhau.

Đèn đường tia sáng tối tăm, hần cũng thấy không rõ lắm, 10 nguyên mệnh giá thật giống chính là màu xanh lam, 20 nguyên chính là màu tím, 5 nguyên chính là màu xanh, này ba loại tiền giấy ngoại trừ Mao gia gia ảnh chân dung, tựa là Trường Thành. Một nguyên tiền xu thì cùng hần nguyên lai dùng nước cộng hòa tiền xu không xê xích bao nhiêu, nhưng tiền xu thượng hoa văn thật giống cũng không giống nhau lắm.

Lẽ nào đây là một cái thế giới xa lạ? Không chỉ chi là một cái thành thị xa lạ?

Vừa đem số tiền này nhét về trong bao tiền, Dương Kỳ vừa suy tư chậm rãi lần thứ hai đánh giá này điều dưới bóng đêm đường phố, khả năng chính là tâm lý tác dụng, thời khắc này, hần cảm thấy không khí nơi này thật giống đều cùng nguyên lai hần sinh hoạt địa phương không giống nhau.

Thị lực của hần vốn là rất mạnh, nhiều năm tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền », để hần ở ban đêm cũng có thể thấy mọi vật, nhưng hiện tại thay đổi bộ thân thể này, trong cơ thể lại không một tia tu từ « Đồng Phù Thiết Quyền » chân khí, Dương Kỳ phát hiện thị lực của hần cũng thoái hóa kịch liệt, đèn đường mờ vàng dưới ánh sáng, xem không xa lắm.

Trong lòng tuy rằng có rất nhiều nghi vấn, nhưng Dương Kỳ cũng không có trong này nghĩ chân rất lâu, đem ví tiền cùng điện thoại di động thả lại quần jean trong túi, hần liền tiếp tục đi về phía trước, lần này bước chân của hần hơi hơi bước lớn hơn một chút, không lâu liền đến đến phía trước cái kia ngã tư đường.

Cùng vừa nãy cái kia tối tăm đường phố giao nhau này điều đường cái rộng rãi hơn nhiều, sáu đường xe chạy, đường cái hai bên đèn đường rất sáng sủa, hai bên đường sát đường bề ngoài trên căn bản cũng đều đèn đuốc sáng choang, lối đi bộ xe đến xe đi, người đi đường như mắc cửi.

Huyền não đô thị cảnh đêm trong nháy mắt liền bao phủ Dương Kỳ.

Khẽ cười cười, Dương Kỳ trong lòng càng ổn định một ít, hiện tại hần không có chân khí, thân thủ khẳng định không lớn bằng trước đây, mà bộ thân thể này chủ nhân cũ rõ ràng chính là bị người đánh chết, hung thủ khả năng ở ngay gần, ở vừa nãy cái kia tối tăm không người trên đường phố, khẳng định so này người đến người đi trên đường cái nguy hiểm.

Hiện tại đặt mình trong này náo nhiệt trên đường cái, coi như hung thủ đột nhiên nhìn thấy hần, đánh giá cũng không còn dám động thủ.

Hung thủ cũng không biết chính là một người, hay là một đám người.

Bộ thân thể này chủ nhân cũ hần là không tới hai mươi tuổi, cái tuổi này người trẻ tuổi cùng người kéo bè kéo lũ đánh nhau chính là rất có thể.

Nói không chắc còn gia nhập một cái nào đó xã hội đen đoàn thể, đối thủ kia liền càng hơn nhiều.

Dương Kỳ ngăn cản một người đi đường thiếu nữ hỏi một thoáng, dò nghe thì ở phía trước chỗ không xa thì có một nhà phòng khám bệnh, hần liền hướng về bên kia đi đến.

Tìm tới phòng khám bệnh, ngồi ở phòng khám bệnh trong đại sảnh để bác sĩ cho hấn xử lý sau đầu vết thương thời điểm, Dương Kỳ bình tĩnh mà nghe bác sĩ cùng hộ sĩ ngạc nhiên kinh hô hấn sau đầu vết thương, bình tĩnh hai mắt nhìn đối diện giá thuốc thượng kia diện hình sợi dài tấm gương.

Chuẩn xác điểm nói, chính là nhìn kia chiếc gương bên trong bản thân.

Trong gương người trẻ tuổi kia, tựa là hấn dáng vẻ hiện tại.

Mười bảy mười tám tuổi đáng đáp, đẹp dài hai hàng lông mày, ánh mắt có chút u buồn, môi hồng răng trắng, bên môi có nhàn nhạt nhưng lông, chia ba bảy tóc nhu thuận kê sát ở trên đầu, chất tóc vẫn tính đen bóng, không thể nói được đẹp trai, nhưng cũng không thể nói được xấu, duyên dáng khí.

Vậy mà cùng hấn vốn dung mạo có sáu, bảy phần tương tự, nhìn trong gương khuôn mặt này, Dương Kỳ có loại nhìn thấy lúc tuổi còn trẻ chính mình ảo giác.

Cùng hấn lúc tuổi còn trẻ không giống chính là —— trong gương người trẻ tuổi này, so với hấn lúc tuổi còn trẻ muốn thấp một ít, ốm một ít, trong ánh mắt cũng có thêm một vệt u buồn.

Nhìn trong gương tấm này rất giống bản thân lúc tuổi còn trẻ mặt, Dương Kỳ mỉm cười, hấn đang nghĩ, có thể đây chính là hấn có thể trở thành bộ thân thể này tân chủ nhân trọng yếu nguyên nhân, hấn trước đây xem qua một cái suy đoán, có nhà khoa học đưa ra thời không song song lý luận, cái kia lý luận nói chúng ta mỗi người đồng loạt tồn tại với rất nhiều thời không song song bên trong, mỗi một cái bản thân ở mỗi một cái thời không song song đều lấy một loại thân phận khác nhau sinh sống.

Dương Kỳ giờ khắc này thì có điểm hoài nghi mình chiếm cứ bộ thân thể này, có phải là thời không song song bên trong chính hấn.

Nhìn trong gương tấm này quen thuộc bên trong mang theo mấy phần xa lạ tuổi trẻ khuôn mặt, Dương Kỳ có loại đảo ngược thời gian ảo giác, phảng phất hấn lại trở về lúc tuổi còn trẻ.

Thế giới khác nhau, thân phận khác nhau, tuổi trẻ thời gian, nhìn mình trong gương, một ý nghĩ dần dần ở hấn trái tim sinh sôi —— nếu đổi thân phận khác, vậy thì đổi một loại cách sống đi!

« Đồng Phù Thiết Quyền » hấn sẽ lại tu luyện từ đầu, nhưng hấn sẽ không giống trước đây như vậy trong cuộc sống chỉ có tu luyện, hấn sẽ thử nghiệm người bình thường sinh hoạt, thử nghiệm người bình thường sướng vui đau buồn, trải nghiệm người bình thường yêu hận tình cừu.

Đây là một khởi đầu mới!

Hấn đã có chút chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Nữ

"Được rồi! Miếng vết thương xử lý tốt rồi, Ài! Các người những này thanh niên a, không cố gắng đọc sách, liền biết đánh nhau! Cũng không nhìn một chút người cái này thân thể nhỏ bé, vạn hạnh nhé! Đây sau nào nhiều nguy hiểm nhé! Nếu như nặng hơn một chút, người nói không chắc sẽ chết người biết không? Chờ a! Ta lại đi cho người kê chút thuốc, mấy ngày nay cũng đừng gội đầu, chua cay, đậu chế phẩm, còn có cá tanh gì gì đó cũng đừng ăn biết không? Ài!"

Nam bác sĩ vừa cảm khái vừa nói liên miên cẩn thận cẩn dặn Dương Kỳ, Dương Kỳ quay đầu lại thời điểm, nam bác sĩ đã đi tới phía sau bàn làm việc ở cúi đầu kê thuốc cho hấn.

Tiểu hộ sĩ vừa thu thập cho Dương Kỳ làm giải phẫu dụng cụ, vừa lưu ý Dương Kỳ về mặt, Dương Kỳ về mặt quá bình tĩnh, không một chút nào như vừa bị người đánh vỡ đầu thanh niên phản ứng, hơn nữa, Dương Kỳ hiện tại thân thể này đáng đáp cũng không hề giống ưa thích đánh nhau đáng vẻ.

Thanh tú, gầy yếu, ánh mắt còn có chút u buồn, thấy thế nào đều là loại kia trầm mặc ít lời học sinh tốt đáng vẻ.

Dương Kỳ bình tĩnh mà đi tới bác sĩ trước bàn làm việc, lấy ra tiền trên người bao kéo mở khóa kéo, bên trong chỉ có 67 khối, trước hấn đã đếm qua, không biết có đủ hay không chỉ tiền thuốc thang.

"Thuốc giảm nhiệt, kháng sinh tố, đầu bào..."

Dương Kỳ nghe thấy nam bác sĩ vừa tả vừa mơ hồ niệm mấy cái tên thuốc, đặt hạ bút thời điểm, nam bác sĩ ngẩng đầu mỉm cười nói với Dương Kỳ: "Tổng cộng 82 khối, cho 80 khối! Ngày mai nhớ tới lại đây đổi thuốc biết không? Vết thương bị nhiễm trùng, ta lại cho người nghĩ biện pháp!"

"80 khối..."

Dương Kỳ cảm mở ra ví tiền khẽ cười khổ, này mới vừa xuyên việt tới bị thương không nói, cho vết thương khâu lại, lấy chút tiền thuốc cũng không đủ.

"Làm sao? Không đủ tiền?"

Nam bác sĩ hiển nhiên chính là sát ngôn quan sắc cao thủ, vừa nhìn Dương Kỳ bên mép cười khổ, còn muốn cầm tiền động tác đình ở chỗ đó, liền đoán được Dương Kỳ khó xử.

Liếc mắt nhìn Dương Kỳ trong bao tiền những nào linh linh toái toái tiền, nam bác sĩ cũng có chút bất đắc dĩ.

"Người nơi này có bao nhiêu? Kém bao nhiêu nha?"

"67! Ta chỗ này chỉ có 67! Nếu không... Bác sĩ người cho ta giảm một hai loại thuốc chứ?" Dương Kỳ cười khổ đưa ra một cái biện pháp giải quyết vấn đề.

Tiểu hộ sĩ ở chỗ không xa vừa thu dọn đồ vật, vừa cười trộm.

Nam bác sĩ càng bất đắc dĩ, lại thở dài, đứng lên vừa đi về phía giả thuốc nơi đó lấy thuốc, vừa bất đắc dĩ vung vung tay, nói: "Ài! Tính toán một chút rồi! 67 liền 67 đi! Liên biết các người những này thanh niên trên người không tiền gì! Sau đó đừng đánh nhau biết không? Người nói ba mẹ người nếu như biết rồi người bị người đánh thành như vậy, nên có bao nhiêu đau lòng!"

"Cảm tạ!"

Dương Kỳ trong lòng ấm áp, cái này cái trán có chút hơi đầu nam bác sĩ y đức nằm ngoài sự dự liệu của hắn, tốt bụng như vậy bác sĩ hắn nhưng là rất lâu chưa từng nghe nói.

"Không cần cảm ơn ta! Sau đó thiếu đánh nhau ít gây chuyện coi như ta những thuốc này phí không có bạch miễn người rồi! Phải học giỏi a! Tiểu tử!"

Ở nam bác sĩ lui nhai bên trong, Dương Kỳ tiếp nhận túi ni lông sắp xếp gọn mấy hộp được, lần thứ hai cảm tạ qua, rồi đi nhà này không bắt mắt chỗ khám bệnh.

Từ nơi này đi ra, Dương Kỳ trong lòng vẫn cứ có rất nhiều nghi vấn, không biết nơi này đến cùng là nơi nào, hắn bộ thân thể này gia ở đâu, cùng với cái khác rất nhiều chuyện hắn đều còn không biết.

Bất quá, hắn bình thân tính tình để hắn sẽ không bởi vì những chuyện này mà sốt ruột lên.

Đi ở đèn đóm tàn tạ đầu đường, hắn từ trong túi quần lấy ra con kia dạng thanh điện thoại di động, ở thông tin lục bên trong mỗi một cái tên thượng tìm kiếm, hy vọng có thể tìm tới một cái đánh dấu "Ba ba" hoặc là "Mẹ" chủng loại dây số.

Hắn hiện tại bị thương, lấy cơ này gọi điện thoại cho bộ thân thể này cha mẹ, để cho bọn họ tới tiếp một thoáng hắn về nhà, tuy rằng khả năng không tránh khỏi sẽ bị oán giận, thậm chí đánh chửi, nhưng chỉ cần có thể giải quyết thân phận của hắn bây giờ vấn đề, có một cái danh chính ngôn thuận gia đặt chân, Dương Kỳ cảm thấy đã đáng giá.

"Bỏ mắt "

"Cột điện "

"Ếch nhỏ "

"Tiện nhân bay "

"Nữ "

"Bà tám "

...

Nhìn điện thoại di động thông tin lục danh sách bên trong những này kỳ hoa ghi chú danh tự, nếu như đây là đảo quốc Anime phiên, Dương Kỳ trên trán khẳng định đã phủ xuống ba cái hắc tuyến, những này lung ta lung tung danh tự, hắn làm sao có khả năng xem rõ ràng? Điện thoại đánh tới, hắn cũng không biết nên xưng hô như thế nào đối phương, lẽ nào trực tiếp dựa theo những này ghi chú thượng danh tự theo người chào hỏi?

Càng kỳ quái hơn chính là trong đó còn có vài cái dây số trực tiếp chính là dùng con số đánh dấu, tỷ như "1", "2", "3", "4", "5" ...

Góc chính là có 9 cái dây số là dùng như vậy chữ số 9 Rập đánh dấu, nhìn này 9 cái đánh dấu dây số, Dương Kỳ bỗng nhiên có chút bội phục bộ thân thể này chủ nhân cũ, 9 người dây số, hẳn như vậy đánh dấu lại còn có thể phân rõ được ai là ai, xem ra tiểu tử này trí nhớ không sai a!

Do dự, Dương Kỳ cuối cùng đem cú điện thoại đầu tiên đánh cho cái kia ghi chú chính là "Nữ" nữ nhân, hẳn là nữ nhân đi!

Từ cái này ghi chú thượng, Dương Kỳ đánh giá đối phương chính là bộ thân thể này bạn gái, nếu như có thể để bộ thân thể này bạn gái tìm đến hắn, đưa hắn về nhà, kia vấn đề cũng coi như là giải quyết.

"Đồ đồ... Đồ đồ..."

Điện thoại vang lên vài tiếng, dường như được nói.

"Uy? Xin hỏi ngài là vị nào?"

Trong điện thoại truyền tới một ôn nhu thanh âm cô gái, nghe thanh âm rất trẻ.

Dương Kỳ chợt phát hiện chính hắn cú điện thoại này thật giống đánh nhầm rồi, nếu như cái này bị đánh dấu thành "Nữ" nữ nhân thực sự là bộ thân thể này chủ nhân cũ bạn gái, kia nàng làm sao có khả năng không biết cái số này chính là hắn đánh tới?

"Nữ! Người có thể tới đón ta một chút không? Ta bị thương rồi! Ta hiện tại ở Lý thầy thuốc phòng khám bệnh bên cạnh..."

Tuy rằng trong lòng đã có không đúng linh cảm, nhưng Dương Kỳ hay là ôm may miễn tâm lý mở miệng, có thể nàng vừa nghe điện thoại thời điểm không có xem ra điện biểu hiện đây!

Dương Kỳ ôm như vậy may mắn ý nghĩ.

"Nữ? Người chính là Dương Kỳ? Người vừa nãy gọi ta cái gì? Nữ?"

Đầu bên kia điện thoại nữ sinh giờ khắc này đầy mắt kính ngac, trắng đen rõ ràng mắt to tròn lên càng to lớn hơn, nàng có một tấm đẹp để trứng ngỗng mặt, đen bóng choàng vai tóc trắng, tề mi tề tóc mái, nở nang môi đỏ, vóc người cũng rất tốt, khoảng chừng 18, 19 tuổi, trên người là một cái trắng xanh đan xen sọc ngang áo thun, hạ thân chính là một cái màu xanh lam quần soóc bò, giờ khắc này trong tay nàng còn nắm bút bi, trước mặt bày một quyển sách, nàng vừa nãy hiện đang làm bài tập, đột nhiên nhận được Dương Kỳ cú điện thoại này, nàng một trán dầu chấm hỏi.

Mà Lý thầy thuốc phòng khám bệnh bên cạnh không xa rìa đường, Dương Kỳ cũng bị kinh sợ.

Nàng vừa nãy gọi hắn cái gì? Dương Kỳ?

Nàng làm sao sẽ gọi ta Dương Kỳ?

Ta không có xuyên qua? Hay là bộ thân thể này nguyên lai chủ nhân cũng gọi là Dương Kỳ? Lẽ nào ta chiếm cứ bộ thân thể này, đúng là thời không song song chính ta? Một cái khác ta?

"Uy? Uy! Dương Kỳ? Dương Kỳ người vẫn còn chứ? Người tại sao không nói chuyện?"

Dương Kỳ trầm mặc để đầu bên kia điện thoại nữ sinh cảm thấy kỳ quái, liền ở trong điện thoại gọi to tên Dương Kỳ, lần này Dương Kỳ nghe được càng rõ ràng, nàng đúng là đang gọi hắn Dương Kỳ.

Nghi hoặc gãi gãi đầu, Dương Kỳ quyết định tạm thời thả xuống cái nghi vấn này, hay là trước tiên giải quyết bản thân về nhà vấn đề.

Dương Kỳ: "Ta bị thương, hiện tại cả người không còn chút sức lực nào, đi không trở về nhà, người có thể đến đưa một thoáng ta về nhà không?"

Cả người không còn chút sức lực nào đi không trở về nhà, đương nhiên chính là Dương Kỳ biên có, mục đích tự nhiên chính là muốn đem cô bé này lừa gạt đến đưa hắn về nhà, Dương Kỳ không có chút nào rõ ràng bộ thân thể này chủ nhân cũ cùng cô nữ sinh này ở giữa quan hệ, nếu như hắn biết cái này bị đánh dấu làm "Nữ" nữ sinh chính là bộ thân thể này chủ nhân cũ vẫn thăm mền đối tượng; biết cô nữ sinh này chính là trường học bọn hắn bọn hắn ban xinh đẹp nhất ban hoa; nếu như biết mã số của nàng, chính là bộ thân thể này chủ nhân cũ từ người khác nơi đó lặng lẽ nghe được, Dương Kỳ vào lúc này chắc chắn sẽ không đem cú điện thoại đầu tiên đánh cho nàng.

"Nhưng là... Dương Kỳ, người bị thương, làm sao không gọi điện thoại đưa cho người người nhà đâu? Ta... Hiện tại quá muộn, ta bất tiện đi ra! Dương Kỳ! Ta kiến nghị người hay là đánh cho người người trong nhà đi! Ta hiện tại thật sự bất tiện ra ngoài! Quá muộn rồi!"

"Há, như vậy a, vậy thôi! Rất xin lỗi quý rầy người."

Bị cự tuyệt Dương Kỳ không có quán quýt lấy cô nữ sinh này không tha, nói câu áy náy, nói câu tạm biệt liền kết thúc cuộc nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Mơ hồ quen thuộc

Đứng ở rìa đường, Dương Kỳ suy nghĩ một chút, lại lật đến thông tin lục bên trong cái kia đánh dấu "1" dãy số, gọi tới.

Dương Kỳ cảm thấy nếu bị đánh dấu thành "1", như vậy số điện thoại này hẳn là bộ thân thể này nguyên chủ một cái trọng yếu người thân đi! Không phải phụ thân, liền hẳn là mẫu thân.

Điện thoại vang lên một hồi lâu, rốt cục đường giây được nối.

Trong điện thoại truyền tới một người đàn ông trung niên lớn tiếng thanh âm nói chuyện, còn có vù vù phong thanh, Dương Kỳ khẽ nhíu mày, này vù vù phong thanh, để hẳn nghe được lao lực, hẳn chính mình nói chuyện e sợ cũng phải lớn tiếng, bằng không đối phương e sợ cũng không nghe thấy.

"Uy? Uy? Tiểu Kỳ à? Là người sao? Làm sao ngày hôm nay nhớ tới đến cho lão tử gọi điện thoại?"

Lão tử?

Chữ này bị Dương Kỳ trước tiên bắt lấy.

"Người ở đâu đây? Lớn như vậy gió?" Dương Kỳ không dám lập tức gọi đối phương ba, sợ lại náo loạn Ô Long, ba cũng không thể loạn nhận.

"A? A? Người nói cái gì? Người chờ một chút a! Ta đi sàn tàu trong phòng nói với người! Ta hiện tại ở bên ngoài, bên ngoài này gió quá lớn, nghe không rõ..."

"Ồ..."

Dương Kỳ chuyển động mắt đáp lời, trong lòng vẫn còn đang phân tích trong điện thoại người đàn ông kia vừa nãy trong lời nói để lộ ra đến tin tức.

Sàn tàu phòng, bên ngoài... Gió quá lớn...

Trong điện thoại mơ hồ lại truyền tới nhiều lời thanh âm.

"Lão Dương! Người tức phụ gọi điện thoại đến rồi?"

"Này! Không phải! Chính là nhà ta tiểu tử kia! Tiểu tử này trước đây rất ít chủ động gọi điện thoại cho ta, ngày hôm nay không biết đánh như thế nào đến rồi, ta tiến vào sàn tàu phòng nghe một chút, này bên ngoài gió quá lớn, nghe không rõ..."

"Ồ! Thật sự không phải người tức phụ? Vậy người cười đến như thế phóng túng?"

"Này! Đi người!"

Dương Kỳ nghe được ra điện thoại bên kia hai người trung niên đùa giỡn ngữ khí, còn mơ hồ nghe thấy một chút sóng nước thanh.

Một hồi ngắn tiếng bước chân sau, mở cửa cùng đóng cửa tiếng vang sau khi, Dương Kỳ phát hiện trong điện thoại di động tiếng gió vun vút thoáng cái nhỏ rất nhiều, trong điện thoại người đàn ông trung niên hẳn là tiến vào sàn tàu phòng.

Từ vừa nãy trong điện thoại di động mơ hồ nghe thấy hai người đàn ông đối thoại thanh âm, Dương Kỳ đã cơ bản có thể xác định trong điện thoại người trung niên này nam nhân hẳn là hẳn hiện tại bộ thân thể này chủ nhân cũ phụ thân.

Mà vị này phụ thân thật giống chính là ở trên tàu thủy công tác.

Sàn tàu phòng...

"Ồ! Tiểu Kỳ! Ngày hôm nay người nghĩ như thế nào đến cho cha người ta gọi điện thoại? Trong nhà có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không a? Hà?"

"Không! Không có!"

Dương Kỳ theo bản năng mà phủ nhận, lập tức tranh thủ đổi chủ đề, hỏi: "Ba! Người hiện tại đến chỗ nào rồi? Đại khái lúc nào có thể về nhà? Ta xem mẹ có chút nhớ người, năng thật không tiện gọi điện thoại hỏi người, ta thay nàng hỏi một chút!"

Vừa nãy trong điện thoại, Dương Kỳ nghe thấy "tức phụ" hai chữ, cũng nghe thấy cái này tự xưng ba hấn nam nhân giọng nói nhẹ nhàng, không hề cần trở đón lấy người khác trên ghẹo, Dương Kỳ từ nơi này phân tích hấn bộ thân thể này ba mẹ cảm tình hấn là cũng không tệ lắm, chỉ ít hấn là không ly hôn gì đó tình huống.

"Ha ha! Tiểu tử nguoi! Nguoi thật sự nhìn ra nguoi mẹ nàng nhớ ta? Tiểu Kỳ! Nguoi chính là làm sao thấy được?"

Quả nhiên chính là hấn bộ thân thể này phụ thân, Dương Kỳ vừa nãy kêu ba, đối phương không có nửa điểm cảm thấy kỳ quái đáng về.

"A! Ngài liền nói ngài gần đây lúc nào có thể trở về chứ?"

Dương Kỳ mỉm cười nói.

Đơn giản mấy câu nói công phu, hấn đã không chút biến sắc biết được nhiều như vậy tin tức, Dương Kỳ hiện tại tâm tình không tệ.

"A... Ta nghĩ muốn a! Đại khái... Ân... Đánh giá nhanh nhất còn muốn nửa tháng tả hữu đi! Tiểu Kỳ a! Ba không ở nhà, trong nhà nguoi nhiều để ý chút a! Đừng chuyện gì cũng làm cho nguoi mẹ cùng nguoi muội đi làm! Còn có a! Lập tức liền muốn thi đại học, nguoi cho ta dùng chút tâm a! Chúng ta điều kiện tuy rằng không tính rất được, nhưng cung nguoi lên đại học vẫn có thể cung lên! Ngược lại, mặc kệ như thế nào, mặc kệ ra sao đại học, nguoi đến cho lão tử ta thi một cái! Biết không?"

"Há, biết rồi!"

Dương Kỳ có chút cười khỏ, hấn chỉ là muốn gọi điện thoại gọi người nhà tiếp hấn về nhà, không nghĩ tới này liền tiếp hai cái điện thoại đều thất bại, một cái điện thoại đi động bên trong đánh dấu "Nữ" nữ sinh không hề là hấn nữ, bộ thân thể này cha thì tìm tới, nhưng đối phương hiện đang trên tàu thủy, khẳng định không đuổi kịp đến, còn bị giáo huấn một trận.

Trong điện thoại người đàn ông trung niên lại hỏi chút chuyện trong nhà, đều bị Dương Kỳ ừ a a, cũng còn tốt, rất tốt chủng loại hỏi phục qua loa qua.

Kết thúc cái này trò chuyện thời điểm, Dương Kỳ trên trán đều hơi thấy mồ hôi, bộ thân thể này trong nhà tình trạng gần đây, hấn cái này vừa xuyên qua đến già làm sao có khả năng rõ ràng?

Cũng còn tốt, sẽ không có lộ ra sơ sót, Dương Kỳ nghe được, trò chuyện kết thúc trước, đầu bên kia điện thoại người đàn ông trung niên ngữ khí chính là thoải mái, tâm tình rất tốt.

"1" chính là phụ thân, kia "2" hấn là tự là mẫu thân chứ?

Nghĩ như thế, Dương Kỳ liền lại bấm "2" cái số này.

Dãy số bấm, đối phương vẫn không có tiếp nghe, Dương Kỳ biểu hiện bỗng nhiên trở nên có chút hoảng hốt, xuyên qua trước, phụ thân hấn đã sớm mất, ở hấn vài tuổi thời điểm rồi cùng mẫu thân cùng ra tai nạn xe cộ, cùng rồi đi hấn.

Cho nên, Dương Kỳ đối với ba mẹ ký ức đã sớm mơ hồ, nhưng là lúc này hấn bỗng nhiên hậu tri hậu giác phát hiện vừa mới cái kia trong điện thoại, cái kia người đàn ông trung niên thanh âm khá giống hấn khi còn bé thanh âm của phụ thân.

Hơn nữa, vừa nãy trong điện thoại Dương Kỳ còn mơ hồ nghe thấy cái kia trên ghẹo "Hấn" thanh âm của phụ thân, gọi to hấn "Phụ thân" làm lão Dương

Lão Dương... Dương..

Nói như vậy, hấn bộ thân thể này nguyên lai chủ nhân thật sự cũng gọi là Dương Kỳ?

Lại liên tưởng đến vừa nãy ở phòng khám bệnh trong gương nhìn thấy bộ thân thể này mặt, tấm này cùng hấn xuyên qua trước đáng đáp giống nhau đến mấy phần mặt.

Lẽ nào... Bộ thân thể này đúng là thể giới song song ta chính mình sao?

Phụ thân... Mẫu thân...

Bọn hấn ở cái này thể giới song song đều còn sống không?

"Uy? Tiểu Kỳ! Mẹ cũng sắp tan tằm rồi, nguoi vào lúc này gọi điện thoại cho ta chuyện gì nha? Có chuyện gì liền không thể chờ mẹ về nhà lại nói sao?"

Dương Kỳ tâm tư còn ở loạn, điện thoại dường như được nối, trong điện thoại truyền tới một ngớ ngẩn có mấy phần quen thuộc trung niên phụ nhân thanh âm, có thể chính là tâm lý tác dụng, có thể chính là thật sự cảm thấy có chút quen thuộc, ngược lại âm thanh này vừa vào tai, Dương Kỳ liền cảm thấy cùng hấn trong trí nhớ mẫu thân thanh âm giống nhau đến mấy phần.

"Mẹ..."

"Há? Làm sao?" Trong điện thoại phụ nhân thật giống nhận ra được Dương Kỳ tiếng nói bên trong một tia dị dạng, nàng tiếng nói bên trong lộ ra quan

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nơi đây —— Hằng Điểm

Phụ nhân lo lắng thanh âm, để Dương Kỳ trong lòng chảy qua một dòng nước ấm, vừa nghĩ tới đầu bên kia điện thoại phụ nhân khả năng cùng hân xuyên qua trước mẫu thân giống nhau như đúc, Dương Kỳ tim đập liên thoáng tăng nhanh, một loại cảm giác khác thường từ trái tim tràn ngập ra.

"Mẹ! Xin lỗi, ta bị thương, hiện tại không khí lực tự mình đi trở về, ngài sau khi tan việc, có thể thuận tiện lại đây mang ta trở về không? Trên người ta không có đánh xe tiền!"

Trong lòng có chờ mong quy chờ mong, Dương Kỳ tuy rằng trong lòng chờ mong nhìn thấy trong điện thoại phụ nhân này cùng hân kiếp trước mẫu thân giống nhau như đúc, nhưng nên biến cố hân vẫn không có quên.

Mặc kệ trong điện thoại phụ nhân này có phải là cùng hân kiếp trước mẫu thân giống nhau như đúc, chính là hân ở một cái khác thời không thân sinh mẫu thân, hân đều cần không chút biến sắc hòa vào hiện tại bộ thân thể này thân phận.

"A? Tiểu Kỳ! Người bị thương? Chỗ nào bị thương? Làm sao bị thương nha? Người hiện tại thế nào rồi? Người hiện tại ở nơi nào đây? A? Nhìn bác sĩ không có a? Ta, ta lập tức hãy cùng ông chủ nói sớm tan tâm a! Ta lập tức lại đây! Đúng rồi, người nói mau người hiện tại ở nơi nào?"

Trong điện thoại phụ nhân vừa nghe hân bị thương, lập tức trở nên sốt sắng, kia nồng đậm quan tâm mùi vị Dương Kỳ cảm giác được, mẫu thân cảm giác cũng càng rõ ràng.

Đời trước, mẫu thân hân mất quá sớm, vẫn không có ở hân trong trí nhớ lưu lại quá sâu ấn tượng liền đi, này vẫn là Dương Kỳ trong lòng một nỗi tiếc nuối khôn nguôi, mỗi lần tưởng niệm cha mẹ thời điểm, hân đều là nhớ không nổi đáng đáp của bọn họ, liền tâm hình đều không có.

"Ta ở Lý thầy thuốc phòng khám bệnh bên cạnh, mẹ! Người biết nơi này sao?"

"Lý thầy thuốc phòng khám bệnh? Biết! Mẹ đương nhiên biết nơi này rồi tiểu tử ngốc! Chờ a! Là ở chỗ đó chờ đừng đi! Mẹ lập tức liền tan tâm lại đây mang người về nhà!"

"Hừm, biết rồi."

...

Trong điện thoại phụ nhân vội vàng bàn giao xong liền cắt đứt trò chuyện, bên lề đường, đưa điện thoại đi động từ bên tai thả xuống, liếc mắt nhìn điện thoại đi động, Dương Kỳ hơi cười cợt, đem thu hồi thả lại túi quần, cuối cùng cũng coi như sắp tìm tới bộ thân thể này nhà, thân phận vấn đề chẳng mấy chốc sẽ giải quyết, điều này làm cho tâm tình của hân trở nên không sai.

Tâm tình không tệ, hân cũng tự có tâm tình quan sát toà này thành thị xa lạ.

Nơi này đến cùng chính là nơi nào?

Dương Kỳ hai tay cầm ở trong túi quần, mang chút điểm hiếu kỳ dọc theo ven đường hướng về trước tản bộ bước, vừa đi dạo về phía trước, vừa hướng về ven đường cửa hàng bảng hiệu thượng xem, hân không có ý định đi xa, chỉ muốn ngay tại chung quanh đây tới tới lui lui đi một chút, nhìn hai bên đường cửa hàng bảng hiệu trên có không có nhà ai viết cái thành phố này danh tự.

Ở hân nguyên lai sinh hoạt Cổ Huy Châu, thì có rất nhiều cửa hàng ở bảng hiệu thượng đánh tới Huy Châu chữ.

Tỷ như "Huy Châu Bách Nhạc siêu thị", "Huy Châu món ăn dân dã", "Huy Châu nhân dân chính phủ" gì gì đó.

Được rồi! Mặt sau cái kia không thể xem như là cửa hàng.

Sự thực không có để Dương Kỳ thất vọng, dọc theo rìa đường đi về phía trước chừng hai mươi thước, Dương Kỳ liền nhìn thấy một cái viết địa danh bảng hiệu —— "Hằng Điểm quảng bá điện trạm" .

"Hằng Điểm?"

Dương Kỳ ngẩn ra, cái này địa danh hẳn không xa lạ gì, khả năng hẳn nguyên lai thế giới kia phần lớn người trẻ tuổi đối với cái này địa danh đều không xa lạ gì.

Bởi vì cái này địa phương, có một cái toàn quốc có tiếng Hằng Điểm Ảnh Thị Thành, thế kỷ mới sau khi, cái danh này gọi Hằng Điểm trấn nhỏ bởi vì cái này Ảnh Thị Thành, dần dần làm toàn quốc khán giả biết rõ.

Nơi này có rất nhiều giả cổ kiến trúc, đường phố cùng cung điện, quốc gia tập trung vào nhiều vô số kẻ tiền tài đem nơi này chế tạo thành quốc nội kẻ đến hàng đầu truyền hình căn cứ.

Vô số cổ trang kịch cùng điện ảnh đều ở nơi này quay chụp hoàn thành, thích xem TV điện ảnh người trẻ tuổi, đại khái đối với này không người không biết, không người không hiểu.

"Hằng Điểm..."

Dương Kỳ nhẹ giọng lặp lại cái này địa danh, theo bản năng mà tả hữu quan sát trên đường người đi đường, trong lòng có chút hiếu kỳ trong này có thể hay không bỗng nhiên nhìn thấy một cái nhìn quen mắt ngôi sao.

Nếu như nơi này đúng là bọn hắn thế giới kia thế giới song song, nếu như hẳn trước đây nhìn thấy cái kia lý luận chính là thật sự, nếu như mỗi người thật sự đồng loạt tồn tại với bất đồng thế giới, lấy cuộc sống khác quỹ tích sinh sống, như vậy, nơi này có thể liền có thể nhìn thấy một ít hẳn kiếp trước nghe nhiều nên thuộc những minh tinh kia.

Khả năng những minh tinh kia ở cái này thế giới không phải gọi nguyên lai danh tự, có thể bọn hắn không còn là ngôi sao, có thể bọn hắn còn là ngôi sao, cũng không gọi nữa nguyên lai danh tự, nhưng tiếng tăm lại không lớn như vậy...

Trong đầu suy nghĩ lung tung những khả năng tính này, Dương Kỳ không khỏi với cái thế giới này càng thêm chờ mong.

Nếu như còn có thể thế giới này nhìn thấy một ít khuôn mặt quen thuộc, dù là thân phận của những người đó cùng danh tự đều không phải nguyên lai, Dương Kỳ còn là sẽ cảm thấy thân thiết.

...

Dương Kỳ dọc theo rìa đường tới tới lui lui đi dạo chừng mười vòng, khỏe mắt dư quang bỗng nhiên nhìn thấy một cái cười xe điện phụ nhân tốc độ xe rất nhanh cười lại đây, xe còn không dừng lại, kia phụ nhân liền hướng hẳn hồ một tiếng: "Tiểu Kỳ! Người thế nào rồi? Chỗ nào bị thương? A?"

Dương Kỳ như bị người điểm trúng huyết đạo, đi dạo bóng dáng bỗng nhiên cứng ngắc ở kia, ngờ ngác mà nhìn vị kia vội vã từ xe điện bên trên xuống tới trung niên phụ nhân.

Nàng mới vừa dừng xe, liền vội vàng cúi xuống trên đầu xe điện xe mũ, lộ ra một tấm thẩm mỗ hôi êm dịu khuôn mặt, một mặt lo lắng không yên, vội vàng bước nhanh vọt tới Dương Kỳ trước mặt, vòng quanh Dương Kỳ thân thể vừa nhìn, nhìn thấy Dương Kỳ sau đầu đánh băng gạc sau, vội vã bước chân thoáng cái ngừng lại.

"Đầu? Tiểu Kỳ! Người đầu đây là làm sao? Là ai đánh sao? Là ai nha! Hướng về người trên ót đánh? Đây là tưởng muốn người mệnh nha! Nhanh nói cho mẹ là ai đánh! Mẹ này liền tìm nhà hẳn tính sổ đi!"

Mụ mụ...

Dương Kỳ chậm rãi xoay người lại nhìn trước mặt mụ mụ, hẳn vẫn cho là bản thân đã sớm không nhớ được mụ mụ đáng vẻ, mãi đến tận vừa nãy nhìn thấy nàng đầu tiên nhìn, Dương Kỳ mới đột nhiên phát hiện không phải!

Nhìn thấy nàng đầu tiên nhìn, hẳn liền từ trên mặt nàng, trên người nhìn thấy hẳn trong ký ức hẳn khi còn bé mụ mụ đáng vẻ.

Hắn lúc nhỏ trong trí nhớ, mụ mụ so trước mắt cái này mụ mụ trẻ hơn, khi đó mụ mụ còn rất thon thả, không có phát tướng, nhưng mặt mày đường viền cùng bóng dáng, Dương Kỳ vẫn có thể nhìn ra rất nhiều tương tự chỗ.

Hắn nhớ lại đến rồi, nhớ lại đến mụ mụ của hắn kiếp trước khi còn sống đáng đáp.

Dương Kỳ trong mắt bất giác dật đầy nước mắt, bao nhiêu năm? Hắn đã sớm cho rằng đời này cũng không tiếp tục khả năng nhìn thấy mụ mụ, nhớ lại mụ mụ đáng vẻ.

Nhưng hiện tại hắn nhìn thấy, cũng nhớ lại mụ mụ trước đây đáng đáp.

Khi còn bé, kỳ thực hẳn rất ước ao những kia có mụ mụ, ba ba hài tử, nhưng hẳn thật rất nhỏ thời điểm, ba mẹ liền đều không ở, to lớn một cái Dương gia, chỉ có gia gia quan tâm hắn, chăm sóc hắn, dạy hắn đọc sách viết chữ, dạy hắn tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền ».

"Tiểu Kỳ! Còn đau không? Đến! Nói cho mụ mụ, là ai đánh? Mụ mụ mang người tìm hẳn gia tính sổ đi! Không khóc a!"

Trung niên phụ nhân cho rằng Dương Kỳ chính là bởi vì oan ức cho nên trong mắt dật mẫn nước mắt, lúc này đau lòng giúp Dương Kỳ xóa đi khốc mắt nước mắt, thanh âm cũng ôn nhu xuống, nâng thô ráp ngón cái lau ở Dương Kỳ trên mặt, như giấy ráp một dạng, nhưng Dương Kỳ nhưng ưa thích cái cảm giác này, trong trí nhớ của hắn không có hình ảnh như vậy.

"Mẹ! Không sao rồi, ta không có chuyện gì, người mang ta về nhà đi! Sự tình đã giải quyết, ta đói, muốn về nhà rồi!"

Dương Kỳ tiến lên ôm mẹ, nhẹ giọng ở mẹ mẹ bên tai "Năn nỉ".

Lúc này tâm tình của hắn chính là phức tạp, vừa bởi vì lần thứ hai nhìn thấy mẫu thân, nội tâm chịu đến tình cảm xung kích, mặt khác, hắn nên diễn trò còn phải diễn thôi, hắn hiện tại chỉ muốn cố gắng hòa vào cái gia đình này, làm một cái hiếu thuận nhi tử.

Thế giới tuy rằng không giống nhau, nhưng ba ba thanh âm chính là quen tai, mẹ mẹ đáng vẻ cực giống hắn trong ký ức đáng đáp, vào giờ phút này, Dương Kỳ đã hoàn toàn tin tưởng hắn chính là xuyên qua đến thế giới song song trên người chính mình.

Đáng đáp của hắn trở nên tuổi trẻ, nhưng đường nét còn là hắn đáng đáp lúc trước, danh tự y nguyên gọi Dương Kỳ, ba mẹ cùng hắn trong ký ức đáng đáp có thể trùng hợp.

Có thể ở cái này thế giới cùng cha mẹ đoàn tụ, hắn bỗng nhiên bắt đầu vui mừng bản thân ngưng tụ Kim Đan thời khác sống còn thất bại, thất bại, nhưng có thể cùng cha mẹ đoàn tụ, hắn thật cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nàng gọi A Anh

La Thượng Mai cuối cùng vẫn là không có vận qua con trai, ở Dương Kỳ dưới sự kiên trì, không thể làm gì khác hơn là tạm thời từ bỏ đi tìm đánh vỡ nhĩ tử đầu nhân gia, cười lên xe điện mang theo Dương Kỳ về nhà.

Dọc theo đường đi nàng còn ở nói liên miên cần nhân trách móc Dương Kỳ, như là:

"Tiểu Kỳ a! Người sau đó có thể không theo người đánh nhau không? Người xem một chút người, thường thường liền bị thương, người có biết hay không mẹ mẹ có bao nhiêu lo lắng nha?"

"Liền muốn thi đại học, Tiểu Kỳ! Mẹ mẹ cũng không hy vọng người có thể thi một cái thật tốt đại học, nhưng người chỉ ít làm sao cũng phải thi đỗ một cái a! Chẳng lẽ người muốn lớn như vậy tuổi tác liền đi ra như mẹ mẹ như vậy đi làm sao? Người cảm thấy người bây giờ có thể làm cái gì? Người một không bằng cấp, hai không tay nghề, người cũng phải vì người chính mình tiền đồ ngẫm lại nha!"

"Ba ba người mỗi lần gọi điện thoại về nhà, ta đều nói với hắn người đã biến tốt rồi, không theo người đánh nhau, nhưng mà người luôn như vậy, chờ người ba ba về nhà, hắn nên nhiều thất vọng nha?"

...

Nếu như chính là bộ thân thể này chủ nhân cũ, nghe La Thượng Mai những này dài dòng văn tự mà nói, chắc chắn sẽ rất thiếu kiên nhẫn, càng lên nghịch phản tâm lý, nhưng hiện tại bộ thân thể này thay đổi người, hiện tại Dương Kỳ nghe mẹ mẹ những này lời nhai, lo lắng, tâm lý không chỉ có không có thiếu kiên nhẫn, trái lại cảm thấy đặc biệt ấm áp, trước đây có lúc hắn nhiều tưởng như những người khác như vậy, có một cái đều là lời nhai mình, lo lắng cho mình mẹ mẹ, dù là chính là bị mẹ mẹ quyền đầm cước đá, hắn cũng ước ao, khát vọng.

Nhưng mà khi đó hắn chỉ có thể ước ao, chỉ có thể khát vọng, thời gian không thể chảy ngược, hắn không trở về được mẹ mẹ còn ở thời đại, mặc dù hắn lại hướng một ngày ngưng tụ Kim Đan thành công, trở thành trong truyền thuyết tiên nhân, hắn cũng không trở về được quá khứ.

Nhưng hiện tại hắn cảm giác được phần này ấm áp, tình yêu của mẹ.

Nếu như xuyên qua đến một cái hoàn toàn xa lạ trên thân thể, muốn tiếp thu một cái hoàn toàn xa lạ mẹ mẹ, Dương Kỳ có thể sẽ cảm thấy khó khăn, nhưng kỳ diệu liên kỳ diệu ở chỗ này, hắn xuyên việt tới thân phận này, thân phận này cha mẹ, xa lạ bên trong mang theo quen thuộc, rất rõ ràng quen thuộc.

Hắn còn là gọi Dương Kỳ, đáng đáp cùng hắn thời niên thiếu như thế giống nhau, cha mẹ thanh âm, dung nhan của mẫu thân, cũng đều cùng hắn trong trí nhớ mẹ mẹ đáng vẻ có thể phù hợp.

Này lại như một giấc mơ, hoàn mỹ đến để hấn vui mừng bản thân ngưng tụ Kim Đan thời điểm thất bại, nếu như sớm biết ngưng tụ Kim Đan thất bại sẽ có như vậy cảnh ngộ, xuyên qua trước hấn nhất định sẽ ngóng trông thất bại.

"Mẹ! Ngươi yên tâm đi! Ta sau đó sẽ biến tốt, ta bảo đảm!"

Dương Kỳ mỉm cười nói, thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí rất chân thành, hấn tự tin hấn sẽ không để cho mụ mụ thất vọng.

"Có thật không? Lần này sẽ không lại là lừa gạt mụ mụ chứ?"

Cười xe La Thượng Mai có chút hoài nghi quay đầu lại nhìn Dương Kỳ một chút, nghe nàng khẩu khí, bộ thân thể này nguyên chủ trước đây hấn là cũng đã cho nàng tương tự bảo đảm, nhưng hiển nhiên cuối cùng đều không có làm được.

"Sẽ không! Lần này khẳng định chính là thật sự!"

Dương Kỳ ôm mụ mụ eo, mỉm cười lần thứ hai bảo đảm.

Mụ mụ eo so với hấn trong ký ức thô không ít, nhưng cảm giác ấm áp chính là như nhau.

"Hy vọng đi! Ài!"

Cười xe La Thượng Mai không nhìn thấy phía sau Dương Kỳ về mặt, ngữ khí có chút không thể làm gì, đại khái chính là không quá tin tưởng Dương Kỳ có thể liên như vậy thay đổi triệt để, dù sao, truyền thống quan niệm bên trong, giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, lãng tử hồi đầu đều là rất hiếm thấy.

...

Xe điện ở sáu đường xe chạy trên đường cái kị được rồi bảy, tám phút sau, quẹo nhập một cái hai đường xe chạy con đường nhỏ, Dương Kỳ mỉm cười tả hữu đánh giá này điều cũ kỹ con đường nhỏ, tuy rằng đập vào mắt nhìn thấy, hết thấy đều là xa lạ, nhưng bởi vì tìm tới mụ mụ, hấn xem nơi nào đều cảm thấy ấm áp.

Hấn nhớ tới trước đây từng nhìn thấy một câu nói, thật giống chính là ở trên ti vi nhìn thấy, câu nói kia chính là nói như vậy: Cái gì là gia? Người nhà ở địa phương, tựa là gia!

Mà hấn hiện tại tựa là cảm giác như vậy, thế giới này cùng hấn nguyên lai thế giới đang ở rất không giống nhau, liên tiền thượng hoa văn cũng khác nhau, nhưng bởi vì nơi này có người nhà, có hấn chí thân, cho nên hấn ưa thích nơi này.

Xe điện rất nhanh lại quẹo nhập một cái hẻm nhỏ, hẹp hẹp hẻm nhỏ, rất dài một đoạn khoảng cách mới nhìn thấy một chiếc đèn đường, không lâu lắm, xe ngay tại một cái cửa tiểu viện dừng lại.

"Về đến nhà rồi! Mụ mụ mở cửa! Ngươi ngồi kỹ a!"

La Thượng Mai nói liền cầm chìa khoá xuống xe đi mở cửa viện, Dương Kỳ không có ngồi trên xe bất động, mỉm cười xuống xe đẩy xe đi theo mụ mụ phía sau.

Mụ mụ vẫn không có đem chìa khoá cắm vào khóa tâm, bên cạnh tiểu viện cửa bỗng nhiên từ bên trong mở ra, inox cửa viện mở ra thanh âm dẫn tới Dương Kỳ theo bản năng mà nhìn sang, đập vào mắt chính là một cái vóc người rất có nữ nhân vị cô gái trẻ từ bên trong đi ra, một bộ màu xanh nhạt áo đầm, choàng vai tóc đen, nàng đại khái cũng nghe thấy bên này có người, vừa ra khỏi cửa liền xoay mặt nhìn sang, mỉm cười cùng La Thượng Mai hỏi thăm một chút.

"Mai tỷ! Tàn tằm rồi nha? Ồ? Tiểu Kỳ cũng cùng ngươi đồng thời trở về? Hiếm thấy nha! Ha ha!"

"Đúng nha! A Anh vào lúc này ra ngoài đi chỗ nào a?" La Thượng Mai quen thuộc đáp lại.

"Ta nha! Trong nhà nhang muỗi dùng hết, muỗi thật nhiều, đi ra ngoài mua một hộp! Mai tỷ hẹn gặp lại nha! Ta đi trước rồi!"

"Được rồi! Hẹn gặp lại!"

La Thượng Mai cùng cái này gọi A Anh cô gái trẻ khách khí nói chuyện, gọi A Anh cô gái trẻ xoay người trước khi rời đi, còn đối với Dương Kỳ khẽ cười cười.

Hai người phụ nữ ai cũng không có chú ý tới Dương Kỳ thời khắc này về mặt chính là cỡ nào kỳ quái, kia hoàn toàn chính là một bộ kinh ngạc thêm mộng bức về mặt.

Mỉ như núi xa, mắt tựa hàn tinh, như họa bên trong đi ra tiên nữ.

Dương Kỳ kinh ngạc không phải cái này cô gái trẻ khuôn mặt đẹp, mà là khuôn mặt này hấn quá quen thuộc, hoặc là nói hấn nguyên lai thế giới kia người phần lớn đều sẽ đối với khuôn mặt này rất quen thuộc —— Lê Nhược Đồng! (cv: họ Lý mới đúng nhì? Ko biết tác giả cố tình hay vô ý?)

Tiểu Long Nữ Lê Nhượng Đồng!

Cái kia được khen là trong lịch sử đẹp nhất Tiểu Long Nữ diễn viên, mới vừa rồi cùng mẹ mẹ hắn chào hỏi nói chuyện cô gái trẻ, lại cùng Lê Nhượng Đồng lúc tuổi còn trẻ giống nhau như đúc.

Cái gì tình huống?

Vào giờ phút này, Dương Kỳ trán bên trong tất cả đều là dấu chấm hỏi, cái này cô gái trẻ làm sao lớn đến cùng Lê Nhượng Đồng lúc tuổi còn trẻ giống nhau như đúc? Làm sao nàng gọi A Anh? Nàng đến cùng là Lê Nhượng Đồng ở cái này thế giới song song thân phận? Hay là chỉ có điều tướng mạo giống nhau như đúc một người khác?

"Tiểu Kỳ! Vào nhà a! Ngậy ngậy ở đây làm cái gì đấy?"

La Thượng Mai đã mở ra cửa viện, vốn là đã đi vào trong viện hai bước, vừa quay đầu lại thấy Dương Kỳ không nhúc nhích, không khỏi cảm thấy kỳ quái, hô Dương Kỳ một tiếng.

"Ồ nha, không có chuyện gì! Không có chuyện gì!"

Lấy lại tinh thần Dương Kỳ theo bản năng mà che giấu, thu hồi ánh mắt đẩy xe vào cửa, nhưng hắn trong lòng vẫn còn đang xoay quanh vừa nảy những kia nghi hoặc, đây rốt cuộc là một thế giới ra sao a?

Lại nhanh như vậy liền nhìn thấy một cái cùng Lê Nhượng Đồng lúc tuổi còn trẻ giống nhau như đúc nữ tử, hơn nữa còn là nhà hắn hàng xóm, hắn hoàn toàn không có chuẩn bị tâm lý.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cách nhau một bức tường

Dương Kỳ trong lòng nghi vấn càng nhiều thêm, lại nhiều một chút liên quan với cái này gọi A Anh hàng xóm nữ tử nghi vấn, nhưng hắn không có hỏi mẹ mẹ, trong lòng những nào nghi vấn hắn sẽ ở trong cuộc sống sau này chậm rãi quan sát biết được, hắn không muốn để cho mẹ mẹ đối với hắn nổi lên nghi ngờ, tận lực không cho mẹ mẹ cảm giác được hắn cùng ngày xưa không giống.

Đem mẹ mẹ xe điện ở tiểu viện trong nhà xe ngừng ổn, Dương Kỳ thu thập tâm tư, mỉm cười hướng đi gia môn.

Từ bên ngoài xem, đây là một bộ trái phải giữa ba gian nhà trệt, trung gian chính là nhà chính, hai bên trái phải hắn là gian phòng.

Mẹ mẹ đã vào nhà, Dương Kỳ còn chưa đi vào gia môn, cũng đã nghe thấy nhà chính bên trong một người tuổi còn trẻ nữ hài cùng mẹ mẹ tiếng nói.

"Mẹ! Người tan tằm rồi? Trong phòng bếp ta đã đun tốt nước tắm, người tranh thủ đi tắm đi! Thời gian cũng không còn sớm, ngại sớm một chút rửa sạch nghỉ ngơi đi!"

Âm thanh lạnh lạnh, nghe vào rất hiểu thuận.

Điều này làm cho Dương Kỳ vẫn không có nhìn thấy nàng, cũng đã đối với vị muội muội này trước tiên có hảo cảm, xuyên qua trước đời kia hắn chính là không có muội muội, ba mẹ rất sớm sau khi qua đời, hắn cũng chỉ có cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau.

Không biết hắn vị muội muội này chính là cái gì đáng đáp?

Dương Kỳ trong lòng có chút hiếu kỳ, theo bản năng mà bước nhanh hơn, nhà chính bên trong một cái đèn huỳnh quang sáng như tuyết, nghe thấy cửa tiếng bước chân, nhà chính bên trong nằm ngoài bàn bát tiên thượng làm bài tập cô bé áo đỏ quay đầu trông lại, nàng vừa nảy đang cùng mẹ mẹ nói chuyện.

Nàng này vừa quay đầu lại, liền cùng vừa vào cửa Dương Kỳ hai mắt đối đầu.

"Dương Kỳ?"

Nữ hài có chút bất ngờ, bật thốt lên kêu tên Dương Kỳ, căn bản cũng không có gọi anh trai, sau đó liền quay đầu lại kể tục cùng mẹ mẹ nói chuyện.

"Mẹ! Ta buổi tối làm cơm nước còn còn lại chút, người tắm rửa sạch sẽ ăn chút lại nghỉ ngơi đi! Còn nóng ở trong nồi đây!"

"Được! Mẹ biết rồi, Anh Quỳnh! Người cũng sớm một chút đem bài tập viết xong ngủ đi! Thời gian cũng không còn sớm, người ngày mai cũng còn phải đi học!"

"Ừm! Mẹ, ta biết rồi! Người tranh thủ đi tắm rửa đi!"

La Thượng Mai cười cười, vừa tiến vào bên trái gian phòng đi lấy quần áo, vừa đáp một tiếng.

Rất nhanh, nhà chính bên trong liền chỉ còn lại nằm ngoài bàn bát tiên vừa viết bài tập Dương Anh Quỳnh cùng đứng ở cửa lớn Dương Kỳ, Dương Kỳ vốn là dự định vào cửa sau đó, mỉm cười cùng muội muội chào hỏi, nhưng lúc này bầu không khí thực sự chính là quá kỳ quái.

Cô em gái này chỉ ở hán sau khi vào cửa quay đầu liếc mắt nhìn hán, bật thốt lên hô tên hán, biểu thị bất ngờ sau khi, liền thu hồi ánh mắt cũng không tiếp tục liếc hán một cái, lúc này muội muội đi gian phòng cầm tắm rửa quần áo, vị này lần thứ nhất gặp mặt muội muội liền cúi đầu ở đó tự nhiên viết bài tập, hoàn toàn không có phản ứng nằng người ca ca này ý tứ.

Mụ mụ về nhà, nằng nhiệt tình như vậy hiểu thuận, ta người ca ca này vào cửa liền này đãi ngộ?

Trong tay mang theo thuốc trị thương Dương Kỳ mặt lộ vẻ vẻ bất đắc dĩ, thầm nói: Xem ra bộ thân thể này chủ nhân cũ cùng hán cô em gái này quan hệ rất không ra sao a!

Muội muội không gọi hán anh trai, gọi thẳng tên hán không nói, nhà chính bên trong chỉ còn lại hai người bọn họ thời điểm, đừng nói tán gẫu, cũng không nhìn hán cái nào, quan hệ này so phổ thông hàng xóm còn không bằng a!

Dương Kỳ nghĩ đến vừa tiến vào cửa viện trước, sát vách ra ngoài cái kia tên là A Anh, đáng đáp nhưng cùng hán trong ký ức đại minh tinh Lê Nhược Đồng như nhau nữ tử, coi như hàng xóm, tên kia gọi A Anh nữ tử đều so với hán cô em gái này càng lễ phép, khách khí.

Đứng ở cửa bất đắc dĩ nở nụ cười, Dương Kỳ cũng không vội lập tức liền cải thiện cùng này muội muội quan hệ, mang theo trong tay thuốc trị thương liền hướng bên phải cửa phòng đi đến.

Nếu muội muội đi vào chính là bên trái gian phòng, kia bên phải gian phòng hán là tự là hán cùng muội muội trụ, lớn như vậy vẫn cùng muội muội trụ một cái ốc, Dương Kỳ trong lòng bất đắc dĩ, nhưng cũng không có quá nhiều chống cự, trong lòng hán bằng phẳng, hiện tại cái này điều kiện gia đình lại chỉ là như vậy, hán cũng chỉ có thể tiếp thu.

"Ồi! Dương Kỳ! Người làm gì?"

Dương Kỳ vừa đi tới bên phải cửa gian phòng, vốn có vẻ như đang chuyên tâm làm bài tập Dương Anh Quỳnh đột nhiên đứng lên, gầm lên một tiếng, thanh âm cực lớn, dọa không hề chuẩn bị tâm lý Dương Kỳ nhảy dựng.

"Ài Ài? Làm sao? Làm sao? Các người hai huynh muội tại sao lại cãi nhau? Lại ồn ào cái gì đây?"

Bên trái trong phòng truyền đến mụ mụ vội vã tiếng bước chân, người vẫn không có đuổi ra, sót ruột thanh âm liền truyền tới.

Dương Kỳ có chút mờ mịt nhìn trước mặt cửa phòng, lại nhìn một mặt sắc mặt giận dữ đứng ở bàn bát tiên bên cạnh muội muội, hoàn toàn không biết bản thân chính là đã làm gì, làm cho nằng đột nhiên tức giận như vậy.

"Ta? Ta làm cái gì?"

Dương Kỳ đầu óc mơ hồ mà nhìn nằng, hỏi.

Đang lúc nói chuyện, mụ mụ La Thượng Mai vừa vặn từ bên trái trong phòng đuổi ra ngoài, lo lắng nhìn Dương Kỳ, vừa nhìn về phía con gái Dương Anh Quỳnh, cũng buồn bực.

"Anh Quỳnh! Làm sao? Xảy ra chuyện gì? Người tại sao lại phát ca ca người tính khí nha?"

La Thượng Mai biểu hiện chính là bất đắc dĩ, nhìn nằng ngữ khí, nằng này một đôi nhi nữ trong ngày thường khẳng định chính là không ít bạo phát qua xung đột, hơn nữa, nghe nằng vừa này câu nói này ngữ khí, bình thường luôn luôn chiếm thượng phong, còn giống như chính là nữ nhi Dương Anh Quỳnh.

Mà lúc này, bởi vì góc độ quan hệ, trước Dương Kỳ đứng ở cửa thời điểm, Dương Anh Quỳnh không nhìn thấy Dương Kỳ sau gáy, cho nên không có chú ý tới Dương Kỳ sau đầu băng bó vết thương băng gạc, lúc này, Dương Kỳ đứng ở bên phải cửa gian phòng, Dương Anh Quỳnh thì liếc mắt liền nhìn thấy hán sau đầu băng gạc.

Ánh mắt lóe lên một vết rõ ràng vẻ chán ghét, Dương Anh Quỳnh chỉ ngón tay vào cửa phòng Dương Kỳ, cao giọng nói với La Thượng Mai: "Mẹ! Dương Kỳ hán vừa này muốn vào phòng ta! Bất chuyện đều không đánh một cái đã nghĩ tiến vào phòng ta! Mẹ! Người nói hán có phải hay không thật quá mức rồi?"

Nghe thấy lời ấy, Dương Kỳ khẽ nhếch miệng, quay đầu nhìn bên trái cửa phòng, lại nhìn bên phải cửa phòng, cuối cùng vừa liếc nhìn bên trái gian phòng

phần cuối đạo kia mở rộng cửa phòng, từ kia mở rộng trong cửa bên trong nhìn tới, bên trong có kệ bếp, có dao phay, có cái thớt gỗ, còn có một con màu đỏ nhựa thùng nước.

Ồ trong đó rõ ràng chính là nhà bếp.

Ngoài ra, này nhà chính bên trong liền cũng không gặp lại một đạo cửa phòng, nếu như nói bên trái gian phòng chính là mụ mụ, bên phải gian phòng chính là muội muội một người, vậy ta buổi tối ngủ nơi nào?

Dương Kỳ mộng bức, hần tự nhận bản thân không phải người ngu, nhưng thời khắc này hần không khỏi bắt đầu hoài nghi mình trí lực.

Lẽ nào ta mỗi ngày buổi tối muốn ngủ nhà chính?

Tổng không được để ta ngủ nhà bếp chứ?

Dương Anh Quỳnh để Dương Kỳ triệt để mê man, nhưng La Thượng Mai nhưng trong nháy mắt hiểu được, thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt tươi cười động viên một thoáng bộ mặt tức giận con gái, sau đó La Thượng Mai liền quay đầu nhìn về phía mờ mịt Dương Kỳ, ôn tồn hỏi: "Tiểu Kỳ! Người muốn đi Anh Quỳnh gian phòng lấy cái gì đồ vật sao?"

Dương Kỳ lắc đầu một cái, hơi chớp mắt, lựa chọn một cái giống thật mà là giả giải thích: "Mẹ! Ta mệt một chút, muốn nghỉ ngơi một thoáng!"

Không ngờ, hần vừa nói như vậy, La Thượng Mai lập tức sốt sáng lên đến, chạy lại đây đỡ hần hướng về bàn bát tiên bên kia đi, sốt ruột hỏi hần: "Tiểu Kỳ! Chuyện gì xảy ra nha? Là choáng váng đầu? Đau đầu? Hay là cảm giác gì đây? Có hay không nơi nào cảm giác đặc biệt không thoải mái? Người đừng dọa mụ mụ a! Mụ mụ còn không thấy người đầu mặt sau vết thương sâu bao nhiêu đây! Kia vết thương có phải là rất sâu a? Có hay không lưu rất nhiều máu? Nếu như vết thương rất sâu, chảy rất nhiều máu mà nói, cũng không thể chỉ ở chỗ khám bệnh bên trong khẩu lại coi như xong việc a!"

Dương Kỳ thấy mình câu nói đầu tiên đem mụ mụ sợ đến như vậy, tranh thủ động viên.

Dương Anh Quỳnh vào lúc này, ánh mắt cũng liên tiếp nhìn phía Dương Kỳ sau đầu băng gạc nơi đó, trên mặt vẻ giận dữ giảm chút, bắt quá nàng vẫn không có một câu quan tâm Dương Kỳ lời ra khỏi miệng.

Dương Kỳ động viên mụ mụ một hồi lâu, nhiều lần bảo đảm đầu mình mặt sau vết thương cũng không sâu, cũng không có lưu quá nhiều máu, chỉ là cảm giác mệt một chút, muốn nghỉ sớm một chút, lúc này mới để La Thượng Mai thoáng yên tâm.

"Tiểu Kỳ! Nếu người mệt mỏi, kia mụ mụ trước hết đi người trở về phòng đi ngủ! Nha đúng rồi, mụ mụ nhớ tới người gọi điện thoại cho mụ mụ thời điểm, nói người đói bụng, mụ mụ trước tiên đi người đi gian phòng ngồi, sau đó sẽ chuẩn bị cho người chút cơm nước lại đây ăn!"

Đến nhà, nhưng không tìm được gian phòng của mình Dương Kỳ không có từ chối mụ mụ hảo ý, tuy rằng hần biểu hiện như thế suy yếu sẽ làm mụ mụ lo lắng hơn, nhưng hần thực sự chính là không tìm được gian phòng của mình ở nơi nào a!

Kết quả, để Dương Kỳ kinh ngạc sự tình xuất hiện, mụ mụ đỡ hần hướng đi đại môn, đi ra đại môn, sau đó dọc theo chân tường từ bên tường một góc cây cảnh lá sum xuê tán cây dưới xuyên qua, xuyên qua này sum xuê tán cây sau khi, một đạo sơn đỏ loang lổ cửa gỗ xuất hiện ở trước mắt hần.

Hần trụ gian phòng cửa lại không ở nhà chính bên trong, mà chính là như đại môn như nhau nổi thẳng sân. . .

Cánh cửa này thượng chia khoá liền cấm ở khoá cửa thượng, La Thượng Mai vận đẩy một cái, cửa liền hướng bên trong mở ra, tiện tay ở cạnh cửa trên tường ấn xuống một cái, trong phòng một con dài khoảng một xích tiểu đèn huỳnh quang liền sáng lên đến.

Gian phòng cũng không nhỏ, ba mét đến rộng, chiều dài gần tám, chín mét, Dương Kỳ ở mụ mụ nâng đỡ vừa đi vào phòng bên trong, vừa âm thầm đánh giá bên trong gian phòng trang hoàng.

Đồng thời, trong lòng hần còn có một ý nghĩ—— gian phòng này chính là lân cận trước cái kia gọi A Anh nữ tử gia phòng, vèn vèn cách nhau một bức tường.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thân phận dung nạp

"Đến! Tiểu Kỳ! Ngươi ngồi trước nghỉ ngơi một chút, mụ mụ này liền đi cho ngươi bưng ăn đến! Muội muội ngươi đêm nay cho chúng ta chứa com nước, ngươi ngồi a! Mụ mụ đi một lát sẽ trở lại!"

Phù Dương Kỳ ở mép giường thượng ngồi xuống, bàn giao hai câu, La Thượng Mai liền vội vã đi ra ngoài cho Dương Kỳ bưng com nước đi tới.

Dương Kỳ tuy rằng đau lòng mụ mụ cực khổ rồi một ngày, nhưng hần trước xếp vào suy yếu, vào lúc này cũng chỉ đành tiếp tục giả bộ, nhìn mụ mụ rồi đi hần gian phòng này sau, Dương Kỳ bắt đầu chậm rãi đánh giá gian phòng này.

Hơn ba thước rộng, dài tám, chín mét, chữ 人 đầu nóc nhà, cao nhất địa phương cách xa mặt đất khả năng có bốn, năm mét, thấp nhất địa phương cũng có hơn ba mét.

Kỳ quái nhất địa phương chính là bốn cái cửa sổ đều lắp ở cách mặt đất cao hơn hai mét địa phương, hơn nữa, mỗi cái cửa sổ cũng không lớn, cùng với nói là cửa sổ, còn không bằng nói là lỗ thông khí.

Phía trước trên vách tường hai cái cửa sổ, mặt sau trên vách tường cũng có hai cái, cách mặt đất hơn hai mét, hần đánh giá lấy hần hiện tại bộ thân thể này thân cao, coi như đứng ở cửa sổ dưới, nhón chân lên, đem cánh tay với đến như vượn tay dài, cũng với không tới kia cửa sổ.

Nhìn qua, căn phòng này cũng như là nhà kho cải trang.

Nghĩ như vậy, Dương Kỳ lại nhìn căn phòng này liền càng xem càng như là một gian nhà kho.

Ngoại trừ nhà kho, còn có người nào trụ gian phòng sẽ đem cửa sổ lắp cao như vậy? Lắp tại sát nóc nhà địa phương?

Mặt tường thượng quét sơn trắng, gian phòng gần bên trong địa phương, chính là hần hiện tại ngồi một tấm khoảng chừng rộng một mét giường sắt, bên giường một tấm bàn nhỏ bốn bên đảm nhiệm từ đầu giường.

Xa hơn một chút một ít địa phương dựa vào tường bày đặt một tấm gỗ thô màu sắc nửa cũ bàn gỗ, còn có một tấm ghế gỗ, trên bàn gỗ xếp một ít sách vở, sách bài tập gì gì đó, còn có một con một quay màu xám cặp sách.

Ghế gỗ trên có một khối dùng vải bông may đệm, đệm bên trong khả năng bỏ thêm vào bọt biển, ngay ngắn chỉnh tề.

Lại phía trước, một cái xích sắt từ xà nhà thượng buông xuống đến, xích sắt phía dưới treo một con vải bạt may bao cát, này con hình trụ bao cát có dài hơn một mét, nhìn liền cảm thấy trầm trọng.

Bên cạnh trên mặt đất tùy ý vút một đôi trắng đen xen kẽ quyền sáo.

Dương Kỳ có chút bất ngờ, hần không nghĩ tới bộ thân thể này nguyên chủ vẫn còn có luyện quyền ham muốn.

Càng làm cho Dương Kỳ bất ngờ chính là, càng phía trước trên vách tường mang theo một con gỗ thô màu sắc đàn ghita, đàn ghita phía dưới còn có một tấm càn cũ bàn gỗ, trên bàn gỗ chất đồng một vài chỗ, bàn gỗ phía dưới cũng chất đồng một vài thứ.

Dương Kỳ lập tức nhìn thấy bàn gỗ phía dưới bày đặt một đồng tạ tay, trên mặt bàn gỗ một con kèn ác-mô-ni-ca.

"Kèn ác-mô-ni-ca. . ."

Dương Kỳ ánh mắt có một tia biến hóa.

Kèn ác-mô-ni-ca, hần cũng sẽ thổi, này đại khái chính là gia gia hần dạy cho hần duy nhất giải trí kỹ năng.

Dương Kỳ gia gia kèn ác-mô-ni-ca thổi rất tốt, Dương Kỳ khi còn bé tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền » cùng Dương gia tán thủ sau khi, thích nhất tựu là xem gia gia thổi kèn ác-mô-ni-ca.

Đúng!

Không phải nghe, mà chính là xem!

Chỉ ít Dương Kỳ cảm thấy chính là như vậy, hần nhớ kỹ gia gia thường thổi mỗi một thủ từ khúc, nhưng hần càng nhiều chính là nhớ kỹ gia gia mỗi lần thổi kèn ác-mô-ni-ca lúc đáng vẻ.

Khi còn bé Dương Kỳ từ đầu đến cuối đều cảm thấy gia gia mỗi lần thổi kèn ác-mô-ni-ca thời điểm, đều đặc biệt có mùi vị, gia gia biểu hiện sẽ trở nên trầm tĩnh, ánh mắt sẽ trở nên thâm thúy, trở nên xa xưa, khi đó một loại đặc biệt tĩnh khí chất.

Cho nên, khi đó Dương Kỳ tuy rằng nghe không hiểu gia gia thổi từ khúc, nhưng hần nhưng rất thích xem gia gia thổi kèn ác-mô-ni-ca lúc đáng vẻ, sau đó hần hơi hơi lớn rồi, thì càng gia gia học làm sao thổi kèn ác-mô-ni-ca.

Vừa mới bắt đầu thời điểm, bắt kể là thời thời điểm kỹ xảo, hay là thần thái, hần đều là ở mô phỏng theo gia gia, thẳng đến về sau hần dần dần trưởng thành, trải qua càng ngày càng nhiều, hần thổi kèn ác-mô-ni-ca kỹ xảo đã đầy đủ thuần thực, dần dần, hần lại thổi kèn ác-mô-ni-ca thời điểm, liền bắt tri bất giác đã quên kỹ xảo, bởi vì trải qua tăng nhanh, trong lòng hần cũng bắt đầu rồi có cố sự của chính mình cùng cảm tình, hần thổi kèn ác-mô-ni-ca lúc

cũng tự dần dần không lại mô phỏng theo gia gia biểu hiện.

Vậy sau này, hài lòng thời điểm, hẳn thói kèn ác-mô-ni-ca lúc sẽ mặt mỉm cười, không vui thời điểm, sẽ quên về mặt, trong lòng hết thảy tâm tình đều sẽ biểu lộ ở trong mắt hẳn.

"Kèn ác-mô-ni-ca. . ."

Dương Kỳ có chút thất thần, theo bản năng đã nghĩ đứng dậy đi tới cầm lấy con kia kèn ác-mô-ni-ca, hẳn không nghĩ tới hẳn ở thời điểm này thân phận cũng có thói kèn ác-mô-ni-ca ham muốn, bất quá, hẳn ưa thích loại này trùng hợp.

Dương Kỳ mới vừa đứng lên đến, ngoài cửa liền truyền đến mụ mụ thanh âm "Tiểu Kỳ! Com nước đến rồi! Ngươi ăn trước! Ăn xong, mụ mụ cho ngươi đánh rửa mặt, nước rửa chân đến!"

Dương Kỳ nghe tiếng nhìn phía cửa, mụ mụ La Thượng Mai nâng một con chén lớn, trắng toát gạo com thượng chất không ít món ăn, có rau xanh có cá kho, còn có đập dưa chuột.

"Cảm tạ mụ mụ!"

Dương Kỳ trong lòng cảm động cùng hồ thẹn cùng tồn tại.

Cảm động mụ mụ như thế chăm sóc hẳn, hồ thẹn tự nhiên chính là bởi vì hẳn biết rõ bản thân cũng không có suy yếu đến mức liền ăn com, rửa mặt cùng rửa chân đều cần người hầu hạ mức độ, nhưng hẳn hiện tại sắm vai tự là thân thể suy yếu, đi trở về gia khí lực đều không có, nếu lúc đầu giả bộ, cũng chỉ có thể tiếp tục giả bộ.

Qua ngày hôm nay, mụ mụ, Tiểu Kỳ sẽ cố gắng hiểu thuận ngài!

Dương Kỳ ở trong lòng đối với nâng bát ăn com bước nhanh hướng hẳn đi tới mụ mụ nói.

"Ngươi ăn trước! Mụ mụ này liền đi cho ngươi múc nước đến!"

La Thượng Mai đem bát đĩa giao cho Dương Kỳ, nói xong xoay người liền muốn rời đi, Dương Kỳ theo bản năng mà hô một tiếng: "Mẹ!"

"Hả?"

La Thượng Mai quay đầu lại dùng hồi dò ánh mắt nhìn Dương Kỳ.

Dương Kỳ vốn là theo bản năng mà muốn nói không để cho nàng muốn như thế bận rộn, nghỉ ngơi trước một thoáng, nhưng lúc này đón mụ mụ ánh mắt, đến miệng một bên liền biến thành: "Khổ cực ngài!"

La Thượng Mai hồi dò ánh mắt trong nháy mắt hóa thành đầy mắt ý cười, trên mặt cũng phóng ra nụ cười, giờ tay sờ sờ Dương Kỳ trán, cười đến hiện ra khoe mắt nếp nhăn, có chút vui mừng nói: "Tiểu tử ngốc! Chỉ cần ngươi ngoan một chút, không muốn lại theo người đánh nhau, mụ mụ khổ cực một chút trong lòng cũng cao hứng! Được rồi! Nhanh ăn đi! Ăn xong rửa mặt cùng chân, liền sớm một chút lên giường ngủ! Ngày mai sẽ không muốn đi trường học, một lúc mụ mụ sẽ giúp ngươi với các ngươi lão sư xin nghỉ! An tâm ở nhà nghỉ ngơi, sớm một chút đem thương dưỡng cho tốt, biết không?"

"Ừm! Biết rồi."

Dương Kỳ đáp ứng, trên mặt mang theo nụ cười.

Từ Dương Kỳ trong phòng đi ra La Thượng Mai nhìn bên ngoài bóng đêm, bỗng nhiên lại nhoen miệng cười một cái, nàng cảm giác được nhi tử đêm nay không giống, trước đây nhi tử cũng thường thường ở bên ngoài đánh nhau, nhưng mặc kệ đánh thành ra sao, đều xưa nay không gọi điện thoại gọi nàng đi dẫn hẳn về nhà, xưa nay sẽ không nói với nàng, hẳn không khí lực về nhà.

Không chỉ có như vậy, nàng cũng phát hiện nhi tử đêm nay nói chuyện với nàng thái độ, cũng không giống trước đây như vậy thiếu kiên nhẫn, thậm chí muội muội của hẳn Anh Quỳnh như vậy quát mắng hẳn, vừa nãy đều không có thấy hẳn tức giận.

Còn có, La Thượng Mai chợt phát hiện nhi tử đêm nay đã không chỉ một lần theo sát nàng nói cảm ơn, tiểu tử này bắt đầu biết nàng cực khổ rồi.

"Khả năng chính là lần này thương ở đầu mặt sau, để hẳn nghỉ mà sợ, đột nhiên hiểu chuyện đi!"

Nghĩ như thế, La Thượng Mai đột nhiên cảm giác thấy nhi tử đêm nay bị đánh vỡ đầu, khả năng hay là một chuyện tốt.

Dưới cái nhìn của nàng, một người thay đổi, một loại đều là cần trải qua một việc lớn, sau đó mới sẽ hoàn toàn tỉnh ngộ, ăn năn sửa đổi.

Mà đêm nay, nàng ngay tại trên người con trai nhìn thấy hẳn muốn thay đổi, nhìn thấy hẳn tưởng muốn học tốt dấu hiệu, đối với này, La Thượng Mai rất vui mừng, cũng có chút thấp thỏm, nàng sợ đêm nay qua đi, hẳn lại chứng nào tật nấy, biến trở về trước đây đáng về.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vô tình rung động

Com nước đều là ảm, không có gì món ăn ngon, ngoại trừ mấy khối cá hổ kho, cũng chỉ có rau xanh cùng đập dưa chuột, mùi vị chỉ có thể nói bình thường thôi, còn không bằng Dương Kỳ chính mình nấu ăn tay nghề, bởi vậy có thể thấy được, hần cái kia muối muối nấu ăn kỹ thuật chỉ có thể tính bình thường.

Bất quá, Dương Kỳ cũng không kén ăn, đặc biệt là nghĩ tới đây phân com nước chính là muối muối của hần làm, mụ mụ tự tay cho hần đựng tốt bụng tới, hần liền ăn được đặc biệt thơm ngọt.

Muối muối . .

Ở thế giới cũ, hần xưa nay không từng có qua một cái em gái ruột, cho nên đối với hiện tại cái này huyết thống thượng rất gần em gái ruột, Dương Kỳ cảm giác chính là kỳ diệu.

Vừa cảm thấy xa lạ, lại cảm thấy có loại kỳ diệu cảm giác thân thiết, ở mặt mày của nàng bên trong, Dương Kỳ nhìn thấy một chút cùng hần giống nhau địa phương.

Vừa từng ngủm từng ngủm đang ăn com món ăn, Dương Kỳ trong lòng y nguyên có rất nhiều nghi vấn.

Tỷ như: Gia gia đây? Ở cái này không giống nhau trong thế giới, gia gia hần còn khoẻ mạnh không?

Tỷ như: Thế giới này Dương gia là ra sao? Hần nhận thức những trưởng bối kia, ngang hàng cùng tiểu bối đều vẫn còn chứ? Ba mẹ hần làm sao sẽ ở Hằng Điểm? Muối muối là cái nào năm sinh ra? So với hần tiểu mấy tuổi?

Còn tỷ như: Hần hiện tại bộ thân thể này nguyên chủ, vì sao lại cùng thân muối muối của hần quan hệ như vậy kém? Liền tiến vào nàng gian phòng cũng không thể?

. . .

Rất nhiều nghi vấn tồn tại với Dương Kỳ trong lòng, Dương Kỳ cũng không vội vã lập tức đi được này hết thấy nghi vấn đáp án, hần rất có kiên trì, hần dự định ở sau đó thời kỳ từng cái mở ra trong lòng mình những này nghi vấn.

Dương Kỳ ăn com tốc độ rất nhanh, La Thượng Mai cho hần bụng tới rửa mặt nước thời điểm, hần một bát com đã thấy đáy, chờ La Thượng Mai đem rửa mặt nước đặt ở cửa phụ cận kia trương thả tạp vật trên bàn gỗ thời điểm, hần đã đem trong bát cuối cùng một miếng com lua tiến vào trong miệng.

"Ăn xong? Mau tới đây rửa mặt đi! Rửa mặt nước chờ chút người chính mình rót vào bồn bên trong rửa chân, bát đĩa mẹ tới thu thập!"

Dương Kỳ thả xuống bát đĩa đứng dậy chuẩn bị đi rửa mặt, La Thượng Mai vừa vặn xoay người lại với hần nói như vậy.

"Cảm tạ mụ mụ!"

Dương Kỳ khoe miệng mang theo nụ cười đi tới, La Thượng Mai cũng cười tủm tỉm lại đây thu thập bát đĩa, nhi tử đêm nay thái độ làm cho nàng rất vui mừng.

"Rửa sạch, nước rửa chân liền đổ tại ngoài cửa, rửa chân chậu cũng đặt ở bên ngoài cửa! Trước khi ngủ nhớ tới uống thuốc! Bị thương liền nghỉ sớm một chút! A!"

La Thượng Mai vừa thu thập Dương Kỳ ăn qua bát đĩa, vừa quay lưng Dương Kỳ lại nhai.

"Biết rồi! Mẹ!"

Dương Kỳ quay đầu lại nhìn mụ mụ một chút, viền mắt có chút cay cay, từ khi gia gia cũng tạ thế, trên đời này liền cũng không còn một cái quan tâm hần người, mụ mụ lại nhai, hần càng là đã sớm không cảm giác được, trong miệng đều chưa từng xuất hiện.

Không có xem bao lâu, bởi vì Dương Kỳ không muốn để cho nước mắt của mình chảy xuống, không muốn bị mụ mụ nhìn thấy, khẽ cười cười, quay đầu lại thu hồi ánh mắt đi tới chậu rửa mặt nơi đó, yên lặng mà cuộn lấy ống tay áo, mỉm cười khom lưng đem hai tay luồn vào chậu rửa mặt bên trong chộp lên một nắm ẩm áp thanh thủy che ở trên mặt, một lần lại một lần, ẩm áp rửa mặt nước làm ẩm mặt của hần, cũng ẩm áp trái tim của hần, phía sau truyền

đến mục mục đi qua tiếng bước chân, còn có nàng bật cười ngôn ngữ: "Ha! Ngày hôm nay làm sao như thế rửa mặt? Bồn bên trong không phải cho người thả khăn mặt à?"

"Trên mặt bồn! Không muốn làm bồn khăn mặt!"

Dương Kỳ không quay đầu lại, mỉm cười đáp lại một câu, sau đó hắn liền nghe thấy mục mục cười khẽ tiếng bước chân dần dần đến gần cửa, đi ra khỏi cửa, lập tức cửa nơi đó truyền đến mục mục cho hắn đóng cửa thanh âm.

Này nhà kho giống như trong phòng, liền chỉ còn lại Dương Kỳ một người.

Không nghe thấy mục mục thanh âm, Dương Kỳ rửa mặt động tác chậm lại, tâm cũng dần dần yên tĩnh lại, một thoáng một thoáng chậm rãi chộp nước đem mặt rửa sạch, kỳ thực vừa này trả lời chính là hắn tìm cớ, dùng tay chộp nước rửa mặt, cuối cùng mới dùng vạt khô khăn mặt đem mặt thượng vết nước lau khô, chính là hắn nhiều năm nuôi thành rửa mặt thói quen, từ mục mục vừa này bật cười trong lời nói, hắn nghe ra chính hắn một thói quen nhỏ cùng bộ thân thể này chủ nhân cũ một cái khác nhau nhỏ.

Bất quá thì thế nào đây?

Mục mục chung quy sẽ quen thuộc trên người hắn biến hóa, những này thói quen nhỏ không cần thay đổi.

Rửa sạch mặt, lại đem rửa mặt nước rót vào rửa chân chậu đem chân cũng rửa sạch, bụng rửa chân chậu mở cửa phòng đem nước đổ tại ngoài cửa trong rãnh thoát nước, ngừng đầu thời điểm, Dương Kỳ nhìn thấy trong màn đêm mặt trăng rất tròn.

Cái này cũng là một cái đêm trăng tròn!

Trăng tròn người đoàn viên, trước đây mỗi khi hắn nhìn thấy trăng tròn thời điểm, trong lòng đều là thương cảm, cảm niệm bản thân chỉ có gia gia sống nương tựa lẫn nhau, năm ngoài gia gia tạ thế sau, hắn gặp lại trăng tròn thời điểm, liền luôn cảm giác mình cô đơn lẻ bóng, rõ ràng đứng trợ trợ.

Mà lúc này hắn trong lúc vô tình ngừng đầu lần thứ hai nhìn thấy trong màn đêm trăng tròn thời điểm, trong lòng chính là như vậy đầm đậm, chân thật, ấm áp.

Tuy rằng bộ thân thể này muối muối hiện nay cùng hắn quan hệ còn thật không tốt, nhưng hắn y nguyên cảm tạ lần này sống lại, chỉ có như hắn như vậy đã từng mất đi hết thấy người thân người, mới cảm nhận được có lúc bị người nhà coi như kẻ thù cũng chính là một niềm hạnh phúc.

Tiện tay đem chậu rửa chân tựa ở ngoài cửa chân tường dưới, Dương Kỳ xoay người trở lại trong phòng, tiện tay đóng cửa phòng, đi tới kia trương bày đặt kèn ác-mô-ni-ca cũ bàn gỗ phía trước, đưa tay cầm lấy trên mặt bàn con kia màu trắng bạc kèn ác-mô-ni-ca.

Kèn ác-mô-ni-ca còn có chín phần mười mới, đại khái mua được còn không lâu, mặt trên tích một tầng nhọt nhọt bụi, khả năng rất lâu không ai động qua, Dương Kỳ đưa tay phát đi mặt trên bụi, lại bắt đến bên mép thổi thổi, cuối cùng còn ở trên tay áo xoa xoa, lau khô ráo, hắn mới lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Hắn không biết ở cái này thế giới song song, gia gia có hay không còn khỏe mạnh, tạm thời hắn cũng không tiện đi hỏi thăm, hắn hy vọng gia gia vẫn còn, hy vọng bộ thân thể này chủ nhân cũ học kèn ác-mô-ni-ca chính là cùng gia gia học, như vậy, hắn liền có thể ở cái này thế giới y nguyên nhìn thấy gia gia, hết thấy quan tâm hắn người đều còn ở bên cạnh hắn.

Chậm rãi đi tới trước giường, xoay người ở mép giường thượng ngồi xuống, bản tựa ở đầu giường, Dương Kỳ khước miệng ngậm lấy ý cười nhàn nhạt, ánh mắt nhưng dần dần trong vắt, ánh mắt xa xưa kỳ ảo, không nhanh không chậm nâng lên cầm kèn ác-mô-ni-ca hai tay đem kèn ác-mô-ni-ca tiền đến bên mép.

Trầm thấp dịu dàng khúc âm chậm rãi vang lên, từ từ nhấp nhô âm điệu như thút thít như kẻ lẻ, khúc âm phảng phất cùng hắn tiếng lòng vào đúng lúc này dung hợp cùng nhau, tiếng lòng theo khúc âm nhấp nhô chậm rãi nhấp nhô.

Này không phải gia gia dạy hắn từ khúc, nhưng là hắn tối thường thổi một thủ —— « thương (chết yếu) ».

Dương Kỳ bằng cấp không cao, tốt nghiệp cao trung sau sẽ không có lại đến trường, nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu hắn xem sách ít, trình độ văn hóa thấp, cùng thời đại tách rời.

Tốt nghiệp cao trung sau, hắn sở dĩ không có kế tục đi học đại học, một chính là bởi vì lúc đó việc tu luyện của hắn vừa vặn đến then chốt thời kỳ, gia gia kiến nghị hắn về nhà chuyên tâm tu luyện.

Thứ hai, hắn chính mình cũng cảm thấy học đến tốt nghiệp cao trung liền được rồi, lại nghĩ học cái gì, lấy hắn tốt nghiệp cao trung tri thức đã hoàn toàn có thể tự học, hắn cũng không muốn đem thời gian mấy năm lãng phí ở trong đại học.

Dương Kỳ đến chết đều không hề rời đi qua Cổ Huy Châu, nhưng hắn ở internet thượng nhận thức thế giới kia rực rỡ nhiều màu sắc, học được rất nhiều, cũng kiến thức rất nhiều, bao quát này thủ « thương (chết yếu) ».

« thương » vốn chính là một thủ đàn vi-ô-lông-xen khúc, Dương Kỳ bởi vì ưa thích, liền bản thân đưa nó cải biên thành kèn ác-mô-ni-ca có thể thổi từ khúc.

Nhà chính bên trong cầm tấm rửa y vật đang chuẩn bị đi tắm rửa La Thượng Mai nghe thấy Dương Kỳ trong phòng truyền đến kèn ác-mô-ni-ca khúc âm, vội vã bước chân lúc đó liền ổn định, biểu hiện kinh ngạc nhìn phía Dương Kỳ gian phòng phương hướng.

Nằm nhòai bàn bát tiên thượng làm bài tập Dương Anh Quỳnh nghe thấy này thủ tràn đầy ưu thương từ khúc, cũng ngạc nhiên ngẩng đầu lên, một chút quay đầu nhìn phía Dương Kỳ gian phòng phương hướng.

Phía bên ngoài viện trong hẻm nhỏ, mưa nhang muỗi vừa vặn mới trở về đi tới cửa lấy ra chìa khoá đang chuẩn bị mở cửa A Anh, cái này cùng Lê Nhượng Đồng lúc tuổi còn trẻ dung mạo hầu như giống nhau như đúc nữ tử, đột nhiên nghe được Dương Kỳ gia trong sân truyền đến này thủ từ khúc, cũng thoáng cái choáng váng.

Như vậy ưu thương thanh âm, kia như khút khít như kẻ lẻ khúc âm tựa hồ trong nháy mắt liền chạm tới đáy lòng của nàng.

Nàng biết sát vách Dương Kỳ quãng thời gian trước học thổi qua mấy lần kèn ác-mô-ni-ca, nhưng như vậy từ khúc, như vậy xuất sắc từ khúc. . .

"Này sẽ không chính là Tiểu Kỳ thổi ra chứ?"

Nàng tự lẩm bẫm, hàn tinh tựa như một đôi đôi mắt đẹp cũng ngờ ngạc mà nhìn phía Dương Kỳ gian phòng phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hai cái thế giới sai biệt

Mãi cho đến một khúc kết thúc, Dương Kỳ trong phòng không có kèn ác-mô-ni-ca khúc âm truyền tới, đứng ở ngoài cửa viện A Anh mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, dư vị vừa nãy kia thủ từ khúc, vẻ mặt nàng y nguyên có chút hoảng hốt, loại kia đau thương lần diệu, bách chuyển thiên hồi thâm thiết, làm cho nàng thật lâu không cách nào tự kiềm chế.

Ở cửa viện trước lại đứng đầy một lúc, nàng mới than nhẹ một tiếng mở ra cửa viện đi vào.

Vừa nãy kia thủ từ khúc làm cho nàng đối với Dương Kỳ nhìn với cặp mắt khác xưa.

...

Dương Kỳ gia nhà chính bên trong, cũng mới phục hồi tinh thần lại La Thượng Mai phát hiện khóe mắt của chính mình có chút ẩm ướt, dụi tay lần mò, mới phát hiện vừa nãy kia thủ từ khúc làm cho nàng bất tri bất giác chảy ra giọt nước mắt.

"Đây là Dương Kỳ thổi? Hẳn hẳn là dùng âm hưởng thả chứ?"

Nữ nhi Dương Anh Quỳnh đột nhiên nói chuyện, để La Thượng Mai quay đầu nhìn tới, vừa vặn nhìn thấy con gái mặt mày nghi vấn cùng coi rẻ.

La Thượng Mai biết con gái vẫn xem nhi tử không vừa mắt, nhưng giờ khắc này nghe nàng như thể nghi vấn ca ca của nàng, La Thượng Mai hay là không nhịn được trách một câu: "Anh Quỳnh! Nói cái gì đó? Ca ca ngươi trong phòng căn bản cũng không có âm hưởng!"

Dương Anh Quỳnh khóe miệng cong lên, cổ chấp nói: "Ai biết hẳn có phải hay không ngày hôm nay mua!"

La Thượng Mai cau mày, lăm mầu thân, cái nào thích xem thấy nhi nữ không hòa thuận?

"Anh Quỳnh! Ca ca ngươi trên người nào có nhiều tiền như vậy? Ngươi sau đó có thể hay không đối với ngươi anh trai khá một chút? Đừng cả ngày cho hẳn bãi sắc mặt!"

"Hừ! Mẹ! Ngươi đi tắm rửa đi! Ta không muốn cùng ngươi nói hẳn!"

Dương Anh Quỳnh cau mày một cái, buông xuống mi mắt kể tục làm bài tập, rõ ràng chưa hề đem La Thượng Mai lời nói mới rồi nghe tiến vào trong lòng đi, thấy thế, La Thượng Mai há miệng, tưởng muốn lại nói, nhưng xem con gái tưởng muốn kể tục làm bài tập đáng vẻ, nàng chung quy vẫn không có lại nói.

Hai cái nhi nữ trong ngày thường biểu hiện nàng đều nhìn ở trong mắt, Dương Kỳ mặc dù là anh trai, nhưng bất kể là học tập, hay là phẩm tính phương diện, đều cùng muội muội của hắn hoàn toàn không thể so sánh.

Con gái thành tích học tập toàn bộ lớp đều có thể xếp thứ tự cao, mỗi ngày còn giúp nàng làm việc nhà, tuyệt đối có thể xưng tụng giỏi cả phẩm chất lẫn học tập, nhi tử Dương Kỳ không chỉ có thành tích học tập ở lớp học đếm ngược, bình thường tan học cũng không lập tức trở về gia, luôn yêu thích ở bên ngoài chơi đến nửa đêm mới trở về, tình cờ rất sớm về nhà, cũng rất ít thấy hắn đọc sách, không phải xem TV, tựa là xem tiểu thuyết, tranh châm biếm, nếu không tựa là đánh quyền hoặc là ngủ.

La Thượng Mai trong lòng tuy rằng vẫn cứ hy vọng Dương Kỳ tại lập tức liền muốn đến thi đại học bên trong, có thể thi một cái đại học, nhưng nàng cùng trượng phu kỳ thực như nhau trong lòng đều không ôm hi vọng lớn bao nhiêu.

Trong điện thoại, nàng cùng trượng phu đã làm nhi tử tiền đồ thương lượng qua rất nhiều lần.

Làm cha mẹ, ai cũng hy vọng con gái của chính mình tương lai có một cái tốt tiền đồ, tốt nhất là loại kia ngồi văn phòng liền có thể cảm cao tiền lương loại kia, làm ít, nhiều tiền, không khổ cực.

Cho nên nàng cùng trượng phu cũng không tính để Dương Kỳ với hắn ba ba đi trên tàu thủy làm việc, trên tàu thủy tiền lương mặc dù không tệ, nhưng quanh năm trôi ở trên biển, gió thổi nắng chiếu, hai vợ chồng đều không nỡ để nhi tử đi.

Hai vợ chồng nhiều lần thương lượng kết quả chính là để Dương Kỳ tốt nghiệp cao trung sau, cho hắn tìm cái sư phụ, trước tiên đi học một môn tay nghề, để hắn có cái nhất nghệ tinh.

Cho tới con gái Dương Anh Quỳnh, hai vợ chồng đều tin tưởng con gái sau đó nhất định có thể thi một chỗ đại học tốt, sẽ có không sai tiền đồ.

Cho nên, La Thượng Mai mỗi lần nhìn thấy con gái đọc sách làm bài tập thời điểm, trong lòng coi như có lời gì cũng sẽ nén trở lại, nàng không muốn ảnh hưởng con gái học tập.

Thầm than một tiếng, La Thượng Mai có hơi thất vọng cảm tắm rửa y vật hướng đi phòng vệ sinh đi tắm rửa.

Vẫn chờ phòng vệ sinh đóng cửa thanh âm truyền đến, Dương Anh Quỳnh mới đột nhiên cầm trong tay bút ném một cái, ngẩng đầu lên, biểu hiện có chút phiền muộn liếc mắt một cái Dương Kỳ gian phòng phương hướng.

Kỳ thực trong nội tâm, nàng cũng biết vừa nảy từ khúc hắn là ca ca của nàng thổi, vừa nảy nàng cũng nghe được nhập thần, nhưng nàng ngoài miệng tựa là không muốn thừa nhận, hơn nữa, trong nội tâm nàng đối với này cũng chính là thật sự coi rẻ.

Ở nàng cho rằng, sách niệm tốt mới chính là trọng yếu nhất, sách niệm không được, kèn ác-mô-ni-ca thổi cho dù tốt, cũng chỉ có thể nói rõ Dương Kỳ không làm việc đáng hoàng, căn bản là không đáng thừa nhận.

...

Dương Kỳ đương nhiên không biết vừa nảy mụ mụ, muối muối, còn có sát vách cái kia gọi A Anh nữ tử phản ứng, trong lòng hắn thậm chí hoàn toàn không có suy nghĩ các nàng sẽ chăm chú nghe hắn thổi từ khúc.

Sống lại trước, hắn nhiều năm cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau, ở tại Dương gia Tổ phòng bên trong, mỗi lần hắn muốn thổi kèn ác-mô-ni-ca thời điểm đều sẽ tùy theo tâm ý đi thổi, lâu dần, đã sớm nuôi thành thói quen, mỗi lần thổi kèn ác-mô-ni-ca thời điểm, hắn cũng có trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, cả vật và người đều quên, ngoại trừ hiện đang thổi từ khúc, cái gì đều sẽ không nghĩ tới.

Chuyên tâm!

Hai chữ này hắn lúc còn rất nhỏ, gia gia liền nhiều lần với hắn cường điệu, gia gia đã nói với hắn: Phần lớn sự tình, chỉ cần chuyên tâm, liền nhất định có thể làm tốt! Phần lớn người tài nghệ không tinh, học nghiệp không tinh, kỳ thực không có nguyên nhân khác, nguyên nhân chỉ có một cái —— không đủ chuyên tâm!

Gia gia còn nói, chỉ cần chuyên tâm, lấy hắn tư chất, tương lai liền nhất định có thể đem gia truyền « Đồng Phù Thiết Quyền » luyện đến vượt qua cảnh giới của lão.

Gia gia không có lừa hắn, sống lại trước một khắc, Dương Kỳ quả nhiên đem « Đồng Phù Thiết Quyền » tu luyện tới ngưng tụ Kim Đan cảnh giới, không chỉ có vượt xa gia gia khi còn sống cảnh giới, cũng siêu cao đương đại hết thấy tu luyện giả cảnh giới.

Nhiều năm hạ xuống, Dương Kỳ đã có thể đạt được mọi việc đi làm thời điểm đều đầy đủ chuyên tâm.

Một khúc thổi xong, không nhanh không chậm thả xuống kèn ác-mô-ni-ca, Dương Kỳ khoe miệng ngậm lấy một vệt nhàn nhạt mỉm cười, ánh mắt lại nhìn phía trong phòng kia cái tủ sách.

Thế giới này cùng hắn nguyên lai thế giới đang ở có cái nào không giống? Hắn nghĩ, kia cái tủ sách sách lịch sử hắn là có thể vì hắn mở ra rất nhiều nghi vấn.

Thế là, hắn liền cầm kèn ác-mô-ni-ca đi tới bàn học nơi đó ngồi xuống, đem kèn ác-mô-ni-ca tiện tay đặt ở trên bàn sách, Dương Kỳ ở kia một loạt đặt tại trên bàn học tìm tìm sách, quả nhiên tìm tới nấy quyển sách lịch sử.

Đếm đếm, sơ trung sáu bản, cao trung ba bản.

Dương Kỳ trước tiên mở ra sơ nhất lịch sử thượng sách, trước tiên nhìn kỹ một hồi quyển sách này mục lục, phát hiện cùng hần trước đây học sơ nhất lịch sử không khác nhiều, không có phát hiện bao nhiêu cùng hần trong ký ức không giống địa phương đến, viễn cổ thần thoại thời kỳ lịch sử thật giống không có khác biệt.

Liên hần lại mở ra sơ nhất lịch sử dưới sách, lật đến mục lục nơi đó.

...

Đền bàn dưới ánh đèn, Dương Kỳ yên tĩnh lật xem một quyển lại một quyển sách lịch sử, tỉ mỉ nhận biết những sách này bên trong ghi chép lịch sử sự kiện cùng nhân vật, cùng hần trong ký ức tri thức có chút nào không khớp địa phương.

Hần có đầy đủ kiến tri cùng tỉ mỉ, nhìn thấy có không khớp địa phương, hần liền dùng bút ở phía dưới đồng dạng điều tuyến, làm đánh dấu, sơ trung sách lịch sử rất mỏng, nội dung cũng không sâu, lấy Dương Kỳ tri thức cùng trí tuệ, rất nhiều thứ chỉ là quét một chút trong lòng liền nhớ kỹ.

Dù sao, trong đó phần lớn tri thức điểm hần đã sớm học được.

Theo từng quyển từng quyển sách lịch sử bị hần từng tờ từng tờ lật qua, Dương Kỳ phát hiện thế giới này lịch sử đầu mối chính cùng hần nguyên lai thế giới ở đó lịch sử đầu mối chính hầu như không có cái gì không khớp, chỗ bất đồng chỉ là một ít chi tiết nhỏ.

Tỷ như: Hán Sở tranh hùng thời điểm, Lưu Bang thủ hạ có thêm một người tên là Ngô Hám dũng tướng. Tam quốc thời kỳ, Chu Du không sớm như thế chết. Còn tỷ như Tùy triều những năm cuối thời điểm, Đường Cao Tổ Lý Uyên con thứ tư Lý Nguyên Cát không phải chết ở Lý Thế Dân trong tay, mà chính là chết ở chiến trận bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tu lại « Đồng Phù Thiết Quyền »

Lật sách trong lúc, ánh mắt trong lúc vô tình quét đến trên bàn sách tiểu đồng hồ báo thức, Dương Kỳ mới phát hiện đã rạng sáng một giờ rưỡi hơn.

Nhìn một chút trên bàn sách quả nửa vẫn không có lật qua lịch sử sách giáo khoa, Dương Kỳ nhàn nhạt cười cười, tiện tay cầm lấy trên bàn cây tăm hộp khắp nơi một cái cây tăm đến kẹp ở vừa mở ra mặt giấy bên trong, tạm cho là thẻ kẹp sách, khép sách lại, tùy tiện thu dọn một thoáng ngón ngang mặt bàn, đứng dậy uốn éo cái cổ, không nhanh không chậm hướng đi bên giường.

Mụ mụ nói sẽ giúp hần xin nghỉ, mấy ngày nay hần có thể ở nhà nghỉ ngơi, không biết mụ mụ cụ thể sẽ giúp hần thỉnh mấy ngày nghỉ, nhưng ngày mai khẳng định chính là không cần đi trường học.

Cho nên, lúc này mặc dù đã là rạng sáng một giờ rưỡi sau đó, nhưng Dương Kỳ trong lòng cũng không có cảm giác gấp gáp, không cần lo lắng ngày mai cần dậy sớm nhưng bỏ dậy không nổi.

Bởi vì thương ở phía sau não, cho nên Dương Kỳ lên giường sau cũng chỉ có thể nằm úp sấp ngủ.

Cái này khó chịu tư thế dễ hần chậm chạp không buồn ngủ, hần vốn là không nghĩ đi tới nơi này cái thế giới buổi chiều đầu tiên liền tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền », bất quá nhắm mắt lại ở trên giường nằm ngoài một hồi lâu, hần thực sự là không có nửa điểm buồn ngủ, như vậy nhắm mắt lại nằm lý ở trên giường, cảm giác lại như đang giả bộ ngủ tựa như.

Suy nghĩ một chút, hần thẳng thắn xóc lên trên người mỏng manh thâm lông chần, cũng không bật đèn, liền như vậy khoanh chân ngồi bệt xuống giường, song chương lòng bàn tay hướng thượng, tự nhiên đặt ở hai đầu gối thượng.

« Đồng Phù Thiết Quyền » hần hồi bé tu luyện, đi tới nơi này cái thế giới trước khi, hần càng là tu luyện tới khí kết Kim Đan bước cuối cùng, thiếu một chút liền hoàn toàn thành công, như vậy cảnh giới, phóng tầm mắt nguyên lai hần vị trí cái kia thời đại mạt pháp, hần là đã là người số một.

Thế giới cũ truyện online quá thịnh hành, những kia mạng lưới tác giả não động quá lớn, đem tu luyện cảnh giới chia tới chia lui, biên tới biên lui, biên đến lúc sau, hầu như sách vở tiểu thuyết nhân vật chính đều hoàn bạo Tôn Ngộ Không mấy con phở.

Như vậy tạo thành một cái gián tiếp hậu quả tựu là —— ở đại đa số người trẻ tuổi trong lòng, Kim Đan đang tu luyện cấp độ bên trong, tầng cấp cũng

không cao, trên kim đan còn có rất nhiều lợi hại hơn cảnh giới.

Nhưng trên thực tế, từ cổ chí kim, con đường tu luyện có thể thành tựu Kim Đan chính quả tu luyện người, đã chính là hiếm như lá mùa thu, càng nhiều tu luyện giả cả đời đều chỉ có thể khát khao một thoáng Kim Đan cảnh giới.

Cổ đại đế vương muốn thành tiên, cầu cũng bất quá chính là Kim Đan.

Tu đạo cũng không nhiều như vậy phân chia tỉ mỉ cảnh giới.

Kim Đan trước, đều ở luyện khí, luyện khí đạt đến đại thừa, đại viên mãn, mới có một cơ hội xung kích Kim Đan cảnh giới.

Nếu như nhất định phải ở phân chia tỉ mỉ, vậy cũng chỉ có thể ở mỗi vị người tu đạo sở tu công pháp thượng cảnh giới phân chia.

Tỷ như Dương gia « Đồng Phù Thiết Quyền » liền chia làm chín tầng, người tu đạo ưa thích đem chín định vi viên mãn, « Đồng Phù Thiết Quyền » tu luyện tới tầng thứ chín viên mãn kỳ, chính là luyện khí cảnh giới đại viên mãn.

Dương Kỳ liền từng tu luyện tới « Đồng Phù Thiết Quyền » tầng thứ chín đại viên mãn, cũng bởi vậy hắn mới có tư cách xung kích Kim Đan cảnh giới.

Mà gia gia hắn tu luyện cả đời, cảnh giới cũng bất quá chính là tầng thứ tư.

Dương Kỳ nhớ tới, gia gia nói hắn qua cường thịnh chi niên sau khi, cảnh giới liền cũng không còn tăng lên qua, đồng thời toàn bộ giới tu luyện những người khác gần như cũng đều là tình huống này.

Cũng sở dĩ chuyên tâm tu luyện thông thường đều là người trẻ tuổi, có rất ít vượt qua 40 tuổi còn vui đầu khổ tu, bởi vì qua 40 tuổi, lại như Thái Dương qua giữa trưa, tinh khí trong cơ thể đã ở suy yếu, không cách nào lại cung cấp tu luyện giả tu luyện tới cảnh giới càng cao hơn.

Cho nên có nói chính là —— anh hùng xuất thiếu niên.

Qua cường thịnh chi niên, nếu như vẫn không có cảnh giới rất cao, trên căn bản liền cũng không còn tăng lên hy vọng.

Dương Kỳ tu đạo thiên phú không thể nghi ngờ chính là vô cùng tốt.

Bằng không hắn căn bản không thể tu luyện gần gần 27 năm, thì có tư cách xung kích Kim Đan cảnh giới.

Đêm khuya thanh vắng, tĩnh thất u ám, chỉ có cao cao cửa sổ nhỏ bên trong xuyên thấu vào điểm điểm ánh trăng ôn hòa, nhắm mắt Dương Kỳ trước mắt một vùng tăm tối, theo thời gian trôi qua, ý niệm của hắn một chút ngưng tụ ở dưới bụng đan điền vị trí, tu luyện bước thứ nhất, hắn muốn ở đan điền bên trong quan tưởng ra tính mạng ánh sáng.

Chỉ có thấp sáng trong đan điền tính mạng ánh sáng, hắn mới có tư cách từng điểm từng điểm bắt đầu thử nghiệm luyện khí.

Tu đạo vốn là một cái mài nước công phu, tháng ngày tích lũy, nước chảy đá mòn, cần lòng yên tĩnh, cần có thể chịu được nhàm chán, thủ được bản tâm.

Nhận rõ tâm thấy rõ tính, không quên sơ tâm, mới có thể ngày càng tiến, tuy nói đời này, Dương Kỳ đã không dự định như một đời trước như vậy chỉ một mực vui đầu khổ luyện, nhưng sinh hoạt lúc rảnh, hắn hay là muốn nhặt lại « Đồng Phù Thiết Quyền ».

Đời này muốn sống được tự tại, cũng cần có bản lĩnh kia.

Có một bài thơ, Dương Kỳ rất thương thức —— người người tấn nói thanh nhân tốt, ai chịu gặp nhân nhân này thân? Không phải gặp nhân nhân không đến, thanh nhân sao lại là người không phận sự!

Ngoài phòng gà trống báo sáng thanh đánh gãy Dương Kỳ một đêm tu luyện.

Đóng nửa đêm hai mắt mở, Dương Kỳ phát hiện trong phòng ngoài cửa sổ đều là một mảnh nồng đậm màu đen, chính là ánh bình minh trước thời khắc hắc ám nhất, liền muốn bình minh.

Một đêm không ngủ, Dương Kỳ cũng không có thấp sáng trong đan điền tính mạng ánh sáng, bất quá hắn trên mặt cũng không suy sụp tinh thần vẻ, tu luyện không đơn giản như vậy, một đời trước hắn thấp sáng tính mạng ánh sáng dùng 4 tháng, liền tốc độ này, gia gia đã vui mừng khoa tay múa chân, không ngừng nhắc tới: "Thiên tài! Thiên tài! Nhà ta Tiểu Kỳ chính là thiên tài!"

Đời này, bộ thân thể này hiện tại mới bắt đầu tu luyện, đã so với hắn một đời trước đã muộn mười mấy năm, tuy nói hắn có rất nhiều tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền » kinh nghiệm cùng tâm đắc, nhưng Dương Kỳ cũng không mong đợi trong một đêm liền có thể thấp sáng tính mạng ánh sáng.

Tu luyện cần kiên trì!

Mà hắn chính là không bao giờ thiếu kiên trì!

Nửa đêm tu luyện, thu hoạch cũng là có, tính mạng ánh sáng tuy rằng không có thấp sáng dấu hiệu, nhưng mở hai mắt ra, đình chỉ quan tưởng thời điểm, Dương Kỳ cả người tinh thần sáng khoái, so no no ngủ một đêm đều càng tinh thần.

Đây chính là tu luyện bỏ ích!

Có thể ở bất tri bất giác bên trong, cải thiện thân thể tình hình, lớn mạnh thần hồn.

Rất nhiều người cho rằng thân thể chính là sinh mệnh căn bản, kỳ thực không phải vậy, thần hồn mới chính là quan trọng nhất!

Thần hồn lớn mạnh, thân thể tự nhiên ngày càng khoẻ mạnh, thần hồn suy yếu, thì bách bệnh bộc phát, thần hồn tiêu vong, thì triệt để tử vong.

...

Bên ngoài gà gáy thanh liên tiếp, kể tục tu luyện là không được, nằm xuống ngủ, đã tỉnh thần sáng khoái Dương Kỳ càng là không thể ngủ, dứt khoát từ trên giường hạ xuống.

Mặc quần áo vào, giày, Dương Kỳ đứng ở không có mở đèn giữa phòng nhìn quanh một vòng, cười cợt, bước chân dễ dàng đi tới cửa mở cửa phòng đi ra ngoài.

Ngoài phòng không khí phi thường thanh tân, lúc này đã qua ánh bình minh trước thời khắc hắc ám nhất, thiên quang dần dần tăng sáng, liếc mắt nhìn chủ ốc phương hướng, Dương Kỳ mỉm cười hướng đi cửa viện, nhẹ mở ra cửa viện đi ra ngoài, tiện tay che đi cửa viện, Dương Kỳ lững thững hướng hẻm nhỏ lối ra bên kia đi đến.

Đối với thành phố này, hần hay là hoàn toàn xa lạ, nếu thiên liên muốn sáng, ngày hôm nay lại không cần đi trường học đi học, vậy thì đi dạo sáng sớm toà này xa lạ thành thị đi!

Hần muốn mau sớm hiểu rõ thành phố này, hòa vào thân phận của hần bây giờ.

Trong hẻm nhỏ lặng lẽ, một bóng người cũng không, Dương Kỳ có thể nghe thấy bản thân mỗi một bước tiếng bước chân, phảng phất toàn bộ thế giới chỉ có một mình hần tĩnh rồi.

Cái cảm giác này có chút lạnh lạnh, nhưng hần rất ưa thích!

Nhiều năm cùng gia gia sinh sống ở Cổ Huy Châu Dương gia Tổ phòng bên trong, để hần sớm thành thói quen cũng ưa thích thanh tĩnh sinh hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Ưa thích công phu Chu A Tĩnh

Đi ra hẻm nhỏ, đứng ở giao lộ, Dương Kỳ suy nghĩ một chút, không có lựa chọn tối hôm qua trở về con đường kia, mà là hướng đi đường cái một bên khác, khả năng ghi nhớ của hần rất tốt, tối hôm qua đi qua địa phương đã nhớ tới, ngày hôm nay sáng sớm liền đi một con đường khác, quen thuộc càng nhiều địa phương đi!

Nếu ở nơi này, hần là mau chóng quen thuộc phụ cận hoàn cảnh.

Dọc theo rìa đường người đi đường đi về phía trước hai, ba trăm mét, Dương Kỳ liền phát hiện mình còn không phải lên sớm nhất, một chiếc ba bánh xe điện từ phía sau hần lái tới, trải qua bên cạnh hần, trên xe mang theo một bó bó rau dưa, hần là dậy sớm đi bán đồ ăn.

Lại đi về phía trước một đoạn, lại nhìn thấy một người có mái tóc hoa râm lão nhân vừa ho khan, vừa ngồi xổm ở ven đường dùng bó củi nấu nước, nhìn thấy Dương Kỳ đến gần, lão nhân quay đầu lại liếc mắt nhìn, đối với Dương Kỳ khẽ cười cười.

Dương Kỳ cũng trở về lấy mỉm cười.

Hắc ám trước bình minh đã qua, sắc trời hầu như lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được càng ngày càng minh, mỏng manh sương mù sáng tràn ngập ở trên đường phố trống, bao phủ từng cây đại thụ tán cây, mịt mờ bốc hơi, mỹ đến như họa, để Dương Kỳ cảm giác có chút Cổ Huy Châu phố cổ sáng sớm mùi vị.

Dọc theo đường đi, Dương Kỳ thỉnh thoảng gặp phải một hai dậy sớm người, nữ có nam có, trẻ có già có.

Thế giới này, luôn có chịu khó người.

Về phía trước lại đi rồi một đoạn, Dương Kỳ bỗng nhiên nhìn thấy một mặt hồ, sương mù sáng như khói, tỏa xuống ở trên mặt hồ, bên hồ, giữa hồ đều có rừng cây, kiến trúc, nhìn đáng phải là một không lớn không nhỏ công viên, trong công viên bóng người rõ ràng so trên đường nhiều hơn không ít, phần lớn đều ở thể dục buổi sáng, có đang luyện quyền, có ở chạy bộ sáng sớm, còn có luyện vũ cùng luyện giọng.

Dương Kỳ trong tầm mắt, còn có một cái tay nâng lồng chim tản bộ lão nhân.

"Di Tinh hồ..."

Dương Kỳ ở ven đường trên bảng hiệu gỗ nhìn thấy phía này hồ nhỏ danh tự, công viên... Chính mình phụ cận có như thế một toà công viên, để Dương Kỳ lộ ra hiểu ý nụ cười.

Tĩnh tĩnh thích tĩnh người, đại khái đều ưa thích công viên loại này địa phương, trong công viên luôn có yên lặng góc, như vậy địa phương, Dương Kỳ có thể một người ngồi trên nửa ngày cũng không cảm thấy vô vị, ngược lại, đối với thành thị huyền ảo, hẳn chính là phiền chán, không hề có một chút cá nhân không gian, loạn tâm tình của hắn.

Bỗng nhiên, Dương Kỳ bước chân dừng lại, công viên cách đó không xa một góc, một người tuổi còn trẻ bóng dáng để hắn cảm giác khá quen.

Chu Tinh Trì?

Dương Kỳ mới nhìn vẫn đúng là coi chính mình nhìn thấy Chu Tinh Trì, bất quá người trẻ tuổi kia chỉ có 18, 19 tuổi, một mặt tính trẻ con, so với hắn hiện tại bộ thân thể này lớn hơn không được bao nhiêu, giờ khắc này hiện đang bên kia bên trong góc hừ hừ ha hắc luyện một bộ không biết gì đó quyền pháp.

Màu xanh lam quần vận động, màu đỏ áo lót, để trần hai tay ở đó luyện được xuất mồ hôi trán.

Dương Kỳ theo bản năng mà đến gần một chút, phát hiện cái này đang luyện quyền người trẻ tuổi thật cùng lúc tuổi còn trẻ Chu Tinh Trì cực giống, thân thể như nhau đơn bạc, khuôn mặt như nhau tính trẻ con chưa thoát, mặt con nít, luyện quyền thần thái một vẻ chăm chú nghiêm túc, bất quá, lấy Dương Kỳ ánh mắt đến xem, hẳn bất kể là ra quyền hay là ra chân, phát lực đều không thể nào tiêu chuẩn, lực không quan đầu ngón tay, cũng không quan mũi chân, kích quyền đá chân, đều chưa dùng tới eo lưng lực lượng, quyền pháp căn bản cũng không có đường nhập thất, hẳn là không có danh sư chỉ điểm.

Dương Kỳ có chút hoài nghi người trẻ tuổi này chính là Chu Tinh Trì ở cái này thế giới thân phận, lại như tối hôm qua nhìn thấy hàng xóm —— cái kia gọi A Anh, nhưng cực kỳ giống lúc tuổi còn trẻ Lê Nhượng Đồng cô gái kia.

Dương Kỳ hơi cảm thấy kỳ quái chính là, hai người này Hồng Kông đại minh tinh, ở cái này thế giới làm sao đều ở Hằng Điểm?

Chẳng lẽ ta hiện tại vị trí thành phố này danh tự thượng tuy rằng gọi Hằng Điểm, trên thực tế nhưng là Hồng Kông?

Bất quá cũng không đúng!

Từ tối hôm qua đến sáng nay, Dương Kỳ nghe thấy đều là quốc ngữ, không có nghe thấy một câu tiếng Quảng.

"Thú vị!"

Dương Kỳ bỗng nhiên bật cười, cảm thấy cái này thế giới song song càng ngày càng thú vị, vốn tưởng rằng gặp lại được một cái nguyên thế giới mặt quen, còn muốn chờ một đoạn tháng ngày, không nghĩ tới hôm nay sáng sớm liền lại gặp được một cái.

Chỉ là không biết trước mắt cách đó không xa cái kia hiện đang chăm chú luyện quyền người trẻ tuổi đến cùng có phải là Chu Tinh Trì ở cái này thế giới thân phận.

Đại khái chính là nhận ra được Dương Kỳ ánh mắt, vốn vẫn ở chăm chú luyện quyền "Chu Tinh Trì" bỗng nhiên ngừng lại, cau mày nhìn phía Dương Kỳ, nhắc lên cằm, giương giọng quát hỏi: "Này! Người nhìn cái gì chứ? Chưa từng thấy người luyện quyền sao? Như người vậy nhìn làm ta rất không dễ chịu, người có biết hay không? Đi xa một chút rồi! Đi mau! Đừng làm trở ngại ta luyện quyền!"

Còn rất có tính khí?

Dương Kỳ trong lòng buồn cười, bỗng nhiên lòng hiếu kỳ lên, lại đến gần vài bước, hỏi: "Chào người! Người rất giống ta nhận thức một người, xin hỏi người họ Chu sao?"

Dương Kỳ lời này vừa hỏi, đối diện "Chu Tinh Trì" trong mắt hiện ra một vẻ nghi hoặc, trên dưới đánh giá Dương Kỳ hai mắt, buồn bực hỏi: "Làm sao người biết ta họ Chu? Người là ai nha? Chúng ta trước đây quen biết sao? Ta làm sao đối với người một chút ấn tượng đều không có?"

"Thật sự họ Chu?"

Dương Kỳ hứng thú, khoe miệng ý cười càng nồng, lại tiến lên hai bước, lần thứ hai trên dưới đánh giá hắn hai mắt, nói: "Ta chính là Dương Kỳ! Một dịch Dương, kỳ quái Kỳ! Người xưng hô như thế nào?"

"A Tinh!"

"Chu Tinh Trì" bật thốt lên báo tên của chính mình, sau đó y nguyên nghi hoặc mà hỏi: "Ngươi còn chưa nói là làm sao biết ta họ Chu đây? Ngươi đến cùng là ai? Chúng ta trước đây có quen biết qua không?"

"A Tinh? Chu Tinh Trì?"

Dương Kỳ vung lên đuôi lông mày, rất hứng thú truy hỏi, nghĩ thầm: Hắn sẽ không thật sự gọi Chu Tinh Trì chứ?

"Chu A Tinh! Mới không phải cái gì Chu Tinh Trì! Cái gì quái danh tự? Đây! Ngươi đến cùng là làm sao biết ta họ Chu?"

Chu A Tinh thì rất chấp nhất, Dương Kỳ vẫn không hề trả lời hắn là làm sao biết hắn họ Chu, hắn liền vẫn hỏi, thì cùng Dương Kỳ trong ấn tượng Chu Tinh Trì tính cách có mấy phần giống.

Chu A Tinh... Chu Tinh Trì...

Trong lòng đọc thầm hai lần danh tự này, Dương Kỳ càng ngày càng tin tưởng trước mắt cái này tính trẻ con chưa thoát người trẻ tuổi tự là Chu Tinh Trì ở cái này thế giới song song thân phận.

"Ta trước đây quen biết người kia gọi Chu Tinh Trì! Hắn cùng ngươi rất giống!"

Dương Kỳ mỉm cười rất cục trả lời hắn cái vấn đề này.

"Thật sao? Cùng ta rất giống? Có bao nhiêu giống? Thật sự rất giống sao? Không thể nào? Ngươi người bạn kia cũng ở Hằng Điểm sao?"

Chu A Tinh giữa hai lông mày nghi hoặc càng nồng, chăm chú nhìn chằm chằm Dương Kỳ về mặt xem, cảm giác Dương Kỳ không giống nói dối đáng vẽ, vào lúc này hắn lòng hiếu kỳ cũng bị câu lên.

"Chính là rất giống! Có ít nhất chín phần mười giống nhau đi! Hắn không ở Hằng Điểm, ở Hồng Kông!"

Dương Kỳ cảm thấy cùng trước mắt cái này Chu A Tinh tán ngẫu cái đề tài này rất thú vị, cảm giác lại như chính là đang cùng Chu Tinh Trì tán ngẫu cái này.

"Thật sao?"

Chu A Tinh gãi đầu một cái, nghi ngờ nhìn Dương Kỳ, có chút nửa tin nửa ngờ.

"A Tinh! Ngươi hiện tại là làm cái gì? Ngươi ưa thích biểu diễn sao?" Dương Kỳ bỗng nhiên đem đề tài chuyển tới nơi này, bởi vì hắn có chút hiếu kỳ trước mắt cái này rất giống Chu Tinh Trì Chu A Tinh cùng Chu Tinh Trì ham muốn có hay không như nhau.

"Biểu diễn? Biểu diễn cái gì?"

Chu A Tinh nói, đột nhiên nhanh chóng về phía trước đánh hai quyền, tàn nhẫn đá một cước, sau đó ngênh lên cằm, liếc nhìn Dương Kỳ, kiêu ngạo mà nói: "Rất rõ ràng! Ta ưa thích chính là công phu! Biểu diễn? Cũng không biết ngươi đang nói cái gì!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: A Tinh rất ngay thẳng

Chu A Tinh tính khí không được tốt, cùng Dương Kỳ hàn huyên vài câu liền không muốn lại hàn huyên, trực tiếp nói với Dương Kỳ: "Ngươi có thể đi ra không? Ta còn muốn luyện công đây! Nếu như ngươi cái kia ở Hồng Kông bằng hữu đến rồi Hằng Điểm, ngươi có thể mang ta đi liếc mắt nhìn! Nhìn hắn có phải là thật hay không theo ta dung mạo rất giống! Chỉ cần không mưa, ta mỗi sáng sớm đều ở nơi này luyện công! Hiện tại ngươi có thể đi rồi!"

"Được rồi! Tạm biệt!"

Dương Kỳ mỉm cười khoát khoát tay cáo từ, lúc rời đi y nguyên vài bước vừa quay đầu lại, cười tùm tùm đánh giá cái này cùng Chu Tinh Trì rất giống

Chu A Tinh.

Dương Kỳ ở công viên này bên trong đi dạo một vòng, gần như bỏ ra một canh giờ, lúc này đỏ ngầu triều dương đã rọi sáng phương đông, liền Dương Kỳ lại không nhanh không chậm tản bộ về nhà.

Chờ hần lúc về đến nhà, mẹ mẹ La Thượng Mai đang ở sân bên trong giặt quần áo, một con màu đỏ chầu lớn, một khối màu đỏ nhựa mặt bàn là, dưới móng diện một cái nhựa ghế nhỏ, Dương Kỳ đẩy ra cửa viện thời điểm, La Thượng Mai đang dùng lực xoa giặt quần áo, nghe thấy cửa viện đẩy ra thanh âm, La Thượng Mai dùng không có dính vào bọt cổ tay vuốt một thoáng buông xuống đến sợi tóc, quay đầu lại nhìn thấy là Dương Kỳ trở về, lông mày liền nhíu nhíu.

"Tiểu Kỳ! Sáng sớm người đi đâu vậy? Vừa này gọi người ăn điểm tâm mới thấy người trong phòng không ai!"

"Sáng sớm tỉnh đến sớm, đi ra ngoài đi rồi đi, hô hấp hít thở không khí mới mẻ!"

Dương Kỳ thái độ ôn hòa, khoe miệng theo thói quen ngậm lấy một vệt nụ cười nhàn nhạt.

La Thượng Mai thấy hơi run run, tối hôm qua dưới bóng đêm không thấy rõ, lúc này nhìn thấy Dương Kỳ thành thực khí chất, ổn định ánh mắt, còn có kia nhàn nhạt ôn hòa nụ cười, nàng liền có một loại cảm giác xa lạ.

Nàng trong ấn tượng nhĩ tử rất ít cùng nàng nhìn thẳng vào, ánh mắt đều là dao động bất định, không phải nhìn bên cạnh, tựa là nhìn mũi chân, nếu không tựa là nhìn trên trời, ngược lại tựa là không cùng nàng ánh mắt đụng vào nhau.

Trên mặt cũng hầu như chính là mặt không hề cảm xúc, lông mày tựa hồ mãi mãi cũng chính là nhấn, nhưng vừa đẩy ra cửa viện vào Dương Kỳ nhưng lông mày giãn ra, ánh mắt ổn định, tuy rằng ánh mắt y nguyên làm cho người ta một loại u buồn cảm giác, nhưng nụ cười nhưng nhẹ nhàng khoan khoái ôn hòa, cả người tinh khí thần cùng ngày xưa khác nhiều.

Con trai như vậy Dương Kỳ, làm cho nàng cảm giác có chút xa lạ, cũng có chút vui mừng.

Có thể, trải qua tối hôm qua một chuyện, nhĩ tử thật sự thành thực hơn nhiều.

"Điểm tâm còn ở trong nồi hâm, nhanh đi ăn đi! Muội muội người Anh Quỳnh đã ăn đi trường học rồi! Đúng rồi, sáng sớm thuốc người còn không uống đi? Nhớ tới sau khi ăn xong đi uống chút!"

Vốn là tưởng muốn trách cứ nhĩ tử lời nói, bị La Thượng Mai cắt đi, quay đầu lại kể tục dùng sức xoa giặt quần áo, ngoài miệng lại không quên quan tâm Dương Kỳ.

"Biết rồi, mẹ mẹ!"

Mỉm cười Dương Kỳ đáp ứng, không nhanh không chậm đi vào nhà chính, đi vào nhà bếp, vạch trần nồi cơm điện nắp nồi, nhìn thấy bên trong còn còn lại non nửa nồi canh bí đỏ.

Bên cạnh vài con đại bình thủy tinh bên trong có tương dưa chuột, tạp tương, muối hạt đậu, còn có một bình lớn không biết gì đó nước tương, nhìn qua màu đỏ tím.

Đảo mắt nhìn qua trong phòng bếp hoàn cảnh, màu trắng gạch men sứ thiếp mặt tường, màu nâu gạch men sứ thiếp mặt đất, màu trắng kệ bếp, hết thấy đều chính là nửa cũ, nhưng sạch sẽ gọn gàng, vệ sinh làm rất tốt, mẹ mẹ cùng hần trong ký ức như nhau chịu khó.

Dương Kỳ không kén ăn, thịnh một đại bát canh bí đỏ, liền kệ bếp thượng kia vài con đại bình thủy tinh bên trong rau ngâm ăn, sau khi ăn xong, tự giác đem bát đĩa đều rửa sạch, bao quát muối muối ăn qua đặt ở rãnh nước bên trong bát đĩa.

Xong, đi ra nhà bếp, thấy trên đất có chút bẩn, lại đi lấy cái chổi quét sạch sẽ, thuận tiện lại đi nhà bếp cầm khăn lau đem nhà chính bàn bát tiên cũng chà xát sạch sẽ.

Làm những này thời điểm, Dương Kỳ khoe miệng trước sau ngậm lấy nụ cười nhàn nhạt.

Những việc này hần từ nhỏ đến lớn đã sớm làm thói quen, trước đây cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau, hần hơi lớn một chút sau khi, liền bắt đầu học làm việc nhà, sau đó thủ công nghiệp trên căn bản bị hần bao hết.

Hần cùng nguyên lai thế giới phần lớn tuổi trẻ nam sinh cũng khác nhau, không chỉ có một lòng một dạ tu luyện, tu luyện lúc rảnh, cũng rất ít ra ngoài chơi, nhàn rỗi thời điểm không phải đọc sách hoặc là lên mạng hiểu rõ các loại tri thức cùng tin tức, tựa là thu dọn việc nhà, chuẩn bị một ngày ba bữa.

Những thứ này đều là gia gia từ hần lúc nhỏ liền bắt đầu bồi dưỡng.

Hần nhớ tới lúc còn rất nhỏ, gia gia liền nói với hần: "Có thể mình làm tốt sự tình, người đều muốn bản thân đi làm! Gia gia không thể chăm sóc người cả đời, người muốn tự học chăm sóc bản thân! Bằng không chờ gia gia chết rồi, liền không ai chăm sóc người rồi!"

Bởi vậy, Dương Kỳ chính là cái làm việc nhà hảo thủ.

Hơn nữa, làm chăm chú cẩn thận, không nhìn ra nữa điểm thiếu kiên nhẫn.

Có lúc hẳn sẽ muốn: Có thể ta kiên trì tụt là từ làm những kia việc nhà thời điểm, rèn luyện đi ra!

...

Dương Kỳ đem nhà bếp cùng nhà chính thu thập gần xong thời điểm, khác một lối đi nào đó điều ngũ nhô nơi sâu xa Chu A Tĩnh trong nhà, Chu A Tĩnh một nhà bốn miệng đang ngồi quanh bàn ăn điểm tâm.

Bát cháo, bánh bao, mấy đĩa ăn sáng.

Trên bàn bầu không khí có chút trầm mặc, ba ba, mẹ mẹ, tỷ tỷ, Chu A Tĩnh đều tiếng trầm ăn điểm tâm, trên bàn cơm chỉ có thể nghe thấy bát đũa đụng nhau thanh âm, cùng với húp bát cháo lúc hi lý hô lạc tiếng vang.

Đối với Chu gia tới nói, đây chỉ là rất phổ thông một buổi sáng sớm, ăn xong điểm tâm cần phải đi làm ba ba, mẹ mẹ, tỷ tỷ giống nhau thường ngày, thoại đều rất ít, vốn là thoại cũng không nhiều Chu A Tĩnh ăn ăn, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn phía ăn cơm mẹ mẹ, đột ngột hỏi một câu: "Mẹ! Ta có hay không thất tán ở bên ngoài huynh đệ?"

"Hử?"

Chu mẹ mẹ đột nhiên nghe được nhi tử hỏi cái này vấn đề, kinh ngạc đình chỉ ăn đã tiến đến bên mép bánh bao, đầu óc mơ hồ mà nhìn về mặt nghiêm túc nhi tử.

Chu ba ba cùng tỷ tỷ cũng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn sang.

Chu A Tĩnh trên mặt chăm chú về mặt nghiêm túc để không rõ ý tưởng tỷ tỷ Chu Lam kinh ngạc sau khi, cho rằng a Tĩnh phát hiện chứng cứ gì, theo bản năng mà nhìn phía mẹ mẹ, lại nhìn sang ba ba, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

"Đừng!"

Chu mẹ mẹ hiểu được sau, dùng đôi đũa trong tay nặng nề gõ một cái Chu A Tĩnh mu bàn tay, trách mắng: "Nói bậy gì đấy? Ta cùng cha người liên sinh người cùng người tỷ hai cái! Người nơi nào có cái gì thất tán ở bên ngoài huynh đệ? Đầu óc người ngớ ặc?"

Chu ba ba mắt lạnh quét Chu A Tĩnh một chút, cúi đầu kế tục tiếng trầm ăn cơm, không có lên tiếng.

Nhưng Chu A Tĩnh nhưng là cái thẳng tính, bị mẹ giáo huấn, nhưng y nguyên mạnh miệng về mặt thành thật nói: "Sáng sớm hôm nay ta ở công viên luyện công thời điểm, đột nhiên có cái người xa lạ tới hỏi ta có phải hay không họ Chu, còn nói hẳn có một người bạn cùng ta dung mạo rất giống, cùng họ Chu! Tên gì Chu Tĩnh Trì! Ta nhìn hẳn lúc nói chuyện đáng về không giống như là đang gạt ta!"

Nói lời nói này thời điểm, Chu A Tĩnh thật lòng ánh mắt vẫn ở mẹ mẹ cùng ba ba trên mặt chú ý.

Chu Lam khẽ nhếch miệng, hiển nhiên kinh ngạc.

"A Tĩnh! Người nói chính là chân thực?"

Hỏi xong, nàng ánh mắt nghi hoặc lại đi quan sát ba mẹ về mặt.

Chu ba ba khẽ cau mày lại ngẩng đầu lên, cẩn thận nhận biết Chu A Tĩnh về mặt, Chu mẹ mẹ ngăn người, nhìn kỹ hai mắt nhi tử về mặt nghiêm túc, trừng mắt nhìn, chậm rãi, cũng đem ánh mắt nghi hoặc nhìn phía trượng phu.

"Họ Chu! Người nói mau là chuyện gì xảy ra? Có phải là người sau lưng ta ở bên ngoài cùng nữ nhân khác lại sinh con trai? A?"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Trúng ngỗng mặt nữ sinh

Giặt sạch quần áo đi vào nhà chính La Thượng Mai vừa nhìn thấy rực rỡ hẳn lên trong nhà, vội vã bước chân dừng lại, phi thường ngoài ý muốn nhìn mấy

lần, kinh ngạc nhìn phía trong tay còn cầm khăn lau ở lau chùi khung cửa phòng bếp Dương Kỳ.

"Tiểu Kỳ! Đây đều là người thu thập?"

Nhà chính bên trong không chỉ có sạch sẽ, cũng gọn gàng, bàn ghế, bình nước ấm gì đó đều bày ra chỉnh tề, so với nàng thường ngày thu dọn còn chỉnh tề.

Dương Kỳ lau chùi khung cửa phòng bếp thượng vậy mờ, nghe thấy mụ mụ thanh âm, quay đầu lại lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười.

"Còn được chứ mụ mụ?"

La Thượng Mai có chút lảng lảng gật gù, nàng trong ấn tượng Dương Kỳ chưa từng làm qua những này việc nhà? Trong ngày thường chỉ có nữ nhi Dương Anh Quỳnh sẽ giúp nàng làm việc nhà, nhưng Dương Anh Quỳnh cũng làm không tốt như vậy.

"Tiểu Kỳ! Người có phải hay không muốn mua gì đồ vật không tiền?"

Do dự một chút, La Thượng Mai vẫn là đem trong lòng sản sinh nghi vấn hỏi lên.

Nàng đã nghĩ kỹ, xem ở nhi tử ngày hôm nay giúp nàng làm việc nhà phần thượng, chỉ cần hần muốn tiền không nhiều, liền thỏa mãn hần.

Dương Kỳ: "..."

Bất đắc dĩ! Sao một cái bất đắc dĩ còn gì nữa?

Lòng tốt giúp trong nhà làm điểm việc nhà, lại bị như vậy hoài nghi, Dương Kỳ đã đại khái hiểu rõ bộ thân thể này nguyên chủ chính là cái ra sao tính tình.

Hần là xưa nay không làm việc nhà đi!

Cũng may hần sớm có ngờ tới bộ thân thể này nguyên chủ hần là rất ít làm việc nhà, lúc này Dương Kỳ trong lòng cũng không phải hoảng, trong lòng hần ý nghĩ rất thân nhiên —— mỗi cái làm cha mẹ đều sẽ vui với nhìn thấy tử nữ của chính mình hướng tốt phương hướng chuyển biến.

Cho nên, hần ở phương diện này cùng bộ thân thể này nguyên chủ khác nhau, mụ mụ nhất định chính là vui với nhìn thấy.

Cho tới cái này chuyển biến có phải là quá mức đột ngột?

Dương Kỳ tin tưởng cũng không có quan hệ gì, chỉ cần hần chính mình không chủ động nói hần chính là sống lại hoặc là xuyên qua đến, không ở trong lời nói chủ động bại lộ, nhiều hơn nữa thay đổi, cũng đều có thể dùng lảng từ hồi đầu để giải thích.

"Không có! Mụ mụ! Tối hôm qua ta đã nói với ngài qua, ta sẽ biến tốt!"

Mỉm cười đối với mụ mụ nói xong câu đó, Dương Kỳ nhìn thấy mụ mụ nhìn hần ánh mắt trở nên thật phức tạp, vừa có nửa tin nửa ngờ, cũng có vui sướng, còn có chút thất thần.

Dương Kỳ không có ý định đi diễn dịch bộ thân thể này nguyên chủ, hần hy vọng bên người tất cả mọi người đều có thể tiếp thu hần tự nhiên tính cách.

"Tiểu Kỳ! Mụ mụ tin tưởng người!"

La Thượng Mai từng bước một đi tới Dương Kỳ bên cạnh, thân thủ sờ sờ Dương Kỳ đầu, trong mắt của nàng y nguyên có hoài nghi, nhưng ngoài miệng nhưng nói cho Dương Kỳ nàng tin tưởng hần, cổ vũ hần thật sự đi thay đổi.

Dương Kỳ mỉm cười đối mặt.

"Thời gian không còn sớm rồi! Tiểu Kỳ! Mụ mụ muốn đi nhà hàng đi làm, nè! Nơi này có 50 đồng tiền, buổi trưa người chính mình đi ra ngoài mua điểm ăn đi! Buổi tối Anh Quỳnh sau khi về sẽ làm cơm, đến thời điểm người vẫn là cùng Anh Quỳnh ăn trước! Mụ mụ sẽ ở nhà hàng ăn!"

La Thượng Mai từ trong túi quần móc ra một tấm năm mươi nguyên tiêu chuẩn tiền giấy, bỏ vào Dương Kỳ ngực xuyên túi, nhẹ giọng nói.

Dương Kỳ vốn là muốn cự tuyệt, nhưng La Thượng Mai theo sát nói ngăn chặn hần chưa mở miệng.

Nàng nói: "Mẹ biết người tối ngày hôm qua bị thương đi phòng khám bệnh hần là đem tiền trên người đều dùng xong, số tiền này người tiết kiệm một chút xài! Đừng một ngày liền xài hết rồi! Biết không?"

Trên người không tiền, xác thực bất tiện, nghĩ đến điểm này, Dương Kỳ liền không lại nói không muốn.

"Cảm tạ mụ mụ!"

"Ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, việc nhà chờ mụ mụ buổi tối trở về mụ mụ tới làm, người trên đầu thương cần nghỉ ngơi, mụ mụ đã giúp người xin nghỉ ba ngày! Ba ngày nay người ngay tại gia nghỉ ngơi thật tốt, dành thời gian có thể nhìn sách! Nói chung không muốn nhọc!"

...

Dặn dò xong Dương Kỳ, La Thượng Mai liền về phòng ngủ lấy một con nĩa cũ tay nải, cầm trong tay chìa khoá, bước nhanh ra ngoài đi tới, Dương Kỳ tay cầm khăn lau đi tới cửa nhìn theo thời điểm, La Thượng Mai đã đem xe điện đẩy ra cửa viện, xuyên vào chìa khoá quay đầu hướng đi tới nhà chính cửa Dương Kỳ lại hô một câu: "Tiểu Kỳ! Ở nhà nghỉ ngơi thật tốt a! Đừng ra ngoài chơi!"

"Biết rồi!"

Dương Kỳ mỉm cười đáp lại, sau đó liền nhìn thấy mù mù vận xe điện tay cầm, một tiếng vang nhỏ kety đi, ở ngoài cửa viện biến mất.

Muội muội đến trường đi, mù mù cũng đi làm, trong nhà liền chỉ còn lại Dương Kỳ một người.

Trong nhà trong nháy mắt trở nên quanh quẽ.

Dương Kỳ ở nhà chính cửa đứng đó một lát, liền mỉm cười trở lại đem vệ sinh công tác thu rồi phần còn lại, sau đó rửa sạch hai tay ra nhà chính, trở lại phòng của mình.

Ba ngày kỳ nghỉ, hẳn có thể càng nhiều hiểu rõ bộ thân thể này nguyên chủ càng nhiều chuyện hơn, để hẳn có thể càng nhanh hơn hòa vào thân phận của hẳn bây giờ.

Ở trước bàn đọc sách ngồi xuống, Dương Kỳ từng cái mở ra bàn học hai cái ngăn kéo, ở bên trái trong ngăn kéo phát hiện hai tấm tập thể chụp ảnh chung, còn có một chút linh linh toái toái đồ chơi nhỏ, trong đó có một cái tinh cương cung, hai cái tinh xảo đao nhỏ.

Tiện tay cầm lấy tinh cương cung nhìn qua, Dương Kỳ bật cười thả lại ngăn kéo, không nghĩ tới bộ thân thể này nguyên chủ đã lớn như vậy, còn chơi tiểu hài tử chơi cung.

Cho tới kia hai cái đao nhỏ, hẳn cũng chỉ là tiện tay cầm lấy nhìn qua liền lại thả lại ngăn kéo.

Dương Kỳ chú ý xem chính là kia hai tấm tập thể chụp ảnh chung.

Hai tấm chụp ảnh chung đều làm ép nhựa xử lý, cho nên đều không có phai màu, người trong hình đều có thể thấy rất rõ ràng, bức ảnh mặt trái có một tấm đồng thời bị ép nhựa bao ở bên trong đóng dấu giấy, trên giấy đóng dấu một loạt dãy danh tự.

Tờ thứ nhất chụp ảnh chung thượng hài tử đều ở mười một mười hai tuổi trên dưới, nữ có nam có, một đám ăn mặc màu xanh lam đồng phục học sinh hài tử phía trước ngồi năm sáu cái tuổi tác không đồng nhất thành niên nam nữ, Dương Kỳ biết này mấy cái người trưởng thành hẳn là đều là lão sư.

Dương Kỳ ở tấm hình này thượng nhìn thấy hẳn hiện tại bộ thân thể này nguyên chủ mười một mười hai tuổi thời điểm đáng vẻ, tính trẻ con chưa thoát, ánh mắt một dạng u buồn, một dạng gầy gò.

Dương Kỳ chú ý tới trong hình tiểu "Dương Kỳ" đứng ở bức ảnh bên trái mép, trong hình hầu như tất cả mọi người đều nhìn màn ảnh, tiểu "Dương Kỳ" tầm mắt nhưng nhìn một cái trứng ngỗng mặt tiểu nữ sinh.

Trắng nõn bóng loáng da dẻ, đôi mắt to sáng ngời, đen bóng tóc dài, cái này mười một mười hai tuổi tiểu nữ sinh thì đã có mấy phần thành thực nữ nhân vẻ quyến rũ.

Tiểu nữ sinh nụ cười long lanh, khiến người ta vừa nhìn liền có thể cảm nhận được một luồng sáng sửa mũi vị.

Nhìn một hồi trong hình mười mấy thiếu nam thiếu nữ, rồi hướng chiếu ghi nhớ bức ảnh mặt trái những kia theo vị trí đứng trình tự đóng dấu danh tự, Dương Kỳ mỉm cười thả xuống tấm hình này, lại cầm lấy khác một tấm chụp ảnh chung.

Tấm này chụp ảnh chung thượng "Dương Kỳ" y nguyên đứng ở bức ảnh bên trái rìa, trong hình "Dương Kỳ" đã có mười lăm, mười sáu tuổi đáng đáp, bên môi đã có nhân nhạ nhưng lông.

Trong hình y nguyên chính là mười mấy trên người mặc đồng phục học sinh thiếu nam thiếu nữ, xanh đen sắc đồng phục học sinh, các thiếu nam thiếu nữ trên căn bản đều là mười lăm, mười sáu tuổi.

Này một tấm hẳn là "Dương Kỳ" tốt nghiệp sơ trung chụp.

Dương Kỳ có chút ngoài ý muốn phát hiện, tấm hình này thượng "Dương Kỳ" tầm mắt y nguyên không giống những người khác như vậy đối diện màn ảnh, cặp kia u buồn con mắt y nguyên nhìn phía đứng ở chính giữa vị trí một cái trứng ngỗng mặt nữ sinh trên người.

Từ mặt mày đường viền thượng, Dương Kỳ nhận ra vị này trứng ngỗng mặt nữ sinh tựu là thượng một tấm chụp ảnh chung thượng, "Dương Kỳ" mắt nhìn kia một cái.

Y nguyên chính là trắng nõn bóng loáng da dẻ, trắng đen rõ ràng mắt to, tinh khiết tề tóc mái, ngọt ngào long lanh nụ cười, ở hết thấy nữ sinh bên trong giống như là chúng tinh cùng nguyệt làm người khác chú ý.

"Ha ha, xem ra hấn ưa thích chính là nàng!"

Nhìn tấm hình này thượng vị này trướng ngổng mặt nữ sinh, Dương Kỳ mỉm cười tự nói, cảm giác rất thú vị.

Sống lại trước thời đại học sinh, hấn cũng từng có ngưỡng mộ trong lòng đối tượng, nữ sinh kia vẫn tích trữ ở đáy lòng của hấn, đến nay y nguyên thường nhớ tới, bất quá hấn không giống bộ thân thể này nguyên chủ biểu hiện như vậy rõ ràng, hai tấm tập thể chụp ảnh chung thượng, không nhìn màn ảnh đều nhìn nữ sinh kia.

Lẽ nào này đôi u buồn ánh mắt, cũng là bởi vì thâm mến vị này nữ sinh mà đến?

Dương Kỳ bỗng nhiên có chút hiểu kỳ trong hình vị này trướng ngổng mặt nữ sinh, hôm nay là có hay không y nguyên cùng "Dương Kỳ" cùng trường cùng lớp.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Không cần lo lắng! Bà tám!

Thả xuống bức ảnh, Dương Kỳ lại tùy ý gây đẩy mấy lần này con trong ngăn kéo đồ vật, không phát hiện còn có cái gì thú vị ngoạn ý, liền khép lại này con ngăn kéo, lại kéo mở con thứ hai ngăn kéo.

Kéo mở này con ngăn kéo thời điểm, Dương Kỳ trong lòng chính là hy vọng này con trong ngăn kéo có thể có một hai bản nhật ký gì gì đó, nói như vậy, hấn là có thể thông qua nhật ký hiểu rõ bộ thân thể này nguyên chủ phần lớn chủ yếu trải qua.

Đáng tiếc, hy vọng chính là đầy ắp, hiện thực đều là rất cốt cảm.

Con thứ hai ngăn kéo kéo ra, bên trong thì có một cái sách nhỏ, vỏ cứng bìa ngoài loại kia, nhưng mở ra vừa nhìn, nhưng căn bản không phải nhật ký, mà chính là một quyển tốt nghiệp sổ lưu niệm.

Dương Kỳ mở ra bìa ngoài, nhìn thấy tờ thứ nhất thượng rồng bay phượng múa viết mấy dòng chữ.

"Tặng Dương Kỳ:

Huynh đệ! Ba năm qua, cảm tạ ngươi mời ta ăn những kia đồ ăn vật, giúp ta viết qua thư tình, thay ta đánh lộn, còn có theo ta đồng thời tại thi thời điểm lót đáy, bởi vì có ngươi, ba năm qua, ta chưa bao giờ cô đơn! Hy vọng trong cuộc sống tương lai, hữu nghị của chúng ta thiên trường địa cửu, vĩnh viễn không bao giờ phai màu! —— Đàm Phi "

Rồng bay phượng múa đoạn văn này, Dương Kỳ nỗ lực phân biệt mới nhìn rõ ràng, khoe miệng mỉm cười, bởi vì hấn phát hiện một cái lỗi chính tả.

Vĩnh viễn không bao giờ phai màu chữ "phai" sai rồi.

Tiện tay lật đến tờ thứ hai.

Này một tờ thượng văn tự không tính viết ầu, nhưng có chút nghiêng ngả, nói trắng ra nói, chỉ là có chút xấu.

"Ly biệt là vì lần sau gặp nhau, ngày hôm nay tách ra, là vì lần nhau càng xán lạn tiền đồ, huynh đệ! Hy vọng lần sau gặp lại thời điểm, ngươi đã chiếm được Phan Khiết Du tâm! Cố lên! Đừng làm cho các anh em vì ngươi thất vọng! Ngươi có thể! —— Dịch Siêu Vĩ "

"Phan Khiết Du?"

Dương Kỳ mỉm cười khinh đọc một lần danh tự này, trước xem kia hai tấm tập thể chiếu lúc suy đoán, xem như là nghiệm chứng.

Kia hai tấm tập thể chụp thượng, "Dương Kỳ" tầm mắt nhìn lên long lanh nữ sinh liền gọi Phan Khiết Du, kia hai tấm tập thể chụp mặt trái đều viết nữ sinh kia danh tự.

Danh tự thì rất êm tai, người cũng đẹp dễ, bộ thân thể này nguyên chủ thâm mến nữ sinh kia cũng không phải kỳ quái, kỳ quái chính là hấn không biết tự lượng sức mình, lấy Dương Kỳ từ tối hôm qua tới hôm nay đối với bộ thân thể này nguyên chủ hiểu rõ cùng suy đoán, bộ thân thể này nguyên chủ không hề là một cái ưu tú người, bất kể là thành tích học tập, hay là phẩm hạnh cử chỉ.

Điền hình một cái phản nghịch thiếu niên, khả năng trầm mặc ít lời, điểm này Dương Kỳ chính là từ bộ thân thể này ánh mắt ưu buồn kia thượng đoán ra được.

Như vậy một người thiếu niên, lại dám thăm mền xinh đẹp như vậy một người nữ sinh.

Bất quá cẩn thận ngẫm lại, Dương Kỳ lại cảm thấy đây là hợp lý, bởi vì bằng vào lịch duyệt của hắn, hắn nhớ tới hắn trước đây quen biết những nam sinh kia, tính cách hướng nội, thật giống có rất nhiều đều thăm mền những kia rất đẹp lại ánh mắt trời sáng sủa nữ sinh.

Này đại khái chính là nhân tính ở trong, khiếm khuyết cái gì liền khát vọng gì gì đó quy tắc chung đi!

Nát, ưa thích thuần; xấu, ưa thích tốt; mồm miệng vụng về, ưa thích môi lưu loát; hướng nội, thì đa số ưa thích tính tình hướng ngoại cởi mở.

Như thế nghĩ mà nói, hướng nội lại thiên gầy gò "Dương Kỳ", bộ thân thể này nguyên chủ, thích nụ cười long lanh, lại châu tròn ngọc sáng Phan Khiết Du, liền không khó lý giải.

Cười cợt, Dương Kỳ lại mở ra một tờ, thứ ba trang, này một tờ thượng văn tự ra ngoài Dương Kỳ dự liệu đẹp đẽ, không giống như là xuất tự nữ sinh thủ bút, mặt sau ký tên cũng như là nữ sinh danh tự, kiểu chữ ốm mà mạnh mẽ, giá ngay ngắn.

Này một tờ thượng chính là như vậy viết:

"Hữu nghị chính là một ca khúc, vui mừng sinh mệnh của ta bên trong cùng người quen biết, hữu nghị của chúng ta không có hoa lệ ca từ, nhưng giai điệu đã trọn đủ ưu mỹ, sắp chia tay sắp tới, như nhạc hết người đi, trong lòng có rất nhiều không muốn, nhiều hy vọng chúng ta có thể y nguyên đồng hành, lại phổ mới khúc! Chúc quân tiền đồ như gấm, an khang như ý! —— Trần Khô "

"Trần Khô?"

Dương Kỳ lập lại một lần danh tự này, phần này tốt nghiệp lời khen tặng hắn có thể cảm nhận được giữa những hàng chữ chân thành, xem như là vừa nãy này ba phần tốt nghiệp lời khen tặng bên trong viết tới như chuyện như vậy.

Mà Trần Khô danh tự này, Dương Kỳ cảm giác có chút ấn tượng, cẩn thận suy nghĩ một chút, rốt cục nhớ lại danh tự này, hắn ở "Dương Kỳ" sơ trung tốt nghiệp ảnh mặt trái thật giống từng thấy.

Kéo mở vừa nãy đóng lại con thứ nhất ngăn kéo, Dương Kỳ lần thứ hai kia trương tốt nghiệp sơ trung chụp ảnh chung, lật đến bức ảnh mặt trái, quả nhiên ở "Dương Kỳ" hai chữ mặt sau nhìn thấy "Trần Khô" hai chữ.

Lại đem bức ảnh lật qua đến, Dương Kỳ nhìn thấy bức ảnh bên trái bìa "Dương Kỳ" phía sau, đối ứng "Trần Khô" danh tự này, chính là một cái bề ngoài xấu xí, mang một bộ mắt kính gọng đen thiếu niên.

Không lý do, Dương Kỳ lúc này bỗng nhiên liên tưởng đến "Dương Kỳ" điện thoại di động thông tin lục bên trong một cái tên —— bốn mắt.

Dương Kỳ nghĩ thầm: Có thể bốn mắt tự là cái tên này gọi Trần Khô bí danh.

Cho tới đến cùng có phải hay không, hắn tạm thời vẫn chưa thể xác định, còn chờ khảo chứng.

...

Lâm Tú Linh, chính là Hằng Điểm 7 bên trong cao trung bộ cao tam 3 ban chủ nhiệm lớp, vóc người cao gầy hoàn mỹ, khuôn mặt cũng tú lệ thoát tục, nếu như Dương Kỳ nhìn thấy nàng mà nói, nhất định lại sẽ cảm thấy kinh ngạc.

Bởi vì dung mạo của nàng cùng Dương Kỳ nguyên lai vị trí thế giới Đài Loan đệ nhất người mẫu Lâm Chi Linh rất giống, thân cao, tướng mạo hầu như không có khác biệt.

Dương Kỳ hiện đang trong nhà mở ra "Dương Kỳ" tốt nghiệp sơ trung sổ lưu niệm, nhìn thấy Trần Khô lời khen tặng nơi này thời điểm, Hằng Điểm 7 bên trong tự học sáng vừa kết thúc, Lâm Tú Linh từ phòng học đi ra, bước tiến chấp chòn thướt tha trở lại văn phòng, vừa nãy ở trong phòng học dò xét tự học sáng thời điểm, nàng chú ý tới Dương Kỳ chỗ ngồi chính là trống.

Cũng bởi vậy, nàng bỗng nhiên nhớ lại tối ngày hôm qua Dương Kỳ mẫu thân tự mình gọi điện thoại cho nàng, cho Dương Kỳ xin nghỉ ba ngày, lý do là Dương Kỳ sinh bệnh, nàng hỏi bệnh gì thời điểm, Dương Kỳ mẫu thân nói bất tiện giảng, xin nàng lý giải.

Nếu học sinh mẫu thân nói như vậy, Lâm Tú Linh tự nhiên không tốt tìm tòi đến cùng, không thể làm gì khác hơn là ở trong điện thoại đồng ý cho Dương Kỳ ba ngày nghỉ kỳ.

Mà trên thực tế, nàng đã đoán được thường thường ở ra ngoài trường cùng người đánh nhau Dương Kỳ, lần này hắn là bị thương, cần ở nhà dưỡng thương.

Còn có Trần Khô chỗ ngồi ngày hôm nay cũng chính là trống, Lâm Tú Linh biết Trần Khô bình thường cùng Dương Kỳ đi gần, xem ra Dương Kỳ lần này ở ra ngoài trường cùng người đánh nhau, Trần Khô hẳn là cũng có phần.

Bất quá, tính đến hiện nay, Trần Khổ bản thân hoặc là người nhà đều vẫn không có gọi điện thoại cho nàng xin nghỉ, Trần Khổ gia cảnh không được, nàng cái này làm chủ nhiệm lớp cũng không biết địa chỉ nhà hắn cùng điện thoại liên lạc, chỉ có thể chờ đợi Trần Khổ lúc nào bản thân đến trường học.

Lâm Tú Linh tuy rằng không thích Dương Kỳ không cầu tiến, không thích học tập phẩm tính, nhưng thân là chủ nhiệm lớp, nàng cảm thấy vào lúc này hắn là gọi điện thoại qua quan tâm một thoáng, hy vọng ở này tới gần thi đại học thời khắc sống còn, có thể cảm hóa Dương Kỳ, để hắn có thể kiểm chế lại, ở cuối cùng này bước ngoặt cố gắng nỗ lực một chút, xem có thể hay không thi một cái tốt một chút trường đại học đi!

Nghĩ như thế, Lâm Tú Linh liền lấy điện thoại di động ra, từ trong ngăn kéo lấy ra một quyển ghi chép lớp học học sinh tin tức vở, ở phía trên tìm tới tên Dương Kỳ cùng số điện thoại di động, gọi tới.

Đang xem tốt nghiệp chụp thượng Trần Khổ bức ảnh Dương Kỳ bị đột nhiên vang lên chuông điện thoại di động sợ hết hồn, từ trong túi tiền móc ra con kia dạng thanh điện thoại di động, nhìn thấy trên màn ảnh biểu hiện danh tự chính là —— "Bà tám" .

Danh tự này, Dương Kỳ đánh giá đối phương phải là một nữ sinh, trong đầu tưởng tượng ra đến hình tượng chính là một cái phản nghịch giả tiểu tử đáng dáp, Dương Kỳ đánh giá cô nữ sinh này bình thường hẳn là cùng "Dương Kỳ" đi rất gần, thuộc về hồ bằng cầu hữu một loại.

Thả tay xuống bên trong bức ảnh, Dương Kỳ chuyển được trò chuyện.

"Uy? Là Dương Kỳ sao? Ngươi hiện tại khá hơn chút nào không? Có nghiêm trọng không?"

Lâm Tú Linh không có tự báo danh tự, bởi vì nàng làm Dương Kỳ ba năm chủ nhiệm lớp, nàng tin tưởng Dương Kỳ vừa nghe nàng thanh âm liền biết chính là nàng.

Dễ nghe nữ âm, ra ngoài Dương Kỳ dự liệu.

Bất quá đối phương trực tiếp mà không lời khách sáo, cùng với biết hắn bị thương sự tình, để Dương Kỳ tiến một bước khẳng định nàng hẳn là hắn hiện tại bộ thân thể này "Dương Kỳ" hồ bằng cầu hữu, hoặc là nói anh em một loại.

Thế là, mỉm cười Dương Kỳ liền mô phỏng theo bản thân đoán ra được "Dương Kỳ" giọng điệu, nói một câu: "Ta cũng còn tốt! Không chuyện gì! Không cần lo lắng! Bà tám!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Dương Kỳ nguyên nhân cái chết

"Phốc... Khặc khặc!"

Đầu bên kia điện thoại, Lâm Tú Linh vừa cảm lấy chén trà hộp một cái nước trong nháy mắt toàn phun ra ngoài, hơn nữa còn sặc đến.

Nàng quả thực không thể tin vào tai mình, nàng vừa nãy nghe được cái gì? Bà tám?

"Dương Kỳ! Ngươi gọi ta cái gì? A? Ngươi vừa nãy gọi ta cái gì?"

Lâm Tú Linh khặc thanh hơi trụ, lập tức liền truy hỏi Dương Kỳ, nếu như nàng vừa nãy thật không có nghe lầm, vậy này học sinh cũng quá lớn mật, nàng sau đó cũng không cách nào giáo không có cách nào quản, dám gọi bản thân chủ nhiệm lớp bà tám học sinh, nàng từ giáo tới nay đừng nói từng thấy, nghe đều chưa từng nghe nói.

Trong phòng trước bàn đọc sách, Dương Kỳ nghe thấy trong điện thoại động tĩnh cùng tiếng ho khan, cùng với liền sau đó nàng cất cao thanh âm kinh ngạc chất vấn, trong lòng cũng đã ý thức được bản thân lần này sợ là lại náo loạn một cái Ô Long.

Tối ngày hôm qua đem điện thoại di động thông tin lục bên trong đánh dấu "Nữ" nữ sinh, coi như bộ thân thể này nguyên chủ bạn gái, lần này không biết lại gọi sai ai.

Dương Kỳ lần thứ hai cảm nhận được bị hãm hại cảm giác.

Cười khổ, bộ thân thể này nguyên chủ cũng thực sự là được rồi! Đàng hoàng điện thoại di động thông tin lục đàng hoàng đánh dấu đối phương danh tự

không được sao? Làm những này kỳ kỳ quái quái đánh dấu, để hấn căn bản làm không rõ đầu bên kia điện thoại người ai là ai, cùng "Hấn" lại là một cái quan hệ ra sao.

Bỏ cứu đi!

"A? Người... Người không phải Tiểu Lệ sao? Ai nha! Thật ngại, ta vừa nãy nghe lầm thanh âm, còn tưởng rằng người chính là Tiểu Lệ đây! Xin lỗi xin lỗi a! Xin hỏi ngài là?"

Hằng Điểm 7 bên trong cao tam lớp trong phòng làm việc, Lâm Tú Linh lờm một cái, thờ phào một hơi dài, cảm thấy như vậy mới đúng, vừa nãy thật sự dọa nàng nhảy dựng, nàng làm Dương Kỳ ba năm chủ nhiệm lớp, Dương Kỳ cho nàng lưu lại ấn tượng tuy rằng vẫn luôn không cầu tiến, nhưng cũng xưa nay không như thế thái quá qua, dám ở trong điện thoại như thế kích thích nàng.

Vô ý thức bĩu môi, Lâm Tú Linh tức giận nói: "Ta chính là người chủ nhiệm lớp Lâm lão sư! Dương Kỳ! Người chuyện gì xảy ra? A? Ở ta lớp học ba năm, người liền lão sư ta âm thanh đều nghe không hiểu sao?"

Dương Kỳ: "A? Lâm lão sư? Lâm lão sư chào ngài! Lâm lão sư vừa nãy thực sự là xin lỗi! Điện thoại di động ta tương đối cũ, âm sắc rất kém cỏi, vừa nãy không nghe ra đến, thật ngại a Lâm lão sư!"

Lâm Tú Linh: "Được rồi! Bất quá, Dương Kỳ ta muốn nói nói người nha! Coi như là bằng hữu người, người gọi nhân gia bà tám tổng cũng không tốt đi? Sau đó phải chú ý a! Lễ phép có hiểu hay không? Lớn như vậy người còn một chút lễ phép đều không có! Coi như là bằng hữu, giữa bằng hữu lễ phép căn bản cũng hay là muốn có!"

Dương Kỳ: "Vâng vâng vâng! Lâm lão sư giáo huấn đúng!"

Lâm Tú Linh: "Hừm, biết sai rồi là tốt rồi! Đúng rồi, ta nghe người mụ mụ tối hôm qua gọi điện thoại nói với ta người sinh bệnh? Thế nào? Hiện tại có thấy khá hơn chút nào không? Có nghiêm trọng không?"

...

Thật vất vả ứng phó rồi vị này thanh âm dễ nghe Lâm lão sư điện thoại, trò chuyện kết thúc lúc, Dương Kỳ trên trán đã 涸 ra một tầng giọt mồ hôi nhỏ, gọi mình chủ nhiệm lớp bà tám, chuyện như vậy hấn chính mình ngẫm lại cũng cảm thấy thái quá, vừa nãy nếu như không phải xin lỗi đúng lúc, e sợ cũng bị này chủ nhiệm lớp thỉnh gia trường đi trường học.

Này mắt thấy liền muốn đến thi đại học, vào lúc này nếu như bởi vì chuyện như vậy mụ mụ bị chủ nhiệm lớp gọi đi trường học, Dương Kỳ không cần nghĩ cũng biết mụ mụ sẽ có bao nhiêu thất vọng.

Hấn không muốn mụ mụ thất vọng.

Dương Kỳ để điện thoại di động xuống, mới vừa cảm lấy tốt nghiệp sơ trung sổ lưu niệm, chuẩn bị kế tục xem, bên ngoài cửa viện liền bị người đập vang lên mấy lần, Dương Kỳ nghiêng đầu nhìn phía cửa viện phương hướng, theo lại nghe thấy mấy lần gõ cửa thanh, bằng sắt cửa viện bị đập tiếng vang rất lớn.

Ai đó?

Tâm trạng nghỉ hoặc, Dương Kỳ hay là thả xuống mới vừa cảm lấy sổ lưu niệm, đứng dậy đi ra khỏi phòng, hướng về cửa viện nơi đi đến, ánh mắt nhìn sang vừa vịn cùng ngoài cửa viện biểu hiện suy sụp tinh thần Trần Khô ánh mắt đụng vào nhau.

Dương Kỳ sờ đi một chút liền nhận ra ngoài cửa viện cái kia bề ngoài xấu xí, mang một bộ mắt kính gọng đen cột hững nam sinh chính là Trần Khô, tự nhiên chính là bởi vì hấn vừa nãy mới ở tốt nghiệp sơ trung ảnh thượng nhìn thấy Trần Khô bức ảnh cùng danh tự, cùng với tốt nghiệp sổ lưu niệm thượng, Trần Khô cho "Hấn" tốt nghiệp lời khen tặng.

Dương Kỳ có chút ngoài ý muốn dừng bước lại, mà ngoài cửa viện Trần Khô nhìn thấy hấn, nhưng trong nháy mắt trọn to hai mắt, sắc mặt trắng nhợt, theo bản năng mà để sau lùi lại, nhìn Dương Kỳ ánh mắt lại như chính là ban ngày nhìn thấy quý.

Thấy hấn bộ này khuếch đại phản ứng, Dương Kỳ mi mắt hơi rù xuống lại lại nâng lên, trong lòng đã có suy đoán.

Xem Trần Khô này kinh hãi biểu hiện, Dương Kỳ đánh giá khả năng Trần Khô biết "Dương Kỳ" tối hôm qua đã chết rồi, cho nên gấp lại được hấn sống sờ sờ từ trong phòng đi ra, mới sẽ thay đổi sắc mặt, như vậy kinh hãi.

Mỉm cười một lần nữa trở lại Dương Kỳ khoe miệng, như không có chuyện gì xảy ra mà đi tới cửa viện nơi đó mở ra cửa viện, mỉm cười đối với lại lui về phía sau hai bước, môi hơi run cầm cập Trần Khô nói: "Người làm sao? Làm sao đáng đáp này? Ta bất quá chính là bị thương mà! Làm sao như thấy quý tựa như? Ha ha!"

Xuyên qua trước, Dương Kỳ không phải cái diễn viên, nhưng hấn có một cái bình tĩnh tâm và dùng tốt đầu óc, cho nên lúc này diễn lên kịch đến, tự nhiên mà thành, Trần Khô ánh mắt né tránh vẫn chú ý Dương Kỳ vẻ mặt, thần thái, căn bản không có phát hiện một tia đặc biệt.

Ân, cũng không có như thế tuyệt đối, chỉ ít Trần Khô phát hiện Dương Kỳ ngày hôm nay nụ cười có chút xa lạ, như vậy nụ cười nhàn nhạt, hấn cho tới bây giờ không có ở Dương Kỳ trên mặt từng nhìn thấy.

Ngẩng đầu nhìn một chút trên trời Thái Dương, Trần Khô lấy lại bình tĩnh, do dự lúng túng hỏi: "Kỳ, Kỳ ca! Ngươi, ngươi không có chuyện gì?"

Dương Kỳ mỉm cười nhấc lên hai tay, hỏi ngược lại: "Ngươi nói xem?"

Tiếp theo còn nói: "Không nhiều lắm sự tình, tựa là sau nào bị người mở ra biểu, chảy không ít huyết, làm sao? Ngươi cho rằng ta chết rồi?"

Dương Kỳ cười tủm tỉm ánh mắt để Trần Khô dắt dắt khoe miệng, lộ ra một vết hoàn toàn không thể nói được đẹp để gượng ép nụ cười, ngắc ngứ nói: "Không, không! Kỳ, Kỳ ca! Đúng, xin lỗi! Tối hôm qua nếu không là vì cho ta ra mặt, ngươi cũng, ngươi cũng sẽ không bị thương, hơn nữa, hơn nữa còn chính là bị người đánh vào trên ót... Kỳ ca! Ta, ta tối hôm qua bởi vì, cho rằng ngươi, ngươi đã chết rồi, ta, ta là gan quá nhỏ, sợ đến một người chạy về gia..."

Ngắc ngứ nói tới chỗ này, Trần Khô bỗng nhiên lấy dũng khí ngẩng đầu lên nỗ lực nhìn thẳng vào Dương Kỳ con mắt, thanh âm cũng lớn hơn một ít, nói: "Kỳ ca! Ta tối hôm qua một buổi tối cần bản là ngủ không được, ta, ta cần nhắc một buổi tối, sáng sớm ngồi dậy lại, lại suy nghĩ kỹ vài giờ, ta lần này lại đây chủ yếu, vốn chính là dự định hướng Kỳ ca mẹ ngươi nhận sai, hiện tại, hiện tại Kỳ ca ngươi không có chuyện gì thực sự là quá tốt rồi! Quá, quá tốt rồi!"

Nói xong lời cuối cùng, tiếng nói của hắn lại trở nên lúng túng nhỏ xuống.

Dương Kỳ đã từ ngôn ngữ của hắn, trong thần thái, nhìn ra hắn tính tình nhu nhược, là gan không lớn, nhưng tâm tính hắn là không xấu.

Dương Kỳ từ trong miệng hắn, cũng coi như là bước đầu biết được "Dương Kỳ" chính là chết như thế nào, chỉ là..."Dương Kỳ" đến cùng giúp Trần Khô xuất cái gì đầu, mới bị người đánh chết? Dương Kỳ hiện tại y nguyên không rõ ràng.

Khoảng cách gần nhìn Trần Khô suy sụp tinh thần nhu nhược đáng vẽ, Dương Kỳ quyết định nói bóng gió tìm hiểu một chút đánh chết "Dương Kỳ" là người nào, hắn hiện tại chiếm cứ "Dương Kỳ" thân thể, "Dương Kỳ" kẻ địch cũng sẽ kéo dài đến trên người hắn, hắn trước tiên cần phải biết đối phương là ai, bằng không đều không có cách nào chú ý.

Dương Kỳ: "Trần Khô! Người làm bị thương ta đây? Đem ngươi biết đến đều nói cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chính đạo không thông

"Kỳ ca! Hai người kia tối hôm qua đột nhiên đánh lén đập phá ngươi đầu sau khi, xem ngươi ngã trên mặt đất bỏ không đứng lên liền sợ đến chạy đi, sau đó, sau đó ta, ta phát hiện Kỳ ca ngươi không còn hô hấp, ta sợ sệt cực kỳ, Kỳ ca! Ngươi biết đến, bỏ ta cả ngày uống rượu cũng không kiếm tiền, mẹ ta còn nằm ở trên giường chờ ta chăm sóc, ta, ta, ta không dám báo cảnh sát, lúc đó, lúc đó ta đầu óc một hồ đồ liền, liền cũng sợ đến đào tẩu..."

Trần Khô ánh mắt dao động nói tới chỗ này, rất cẩn thận ngẩng đầu nhìn Dương Kỳ một chút, lại nhẹ giọng nói áy náy: "Kỳ ca... Xin lỗi! Kỳ ca! Ta có lỗi với ngươi..."

Hai người đánh lén "Dương Kỳ".

Dương Kỳ từ Trần Khô trong lời nói này chỉ được đến điểm ấy tin tức hữu dụng, đồng thời, cũng từ Trần Khô trong lời nói này, hiểu rõ đến Trần Khô trong nhà tình huống rất phức tạp rất tệ.

Ba ba cả ngày uống rượu không kiếm tiền, mẹ mẹ còn nằm ở trên giường chờ hắn chăm sóc, Trần Khô không tự tin, hắn là cũng là bởi vì gia đình này nguyên nhân chứ?

Dương Kỳ lúc này đối với Trần Khô cảm giác có chút phức tạp, vừa đồng tình nhà hắn tình trạng, đồng thời, đối với Trần Khô bởi vì trong nhà cảnh cảnh mà ở phát hiện "Dương Kỳ" không còn hô hấp sau khi, liền báo cảnh sát cũng không dám liên một mình đào tẩu hành vi, Dương Kỳ liền khó có thể tán đồng rồi.

Lẽ nào báo cảnh sát, cảnh sát không bắt được hung thủ, sẽ đem hắn Trần Khô định vì hung thủ sao?

"Kỳ, Kỳ ca! Ngài có thể tha thứ ta sao?"

Thấy Dương Kỳ nghe xong lời của mình sau, một lát không nói gì, nhìn hấn ánh mắt cũng biến thành phức tạp, Trần Khô trên mặt xoắn xuýt hồ thẹn cùng hy vọng, hy vọng ánh mắt yếu mềm mà nhìn Dương Kỳ, hy vọng có thể được Dương Kỳ tha thứ.

Nên tha thứ sao?

Từ Trần Khô trước trong lời nói, Dương Kỳ biết được "Dương Kỳ" tối hôm qua sở dĩ bị thương tử vong, nguyên nhân là giúp Trần Khô ra mặt, kết quả cuối cùng Trần Khô nhưng một mình đào tẩu, không gọi xe cứu thương, cũng không báo cảnh sát, mãi đến tận hiện tại đều sắp buổi sáng 10 giờ, mới lầy đùng khi đi tới nhà hấn xin lỗi.

Đón Trần Khô hy vọng bên trong mang theo vài phần ánh mắt cầu khẩn, Dương Kỳ cười cợt, bình thản nói: "Trần Khô! Người trở về đi thôi! Sự tình đã qua, không cần lại đề ở trong lòng!"

Cho tới tha hay không tha thứ mà nói, Dương Kỳ tránh.

Hấn chiếm cứ "Dương Kỳ" thân thể, cũng không phải thật sự "Dương Kỳ", tuy rằng hai người tướng mạo tương tự, danh tự như nhau, liền ngay cả cha mẹ thật giống cũng như nhau, nhưng hấn chung quy không phải nguyên lai cái kia "Dương Kỳ", cho nên đối với "Dương Kỳ" bằng hữu Trần Khô cũng chẳng có bao nhiêu cảm tình.

Hấn đồng tình Trần Khô sinh hoạt cùng gia đình tình trạng, nhưng như vậy nhu nhược không có đảm đương bằng hữu, Dương Kỳ thật sự rất khó tán đồng, thời khắc này, Dương Kỳ khá là đáng tiếc trước mắt cái này Trần Khô kia một tay đẹp đẽ bút máy chữ, trước đây không lâu Dương Kỳ ở kia bán tốt nghiệp sơ trung sở lưu niệm thượng nhìn thấy Trần Khô cho "Dương Kỳ" viết tốt nghiệp lời khen tặng, nhìn thấy Trần Khô kia chữ đẹp, trong lòng đối với Trần Khô còn rất có hảo cảm, lúc này lại chính là phai nhạt.

Ngoài cửa viện Trần Khô ánh mắt âm trầm đi, trong mắt hy vọng vẻ trong nháy mắt bị hiu quạnh cùng xấu hổ thay thế, môi lúng túng hai lần, tựa hồ muốn nói cái gì, cuối cùng nhưng hóa thành một câu: "Há, ta, ta biết rồi, kia, kia Kỳ ca ta, ta trước hết đi rồi!"

"Ừm!"

Dương Kỳ nhàn nhạt đáp một tiếng.

Trần Khô lại ngẩng đầu ánh mắt phức tạp nhìn Dương Kỳ một chút, do dự chậm rãi xoay người, vài bước quay đầu một cái lại chậm rãi rời đi.

Dương Kỳ đứng ở cửa viện nơi nhìn hấn rồi đi lúc hiu quạnh cô đơn bóng lưng, có khoảnh khắc như thế tưởng muốn gọi lại hấn, nhưng cuối cùng Dương Kỳ vẫn không có gọi ra, bởi vì coi như bằng hữu, Trần Khô vừa nãy giải thích cũng không có được hấn tán thành.

Dương Kỳ tâm nói cho chính hấn, coi như hấn xuất phát từ đồng tình gọi lại Trần Khô, nhưng hấn nhưng không cách nào chân tâm cùng hấn làm bằng hữu.

Tình bạn không thể vẹn vẹn dựa vào đồng tình đi duy trì.

Trần Khô sau khi rời đi, một lần nữa đóng lại cửa viện, trở lại gian phòng của mình Dương Kỳ tâm tình có chút chịu ảnh hưởng, tâm tình có chút thấp, hòa vào "Dương Kỳ" thân phận tiếp xúc được người bạn thứ nhất thất bại, đồng thời, Trần Khô bản tính thượng hấn là không xấu, Trần Khô cầu hấn tha thứ lúc, kia hy vọng bên trong mang theo ánh mắt cầu khẩn y nguyên còn sót lại ở Dương Kỳ trong đầu.

Liên đới, Dương Kỳ lại mở sách trên bàn kia bán tốt nghiệp sở lưu niệm thời điểm, đều không còn kể tục lật xem tiếp hứng thú.

Bộ thân thể này nguyên chủ những bằng hữu kia có hay không đáng giá kết giao? Nhìn qua thành thật như vậy Trần Khô biểu hiện như vậy, những người khác lại là cái gì phẩm tính đây?

Dương Kỳ đi tới nơi này cái thế giới song song trước, bằng hữu liền rất ít, rất ít hai, ba cái mà thôi, cái khác đều là quen biết hơi hột, hấn chỉ giao đáng giá kết giao bằng hữu.

Rất rõ ràng, Trần Khô không có đạt đến hấn luôn luôn giao hữu tiêu chuẩn.

Nghĩ đến từ tối hôm qua tới hôm nay hấn giải đến "Dương Kỳ" tính cách cùng phẩm hạnh, Dương Kỳ liền đối với "Dương Kỳ" giao những bằng hữu kia không có lòng tin gì.

Chỉ là, đã như thế mà nói, hấn muốn mau sớm hòa vào thế giới này, hòa vào trước mắt hấn thân phận này, theo hấn đi tới nơi này cái thế giới ban đầu định ra nguyên tắc đi sinh hoạt, liền cần càng nhiều thời gian.

Tối hôm qua Dương Kỳ liền chú ý tới trên điện thoại di động biểu hiện ngày, năm 2005 ngày 13 tháng 5, ngày hôm nay chính là 14 tháng 5. Hấn hiện tại thân phận này hấn là hiện đang học tập cao tam, nếu như thế giới này thi đại học cũng chính là hàng năm 7, 8 tháng 6 hai ngày mà nói, vậy hấn bây giờ cách thi đại học cũng tự một cái tháng không tới thời gian.

Ba mẹ đều hy vọng hấn có thể thi một trường đại học, hiện tại nên cân nhắc có thể hấn là cái vấn đề này.

Làm sao có thể ở này ngăn ngắt một cái tháng không tới thời gian trong, đem nơi này cao trung chương trình học đều ôn tập một lần, đồng thời có thể nắm giữ những kiến thức kia, đề sắp tới đem đến thi đại học bên trong, thi một cái không sai đại học, thỏa mãn ba mẹ đối với hấn kỳ vọng?

Một tháng không tới...

Nghĩ đến như vậy gấp gáp thời gian, Dương Kỳ thì có điểm cau mày, tuy rằng hắn ở thế giới cũ học cao trung thời điểm, thành tích cũng không tệ lắm, nhưng thời gian dù sao trôi qua rất lâu, những bài thi kia thượng tri thức hắn còn có thể nhớ tới bao nhiêu, hắn chính mình trong lòng cũng không chắc chắn, huống hồ cái này thế giới song song cao trung sách giáo khoa tri thức điểm khẳng định cùng hắn nguyên lai thế giới sách giáo khoa tri thức bất nhất trí, lại như hắn tới hôm qua lật xem lịch sử sách giáo khoa, đại đầu mỗi chính không thay đổi, chi tiết nhỏ phương diện nhưng có không ít không giống nhau địa phương.

Nghĩ đến một hồi, Dương Kỳ đưa tay từ trên bàn sách cầm lấy một quyển cao tam ngữ văn sách giáo khoa lật đến trang mục lục xem lướt qua lên, một lát sau, hắn thả xuống ngữ văn sách giáo khoa, lại cầm lấy sách toán học mở ra đến xem, sau khi thả xuống sách toán học, lại mở ra vật lý sách giáo khoa, lại sau khi, lại mở ra sách hóa học.

Ngữ văn cùng số học cũng còn tốt, có bộ phận tri thức điểm hắn còn có ấn tượng, nhưng vật lý, hóa học, hắn mở ra xem thời điểm, liền cùng nhìn thiên thư không nhiều lắm khác nhau.

Những kia công thức, ký hiệu các loại, hắn liền nhìn ra đầu óc mơ hồ, vật lý, hóa học hắn trước đây học đồ vật, bởi vì nhiều năm không lại tiếp xúc, trên căn bản cũng đã trả lại lão sư, huống hồ, thế giới này vật lý, hóa học sách giáo khoa còn cùng hắn trước đây học không giống.

Càng làm cho Dương Kỳ đau đầu chính là: Coi như hắn hữu tâm từ đầu lại học một lần, thời gian e sợ cũng không kịp, phải biết vật lý, hóa học này hai môn chương trình học, đều cần chú ý nền tảng, hắn muốn từ đầu học lên, đó cũng không là vẹn vẹn chỉ cần học cao trung bộ phận, sơ trung tri thức điểm e là cũng muốn từ đầu bắt đầu học.

Ngoài ra, còn có Anh ngữ, sinh vật này hai môn khóa.

Liền ngay cả toán học, thế giới này sợ là cũng không có thiếu hắn chưa từng có học được công thức cùng định lý, sợ là cũng phải một lần nữa lại sắp xếp một lần.

Nhìn trên bàn sách chồng những kia núi nhỏ giống như sách vở, Dương Kỳ cười khổ đem trong tay sách hóa học ném lên bàn, hắn đã ý thức được nghĩ thông qua chính kinh thủ đoạn ở tiếp đến thi đại học bên trong, thi một trường không sai đại học, thời gian căn bản không đủ, con đường này không thể thực hiện được!

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Nghệ thi?

Làm sao mới có thể ở ngăn ngắn một tháng không tới thời gian trong, thi đỗ một trường cũng không tệ lắm đại học? Cái vấn đề này đặt tại Dương Kỳ trước mặt, quả thật có chút đem hắn làm khó.

Nếu như là xuyên việt tới trước, tu vi của hắn vẫn còn, lực lượng tinh thần y nguyên mạnh như vậy, hai mươi mấy ngày thời gian để hắn ghi nhớ những kiến thức này điểm, dùng nhiều chút tâm, hắn quả thật có thể làm được.

Khi đó, « Đồng Phù Thiết Quyền » tăng thứ chín đại viên mãn tu vi hắn, lực lượng tinh thần rất mạnh, tinh thần nhanh nhẹn, đã có trong truyền thuyết loại kia đã gặp qua là không quên được bản lĩnh.

Nhớ bất luận là đồ vật gì đều rất nhanh, nhưng hiện tại không được! Tu vi của hắn không có theo xuyên qua sống lại đến cái này thế giới song song mà mạng tới, Dương Kỳ có thể rõ ràng cảm giác được tinh thần lực của mình cũng không giống như trước kia mạnh như vậy, gần như cũng chính là một người bình thường trình độ, như vậy lực lượng tinh thần trình độ, hắn biết rõ muốn ở ngăn ngắn một tháng không tới thời gian trong, nắm giữ nhiều như vậy đã quên lãng thậm chí căn bản cũng không có học được tri thức điểm, hắn không thể nào làm được.

Hoặc là, nếu như cho hắn nửa năm thậm chí một năm này, hắn cũng còn có khả năng làm được, chỉ là hiện tại thời gian không bằng người, đã 14 tháng 5, coi như thế giới này thi đại học thời gian không phải tháng 6 sơ, muộn nhất cũng sẽ không vượt qua tháng 7, ngăn như vậy thời gian trong, hắn coi như đem hết toàn lực cũng không có nửa phần nắm chắc.

"Không làm được..."

Tự nói một tiếng, Dương Kỳ cau mày từ trước bàn đọc sách đứng dậy đi tới ngoài cửa, chậm rãi ở trong sân đi dạo xoay quanh, suy tư có hay không cái

khác biện pháp, chỉ là, hần hiện tại không có bất kỳ tu vi, hần trước đây có thể sử dụng những kìa thủ đoạn, pháp thuật cũng không dùng tới, tựu là một người bình thường, mà thi đại học... Dùng người bình thường thủ đoạn, chính là rất khó gian lận.

Liền gian lận đều không có cách nào...

Nghĩ đến điểm này, Dương Kỳ khoe miệng lộ ra một vết cười khổ, nhiều năm như vậy, hần chưa từng động qua tại bất kỳ cái gì sự tình thượng gian lận ý nghĩ, hiện tại này lần thứ nhất có gian lận ý nghĩ, rồi lại không bản lãnh kìa đi làm, thực sự chính là trào phúng!

Ngay tại Dương Kỳ bắt đầu tưởng muốn không muốn từ bỏ thi đại học con đường này, tạm thời đối mặt ba mẹ thất vọng, sau đó nghĩ biện pháp tại những khác ngành nghề làm ra một ít thành tựu, để ba mẹ thỏa mãn thời điểm, hần trong túi quần điện thoại đi động bỗng nhiên vang lên.

"Lân này lại là ai?"

Móc điện thoại đi động lúc đi ra, Dương Kỳ trong lòng còn là có chút đau đầu, từ tối hôm qua đi tới nơi này cái thể giới song song, hần tiếp gọi điện thoại liền như vậy ba bốn, nhưng lại phán đoán sai rồi hai người thân phận.

Một cái chính là này con dạng thanh trong điện thoại đi động cái kia đánh dấu làm "Nữ" nữ sinh, hần cho rằng nếu bị đánh dấu làm "Nữ", vậy đối phương liền hần là "Dương Kỳ" bạn gái, kết quả đối phương ở trong điện thoại phản ứng rõ ràng không phải.

Thứ hai tự nhiên chính là trưa hôm nay Lâm lão sư điện báo.

"Dương Kỳ" chiếc điện thoại đi động này thông tin lục bên trong đánh dấu danh tự chính là "Bà tám", nhưng đối phương nhưng là hần thân phận bây giờ chủ nhiệm lớp, hần ở trong điện thoại gọi đối phương "Bà tám", suýt chút nữa không có cách nào xong chuyện.

"Tiện nhân phi"

Điện thoại đi động móc ra sau, Dương Kỳ nhìn thấy trên màn ảnh biểu hiện chính là danh tự này.

"Tiện nhân phi?"

Dương Kỳ suy tư khinh niệm một lần cái biệt danh này, trong đầu đột nhiên nhớ lại trước ở kia bản tốt nghiệp sổ lưu niệm thượng, tờ thứ nhất tốt nghiệp lời khen tặng thượng cái kia ký tên —— Đàm Phi.

Chính là hần sao?

Dương Kỳ có sự hoài nghi này, nhưng bởi vì trước hai lần Ô Long, hần đã không dám dễ dàng xác định.

"Uy?"

Chuyển được trò chuyện, Dương Kỳ căn cứ nhiều lời nhiều sai, ít nói ít sai nguyên tắc, chỉ mở miệng dùng một cái ngữ khí từ, chờ đối phương mở miệng trước.

"Uy? Kỳ ca! Ta mới vừa cùng ếch đi ngươi lớp học tìm ngươi, không tìm được ngươi cùng bốn mắt, nghe ngươi lớp học người nói, ngươi cùng bốn mắt ngày hôm nay đều không có tới đi học? Cái gì tình huống a? Hai người các ngươi làm sao đồng thời trốn học đây? Ngươi hiện tại ở chỗ nào?"

Trong điện thoại đi động truyền tới một tung bay nam sinh thanh âm, mơ hồ còn có thể nghe thấy một ít tạp âm, Dương Kỳ có thể tưởng tượng đối phương đang đặt mình trong ở một cái náo nhiệt trong sân trường, trong điện thoại đi động truyền đến những kìa tạp âm nữ có nam có, tương đồng chính là những thanh âm này đều rất trẻ trung.

"Tiện nhân phi" không có từ báo tên của hần, rất quen thuộc khẩu khí, Dương Kỳ phán đoán hần cùng "Dương Kỳ" hần là rất quen, quen đến lẫn nhau vừa nghe thanh âm của đối phương thì sẽ biết đối phương là ai, cho nên điện thoại mới đầu không có từ báo họ tên thói quen.

Có thể cứ như vậy, Dương Kỳ tạm thời liền y nguyên vẫn chưa thể xác định đối phương đến cùng là ai.

Vậy thì cũng không gọi tên của đối phương!

Trong lòng có quyết định, Dương Kỳ bình thản đáp lại: "Ồ nhà đây! Tìm ta có việc sao?"

Tiện nhân phi: "Ồ nhà? Kỳ ca ngươi không đến đi học ở nhà làm gì đây? Còn có, bốn mắt ngày hôm nay làm sao cũng không có tới đi học đây? Kỳ ca ngươi biết là cái gì tình huống sao?"

Dương Kỳ đánh giá đối phương nói bốn mắt, hần là tựu là Trần Khổ, bất quá hần đồng dạng không thể xác định.

Cho nên, Dương Kỳ: "Ta bị thương nhẹ, ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày, còn bốn mắt... Ta cũng không rõ ràng!"

"A? Ngươi bị thương? Thương chỗ nào rồi? Làm sao bị thương a Kỳ ca? Đây là cái gì tình huống?"

Đầu bên kia điện thoại tiện nhân phi kinh ngạc lên, trong giọng nói lộ ra nghi hoặc.

Dương Kỳ: "Tiểu thương! Không cái gì, không cần lo lắng!"

"Ế? Không muốn nói? Kia... Như vậy! Kỳ ca! Buổi trưa tan học ta kêu lên ếch cùng cột điện đến xem ngươi, chờ gặp mặt chúng ta lại nói tí mĩ được chứ? Vừa vặn chúng ta cũng có việc muốn thương lượng với ngươi đây! Tự là trước kế hoạch chúng ta ghi danh Hằng Điểm nghệ thuật đại học sự tình! Ta vừa trên điện thoại di động nhìn thấy Hằng Điểm nghệ thuật đại học công bố năm nay nghệ thi tin tức, đến thời điểm ta thuận tiện đi bốn mắt gia kêu lên bốn mắt, chúng ta ca mấy cái cổ gắng thương lượng một chút, đây chính là quan hệ chúng ta tiền đồ đại sự! Kỳ ca! Chúng ta nỗ lực ba năm, có thể liền xem lần này rồi!"

"Ồ? Hằng Điểm nghệ thuật đại học? Nghệ thi?"

Vẫn ở trong viện đi dạo xoay quanh Dương Kỳ nghe vậy, xoay quanh bước chân lập tức dừng lại, đuôi lông mày khẽ nhếch, hần chính là thật sự kinh ngạc, hần mới vừa rồi còn đang suy nghĩ liên quan với thi đại học, liên quan với tương lai tiền đồ sự tình đây! Hần nơi này còn không nghĩ ra biện pháp, không nghĩ tới cái biệt danh này gọi "Tiện nhân phi" đánh tới cú điện thoại này, muốn nói nhưng là như vậy một chuyện.

Nghe hần ý tứ trong lời nói, hần còn có hần vừa nãy nhắc tới ếch, cột điện cùng bốn mắt, trước đây hãy cùng "Dương Kỳ" đồng thời thương lượng qua chuyện này, mấy người bọn hần vốn liền dự định thông qua nghệ thi phương thức thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học?

Lẽ nào?

Dương Kỳ suy tư ánh mắt nhìn về phía mình gian phòng phương hướng, nhớ lại trong phòng ngoại trừ con kia kèn ác-mô-ni-ca, còn có trên vách tường treo thanh này gỗ thô màu sắc đàn ghita.

Nghĩ thầm: Lẽ nào "Dương Kỳ" ở trên tường treo thanh này đàn ghita, không hề là mua về chơi? Mà chính là thật sự có biểu diễn phương diện thiên phú cùng bản lĩnh?

"Dương Kỳ" cũng không ta trước suy đoán như vậy không cầu tiến?

Chẳng lẽ, hần tuy rằng thành tích học tập không được, nhưng tâm tư nhưng tiêu vào luyện tập văn nghệ phương diện?

"Kỳ ca? Ngươi tại sao không nói chuyện? Ngươi đang suy nghĩ gì đây?"

Dương Kỳ suy tư này mấy giây, để đầu bên kia điện thoại tiện nhân phi cảm thấy kỳ quái, bởi vì Dương Kỳ chậm chạp không có đáp lại hần mới vừa nói sự tình.

Tiện nhân phi thanh âm để Dương Kỳ phục hồi tinh thần lại.

"Được! Vậy các ngươi buổi trưa đến đây đi!"

Dương Kỳ đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Dương Kỳ trù nghệ

Kết thúc cùng tiện nhân phi trò chuyện, Dương Kỳ nghỉ chân ở trong viện trầm ngâm chốc lát, đưa điện thoại di động thả lại túi quần, trở về phòng, nghiêng đầu liếc mắt nhìn treo trên tường thanh này gỗ thô màu sắc đàn ghita, hơi do dự, liền tiến lên gỡ xuống thanh này đàn ghita.

Tối hôm qua Dương Kỳ từ trên bàn cầm lấy kèn ác-mô-ni-ca thời điểm, kèn ác-mô-ni-ca thượng chính là rơi xuống một tầng bụi, nhìn qua đã có một quãng thời gian không bị dùng qua, lúc này Dương Kỳ đem đàn ghita từ trên tường lấy xuống, mới phát hiện này con đàn ghita bảo dưỡng rất tốt, mặt trên không cái gì tro bụi, nhìn qua ngược lại không như không thường dùng đáng vẻ.

Khả năng "Dương Kỳ" gần đây không thổi kèn ác-mô-ni-ca, cũng là bởi vì hần ở tập trung tinh lực luyện tập đàn ghita?

Dương Kỳ trong lòng suy đoán, tiện tay bắt hai lần đàn ghita dây đàn, phát sinh leng keng hai tiếng dễ nghe âm tiết, nhưng cũng tự như vậy, Dương Kỳ không học được làm sao gảy đàn ghita, còn đàn ghita kỹ xảo, hần chính là hết thấy không biết.

Hằng Điểm nghệ thuật đại học... Nghệ thi...

Hơn nữa vừa nãy tiện nhân phi ở trong điện thoại nói với hần, buổi trưa sẽ kêu lên ếch, cột điện, còn có bốn mắt đồng thời đến hần nơi này thảo luận nghệ thi, ghi danh Hằng Điểm nghệ thuật đại học sự tình.

Lúc đó Dương Kỳ đã nghĩ đến gian phòng trên tường treo cái này đàn ghita, suy đoán bọn hần mấy người này có phải là đang chơi một cái ban nhạc gì gì đó, bằng không, báo Hằng Điểm nghệ thuật đại học nghệ thi, tại sao muốn mấy người tụ tập cùng một chỗ thương lượng?

Cần tụ tập cùng một chỗ thương lượng?

"Ban nhạc!"

Tự nói, Dương Kỳ đã đang suy nghĩ nếu như bọn hần mấy người này thật sự tổ một cái cái gì ban nhạc, mấy người kế hoạch lúc đầu đúng là lấy ban nhạc hình thức đi tham gia Hằng Điểm nghệ thuật đại học nghệ thi, kia... Hần nên làm sao đối xử mấy người này kế hoạch?

Không thể không nói, tiện nhân phi đánh tới cú điện thoại này, trống trải Dương Kỳ dòng suy nghĩ, mắt thấy khả năng còn có không tới một tháng liền muốn bắt đầu thi đại học, lấy bình thường con đường, thời gian ngắn như vậy, hần coi như lại thông minh, trừ khi còn có trước đây đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, bằng không đều sẽ dừng đùa.

Ngược lại này tham gia nghệ thi, ghi danh Hằng Điểm nghệ thuật đại học biện pháp như thế, để Dương Kỳ cảm thấy có thể được!

Chỉ ít hy vọng lớn hơn không ít.

Có điều, nếu như mấy người bọn hần thật sự thành lập một cái ban nhạc, "Dương Kỳ" vị trí là cái gì? Đàn ghita tay sao? Nhưng hần hiện tại cũng không biết đàn ghita biểu diễn.

Chừng hai mươi ngày có thể học được gảy đàn ghita sao?

Dương Kỳ chân mày hơi nhíu lại, ánh mắt nhìn quanh gian phòng này, trong phòng không có máy vi tính, nếu như có một máy vi tính, đồng thời có thể kết nối mạng, hần thì có thể ở internet học chút đàn ghita biểu diễn kỹ xảo, lấy hần đối với không chế lực đạo năng lực, cùng nhiều năm thổi kèn ác-mô-ni-ca nhạc cảm, chừng hai mươi ngày, hần thì có chút nắm chắc có thể nắm giữ một ít đàn ghita biểu diễn kỹ xảo, nếu như hơn nữa một thủ không sai ca, có thể ứng phó một cái nghệ thi không nhiều lắm vấn đề, dù sao, nghệ thi thi chính là một học sinh tiềm lực, không thể là lấy chuyên nghiệp ban nhạc trình độ làm trúng tuyển tiêu chuẩn.

Chờ chờ xem đi! Chờ buổi trưa tiện nhân phi bọn hần lại đây, nhìn bọn họ mấy cái có phải là thật hay không thành lập ban nhạc, đồng thời là dự định lấy ban nhạc hình thức ghi danh Hằng Điểm nghệ thuật đại học.

Trong lòng có quyết định, Dương Kỳ cũng sẽ không nhiều hơn nữa nghĩ, nhiều năm tu đạo cuộc đời, để hần đối với tập trung ý chí rất có tâm đắc, một khi quyết định đem một chuyện tạm thời thả xuống, hần liền có thể rất nhanh một lòng chuyên chú đi làm chuyện khác.

Này bầu trời ngọc thời gian còn lại, hần liền chuyên chú ngồi ở bên bàn đọc sách, kế tục lật xem trên bàn sách những kia sách lịch sử, tuy rằng hần đã quyết định không lấy bình thường con đường đi thi đại học, nhưng đối với thế giới này lịch sử, hần còn là tường hiểu thêm một ít, những này lịch sử tri thức đối với hần mau chóng hòa vào thế giới này sẽ có trợ giúp.

Nhanh 11 giờ thời điểm, Dương Kỳ khép sách lại, đi ra khỏi phòng, đi nhà bếp cho mình luộc một đại bát mì sợi.

Sáng sớm hần ở nhà bếp làm vệ sinh thời điểm, liền nhìn thấy trong phòng bếp có mì sợi, bất quá, lúc đó hần không có ý định buổi trưa ở nhà ăn, dù sao, hần không phải người phương bắc, buổi trưa ăn mì vẫn là không có thói quen.

Cũng bởi vậy sáng sớm mụ mụ cho hần 50 đồng tiền để hần buổi trưa bản thân mua cơm ăn thời điểm, hần do dự một chút, cuối cùng không có từ chối.

Hần sẽ làm cơm, nhưng làm một người cơm nước thật sự rất phiền toái, cơm nước phân lượng không dễ làm, nấu một người ăn cơm cũng không tiện nấu.

Nhưng hiện tại bởi vì buổi trưa cùng tiện nhân phi bọn hần ước hẹn, cho nên Dương Kỳ cũng tự dự định bản thân ở nhà nấu điểm mì sợi đối phó một thoáng.

Nhà bếp trong tủ lạnh ngược lại cũng không phải trống rỗng, vẫn có mấy thứ rau dưa cùng trứng gà, trà khô.

Cầm một con không lớn nồi nước sôi đặt ở bếp thượng, rót nửa nồi nước, mở ra khí đốt thiên nhiên châm lửa nấu nước, Dương Kỳ thuần thục từ trong tủ lạnh cầm ba con ớt xanh, hai con trứng gà cùng ba khối trà khô, thuần thục cầm dao phay đem ớt xanh xắt sợi, trà khô xắt sợi, trứng gà đánh thành trứng dịch, khuấy đều đặt ở bếp thượng dự bị.

Trong nồi thép nước vừa vặn sôi, Dương Kỳ tính toán bản thân sức ăn hạ xuống chút mì sợi ở trong nồi, lại từ trên vách tường lấy xuống một con trong nhà thường dùng xào nôi, châm lửa đem nồi thiêu nóng, đổ chút dầu hạt cải nhập nồi, rất nhanh trong nồi liền bắt đầu mào khói nhẹ, thuần thục đem trứng dịch kê sát đáy nồi đổ vào trong nồi, tư tư thanh âm, trứng gà mùi thơm lập tức liền đi ra.

Dương Kỳ tay trái nắm nồi đem chậm rãi lay động xào nôi, để trong nồi trứng dịch hướng về bốn phía mở ra, động lại, con mắt chú ý tới bên cạnh bếp thượng luộc mì sợi nồi thép nắp nồi bị sôi trào nước nóng mặt hơi nâng lên, Dương Kỳ một cái tay khác lập tức đi vạch trần nắp nồi, tiện tay đem nắp nồi

phần đặt ở kệ bếp thượng, tiện tay cầm một con sứ trắng bát đựng một cái vòi nước van, không chút hoang mang nhận bán bát thanh thủy, lại dùng bát đựng một cái vòi nước van, đóng hệ thống cung cấp nước uống, đem trong bát thanh thủy rót vào trong nồi thép, để sôi trào nước nóng lập tức thấp xuống, không còn sôi trào nữa.

Đều đầu vào đáy thả xuống sứ trắng bát, cầm lấy nắp nồi một lần nữa che ở nồi thép thượng, nhưng lần này không có nắp kín, để lại một cái trăng khuyết hình dạng khe hở.

Để trống tay phải cầm ra cái nồi đem xào trong nồi hiện trứng bình hình dạng trứng gà đánh nát, vỡ thành từng mảng từng mảng tiểu khối, tay trái đem xào nồi đặt ở bếp thượng, để trống tay trái cầm lấy trước cắt gọn ớt xanh sợi rót vào trong nồi, đồng thời thuận lợi đem bếp hỏa diễm mờ tối đa, bung lên xào nồi thuần thực xóc hai cái, thả xuống xào nồi, lại đem cắt gọn trà khô sợi rót vào trong nồi.

Theo mãnh hỏa lật xào, nho nhỏ trong phòng bếp rất nhanh liền tràn ngập nồng đậm mùi thơm, ớt xanh sợi, trà khô sợi cùng xào trứng gà mùi thơm hỗn hợp lại cùng nhau, mê người muốn ăn.

Này trong phòng bếp không có du yên cơ, khói dầu đều từ kệ bếp phía trước trước cửa sổ bay ra đi, khói dầu toả ra hiệu quả không tốt, cũng tự để đồ ăn mùi thơm lộ ra càng ngày càng nồng nặc.

Cửa phòng bếp bỗng nhiên truyền đến A Anh kinh ngạc thanh âm: "Tiểu Kỳ! Người nấu ăn tay nghề tốt như vậy? Trước đây làm sao không thấy người từng làm đây?"

Nghe thấy nàng thanh âm, Dương Kỳ quay đầu nhìn tới, mới phát hiện sát vách cái kia gọi A Anh nữ tử không biết lúc nào đứng ở nhà hán cửa phòng bếp, một thân lưu loát nghề nghiệp tiểu âu phục, lộ ra rất lão luyện.

Dương Kỳ có chút bất ngờ, trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ, không còn tu vi, hần nhĩ lực cũng thoái hóa đến người bình thường trình độ, một người đi đến gần hần, hần đều không có nghe thấy tiếng bước chân, mặc dù vừa nãy xào rau thanh âm có chút quấy rầy.

(ps: Hai ngày nay chuyện hư hỏng hơi nhiều, đôi mới chậm điểm, xin lỗi!)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tề tụ

Dương Kỳ con người hơi xoay, vị này ở tại nhà hán sát vách nữ tử, hần tối hôm qua chỉ nghe mụ mụ gọi nàng A Anh, còn nàng tên đầy đủ hần còn không rõ ràng lắm, con người hơi xoay công phu, Dương Kỳ quyết định xưng hô nàng Anh tỷ.

"Anh tỷ! Người làm sao đến rồi? Dọa ta một hồi! Đều không nghe thấy người tiếng bước chân."

Dương Kỳ mỉm cười nói, hần không có hỏi nàng là làm sao tiến vào cửa viện, bởi vì hần nhớ tới Trần Khổ đi rồi sau khi, hần chỉ đem cửa viện khép hờ, cũng không có tới cái cửa, tiện tay liền có thể đẩy ra.

Lê Anh cười tủm tỉm vuốt một thoáng buông xuống bên tai sợi tóc, nói: "Mẹ người buổi sáng gọi điện thoại cho ta hỏi ta buổi trưa hôm nay có trở về hay không gia ăn cơm, mẹ người lo lắng người ngày hôm nay ở nhà một mình, buổi trưa lười đi ra ngoài ăn, bản thân lại không biết làm cơm liền không ăn, nói với ta nếu như ta về nhà ăn mà nói, làm thêm điểm cơm nước mang người ăn một chút! Ha ha, Tiểu Kỳ! Xem người vừa nãy xào rau thông thạo đáng vẻ, tay nghề thật giống so với ta cũng còn tốt! Xem ra người bình thường ăn giấu rất sâu nha! Mẹ người cũng không biết người biết làm cơm!"

"Ồ?"

Dương Kỳ có chút bất ngờ, cũng có chút cảm động, mụ mụ đi làm, nhưng còn lo lắng hần buổi trưa không được ăn cơm, còn A Anh vấn đề, Dương Kỳ ngại ngùng tựa như thùy một thoáng mi mắt, cũng đã tìm tới cơ.

"A, Anh tỷ! Châm ngôn không phải nói biết nhiều liền nhọc nhiều mà! Biết làm cơm khẳng định liền muốn thường thường làm cơm, con người của ta lười, Anh tỷ người phải giúp ta bảo mật a! Đừng nói cho ta mẹ ta biết làm cơm! Có được hay không?"

Lê Anh trong mắt hiện ra ý cười, ngón tay hư chỉ trở Dương Kỳ, buồn cười nói: "Người nha! Liền biết sẽ là nguyên nhân này! Nấu ăn như thế thông thạo, thực sự là quá lười rồi! Được! Ta giúp người bảo mật!"

Dừng một chút, nàng hàn tinh một loại hai con mắt hướng về Dương Kỳ sau đầu băng gạc nhìn qua, nhú mày, quan tâm nói: "Tiểu Kỳ! Người tối hôm

qua lại theo người đánh nhau? Tôi hôm qua trời tối ta còn không nhìn thấy, người xem một chút lần này đầu đều bị người đánh vỡ, sau não nha! Nhiều nguy hiểm! Người sau đó có thể hay không ngoan một chút nha? Như người vậy mẹ người nên có bao nhiêu lo lắng! Lại nói, lúc này sắp liền muốn thi đại học người còn đánh nhau? Có còn muốn hay không hào?"

Dương Kỳ lộ ra ngại ngùng nụ cười, ngại trang đến rất giống, đồng thời công việc trên tay cũng không có đình, cho trong nồi đồ ăn gia vị, thuận lợi đem nhà bếp tắt, lúc này đồ ăn xào kỹ, mì sợi cũng nấu ừn rồi.

Dương Kỳ vừa đem ra một con bát tô lớn thả muối, vị tinh, xì dầu, thực mỡ heo, hồ tiêu phần các loại gia vị liêu, lập tức từ lược mì trong nồi mò mì, đồ nước nóng, chờ mì sợi toàn bộ đựng được rồi, cầm chiếc đũa đem trong bát mì sợi giảo mấy lần, để đẩy bát gia vị liêu toàn bộ quấy ra, cuối cùng, đem xào trong nồi xào kỹ đồ ăn toàn bộ che ở phía trên vớt mì, một bát thơm ngát mì phủ liền làm được rồi.

Nhìn sắc hương vị đầy đủ mì phủ, Lê Anh không tự chủ nuốt ngụm nước miếng, lập tức nằng phản ứng lại, trắng như tuyết gò má lập tức hơi ửng đỏ.

Lặng lẽ liếc mắt một cái Dương Kỳ, thấy hắn không có chú ý nằng, trong lòng lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng nằng trong nội tâm y nguyên cảm thấy thẹn thùng, lại nuốt nước miếng, thực sự là mất mặt.

Lại nói, nằng vừa buổi trưa tan tầm trở về, vẫn không có vào trong nhà, đi tới Dương Kỳ gia, cũng là muốn trước tiên nói với Dương Kỳ một tiếng, để hắn buổi trưa không cần ra ngoài mua ăn, hoặc là bản thân ở nhà ăn mì gì gì đó, vốn chính là muốn nói với Dương Kỳ buổi trưa chờ nằng làm com xong rồi, đi nằng gia ăn.

Bởi vậy, lúc này nằng cái bụng chính là rỗng, xem đến đây dạng nhìn qua rất tốt mì phủ, tự nhiên tự bị làm nổi lên muốn ăn.

"A, Tiểu Kỳ! Nếu người mì sợi đã nấu xong rồi, vậy ta hãy đi về trước rồi! Người từ từ ăn đi!"

Lê Anh nói xoay người liền muốn đi, Dương Kỳ quay đầu lại nhìn nằng một cái, vừa liếc nhìn bản thân nấu mì sợi, lễ phép mời: "Anh tỷ! Nếu không, người buổi trưa ngay tại ta chỗ này ăn chút đi! Ngược lại mì sợi còn có, ta lại lược điểm là tốt rồi!"

"Không rồi! Ta, ta còn là về tự mình làm đi! Ta, ta ăn không quen mì sợi đây!"

Thẹn thùng Lê Anh theo bản năng mà từ chối, bước chân vội vã rời đi, đi mấy bước bỗng nhiên dừng lại quay đầu lại, hơi cắn cắn môi, do dự hỏi: "Tiểu Kỳ! Tôi hôm qua thủ ca kia chính là người dùng kèn ác-mô-ni-ca thổi sao?"

Dương Kỳ run lên, mới tỉnh ngộ Lê Anh chỉ chính là cái gì, nằng đề tài này chuyển khoảng cách có chút lớn, hắn không có trước tiên phản ứng lại.

"Hừm, đúng! Làm sao Anh tỷ?"

Lê Anh ánh mắt hơi có chút biến hóa, mỉm cười nói: "Rất êm tai! Thủ ca kia tên gọi là gì nha?"

"« Thương (殇) »!"

"Thương (伤)? Đau xót thương sao?"

Dương Kỳ mỉm cười lắc đầu, giải thích: "Không phải! Nhưng ý tứ gần như, chữ ngạt (殤) cái khác thương (殇)!"

"Chữ ngạt cái khác thương?"

Lê Anh có chút nghi hoặc mà trừng mắt nhìn, kéo dài thanh âm ồ một tiếng, nhìn như đã rõ ràng, kỳ thực nằng vẫn không có rõ ràng đến cùng là cái nào chữ, nằng cũng chỉ là tốt nghiệp cao trung, trình độ văn hóa không cao như vậy, huống hồ, Dương Kỳ nói cái kia "Thương", cũng miễn cưỡng xem như là cái chữ lạ, bình thường rất ít khi dùng đến, nhưng Dương Kỳ đã cho nằng giải thích, xuất phát từ vấn đề mặt mũi, nằng cũng không tiện biểu thị bản thân y nguyên không hiểu, trong lòng cũng định sau khi trở về, dùng điện thoại di động đưa vào cách đánh một thoáng ghép vắn, nhìn có cái nào chữ "shang" là chữ ngạt cái khác.

...

Lê Anh đi rồi, Dương Kỳ đem nồi rửa sạch, liền bụng mì sợi đi tới nhà chính ngồi ở bàn bát tiên nơi đó ăn mì, mì sợi mùi vị cũng không tệ lắm, hắn vừa ăn một bên chờ tiện nhân phi bọn hắn đến.

Nhưng vẫn chờ hắn cả bát mì sợi ăn xong, cũng vẫn không có chờ đến bọn hắn.

Dương Kỳ ngược lại cũng không vội, trong lòng đánh giá tiện nhân phi bọn hắn hẳn là ở ăn com trưa.

Chờ tiện nhân phi mấy người bọn hắn chạy tới thời điểm, Dương Kỳ từ lâu ăn xong mì sợi, liền bát đũa đều rửa sạch một hồi lâu, bọn hắn đến thời điểm, Dương Kỳ đang ngồi ở bàn bát tiên bên cạnh nâng một chén pha trà ngon nhắm mắt dưỡng thần.

Uống trà thói quen, chính là với hắn gia gia nuôi thành, uống quen rồi trà, đối với nước trắng trái lại có chút uống không quen.

Nghe thấy cửa truyền đến tiếng bước chân cùng tiếng nói chuyện, Dương Kỳ mở hai mắt ra quay đầu nhìn sang, nhìn thấy dẫn đầu tinh thần phấn chấn nhảy vào nhà chính chính là một cái giữa hai lông mày có mấy phần tà khí nam sinh, mười bảy mười tám tuổi đáng đáp, bên phải khóe miệng hơi giương

lên, tựa hồ giờ nào khắc nào cũng đang cười xấu xa.

Theo sát phía sau hắn, chính là một cái hình thể hướng ngang sinh trưởng, cái đầu không cao đầu to.

Lại mặt sau ngoại trừ hơi cúi đầu Trần Khổ, tựa là một cái cao gầy trắng nõn nam sinh.

Dương Kỳ trí nhớ không sai, đánh mắt liền đem mấy người này cùng "Dương Kỳ" tốt nghiệp sơ trung ảnh thượng mấy người liên hệ cùng nhau.

Mấy người này đều có rõ ràng đặc điểm, giữa hai lông mày mang theo vài phần tà khí, Dương Kỳ đánh giá hắn là tựa là tiện nhân phi, đáng đáp cùng tốt nghiệp ảnh thượng Đàm Phi nhất trí.

Hướng ngang sinh trưởng đầu to hắn là ếch nhỏ —— Hoàng Đan.

Cao gầy trắng nõn hắn là tựa là cột điện —— Dịch Siêu Vĩ.

Buổi sáng tiện nhân phi gọi điện thoại tới thảo luận, buổi trưa hôm nay hắn cùng ếch, cột điện, còn có bốn mắt sẽ đồng thời đến, như vậy, còn lại Trần Khổ, hắn là tựa là bốn mắt.

Trần Khổ trên mặt đeo mắt kính gọng đen, ba người kia đều không có mang kính mắt, hắn là tựa là bốn mắt!

"Nha? Kỳ ca? Ngươi lần này thương ở sau gáy? Ai làm nha? Vậy mà hướng về ngươi trên ót bắt chuyện? Đây là tưởng muốn cái mạng nhỏ ngươi sao?"

Trước tiên nhảy vào môn Đàm Phi lập tức nhìn thấy Dương Kỳ sau đầu băng gạc, lập tức ngạc nhiên lên.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hát chính

Dương Kỳ chú ý tới Trần Khổ vào cửa thời điểm là cúi đầu, chỉ ở vào cửa sau ngẩng đầu nhìn hắn một chút, theo sát lại lúng túng đỏ mặt cúi đầu, rõ ràng có thể nhìn ra Trần Khổ vào cửa thời điểm là chần chờ.

"Tiểu thương! Không có chuyện gì!"

Đây là trả lời Đàm Phi.

Dương Kỳ mặc dù nói không có chuyện gì, nhưng Đàm Phi, Hoàng Đan cùng Dịch Siêu Vĩ còn là đến gần Dương Kỳ phía sau đánh giá Dương Kỳ sau gáy đánh băng gạc địa phương.

Hoàng Đan: "Kỳ ca! Đến cùng là ai làm? Ra tay như thế ác!"

Cao gầy Dịch Siêu Vĩ tò mò đưa tay tưởng muốn chạm thử Dương Kỳ sau đầu băng gạc, tay vẫn không có đụng tới băng gạc, liền bị tay mát lạnh lẹ Đàm Phi vỗ bỏ.

"Đi! Ngươi ngốc hả?"

Đàm Phi tức giận trừng Dịch Siêu Vĩ một chút.

Dịch Siêu Vĩ tỉnh ngộ lại, thật không tiện cười cợt, lướt ngang một bước ở bàn bát tiên một bên khác ngồi xuống, một cái cánh tay khoát lên trên bàn, cùng Dương Kỳ chớp mắt vài cái, trêu ghẹo nói: "Kỳ ca! Cái gì tình huống a? Sẽ không chính là bởi vì Phan Khiết Du theo người tranh giành tình nhân, bị người mở ra biểu chứ? Khả khả, ngươi không phải thường thường luyện quyền mà! Sao? Lần này đối phương nhiều người?"

Từ mấy người này trong giọng nói, Dương Kỳ liền có thể cảm giác được bọn hắn bình thường cùng "Dương Kỳ" quan hệ hắn là rất gần, hơn nữa, Dương Kỳ xem qua bọn hắn tốt nghiệp sơ trung chụp ảnh chung, từ kia trương tập thể trong hình, Dương Kỳ đã biết bọn hắn cùng "Dương Kỳ" sơ trung thời kỳ đã là bạn học cùng lớp.

Mà "Dương Kỳ" hiện tại đã là cao tam, nói cách khác, mấy người này cùng "Dương Kỳ" đã nhận thức rất lâu, khả năng từ sơ nhất bắt đầu liền nhận thức, thậm chí càng lâu trước.

Hắn là có 6 năm trở lên giao tình.

Đối mặt như vậy mấy người, Dương Kỳ cho rằng không thích hợp thoả cái cùng bọn hắn đoạn giao, chỉ ít ở trước lúc giải bọn hắn đối nhân xử thế, không thích hợp.

"Không phải nói có việc theo ta thương lượng sao? Nói đi!"

Dương Kỳ ngữ khí bình thản, cũng không nhiệt tình, cũng không có vẻ quá mức lạnh nhạt, nhìn qua tựa hồ là bởi vì bị thương, tâm tình không được tốt, tâm tình không cao.

Địch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng Trần Khô ánh mắt đều nhìn phía Đàm Phi, Đàm Phi liếc mắt nhìn Dương Kỳ cùng thường ngày không giống vẻ mặt, ánh mắt có chút hiếu kỳ, đi rồi hai bước, đặt mông ở bàn bát tiên mặt khác ngồi xuống, từ trong lòng móc ra một bao bạch hộp thuốc lá đổ ra một nhánh đưa cho Dương Kỳ, Dương Kỳ nhận đặt ở trong tay, cũng không có nhen lửa ý tứ.

"Không hút?"

Đàm Phi có chút bất ngờ, lại nhìn Dương Kỳ một chút, nhưng trên tay nhưng không có đinh, lại cho Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan tản đi hai chi, cuối cùng bắn ra một nhánh hàm ở trong miệng chính mình, không có đưa cho Trần Khô ý tứ, Dương Kỳ liếc mắt một cái cúi đầu biểu hiện quần bách hu quanh Trần Khô, đánh giá Trần Khô hẳn là mấy người bọn hắn ở trong duy nhất không hút thuốc lá con ngoan.

Rất nhanh Đàm Phi, Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan liền nuốt mấy nhả khói, Đàm Phi hít một hơi thuốc, chênh chếch tựa ở bàn bát tiên bên cạnh, nhìn Dương Kỳ nói: "Kỳ ca! Hằng Điểm nghệ thuật đại học năm nay nghệ thi ngày đã công bố, 18 — 20 tháng 6 ba ngày, chúng ta thời gian không còn nhiều, buổi sáng thời điểm mấy người chúng ta thương lượng một chút, đều cảm thấy gần đây chúng ta hẳn là mỗi ngày tập luyện rồi! Chăm ngôn không phải nói mà —— lâm trận mới mài giũa, không bén cũng sáng! Đây chính là chúng ta đợi ba năm cơ hội! Chúng ta mấy cái ngoại trừ bốn mắt thành tích cuộc thi vẫn được, mấy người chúng ta đều hoang phế, nếu như năm nay nghệ thi không thể thông qua, chúng ta liền đều xong! Kỳ ca ý của ngươi thế nào?"

Địch Siêu Vĩ phụ họa: "Đúng vậy Kỳ ca! Ngươi vào lúc này vừa vặn lại bị thương, hiện tại bắt đầu mỗi ngày tập luyện, thân thể ngươi không thành vấn đề chứ?"

Hoàng Đan không nói gì, đứng ở một bên Trần Khô nghe đến đó há mồm muốn nói, lặng lẽ ngẩng đầu nhìn hai mắt Dương Kỳ vẻ mặt, rồi lại không có phát ra âm thanh.

"Tập luyện?"

Dương Kỳ ánh mắt từng cái ở trên mặt mấy người đảo qua, trong lòng suy đoán tựa hồ bị nghiệm chứng, thầm nói: Lẽ nào mấy tên này thật sự tổ một cái ban nhạc?

Đàm Phi: "Đúng vậy! Kỳ ca! Thời gian thật sự không còn nhiều, thương thế của ngươi không ảnh hưởng tập luyện chứ? Ngươi chính là hát chính! Ngươi không tham gia mà nói, mấy người chúng ta cũng tập luyện không nổi! Bác sĩ có hay không nói thương thế của ngươi có nghiêm trọng không? Đại khái mấy ngày có thể tốt?"

Hát chính..

Dương Kỳ: "..."

Trước Dương Kỳ còn tưởng rằng "Hắn" thân phận chính là đàn ghita tay, dù sao gian phòng trên tường mang theo một cái đàn ghita, không nghĩ tới nhưng là hát chính, hẳn trước đây vẫn tưởng là không làm sao xướng qua ca, nếu như chính là đàn ghita thủ, hẳn còn có thể nắm chặt thời gian học một ít đàn ghita biểu diễn kỹ xảo, nhưng hát chính là gần gần khoảng một tháng thời gian liền có thể đảm nhiệm được sao?

Dương Kỳ rất muốn hỏi thế giới này nghệ thi có thể lấy ban nhạc hình thức tham gia sao?

Ở thế giới cũ, Dương Kỳ tình cờ lên mạng nhìn thấy nghệ thi tương quan tin tức, thật giống tin tức đăng báo nói nghệ thi đều là thí sinh từng cái từng cái cuộc thi, trong ấn tượng thật giống không có lấy ban nhạc hình thức tham gia.

Lúc này, Đàm Phi, Địch Siêu Vĩ, Hoàng Đan, Trần Khô bốn người con mắt đều nhìn Dương Kỳ, chờ hắn tỏ thái độ.

Dương Kỳ ánh mắt ở bốn người trên mặt nhìn một vòng, có chút do dự.

Hắn không biết gây đàn ghita, cũng không nắm chắc có thể làm hát chính, nhưng lúc này Đàm Phi bọn hắn đều chờ mong đệ nhìn hắn quyết định, hơn nữa, thông qua bình thường cuộc thi lên đại học, Dương Kỳ trong lòng càng không nắm chắc, nghệ thi tựa hồ đã là hắn thi lên đại học đường tắt duy nhất.

Từ chối mà nói, mà lại không đề cập tới Đàm Phi đám người sẽ là phản ứng gì, có bao nhiêu thất vọng, hắn cũng không có lên đại học hy vọng, ba mẹ nhất định sẽ thất vọng, muội muội cùng hắn hồngбет quan hệ đánh giá trong thời gian ngắn còn có thể trở nên càng nát.

Tối ngày hôm qua muội muội đối với hắn phản cảm, Dương Kỳ đã cảm nhận được, nếu như lần này thi đại học rồi tỉnh rồi mù, có thể suy ra, vốn là không ưa hắn em gái nhất định sẽ càng xem thường hắn.

Dương Kỳ không muốn để cho ba mẹ thất vọng, cũng không muốn cùng muội muội quan hệ càng thêm chuyển biến xấu.

"Thử xem đi! Bất quá phải đợi hai ngày! Ta nghỉ ngơi hai ngày, chờ ta về trường học sau lại nói!"

Dương Kỳ chưa hề đem lại nói chết, điều này cũng đúng là trong lòng hắn ý nghĩ, mặc kệ thế nào, nghệ thi chính là hắn thi lên đại học cơ hội duy nhất, còn là thử qua sau đó lại nói.

"Được! Vậy thì quyết định như thế rồi! Chúng ta chờ Kỳ ca ngaoi nghỉ ngơi hai ngày luyện nữa!"

Đàm Phi vỗ tay cái đập, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đàm cũng lộ ra khuôn mặt tươi cười, đứng ở một bên Trần Khô nghe vậy cũng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Kỳ, thấy Dương Kỳ không có đuôi hắn ra ban nhạc ý tứ, Trần Khô ánh mắt có thấp sáng sắc, sắc mặt cũng đẹp đề chút.

Sau đó, Đàm Phi đám người liền thả lỏng xuống cùng Dương Kỳ nói chuyện đó đây, thỉnh thoảng truyền ra từng trận tiếng cười, vẫn sắp tới buổi chiều giờ đi học, Đàm Phi mới đi đầu cáo từ.

Chờ mấy người sau khi rời đi, Dương Kỳ trong nhà lại yên tĩnh lại, Dương Kỳ nhắm mắt ẩn lại mi tâm, có chút bất đắc dĩ cười khổ.

Nếu như có khác biệt phương pháp có thể thi lên đại học, hắn tuyệt đối sẽ không lựa chọn cùng mấy người này bài cái gì luyện, làm cái gì hát chính.

Chuyện này đối với hắn thách thức quá lớn, huống hồ hắn đối với bọn họ mấy người làm cái gì ban nhạc, hiện tại còn hoàn toàn không biết, không biết bọn hắn tập luyện địa phương ở đâu, nếu như lần sau tập luyện thời điểm, Đàm Phi hoặc là Địch Siêu Vĩ phát một cái tin nhắn cho hắn, gọi hắn đi chỗ cũ tập luyện, hắn cũng không biết chỗ cũ là nơi nào.

Quan trọng nhất là hắn cũng không biết bọn hắn bình thường tập luyện đều là chút gì ca, làm sao xướng?

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Học tập

Lĩnh vực quán Internet, ngay tại Dương Kỳ gia phụ cận không xa, Đàm Phi đám người đi rồi, Dương Kỳ một mình cân nhắc chốc lát, liền từ trong nhà đi ra, dọc theo rìa đường, vừa đi vừa chú ý rìa đường có hay không quán Internet loại hình có thể lên mạng địa phương, không bao lâu, liền bị hắn nhìn thấy rìa đường nhà này lĩnh vực quán Internet.

Ba mươi, năm mươi mấy vì tính lĩnh vực quán Internet không lớn, quán Internet bên trong tia sáng rất mờ, bởi vì lĩnh vực quán Internet mở ở một tòa mặt tiền lòng đất một tầng, ngoại trừ nơi cửa ra vào có ánh sáng, không có cửa sổ, quán Internet trang trí cũng đơn giản, mặt đất dán gạch, xi măng mặt tường thượng về xấu tựa như dùng đủ mọi màu sắc sơn phun một ít rất trừu tượng hoa văn, còn dán một vài bức to lớn game tranh tuyên truyền.

Vẫn tính rộng lớn màu trắng bàn máy vi tính, da nhân tạo máy vi tính ghế tựa, trên trần nhà ống tuýp cùng dây điện nhằng nhịt khắp nơi, nói chung, lĩnh vực quán Internet phong cách rất kỳ lạ.

Dương Kỳ tìm một tấm gần bên trong góc vị trí ngồi.

Nơi này lên mạng phí cũng không đắt lắm, mỗi giờ 2 nguyên.

Ngồi xuống thời điểm, Dương Kỳ chú ý một thoáng máy vi tính nhãn hiệu, có chút hiếu kỳ thế giới này máy vi tính nhãn hiệu cùng hắn nguyên lai thế giới đang ở có hay không tương đồng.

Hắn ở màn hình máy vi tính trái thượng góc nhìn thấy một con đường nét tạo thành màu bạc tiêu chí —— cáo lừa.

Cáo lừa máy vi tính. . .

Dương Kỳ không nhớ rõ nguyên lai thế giới có như vậy một cái máy vi tính nhãn hiệu, máy vi tính sau khi mở máy, hắn lại chú ý tới hệ thống máy vi tính danh tự thì rất quen thuộc —— win7.

Bất quá, hệ thống tiến vào giới diện sau, giới diện phong cách cùng hoa văn lại cùng hắn quen thuộc win7 hệ thống giới diện không giống nhau lắm, trình

duyet, chat messenger, phần mềm diệt virus các loại icon đều là hoàn toàn xa lạ.

Cũng may cái hệ thống này thao tác không khó bắt đầu, nghiên cứu mấy phút, hẳn liền có thể thuận lợi ở trình duyệt tìm tòi hẳn muốn tìm tòi tin tức.

Lưu Đức Hoa, Chu Nhuận Phát, Trình Long. . .

Từng cái từng cái quen thuộc rõ ràng danh tự đưa vào trình duyệt tìm tòi khuông, gõ xuống enter key sau, thì cũng tìm ra cùng tên người, nhưng không có tìm đến một cái Dương Kỳ quen thuộc ngôi sao.

Mã Vân, Vương Kiến Lâm, Vương Ti Thông, Mã Họa Đăng. . .

Những này tên quen thuộc cũng không có tìm đến có thể phù hợp tên.

. . .

Dương Kỳ không nóng không lạnh, không chút hoang mang đưa vào từng cái từng cái then chốt từ, trước sau bỏ ra gần như có một canh giờ, bất kể là những kia danh nhân, còn là hẳn trong ký ức rất nổi danh ca khúc, điện ảnh, sự kiện, liền không có tìm ra một cái cùng hẳn trong ký ức giống nhau như đúc.

Nơi này quả nhiên là một cái giống thật mà là giả thế giới!

Xuất thần một hồi, hoàn hồn thời điểm, Dương Kỳ nhàn nhạt cười cợt, kết quả như thế hẳn sớm có chuẩn bị tâm lý, bởi vậy cũng tự không thể nói được thất vọng hay là cao hứng.

"Đàn ghita học tập giáo trình "

Dương Kỳ ở tìm tòi khuông đưa vào mấy chữ này, rất thuận lợi tìm tới rất nhiều đàn ghita nhập môn giáo trình.

Có miễn phí tài nguyên, cũng có thu phí.

Dương Kỳ trên người không bao nhiêu tiền, liền mở ra từng cái từng cái miễn phí giáo trình, mang theo quán Internet tai nghe, vừa nghe vừa chú ý video giáo trình bên trong biểu diễn thủ pháp, bất kể như thế nào, nghệ thi chính là trước mắt hẳn có thể nghĩ đến thông qua thi đại học biện pháp duy nhất, đương nhiên, hẳn biết nếu như nhà hẳn quyền thế rất lớn, hoặc là tiền tài quá nhiều mà nói, hẳn là cũng có thể chọn một cái không sai đại học.

Vấn đề chính là những kia nhà hẳn thật giống đều không có.

Hơn nữa, ngày hôm nay Đàm Phi bọn hẳn lại đây nói, cùng với Đàm Phi mấy người bọn họ trên mặt thần sắc mong đợi, để Dương Kỳ cảm giác được này mấy người trẻ tuổi đã chờ mong nghệ thi ngày đó chờ mong rất lâu.

Mà trước mắt hẳn thân phận chính là bọn hẳn ban nhạc hát chính, nếu như hẳn lúc này nói lui ra ban nhạc, thương tổn liền không chỉ chính là chính hẳn, Đàm Phi mấy người bọn họ nhất định sẽ thất vọng, sắp đến thi đại học, chín phần mười đều sẽ thi rớt.

Cho nên, ở đã nếm thử trước, Dương Kỳ quyết định trước tiên nỗ lực thử xem, nếu như hẳn có thể làm được, làm tốt, vậy hẳn là có thể thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học, để ba mẹ vui mừng, để cấm thù hẳn em gái đối với hẳn thay đổi bộ mặt, thuận tiện cũng có thể trợ giúp Đàm Phi mấy người bọn hẳn thay đổi một thoáng vận mệnh.

Dương Kỳ mặc dù đối với nhu nhược Trần Khô có cái nhìn, khó có thể sẽ cùng Trần Khô làm bạn tốt, có thể, chờ hẳn hiểu rõ Đàm Phi đám người sau, cũng sẽ khó có thể tiếp thu cùng Đàm Phi bọn hẳn làm bạn tốt, nhưng, bất kể là Trần Khô, hay là Đàm Phi bọn hẳn, dù sao đều từng là "Dương Kỳ" nhiều năm bạn học, bạn tốt, hiện tại, Dương Kỳ chiếm cứ "Dương Kỳ" thân thể, Dương Kỳ đã nghĩ: Coi như sau đó cùng Trần Khô, Đàm Phi bọn hẳn dần dần xa lánh, chí ít hiện tại ở này sắp đến thi đại học bên trong, hẳn có thể giúp một cái, còn là giúp một cái!

Coi như là giải quyết bọn họ cùng "Dương Kỳ" nhiều năm tình bạn đi!

Với mình với người đều có lợi, Dương Kỳ không tìm được không thử nghiệm một thoáng lý do.

Sở dĩ học đàn ghita, chính là bởi vì Dương Kỳ trong ấn tượng, ban nhạc hát chính thật giống đều có một tay không sai đàn ghita kỹ thuật, một bên đàn một bên xướng.

Hắn đánh giá "Dương Kỳ" nguyên lai hát chính thời điểm, rất có khả năng cũng chính là một bên đàn một bên xướng, cho nên, hẳn quyết định ở trên internet xem một ít đàn ghita nhập môn giáo trình, có thể học bao nhiêu học bấy nhiêu.

Dương Kỳ ở lĩnh vực quán Internet này ngồi xuống, liền ngồi đến gần tối.

Màn hình máy vi tính dưới góc phải biểu hiện thời gian đã sắp 6 giờ thời điểm, hẳn mới xuống máy từ quán Internet đi ra.

Bên ngoài sắc trời sắp hắc, đèn đường đều sáng, mặt đường thượng xe đến xe đi, người đi đường vội vã, tựa hồ cũng ở vội vàng sớm một chút về nhà.

Dương Kỳ không vội vã, bình tĩnh tính tình để hẳn có rất ít tâm tình chấp chôn thời điểm, sót ruột loại tâm tình này càng là cực kỳ hiếm thấy, tản bộ tựa

như bước tiến không nhanh không chậm đi về nhà, hờ hững con mắt chú ý bốn phía, hần còn ở từng điểm từng điểm quen thuộc cái này bất đồng thế giới.

Đi tới cửa viện thời điểm, Dương Kỳ nhìn thấy nhà chính ánh đèn như tối hôm qua hần cùng mẹ mẹ khi trở về như nhau sáng, trong sân, trong nhà đều rất yên tĩnh, lặng lẽ phẳng phất trong nhà không có một bóng người.

Cửa viện phản cảm vào, Dương Kỳ đưa tay tiến vào kéo mở then cài cửa, đẩy cửa tiến vào, tiện tay đóng cửa viện, không nhanh không chậm đi tới nhà chính cửa thời điểm, nhìn thấy như tối hôm qua như nhau ngồi ở bàn bát tiên nơi đó làm bài tập muối muối Dương Anh Quỳnh.

Nghe thấy tiếng bước chân, Dương Anh Quỳnh giương mắt nhìn đến, ánh mắt lạnh lùng cùng Dương Kỳ đối diện.

Dương Kỳ mỉm cười đối mặt, ngữ khí ôn hòa bất chuyện: "Làm bài tập a?"

Dương Anh Quỳnh lườm một cái, không có đáp lại liền cúi đầu tiếp tục làm nòng bài tập. Dương Kỳ thấy buồn cười, nhưng là không hề tức giận, đối với cái này cùng hần ruột thị cùng một mẹ em gái ruột, hần rất có bao dung tâm.

Hần hiện tại bộ thân thể này nguyên lai chủ nhân hành động, khả năng để hần cô em gái này rất không ưa, cho nên muối muối mỗi lần đều cho hần mặt lạnh, hần cảm thấy rất bình thường.

Quan trọng nhất chính là hần có lòng tin dần dần thay đổi muối muối đối với hần cảm nhận.

Sớm muộn cũng có một ngày nàng sẽ xuất phát từ nội tâm gọi ta một tiếng anh trai!

Đây là Dương Kỳ ý nghĩ trong lòng.

Cho tới hiện tại mà! Nếu nàng còn không muốn nói chuyện với hần, Dương Kỳ cũng sẽ không lại mở miệng, quấy rối nàng làm bài tập, Dương Kỳ mỉm cười bước vào nhà chính, cười tủm tỉm phòng ngoài đi vào nhà bếp, ở nhà bếp trên mặt bếp nhìn thấy mấy bàn bị đĩa đầy úp đồ ăn đĩa, nồi com điện giữ ấm đèn cũng còn sáng.

Vạch trần nắp nồi, trong nồi quả nhiên còn có ấm áp com, vạch trần đầy úp đĩa, phía dưới đồ ăn đĩa bên trong quả nhiên cũng có đêm nay mới đun đồ ăn.

Cà chua xào trứng, kho đậu phụ, kho móng gà.

Muối muối cho hần để lại com nước.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Gầy gò lão nhân

Dương Kỳ xới bát com gấp chút đồ ăn, lúc ăn com, cũng không có đi bàn bát tiên nơi đó chọc muối muối ghét, hần đã rõ ràng cô em gái này bây giờ đối với hần không có nửa điểm hảo cảm.

Dương Kỳ rất tự giác bụng bát ăn com đi ra nhà chính, ở trong sân bồn hoa mép thượng ngồi, vừa ăn com vừa thưởng thức chính mình khu nhà nhỏ này.

Tiểu viện không lớn, cũng cự, nhưng rất yên tĩnh, tự nhiên, ngoại trừ ở phòng của hần trước cửa bên cạnh ngã xuống một gốc cây cành lá xum xuê cây quýt cây, ở ba mẹ phòng ngủ mặt ngoài còn có một khỏa cây hồng cây, ngoài ra, ngoại trừ nhà bên này, ba mặt tường vây chân tường dưới đều có gạch xây liền bồn hoa, bồn hoa bên trong gieo chút bụi cây, cũng gieo chút muôn hồng nghìn tía hoa, Dương Kỳ có thể nhận ra có cây hoa hồng, son chi hoa, hoa mai, cái khác vài loại hần liền không quen biết.

Cây quýt cây cùng cây hồng trên cây đều kết không ít quả quýt cùng quả hồng, đem đầu cành cây ép tới nặng trĩu trĩu, nhìn rất vui ý.

Bóng đêm càng ngày càng đậm, dưới bóng đêm khu nhà nhỏ này, ở trong mắt Dương Kỳ rất có cảm giác, gia cảm giác.

Cà chua xào trứng, trứng gà có chút mặn, cà chua có chút sống; kho đậu phụ hòa hần kém một chút, mềm cảm giác có, nhưng không đủ ngon miệng; kho móng gà hòa hần cũng kém chút, móng gà chính là thiếu chín, nhưng móng gà xương bên trong tiên hương tư vị chưa hề đi ra, muối muối làm com tay nghề không bằng hần, nhưng Dương Kỳ ăn rất ngon miệng, tâm tình của hần rất tốt.

Sau khi ăn xong, Dương Kỳ đem bát đĩa rửa sạch, kể cả muối muối ăn còn lại bát đĩa.

La Thượng Mai đêm nay trở về y nguyên rất muộn, qua 9 giờ rưỡi thời điểm mới vào trong nhà, nàng vào cửa thời điểm, Dương Anh Quỳnh cùng ngày hôm qua như nhau còn ở nhà chính bàn bát tiên nơi đó đọc sách.

"Mẹ! Ngươi tan tầm rồi? Đói bụng chứ? Ta đi cho ngươi xới cơm! Có muốn hay không uống trước chút nước?"

Cùng tối hôm qua không giống chính là, đêm nay La Thượng Mai vừa vào cửa, Dương Anh Quỳnh liền lập tức để sách trong tay xuống đứng dậy chuẩn bị hầu hạ La Thượng Mai, kỳ thực ngoại trừ tối hôm qua, La Thượng Mai mỗi ngày buổi tối vào lúc này lúc về, Dương Anh Quỳnh đều là như vậy.

Tối ngày hôm qua sờ dĩ ngoại lệ, bất quá chính là bởi vì tối hôm qua Dương Kỳ cùng La Thượng Mai đồng thời vào cửa, nàng không muốn xem Dương Kỳ mà thôi.

"Trước tiên cho mẹ rót cốc nước đi!"

La Thượng Mai lộ ra khuôn mặt tươi cười đi tới ở bàn bát tiên bên cạnh ngồi xuống, tiện tay đem tay nải đặt lên bàn, ngồi xuống thời điểm, theo bản năng mà thật dài thở một hơi, một ngày công tác xuống, nàng xác thực uể oải.

"Ồ! Được!"

Dương Anh Quỳnh lạnh lạnh đáp lời, tay chân lạnh lẽo từ tủ âm tường bên trong bình thủy bên trong cho La Thượng Mai rót một chén nước sôi.

Hai tay đem chén nước đưa tới mũi mũi trong tay thời điểm, Dương Anh Quỳnh hơi nhíu mũi oán giận: "Mẹ! Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, trong nhà vệ sinh chờ ta tan học trở về để ta làm, ngươi ngày hôm nay làm sao đem trong nhà làm cho sạch sẽ như vậy? Ngươi sáng sớm ở nhà liền như vậy chút thời gian còn muốn giặt quần áo, muốn ta nói ngươi bao nhiêu lần a!"

Nghe nữ nhi nói đến ngày hôm nay trong nhà vệ sinh, La Thượng Mai nụ cười trên mặt thì càng vui mừng, nâng chén nước vừa thổi mặt nước nhiệt khí, vừa cười nói: "Anh Quỳnh! Ngươi sai rồi! Ngày hôm nay trong nhà vệ sinh không phải là mũi mũi làm!"

"Hả? Không phải ngươi làm, vậy là ai làm nha? Chẳng lẽ còn có thể là Dương Kỳ làm? Hừ!"

Nhắc tới anh trai Dương Kỳ thời điểm, Dương Anh Quỳnh khinh thường phát sinh một tiếng cười nhạo, còn kém mắt tròn trắng.

La Thượng Mai giương mắt nhìn nàng một cái, cười híp mắt nói: "Ngươi nói đúng rồi! Anh Quỳnh a! Ngày hôm nay trong nhà vệ sinh cũng thật là ca ca ngươi làm! Sáng sớm ta ở trong sân giặt quần áo vào cửa thời điểm, tận mắt thấy hán còn ở làm đấy!"

Dương Anh Quỳnh vừa muốn ngồi xuống, nghe vậy ngăn ra, cái mông đem lạc chưa lạc, khoảng cách điều ghế chỉ có một chừng khoảng cách đình ở chỗ đó.

"Cái gì? Hán? Mẹ! Ngươi gạt ta chứ? Dương Kỳ hán sẽ làm vệ sinh? Làm sao có khả năng?"

"Thật là ngươi ca làm!"

La Thượng Mai nói xong thấy nữ nhi còn hoài nghi mà nhìn nàng, lại gật gù hướng nữ nhi biểu thị xác định.

Dương Anh Quỳnh ngờ ngạc mà chớp hai lần con mắt, chậm rãi ngồi xuống, biểu hiện ở giữa y nguyên không quá tin tưởng, nhưng đã không giống vừa nãy như vậy cười nhạo.

...

Cùng lúc đó, Dương gia cách đó không xa cái kia Di Tinh hồ công viên một góc, Dương Kỳ ngồi ở công viên trên ghế dài, ôm trong lòng hán thanh này một đàn ghita, hiện đang đàn mấy lần đình mấy lần, hơi hơi hí mắt luyện tập đàn ghita biểu diễn thủ pháp.

Vừa hồi ức xé chiều hôm nay ở lĩnh vực quán Internet xem những kia đàn ghita nhập môn giáo trình, vừa thử nghiệm luyện tập, leng keng thùng thùng đàn ghita luyện tập thanh lúc liên lúc đứt, hoàn toàn không được giai điệu, nhưng Dương Kỳ trên mặt không có một chút nào vẻ không kiên nhẫn, hơi hí mắt luyện rất chăm chú.

Hán có chính là kiên trì, có chính là chăm chú.

Dương Kỳ trước đây tuy rằng chưa từng học qua đàn ghita, nhưng hán thổi kèn ác-mô-ni-ca rất nhiều rất nhiều năm, khuôn nhạc cũng đều quen thuộc, cho nên, xé chiều hôm nay ở internet xem những kia đàn ghita nhập môn giáo trình, đối với hán mà nói không khó lý giải, hán lập tức căn làm chính là luyện tập, rất phiền phức một lần lại một lần luyện tập, đem trong video học được đồ vật luyện thành bản thân bản năng.

Hán tin tưởng loại này kỹ xảo tính đồ vật, tựu là một cái quen tay hay việc đồ vật, nhiều luyện, luôn có đàn tốt thời điểm, hán duy nhất không xác định chính là ở năm nay nghệ thi trước, hán có thể hay không luyện được đầy đủ tốt.

Một cái xám trắng chòm râu, xám trắng tóc gầy gò lão nhân chấp hai tay sau lưng từ Dương Kỳ trước mặt chỗ không xa đi qua, nhìn thấy Dương Kỳ luyện tập đàn ghita thời điểm, này gầy gò lão nhân dừng bước lại, quay đầu nhìn sang, hai mắt khép hờ nghĩ chân ngừng chốc lát, lại mở mắt liếc mắt nhìn

chăm chú luyện tập Dương Kỳ, gầy gò lão nhân khẽ lắc đầu, cười cợt, xoay người dần dần đi xa.

...

Sau đó hai ngày, Dương Kỳ y nguyên nằm ở xin nghỉ dưỡng thương trạng thái, không có đến trường học đi học, mỗi ngày sinh hoạt rất quy luật, rạng sáng thời gian ở trên giường đã tọa, gà gáy sau, từ trên giường xuống rửa mặt sau, một mình đi ra cửa viện đi phụ cận Di Tinh hồ công viên tản bộ, liên tục hai ngày sáng sớm, hán đều xa xa nhìn thấy ở công viên trông trải nơi luyện quyền Chu A Tinh, bất quá, Dương Kỳ không có sẽ đi qua quấy rối hán.

Tản bộ sau khi về nhà, ăn điểm tâm Dương Kỳ liền bắt đầu quét tước trong nhà vệ sinh, chờ mụ mụ đi làm sau, hán không phải ở trong sân luyện đàn ghita, tựa là đi lĩnh vực quán Internet xem đàn ghita giáo trình.

Buổi chiều sinh hoạt cũng là như thế.

Mỗi ngày buổi tối hán khi về nhà, muội muội đều là ở bàn bát tiên thượng làm bài tập hoặc là đọc sách.

Vào đêm sau, Dương Kỳ sẽ mang tới con kia đàn ghita đi Di Tinh hồ công viên, ngồi ở đó cái góc trên ghế dài luyện tập đàn ghita.

Xảo chính là, liên tiếp ba ngày hán ở công viên luyện đàn ghita thời điểm, cái kia gầy gò lão nhân đều sẽ đi qua hán trước người cách đó không xa, gầy gò lão nhân mỗi lần đi qua nơi đó thời điểm, đều sẽ nghỉ chân mấy giây nghiêng tai nghe một chút Dương Kỳ luyện tập, sau đó mỉm cười lắc đầu lần thứ hai rời đi.

Liên tiếp ba ngày, ngày ngày như thế.

Mà Dương Kỳ nhưng không có lưu ý đến hán, bởi vì luyện tập đàn ghita thời điểm, Dương Kỳ đều là như vậy chăm chú, đây là hán trước đây tu luyện « Đồng Phủ Thiết Quyền » lúc đã thành thói quen.

Làm một chuyện, chỉ cần đầy đủ chăm chú, liền có thể làm tốt! Đây là hán nhiều năm tâm đắc.

Hán biết điểm này, cũng có thể làm được điểm này.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thiên tài như cũ

Lúc rạng sáng, trăng sáng treo cao Tây Thiên, trăng sáng sao thưa, bầu trời đêm trong sáng, từ từ gió nhẹ thổi qua vùng hoang dã, thổi vào Hằng Điểm thành phố này, thổi qua phố lớn ngõ nhỏ, lay động đầu đường cuối ngõ cây cỏ cảnh lá, cái này lúc, côn trùng kêu chim hót đều nghỉ ngơi, giữ nhà hộ viện cầu cũng bắt đầu hơi híp mắt lại.

Đây là một cái yên tĩnh buổi tối, bóng đêm rất đẹp, cả tòa thành thị cũng giống như tiến vào trong ngủ mê, nhưng giờ khắc này Dương Kỳ trong phòng, u ám tối tăm bên trong, mơ hồ có thể thấy hán khoanh chân ngồi bệt xuống giường bóng dáng, hai tay tự nhiên đặt ở hai đầu gối, lòng bàn tay hướng thượng.

Thân thể của hán chính là bất động, như ngủ, nhưng liền vào lúc này, ở ý niệm của hán quan tượng bên trong, đen thui lùi dần dần vị trí bỗng nhiên bay lên một chút cảm giác ấm áp, cái cảm giác này bay lên thời điểm, trong bóng tối, Dương Kỳ lông mày hơi giật giật, nhưng y nguyên nhắm hai mắt không có mở.

Thời gian trôi qua, hán có thể nhận biết được vùng đan điền ấm áp cảm càng ngày càng thậm, thời gian cũng không biết đi qua bao lâu, bỗng nhiên, đã một mảnh ấm áp trong đan điền một chút to bằng hạt vùng hồng quang sinh ra, trong nháy mắt, kia một mảnh đen thui lùi dần dần tựa hồ sáng ngời lên.

Tia sáng càng lúc càng lớn, kia to bằng hạt vùng một chút hồng quang cũng ở một chút lớn lên, hai cái hạt vùng, ba cái hạt vùng...

Làm ngoài cửa sổ mơ hồ truyền đến gà gáy thanh lúc, ở Dương Kỳ ý niệm nhận biết bên trong, hán trong đan điền hồng quang đã trở nên có to bằng hạt đỗ tương, đồ ngẫu một chút hồng quang, để hán khắp cả người sinh ấm.

Hắc ám trong phòng, hai mắt không tiếng động mở ra, Dương Kỳ không có lập tức đứng dậy, trên nét mặt có vui sướng cũng có cảm khái, một đời trước hán 4 tháng thấp sáng trong đan điền tính mạng ánh sáng, mở ra con đường tu luyện, liền kia, đã bị gia gia vui mừng liên thanh nhắc tới "Thiên tài", hán nguyên tưởng rằng đi tới nơi này cái thế giới song song, hán có thể ở một hai tháng bên trong thấp sáng tính mạng ánh sáng, đã xem như là tiến độ cực

nhanh, lại không ngờ tới lần này hẳn chỉ dùng 4 cái buổi tối.

4 cái buổi tối liền thấp sáng tính mạng ánh sáng, loại tu luyện này tốc độ, so với kiếp trước 4 tháng, lại đâu chỉ nhanh hơn gấp mười lần?

Chính là bởi vì ta bây giờ có thể rất dễ dàng ngưng thần tĩnh khí, bảo nguyên thủ nhất?

Hay là xuyên việt tới trước, Kim Đan phá nát sau, vẫn cứ mang đến một chút chỗ tốt?

Dương Kỳ không xác định, nhưng không cái gọi là, bất kể là nguyên nhân gì, 4 cái buổi tối thấp sáng tính mạng ánh sáng chuyện này tóm lại chính là một chuyện tốt, thật đáng mừng.

Tính mạng ánh sáng thấp sáng, hẳn là có thể bắt đầu luyện khí, đừng xem điểm này tính mạng ánh sáng rất nhỏ, nhưng nó rất then chốt! Lại như một khối nam châm, tích trữ ở bên trong đất trời linh khí liền dường như từng điểm từng điểm bé nhỏ đoạn sắt, không có tính mạng ánh sáng này một khối "Nam châm", liền không cách nào đem bên trong đất trời linh khí "Đoạn sắt" thu nạp vào trong đan điền, tiến tới luyện hóa thành tự thân chân khí.

Giờ tay sờ sờ trên đầu gốc tóc, Dương Kỳ tâm tình rất tốt.

Ngày hôm qua chàng vạng hẳn xén tóc, bởi vì sau đầu vết thương, buổi tối ngày hôm ấy ở phòng khám bệnh thời điểm, liền bị bác sĩ cạo một khối, sau khi trời sáng ăn xong điểm tâm, hẳn liền muốn đến trường học đi học, bởi vì phải đi trường học, cho nên ngày hôm qua chàng vạng từ lĩnh vực quán Internet lúc trở lại, nhìn thấy ven đường có một nhà cửa hiệu cắt tóc, Dương Kỳ liền tiện đường quẹo vào đi đem mái tóc toàn bộ cắt ngắn.

Bây giờ chỉ còn lại ngắn ngắn một chút gốc tóc, bàn tay mò ở phía trên, lại như mò ở bàn chải thương.

Đừng nói, này cảm giác cũng không tệ lắm.

...

Màu lam đậm áo somi, xanh đen sắc kiểu áo Tôn Trung Sơn, dây buộc màu đen tóc húi cua giày da, trên vai một con một quay màu đen cặp sách, sáng sớm đồng hồ 6 giờ, Dương Kỳ ăn xong điểm tâm, cũng lấy một quay cặp sách không nhanh không chậm đi tới rìa đường trạm xe buýt.

Hắn đến thời điểm, trạm xe buýt thượng đã có năm, sáu người chờ, ba cái giống như húi kiểu áo Tôn Trung Sơn thiếu niên, một người nữ sinh, còn có một cái màu vàng nhạt nghề nghiệp âu phục cô gái trẻ tuổi, cầm trên tay vài con cặp văn kiện, cúi đầu hiện đang xuất thần mà nhìn mặt đất, cũng không biết đang nhìn cái gì.

Dương Kỳ đầu tiên nhìn vẫn không có thể nào, ánh mắt hơi đảo qua một chút, đảo qua tới mới cảm thấy vừa nãy cái này màu vàng nhạt âu phục nữ tử thật giống khá quen.

Ánh mắt chuyển trở về lại nhìn qua, mới nhận ra vị này tóc khoác vai, thân mang màu vàng nhạt âu phục cô gái trẻ tuổi chính là nhà húi hàng xóm——A Anh.

Ngoài ra, trên sân ga còn có một người có mái tóc hoa râm bà lão, tay vịn trên bực chờ lan can, thỉnh thoảng ho khan hai tiếng.

"Anh tỹ!"

Dương Kỳ hơi do dự, liền mỉm cười đi tới Lê Anh bên cạnh kêu nàng một tiếng.

"Hử?"

Nghe tiếng, Lê Anh quay đầu trông lại, nhìn thấy chính là Dương Kỳ, Lê Anh lộ ra nụ cười: "Tiểu Kỳ a! Ngày hôm nay đi học? Cũng là! Này lập tức liền muốn thi đại học, người cũng không thể lại nghỉ ngơi rồi! Thế nào? Tiểu Kỳ người trên đầu thương khá hơn chút nào không? Đầu không đau chứ?"

Lê Anh thân thiết nhìn Dương Kỳ sau đầu hai mắt, thanh âm ôn nhu như một trận gió mát thổi qua, khiến người ta nghe xong liền cảm thấy thoải mái, này không, nàng vừa mở miệng, trên bực chờ kia mấy cái thanh niên ánh mắt liền đều nhìn sang, nam sinh nhìn nàng tuyệt mỹ dung nhan, trong mắt hiện ra ái mộ vẻ, nữ sinh trong mắt nhưng là ước ao.

Lê Anh cùng lúc tuổi còn trẻ Lê Nhược Đồng cực giống dung mạo lực sát thương lớn bao nhiêu, có thể tưởng tượng được.

Huống hồ, đối với cùng Dương Kỳ hiện tại tuổi tác gần như ba người kia nam sinh mà nói, trên người nàng còn có ngọc tỷ vàng sáng giá trị, kia sức hấp dẫn thì càng lớn hơn!

Thiếu nam đối với khuôn mặt đẹp ngọc tỷ sức đề kháng đa số là số không.

Dương Kỳ ngày hôm nay đeo đỉnh đầu màu xám mũ bóng chày che sau đầu nơi băng gạc, cho nên, Lê Anh vừa nãy cũng không có nhìn thấy hẳn sau đầu vết thương, nhưng nàng quan tâm Dương Kỳ cảm nhận được.

"Ừm, biết rồi Anh tỹ! Người đây là đi làm ư?"

"Đúng nha! Anh tỹ ngày nào không cần đi làm chứ? Tiểu Kỳ! Người nếu như không cố gắng đọc sách, sau đó sẽ như Anh tỹ như vậy khổ cực! Có thể

đừng tiếp tục hoang phế thời gian rồi! Ba mẹ ngươi cũng không dễ dàng!"

"Hừm, ta biết rồi Anh tỷ! Cảm tạ Anh tỷ!"

...

Hai người câu được câu không nói chuyện phiếm, không lâu một chiếc đầu xe cấp 7 màu xanh lục giao thông công cộng liền lái tới, theo một tiếng tiết khí thanh, xe ở bục chờ một bên dừng lại, trước cửa xe loáng xoáng một tiếng mở ra, trên bục chờ mấy người liền nối đuôi nhau tiến vào bên trong xe, Dương Kỳ không cùng người tranh, mỉm cười cùng sau lưng Lê Anh lên xe, Lê Anh trên người nhặt hoa lá mùi thơm quanh quẩn ở hân chớp mũi, để hân không muốn cách xa Lê Anh bên người.

Lê Anh tính tình rất ôn hòa, đối nhân xử thế rất tốt, chỉ ít Dương Kỳ cảm giác chính là như vậy, ngày đó nàng tuy rằng phát hiện Dương Kỳ nấu ăn tay nghề không sai, nhưng gần đây hai ngày nàng mỗi ngày buổi trưa về nhà làm cơm thời điểm, hay là sẽ đi hỏi một tiếng Dương Kỳ ăn rồi chưa, nói không ăn liền đi nàng chỗ ấy ăn.

Nha, đúng rồi, Dương Kỳ trên người kiểu áo Tôn Trung Sơn chính là trường học bọn hân đồng phục học sinh.

Dương Kỳ không biết trước đây "Dương Kỳ" có phải là mỗi ngày đều mặc này thân đồng phục học sinh, nhưng từ y phục bên trong "Dương Kỳ" những kia phong cách có chút khác loại trang phục, Dương Kỳ chính là một cái cũng không lọt nổi mắt xanh, chỉ có hai bộ xanh đen sắc kiểu áo Tôn Trung Sơn hân nhìn vẫn tính vào mắt.

Sáng sớm hôm nay lúc rửa mặt, bị dậy sớm mù mù nhìn thấy, nghe thấy mù mù kinh ngạc hỏi: "Tiểu Kỳ! Ngươi ngày hôm nay làm sao sẽ mặc đồng phục học sinh?"

Hân mới biết này kiểu áo Tôn Trung Sơn chính là đồng phục học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Dương Kỳ đi học lữ trình

Lê Anh trên đường liền xuống xe, xuống xe thời điểm, nàng mỉm cười cùng Dương Kỳ nói: "Tiểu Kỳ! Ta đến, trước tiên xuống xe rồi! Bye bye!"

Xuống xe thời điểm, cười tủm tỉm cùng Dương Kỳ phát phát tay, trắng như tuyết ngọc thủ.

Không chỉ có Dương Kỳ một người thật lâu nhìn nàng xuống xe bóng lưng, không ngờ lòng bỏ thu hồi ánh mắt, trên xe phần lớn nam tính đều là như vậy, chừng hai mươi tuổi Lê Anh chính là phong nhã hào hoa tuổi, bất kể là mặt, da dẻ hay là vóc người, đều có thể nói hoàn mỹ, tóc dài phiêu phiêu bóng lưng càng làm cho người làm sao cũng xem không đủ.

Xe công cộng một lần nữa khởi động, nhưng Dương Kỳ ánh mắt y nguyên truy đuổi Lê Anh bóng dáng, bởi vì hân nhìn thấy nàng bước nhanh hướng đi chính là một cái rìa đường môn điểm, môn điểm phía trên một khối màu xanh da trời đại bảng hiệu rất dễ thấy, mặt trên viết điểm tên —— Tần Quang truyền thông.

Dương Kỳ cảm giác cái tiệm này tên hân tựa hồ có chút ấn tượng, nghĩ đến một hồi, móc ra trên người con kia dạng thanh điện thoại di động theo lượng màn hình, màn hình trái thượng góc quả nhiên có bốn chữ này —— Tần Quang truyền thông.

Hóa ra là điện thoại di động truyền thông công ty.

Nghĩ đến Lê Anh cùng Lê Nhược Đồng lúc tuổi còn trẻ gần như giống nhau như đúc dung mạo, ở cái này thế giới nhưng rất có khả năng làm truyền thông công ty nghiệp vụ viên, Dương Kỳ liền cảm thấy rất thú vị.

Chỉ là khá là đáng tiếc, xinh đẹp như vậy nhưng không có đi làm diễn viên, hơn nữa còn chính là ở Hằng Điểm như vậy một toà Ảnh Thị Thành.

Gần đây ba ngày, Dương Kỳ ở gian phòng kia cái tủ sách nơi đó hiểu rõ đến rất nhiều liên quan với hân hiện tại thân phận này tin tức, tỷ như: Hân ở "Dương Kỳ" bài thi cùng notebook bìa ngoài thượng, nhìn thấy Hằng Điểm 7 trung chữ, ở "Dương Kỳ" sách bài tập thượng, nhìn thấy cao tam 3 ban tin tức.

Vốn là hân chính là không biết làm sao đi Hằng Điểm 7 trung, bất quá, hân gần đây mỗi ngày sáng sớm cùng ban đêm đều sẽ đi ra tản bộ đi phụ cận Di

Tình hồ công viên, lại một lần ánh mắt của hắn trong lúc vô tình chú ý tới ven đường trạm xe buýt, lúc đó liền ánh mắt sáng lên, đi tới vừa nhìn, quả nhiên ở bậc chờ con đường bảng hiệu thượng nhìn thấy Hằng Điểm 7 trung vài chữ.

Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ hắn chỉ cần cười kia chuyển giao thông công cộng, liền có thể thuận lợi đến Hằng Điểm 7 trung, đây chính là hắn sáng sớm hôm nay liền biết ở cái này trên bậc chờ xe đi trường học nguyên nhân chỗ.

...

"Dừng! Hằng Điểm 7 trung đến, có xuống xe hành khách thỉnh với cửa sau xuống xe, xuống xe xin chú ý an toàn! Cảm tạ cười lần này giao thông công cộng! Cảm tạ!"

Bên trong xe loa phóng thanh vang lên thời điểm, xe đã đình ổn, Dương Kỳ theo bảy, tám cái cùng xe thiếu nam thiếu nữ đồng thời xuống xe, mới vừa xuống xe liền nhìn thấy Hằng Điểm 7 trung cửa trường.

Rộng mười mấy mét, cao bốn, năm mét cửa trường có dấu vết thủng năm, xanh đậm dây thường xuân đem bốn cái cột dọc triển thành màu xanh biếc, cánh cửa thượng bốn cái khác đá đại tự "Hằng Điểm 7 trung" dùng sơn đỏ tô mỗi cái rìa chữ, đường cái mỗi cái phương hướng hội tụ đến tuổi trẻ bóng dáng đều ở hướng về đạo kia đại môn đi đến.

Dương Kỳ hơi nghi chân nhìn qua, liền cũng gia nhập dòng người bên trong, không nhanh không chậm đi vào toà này trường học.

Trường học, hắn đã cực kỳ lâu không có đặt chân, không nghĩ tới hắn còn có lại vào trường học học tập cơ hội.

Đi vào cửa trường, Dương Kỳ nhìn thấy từng toà từng toà màu đỏ sẫm lớp học, mỗi một toà đều là năm tầng, mỗi một toà lớp học ở giữa khoảng cách đều có hơn trăm thước.

Lầu cùng lầu ở giữa có quảng trường, cũng có vườn hoa cùng đồng cỏ, xa hơn một chút một ít địa phương, còn có thể nhìn thấy một cái rất lớn thao trường, Dương Kỳ nhìn thấy bên thao trường sân bóng rổ cùng sân bóng đá, còn có đồn bầy, quốc kỳ bậc chủng loại địa phương.

Khoảng cách cửa trường gần nhất màu đỏ sẫm lớp học mặt bên viết ba cái mạ vàng đại tự —— sơ trung bộ.

Xa hơn một chút một ít kia đồng nhà lớn mặt bên thì viết "Cao trung bộ".

Trong sân trường lạnh lạnh tiếng đọc sách phóng túng nhiều tiếng lọt vào tai, đáng về vội vã các học viên có mặc vào giống như hắn đồng phục học sinh, có không có, ngoại trừ xanh đen sắc đồng phục học sinh, Dương Kỳ còn chú ý tới một ít tuổi tác càng nhỏ hơn, trên người mặc màu đỏ sậm kiểu áo Tôn Trung Sơn bọn tiểu tử hội tụ hướng sơ trung bộ đại lầu.

Xem ra sơ trung bộ cùng cao trung bộ đồng phục học sinh màu sắc chính là không giống nhau.

Nhìn thấy xa hơn một chút kia đồng đại lầu thượng "Cao trung bộ" chữ, Dương Kỳ khoe miệng xuất hiện một vết nụ cười nhàn nhạt, này không, hiện tại không chỉ có thuận lợi đến Hằng Điểm 7 trung, này mới vừa vào cửa trường, không cần hỏi người liền biết cao trung bộ ở đâu.

Còn lại tự là tìm kiếm cao tam 3 ban vị trí.

Theo tiến vào cao trung bộ đại lầu dòng người, Dương Kỳ thuận lợi tiến vào bên trong đại lầu nhìn thấy rộng lớn cầu thang, ánh mắt thoáng nhìn lầu một nào đó cửa phòng học ở ngoài dưới ngang mà ra phòng học tên gọi thời điểm, Dương Kỳ khoe miệng ý cười thì càng dày đặc.

—— cao nhất 4 ban.

Tầm này dưới ngang ở phòng học ngoài cửa tiểu nhãn hiệu để Dương Kỳ biết hắn phải tìm được cao tam 3 ban sẽ rất dễ dàng.

Mà sự thực cũng xác thực như vậy, từ lầu một vẫn lên tới lầu năm, Dương Kỳ bước chân trên căn bản sẽ không có dừng lại, đi thẳng đến lầu năm, hắn lập tức nhìn thấy cầu thang bên tay trái đệ nhất cửa phòng học ở ngoài dưới ra tiểu bảng hiệu thượng —— cao tam 6 ban chữ, hắn liền biết cao tam 3 ban không xa.

Quả nhiên, dọc theo bên tay trái hành lang đi về phía trước không bao xa, hắn liền nhìn thấy phía trước kia cửa phòng học ở ngoài tiểu nhãn hiệu —— cao tam 3 ban.

Nhìn thấy cao tam 3 ban cửa phòng học, Dương Kỳ bước chân theo bản năng mà tăng nhanh một chút, lập tức nghĩ đến cái gì, bước chân của hắn lại chậm lại, bởi vì hắn bỗng nhiên ý thức được bước cuối cùng tương đối có khó khăn —— hắn chỗ ngồi ở nơi nào?

Đây quả thật là chính là cái vấn đề!

Cao tam 3 ban phòng học không khó tìm, nhưng muốn tìm đến "Dương Kỳ" nguyên lai chỗ ngồi, không hỏi người thật giống như liền không biện pháp gì. Nhưng mà, hỏi dò bản thân chỗ ngồi ở đâu, hiển nhiên sẽ cho người cảm thấy kỳ quái.

Nào có người sẽ không biết bản thân chỗ ngồi ở nơi nào?

Bởi vì bước chân trì hoãn, ngăn ngắn hai mươi mấy bước đường khoảng cách bên trong, từng cái từng cái tuổi trẻ bóng dáng từ Dương Kỳ bên cạnh vội

vã đi qua, có đi vào cao tam 3 ban phòng học, có hướng đi phía trước cao tam 2 ban cùng 1 ban phương hướng.

Những học sinh này trải qua Dương Kỳ bên người thời điểm, có tò mò quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn, có một người nữ sinh còn đối với hắn khẽ mỉm cười, nhưng tựu là không ai cùng Dương Kỳ chào hỏi.

Hai mươi mấy bước khoảng cách, đi lại chậm, rất nhanh cũng sẽ đi tới, Dương Kỳ đi tới cao tam 3 ban cửa phòng học, nhìn thấy bên trong thưa thớt mà ngồi xuống hai mươi, ba mươi cái nam nữ bạn học, có ở đọc thuộc lòng, có đang đọc sách, có đang làm bài tập, trên căn bản đều là cúi đầu, chợt có người nhìn thấy hắn, cũng chính là ánh mắt hơi đảo qua một chút, cũng không có ở trên người hắn dừng lại.

Dương Kỳ khoe miệng xuất hiện một vết nhàn nhạt cười khô, trong phòng học còn không hai mươi, ba mươi cái không vị, điều này làm cho hắn làm sao xác định cái nào chỗ ngồi là hắn?

Đang lúc này, phía sau hắn lại truyền tới một hồi mềm mại tiếng bước chân, đồng thời còn có một hồi nhàn nhạt mùi thơm truyền đến, Dương Kỳ theo bản năng quay đầu lại, vừa vận cùng một cái mắt to trừng ngỗng mắt mỹ nữ bốn mắt nhìn nhau.

Trắng đen rõ ràng mắt to, cùng hắn gần như thân cao, phi thường đẹp để trứng ngỗng mặt, đen bóng lông mày, so phần lớn nữ sinh đều càng thêm xuất chúng vóc người châu tròn ngọc sáng, trước lời sau vênh, theo lý thuyết như vậy có chút đầy đặn vóc người, vòng eo hắn là sẽ không thon, nhưng nàng vòng eo cùng nàng cái hông so với, nhưng thon đặc biệt, một cái có thể nắm chặt.

Dương Kỳ ngăn ra, hắn cảm thấy có chút không đúng! Làm sao cảm giác sống lại đi tới nơi này cái thế giới song song, như thế mấy ngày ngắn ngủi liền liên tiếp nhìn thấy cấp bậc này mỹ nữ?

Thế giới này mỹ nữ có nhiều như vậy sao?

Có phải là có chút quá nhiều?

Làm sao cảm giác khá giống chính là trong hàm thấp tiểu thuyết vai nam chính đãi ngộ? (cv: có lẽ là tiểu thuyết hạng “nặng”, mình đoán vậy?)

(ps: Chúc trong đám tiểu mỹ nữ "Phượng nam giai đồng" sinh nhật vui vẻ!)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Dị dạng ánh mắt

Dương Kỳ đầu tiên nhìn chỉ cảm thấy cái này trứng ngỗng mặt nữ sinh ở trình độ bên trên đẹp đề, lập tức mới nhận ra cái này trứng ngỗng mặt nữ sinh chính là "Dương Kỳ" tốt nghiệp sơ trung tập thể ảnh thượng Phan Khiết Du.

Cùng kia trương tốt nghiệp sơ trung chụp ảnh chung thượng nàng so với, trước mắt này rõ ràng lớn hơn vài tuổi Phan Khiết Du vóc dáng càng cao hơn, da dẻ càng tốt hơn, vóc người cũng càng có nữ nhân vị, Dương Kỳ ánh mắt có chút không biết nên đi chỗ nào xem, nhìn nàng mặt, kia phảng phất biết nói chuyện mặt to xem hắn có chút không dễ chịu.

Nhìn nàng mặt, vô cùng mịn màng da thịt, ngũ quan xinh xắn, để hắn chỉ cảm thấy xem thêm hai mắt sẽ khiến người ta hiểu lầm hắn đối với nàng có ý tứ.

Ánh mắt xuống chút nữa một chút, kia rõ ràng so cùng tuổi nữ sinh lớn hơn còn nhiều gấp đôi bộ vị, để hắn không cách nào không hướng về phương diện kia liên tưởng.

Ánh mắt kế tục hướng phía dưới, không phải xem nàng vòng eo thon, tựu là dưới ba đường, nơi đó khẳng định không thể nhìn chăm chăm xem.

Có lúc nữ nhân thật xinh đẹp sẽ làm cho người ta loại này quấy nhiễu, con mắt xem chỗ nào đều giống như không thích hợp.

Hai người vừa đối mặt, ánh mắt đối diện thời gian rất ngắn, Phan Khiết Du đối với Dương Kỳ cười cười, bước chân hơi ngừng sau khi, kế tục mỉm cười hướng cửa phòng học đi tới, trong nháy mắt đi tới Dương Kỳ bên cạnh, mắt thấy liền muốn đi vào phòng học.

"Ồi! Phan Khiết Du!"

Dương Kỳ bỗng nhiên gọi lại nàng, Phan Khiết Du nghe tiếng dừng lại, quay đầu sang ngoài ý muốn nhìn phía Dương Kỳ, có chút kinh ngạc hỏi: "Hả? Có chuyện gì sao Dương Kỳ?"

"Híc, có thể giúp ta đem cặp sách tiến vào thả ta trên bàn học không? Ta... Àch, ờ, ta nghĩ đi nhà vệ sinh! Xin nhờ rồi! Cảm tạ a!"

Gọi lại Phan Khiết Du, Dương Kỳ thật không tiện vừa nói vừa đem cặp sách đưa tới Phan Khiết Du trước mặt, rất có lễ phép, lễ phép đến để Phan Khiết Du khó có thể từ chối, huống hồ hai người bọn họ còn là nhiều năm bạn học.

"Há, được thôi! Không có chuyện gì!"

Phan Khiết Du do dự dưới, còn là tiếp nhận Dương Kỳ cặp sách, nhìn ra nàng tính tình ôn hòa, không phải loại kia giỏi về từ chối người loại kia nữ sinh.

Tiếp nhận Dương Kỳ cặp sách, Phan Khiết Du mỉm cười gật gù liền quay đầu lại kể tục đi vào phòng học, lần này Dương Kỳ không có lại gọi lại nàng, mà chính là lui về phía sau hai bước, tránh khỏi vạ nhất Phan Khiết Du đột nhiên quay đầu lại liếc mắt liền nhìn thấy hắn.

Đứng ở cửa phòng học chếch một bên, Dương Kỳ chú ý Phan Khiết Du hướng đi phòng học hàng sau, ở một ít bạn học kinh ngạc, không rõ trong ánh mắt, đem Dương Kỳ vừa nãy đưa cho nàng cặp sách đặt ở đếm ngược hàng thứ ba một tấm trên bàn sách, sau đó khẽ cúi đầu, không nhìn những bạn học kia ánh mắt khác thường, thoáng tăng nhanh bước chân chạy trở lại trong phòng học một cái chỗ ngồi ngồi xuống.

Dương Kỳ khoe miệng lộ ra nụ cười, hắn vừa nãy cũng chính là linh cơ hơi động, nghĩ tới đây cái biện pháp đến xác nhận bản thân chỗ ngồi ở đâu, bây giờ tìm đến.

Mấy cái vừa nãy chú ý tới Phan Khiết Du đặc biệt hành vi bạn học ánh mắt đã nhìn thấy cửa phòng học ở ngoài Dương Kỳ, những người kia ánh mắt có tìm tòi nghiên cứu có nghi hoặc, Dương Kỳ không có để ý, nhân lúc Phan Khiết Du nhìn phía bên này trước, Dương Kỳ quay đầu hướng về phương hướng đi đến, nếu hắn vừa nãy nói với Phan Khiết Du lý do chính là muốn đi nhà cầu, vậy hắn vào lúc này liền không thích hợp lập tức đi vào phòng học, hay là đi dưới lầu lượn một vòng đi!

Phan Khiết Du ngồi cùng bàn gọi Lý Linh, chính là cái thanh tú nữ sinh, vừa nãy Phan Khiết Du tiến vào phòng học không có ở nàng chính mình chỗ ngồi lập tức ngồi xuống, mà là mang theo một cái màu đen cặp sách đi tới phòng học hàng sau đặt ở Dương Kỳ trên bàn sách, Lý Linh toàn bộ nhìn ở trong mắt, trong lòng tự nhiên chính là có nghi vấn.

Lúc này Phan Khiết Du trở về ngồi xuống, Lý Linh không kiềm chế nổi tò mò trong lòng, liền tới gần Phan Khiết Du bên tai, lưu ý Phan Khiết Du về mặt thấp giọng hỏi: "Cái gì tình huống nha A Du? Người ngày hôm nay giúp thế nào Dương Kỳ tên kia mang cặp sách? Các người... Hà?"

Ánh mắt kia nghi hoặc bên trong mang theo ám muội.

Lời này hỏi Phan Khiết Du trên mặt có điểm hơi nóng lên, liếc nàng một cái, xùy xùy nói: "Cái gì nha! Đừng nói mò! Chính là vừa nãy ở cửa Dương Kỳ để ta giúp hắn mang vào, hắn muốn đi nhà cầu, khả năng nhịn không được đi!"

"Thật sự?"

Lý Linh trên mặt thật giống viết không tin.

"Xào!"

Phan Khiết Du cúi đầu từ trong bọc sách ra bên ngoài cầm sách vở, không muốn cùng Lý Linh kể tục cái đề tài này, nàng biết tiếp tục nói, vốn là không sự tình, sẽ bị Lý Linh càng nói càng như thật sự có tựa như.

Thấy Phan Khiết Du không muốn nhiều lời, Lý Linh nghi ngờ quay đầu lại vừa liếc nhìn Dương Kỳ trên bàn sách con kia cặp sách, lập tức ngờ vực ánh mắt lại nhìn phía bên cạnh Phan Khiết Du, nàng còn là không quá tin tưởng.

Học sinh cấp ba, bình thường giữa nam nữ nhìn nhiều vài lần, đều sẽ bị người hoài nghi người nào đó phải không đối với người nào đó có ý tứ, huống hồ như Phan Khiết Du vừa nãy giúp Dương Kỳ mang cặp sách đi vào?

"Dương Kỳ" ngồi cùng bàn chính là cái da dẻ trắng xám mặt tròn nam sinh, lúc này hắn cũng có chút không rõ, ánh mắt dò xét nhìn trước mấy hàng chỗ ngồi Phan Khiết Du, suy tư tự nói: "Lẽ nào Dương Kỳ thật sự cảm dỗ Phan Khiết Du? Không thể nào! Phan Khiết Du đây là mù sao? Nàng làm sao sẽ coi trọng Dương Kỳ đây?"

Trương tự nghi vấn tích trữ ở vừa nãy nhìn thấy tình cảnh đó những bạn học kia trong lòng, có người còn đang thấp giọng cùng ngồi cùng bàn hoặc là bàn kề cận nghị luận, Phan Khiết Du chính là bọn hắn ban không hề tranh luận ban hoa, ở toàn bộ lớp, toàn bộ trường học đều là số một số hai đại mỹ nữ, lớp học có mấy cái nam sinh không thèm để ý?

Mà Dương Kỳ đây?

Mỗi lần cuộc thi đều là cả lớp đếm ngược, bước đi con mắt đều là hướng lên trên xem, hoàn toàn cùng ưu tú không dính dáng, nếu như chính là cái khác ai cùng Phan Khiết Du đi tới đồng thời, đại gia khả năng còn có thể tiếp thu, nhưng cùng Dương Kỳ?

Nhìn thấy vừa nãy tình cảnh đó mấy cái nam sinh trong lòng đều có chút không thể tiếp thu, bọn hắn biết Dương Kỳ tiểu tử này về ngoài không sai, đặc biệt là kia một đôi u buồn con mắt, khuôn mặt thanh tú, lớp học thật giống quả thật có mấy nữ sinh đối với hắn có hảo cảm, nhưng này không nên bao quát Phan Khiết Du a!

Lấy Phan Khiết Du dung mạo, khí chất, còn có gia thế, học tập, năng hoàn toàn có thể chọn một cái khắp mọi mặt đều càng tốt hơn.

"Má!"

Một cái nam sinh đột nhiên buồn bực mất tập trung mà lấy bên trong tay bút vỗ vào trên bàn, phiên muộn phát tiết một tiếng.

Khác mấy cái nam sinh cũng không còn kể tục đọc sách hoặc đọc thuộc lòng tâm tình.

Kia mấy cái nhìn thấy vừa nảy tình cảnh đó nữ sinh lúc này cũng ở nhỏ giọng nghị luận, sau đó bị càng nhiều nữ sinh nghe thấy, đề càng nhiều nữ sinh kinh ngạc nhìn phía Phan Khiết Du, nghị luận nhân số càng ngày càng nhiều, rất nhanh liền truyền ra một nửa trở lên nữ sinh đều biết chuyện vừa rồi.

"Ồ! Người vừa nảy nhìn thấy hay chưa? Phan Khiết Du vừa nảy giúp Dương Kỳ mang cặp sách vào, người nói bọn hắn là cái gì quan hệ nha?"

"Thật sao? Không thể nào?"

"Ồ! Nghe nói hôm nay Dương Kỳ cặp sách chính là Phan Khiết Du mang đến, người vừa nảy nhìn thấy không?"

"Dương Kỳ? Phan Khiết Du? Bọn hắn?"

...

Xuống lầu quay một vòng, trở lại phòng học Dương Kỳ vừa đi vào phòng học, liền nhận ra được lớp học phần lớn bạn học đều ở dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn, lớp học bầu không khí theo hắn đi vào phòng học, rõ ràng trở nên quý dị lên.

Dương Kỳ hơi quay đầu, hai cái trái phải phương hướng nhìn một chút, phát hiện mình mặc kệ nhìn về phía phương hướng nào, đều có thể cùng người con mắt đối mặt.

Làm sao?

Cái gì tình huống?

Dương Kỳ theo bản năng muốn sờ mò mặt của mình, cái ý niệm đầu tiên chính là trên mặt chính mình phải không có vật bẩn thỉu, tay vừa vận nâng lên, một cái ý nghĩ khác liền nhảy vào trong đầu.

Liền, ánh mắt của hắn nhìn phía Phan Khiết Du, đã thấy Phan Khiết Du hơi đỏ mặt cúi đầu ở đó đọc sách, hoàn toàn không giống những bạn học khác như vậy nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hộ hoa sứ giả kiếm chuyện

Dương Kỳ trong lòng đại khái đoán được đại gia ánh mắt khác thường chính là chuyện gì xảy ra, khóe miệng mang theo một chút ý cười, bước chân chưa dừng, đi tới bày đặt bản thân cặp sách chỗ ngồi nơi đó ngồi xuống, vừa vận ngồi xuống, ngồi cùng bàn mặt tròn nam sinh liền dùng chân đụng phải hắn một thoáng, Dương Kỳ ánh mắt nhìn sang thời điểm, mặt tròn nam sinh hơi nhấc lên cằm, ra hiệu phía trước Phan Khiết Du, vừa lưu ý Dương Kỳ về mặt, vừa thấp giọng hỏi: "Ồ! Phan Khiết Du vừa nảy làm sao giúp người mang cặp sách đi vào? Người cùng nàng? Há? Hai người các người sẽ không có cái gì chứ?"

Dương Kỳ ánh mắt liếc mắt mặt tròn trước mặt nam sinh sách bài tập thượng danh tự —— Nhiễm Không.

Rất hiếm thấy dòng họ.

"Ta nói không cái gì, người tin sao?"

Dương Kỳ mỉm cười hỏi hắn.

Nhiễm Không lập tức lắc đầu, Dương Kỳ vẫy vẫy tay, nhún nhún vai, không lại phản ứng hắn, thu hồi ánh mắt đem cặp sách cầm tiền vào ngăn bàn bên

trong, mở ra cặp sách ra bên ngoài lấy ra một quyển ngữ văn.

"Ôi! Đến cùng chuyện gì xảy ra à? Nói một chút! Nói một chút thôi! Hẹp hòi như vậy làm gì?"

Thấy Dương Kỳ không phản ứng mình, Nhiễm Không trong lòng hiểu kỳ không có được thỏa mãn, lại dùng chân đạp vào Dương Kỳ một thoáng, lên lên lút lút truy hỏi, Dương Kỳ cười không nói, mở ra sách giáo khoa bắt đầu đọc sách, đối với Nhiễm Không truy hỏi chỉ là mỉm cười, Nhiễm Không lại truy hỏi mấy lần, thấy Dương Kỳ quả thực không lại phản ứng hẳn, bĩu môi lườm một cái, rốt cục không lại quần quýt lấy Dương Kỳ.

Ngay tại Dương Kỳ coi chính mình có thể yên tĩnh một chút đọc sách thời điểm, một hồi tiếng bước chân ở bên cạnh hắn dừng lại, ban ngày cũng có thể cảm giác được một đạo cao to bóng người che ở trên người hắn.

Một bàn tay lớn vỗ vỗ Dương Kỳ vai, đồng thời một đạo chất phác giọng nam vang lên: "Dương Kỳ! Ôi! Dương Kỳ!"

Dương Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, chính là một cái thân cao chỉ ít một mét tám mắt chữ quốc nam sinh, nhìn qua cao to, đẹp trai, quần áo cũng rất có đẳng cấp đáng vẻ, một thân màu đen quần áo thể thao.

Quần áo thể thao có đẳng cấp?

Đừng cười!

Đồng dạng chính là quần áo thể thao, cũng có son trại cùng hàng hiệu phân chia, tốt quần áo thể thao liếc mắt nhìn liền có thể cảm giác được vải vóc cảm xúc cùng chế tác tinh xảo, mỗi một chi tiết nhỏ cũng có thể làm cho người cảm giác được chỗ bất phạm.

"Có việc?"

Dương Kỳ không quen biết người này, hắn xem qua hai tấm "Dương Kỳ" trước đây tốt nghiệp ảnh thượng, không ai có thể cùng trước mắt cái này cao to mắt chữ quốc nam sinh phù hợp.

"Theo ta đi ra dưới! Ta có việc tìm ngươi!"

Mắt chữ quốc nam sinh quặm mắt lại hơi nhíu hai đạo lông mày rậm, đối với Dương Kỳ vẫy vẫy tay, không chờ Dương Kỳ đáp ứng hoặc là từ chối, liền xoay người nhanh chân hướng phòng học đi cửa sau đi.

"Ha ha!"

Dương Kỳ nghe thấy thứ hai đếm ngược đây một cái nam sinh phát sinh tiếng cười, ánh mắt nhìn một chút mặt sau mấy hàng những nam sinh khác, Dương Kỳ phát hiện trên căn bản trên mặt mỗi người đều mang theo mặc danh nộ cười, hai cái ngồi ở hàng sau cao to nữ sinh lúc này nhìn hắn ánh mắt cũng có chút kỳ quái.

Mắt chữ quốc nam sinh vừa nãy sắc mặt hơi khó coi, lúc này gọi hắn đi ra ngoài, rõ ràng sẽ không là vì chuyện tốt đẹp gì.

"Khà khà, Dương Kỳ! Hộ hoa sứ giả tìm tới ngươi đi! Ủy viên thể dục Mạnh Trọng Sơn không phải là tốt tính! Hắn vẫn ở truy Phan Khiết Du ngươi cũng không phải không biết, ngươi ngày hôm nay nhưng là đánh mặt của hắn a! Cẩn thận một chút đi!"

Bên tai truyền đến ngồi cùng bàn Nhiễm Không lời nói, Nhiễm Không ngữ khí có chút không bình thường, chỉ ít Dương Kỳ chính là cảm thấy không bình thường, coi như hắn ngồi cùng bàn, có người gây sự với hắn, Nhiễm Không lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác mùi vị?

Dương Kỳ quay đầu lại liếc mắt nhìn trong mắt, khoe miệng đều mang cười Nhiễm Không, trong lòng đã biết Nhiễm Không bình thường cùng "Dương Kỳ" quan hệ khẳng định không ra sao, bằng không Nhiễm Không lúc này biểu hiện không nên chính là hình dáng này.

Bất quá, từ Nhiễm Không trong lời nói, cùng với mặt sau mấy hàng bạn học xem việc vui biểu hiện thượng, Dương Kỳ trong lòng đã nắm chắc, đánh giá cái này ủy viên thể dục Mạnh Trọng Sơn gọi hắn đi ra ngoài, quá nửa là bởi vì Phan Khiết Du vừa nãy giúp hắn mang cặp sách tiến vào phòng học sự tình.

Dương Kỳ có chút không nói gì, chỉ có ngăn ấy sự tình, lại cũng có thể đưa tới tranh giành tình nhân?

Thanh niên thể giới quả nhiên chính là tràn ngập kích động cùng máu chó a!

Dương Kỳ hữu tâm không đi phản ứng, nhưng lại sợ hắn không đi ra ngoài mà nói, Mạnh Trọng Sơn mặt sau còn có thể làm ra cái gì càng chuyện mạnh động đến, do dự chốc lát, Dương Kỳ bắt đầu đi cười cợt, thả tay xuống bên trong ngữ văn sách giáo khoa, đứng dậy đi theo ra ngoài.

Dương Kỳ từ phòng học cửa sau lúc đi ra, Mạnh Trọng Sơn đã đứng ở cuối hành lang chờ, đang mắt lạnh nhìn bên này, nhìn thấy Dương Kỳ từ trong phòng học đi ra, Mạnh Trọng Sơn hơi nhấc lên cằm, ra hiệu Dương Kỳ mau mau tới.

Bên cạnh tựu là cao tam 2 ban, lại phía trước tựu là cao tam 1 ban, Mạnh Trọng Sơn lúc này đứng địa phương tựu là cao tam 1 ban phòng học cửa sau nơi đó, xem nơi đó thật giống cũng có một cái cửa thang gác.

Dương Kỳ không nhanh không chậm đi tới, phát hiện nơi đó quả nhiên có một đạo chừng một thước rộng cầu thang.

"Đến!"

Mạnh Tượng Sơn lạnh giọng nói rồi một chữ, cầm đầu hướng về cầu thang phía dưới đi đến, Dương Kỳ bước chân hơi ngừng, còn là đi theo.

Mạnh Tượng Sơn ở tầng bốn cùng năm tầng cầu thang chuyển ngoặt địa phương dừng lại, xoay người lại mắt lạnh nhìn Dương Kỳ, nhếch miệng lên một vết cười gần, ngữ khí bất thiện: "Dương Kỳ! Ngươi có ý gì? Liền ngươi cũng dám truy Phan Khiết Du? Ngươi không muốn hảo đúng không? Hả?"

Vốn là mà, từ phòng học cùng lúc đi ra, Dương Kỳ chính là dự định cho thấy một thoáng bản thân hiện nay cùng Phan Khiết Du không có quan hệ gì, Phan Khiết Du tuy rằng đẹp đẽ, nhưng hẳn dù sao không phải nguyên lai "Dương Kỳ", kiếp trước hẳn gặp mỹ nữ, đẹp đẽ nữ mình tính hơn nhiều, nhưng tự Kim Đan thời điểm, cũng đã 32 tuổi, đối với hắn mà nói, ưa thích một người, đã sớm không chỉ chính là đối phương có xinh đẹp hay không vấn đề, còn muốn hiểu rõ tính tình của đối phương, cùng với phải không lẫn nhau thương thức.

Nhưng, Mạnh Tượng Sơn này vừa mở miệng liền mang theo sỉ nhục tính chất ngữ khí để Dương Kỳ không cách nào ưa thích, hắn tính tình ôn hòa, nhưng trong lòng tự có một luồng ngạo khí.

Từng là thời đại mặt pháp tu hành giới hiếm thấy Kim Đan cảnh xung kích giả, nếu như nói trong lòng hắn không có một luồng ngạo ý, có người tin?

Mặt ngoài ôn hòa, nhưng trong xương nhưng là ngạo khí.

Cho nên, đối mặt Mạnh Tượng Sơn coi rẻ cùng sỉ nhục, Dương Kỳ bình tĩnh mà cười cợt, ôn thanh nói: "Đúng vậy! Ta chính là không muốn hảo, ngươi có ý kiến gì không?"

"Ngươi?"

Mạnh Tượng Sơn hoàn toàn không ngờ tới Dương Kỳ sẽ như vậy trả lời hắn, Dương Kỳ tuy rằng bộ dạng không xấu, nhưng vóc dáng so với hắn thấp hơn nửa cái đầu, hình thể lại so với hắn thon gầy rất nhiều, bắp thịt càng là không cách nào so sánh được.

Ở trong mắt Mạnh Tượng Sơn, hẳn một cái tay liền có thể đem Dương Kỳ cái cổ bóp lấy, để Dương Kỳ không tránh thoát, một quyền liền có thể đem Dương Kỳ đánh ngã, Dương Kỳ như vậy đáp lại hắn, chân thực chính là không biết sống chết.

Trong lòng vốn là kim nén một hơi, nghe xong Dương Kỳ câu trả lời này, Mạnh Tượng Sơn chỉ cảm thấy một luồng tức giận xông thẳng trán, đột nhiên tiến lên một bước, tay trái duỗi một cái đã bắt hướng Dương Kỳ cổ áo, đồng thời tay phải cũng dương lên.

Dương Kỳ sống lại đây, không có mang đến nửa điểm tu vi, ngày hôm nay rạng sáng trong đan điền thấp sáng tính mạng ánh sáng, hiện nay đối với tranh đấu cũng không có nửa phần tác dụng, nhưng vậy thì như thế nào?

Kiếp trước thân là giới tu luyện cao thủ hàng đầu, ngoại trừ luyện khí, hắn sẽ không hề có một chút quyền thuật thủ đoạn?

Khóe miệng mỉm cười hiện, tay phải tìm tòi, liền bắt lấy Mạnh Tượng Sơn tay trái ngón trở hướng về thượng gấp lại, Mạnh Tượng Sơn sắc mặt nhất thời biến đổi, gào lên đau đớn một tiếng, bản năng thân hình một thấp, vung ra đi tay phải tự nhiên cũng vung không đi xuống.

Nửa ngồi nửa quỳ ở Dương Kỳ trước mặt, suýt chút nữa liền triệt để quỳ.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Cửu đầu thân thiếu nữ Mạnh Điềm

cvt: cửu đầu thân là chiều cao = 9 cái đầu của mình gộp lại ấy, ý nói đáng chuẩn.

"Dương Kỳ! Ngươi muốn tìm chết sao? Mau buông ra! Còn không mau một chút cho lão tử thả ra? A a. . ."

Mạnh Tượng Sơn ngón trở trái rõ ràng đã bị quản chế ở Dương Kỳ trong tay, nhưng tính cách bên trong theo thói quen hung hăng vẫn để cho hắn khẩu khí cực ngạnh, ngón tay đều đau đến nét mặt co giật, hàm răng nhe lên, còn dám tức giận uy hiếp Dương Kỳ, mà Dương Kỳ đáp lại chỉ là khẽ mỉm cười, cầm lấy Mạnh Tượng Sơn ngón trở trái tay lại vẹo một thoáng, đau đến Mạnh Tượng Sơn hai đầu gối lần thứ hai uốn cong, hữu đầu gối đã quỳ đến trên đất, tay phải cũng đặt tại mặt đất.

"Miệng như thế xú? Sáng sớm không đánh răng sao?"

Dương Kỳ mỉm cười hỏi hần.

Mạnh Trọng Sơn nghe rằng tròng mắt Dương Kỳ, nhưng trong mắt nhưng cất giấu vẻ thống khổ, huyết thái dương mạch máu thành thạch nhảy lên, còn muốn mắng Dương Kỳ, nhưng lần này hần so vừa nảy lý trí điểm, trong lòng tuy rằng tức giận càng sâu, nhưng chung quy chính là không có lại mắng ra khẩu.

Cẩn rằng, Mạnh Trọng Sơn ngoài miệng rốt cục phục rồi nhuyển: "Hào, hào rồi! Dương Kỳ người thắng! Thả ra! Mau thả ta ra! Người thắng người thắng còn không được sao?"

Dương Kỳ hơi mỉm cười, nhanh như vậy liền nhận kính hải, xem ra đến cùng chỉ là học sinh, mặt ngoài biểu hiện hung hăng đến đâu, trong xương cũng không như vậy ngạnh.

"Sau đó đừng tiếp tục phiền ta!"

Cảnh cáo một tiếng, Dương Kỳ tiện tay thả ra Mạnh Trọng Sơn ngón trở, mỉm cười xoay người lên lầu, nhìn quay lưng bản thân lên lầu Dương Kỳ, Mạnh Trọng Sơn cẩn rằng đứng lên, tay phải tranh thủ đề niết thả lỏng ngón trở trái, con mắt nhìn chăm chăm Dương Kỳ phía sau lưng, cẩn rằng, ánh mắt bỗng nhiên trở nên hung ác lên.

"Đi mẹ mày!"

Đột nhiên một tiếng tức giận mắng, Mạnh Trọng Sơn bỗng nhiên phát động xông lên hướng về sau quay lưng hần Dương Kỳ, tay phải nắm tay tàn nhẫn một quyền đập về phía Dương Kỳ phía sau lưng, Mạnh Trọng Sơn một mét tám trở lên thân cao, thân thể cường tráng, nắm lên nắm đấm nhìn qua so với bình thường người lớn hơn chỉ ít hai số.

Mắt thấy quả đấm của hần liền muốn nện ở Dương Kỳ trên lưng, Dương Kỳ tựa hồ không hề phòng bị, Mạnh Trọng Sơn hầu như đã dự kiến mình cú đấm này lập tức liền có thể đem Dương Kỳ đập ngã xuống.

Trong lòng hần nghĩ rất tốt, vừa nảy lớp học nhiều người như vậy nhìn thấy hần đem Dương Kỳ gọi vào bên ngoài, hần tin tưởng lớp học không ai sẽ cho rằng Dương Kỳ là hần đối thủ, cho nên, chỉ cần hần có thể đem Dương Kỳ đẩy ngã, sau đó coi như Dương Kỳ nói mình đã từng chế trụ qua hần, để hần Mạnh Trọng Sơn nhận qua thua, chỉ cần hần Mạnh Trọng Sơn không thừa nhận, vậy thì chắc chắn sẽ không có người tin tưởng Dương Kỳ.

Nói đơn giản, Mạnh Trọng Sơn rất rõ ràng đại gia trong lòng cái nhìn, đại gia đều cho rằng hần chuyện đương nhiên có thể dễ dàng đánh thắng Dương Kỳ, cho nên, chỉ cần ở không ai nhìn thấy tình huống dưới, hần cuối cùng thắng Dương Kỳ, lớp học những người kia thì sẽ không có người hoài nghi hần đã từng bại qua bởi Dương Kỳ.

Chỉ là, ý nghĩ rất tốt! Nhưng. . .

Mắt thấy bản thân "Sa bát" một loại đại nắm đấm liền muốn đập trúng Dương Kỳ phía sau lưng, Mạnh Trọng Sơn bỗng nhiên nhìn thấy Dương Kỳ đột nhiên về phía trước một cúi người, không quay đầu lại, nhưng chân phải lại đột nhiên đập lại đây.

Mạnh Trọng Sơn mặt biến sắc, theo bản năng đã nghĩ trốn, nhưng. . ."Oành" một tiếng vang trầm thấp, Mạnh Trọng Sơn chỉ cảm thấy ngực một khó chịu, trên người bỗng nhiên hướng về sau ngã mặt lên, không ngừng được ngã xuống.

Oành oành oành một hồi ngã xuống đất từ trên thang lầu lăn xuống dưới tiếng va chạm bên trong, Mạnh Trọng Sơn mặt mày xám xịt từ trên thang lầu lăn xuống sáu, bảy cái bậc thang, cuối cùng đánh vào cầu thang nơi khúc quanh chất thép trên hàng rào, oành một tiếng, đụng phải mặt tối sầm lại, óc tựa hồ cũng ở trong đầu tàn nhẫn lay động một chút, não nhân nó đến lợi hại.

"Nói rồi không muốn trở lại phiền ta!"

Hoa mắt vầng đầu thêm đau đớn bên trong, Mạnh Trọng Sơn nghe thấy trên thang lầu truyền đến Dương Kỳ thanh âm nhàn nhạt, theo hần mơ hồ nhìn thấy Dương Kỳ thân ảnh biến mất ở trên thang lầu trong hành lang, chờ hần tầm mắt rốt cục khôi phục thời điểm, cầu thang phía dưới truyền đến một hồi chậm chậm tiếng bước chân, một đạo hần hết sức quen thuộc bóng dáng đi tới cầu thang, đi tới trước mặt hần, trực thân không có khom lưng.

Mạnh Trọng Sơn nghe thấy nàng thanh âm lạnh lùng nói: "Thật vô dụng! Phí lớn như vậy cái, đánh lên người ta đều không phải người ta đối thủ, ta nếu như người, liền từ nơi này nhảy xuống rồi! Sau này chớ cùng người nói người chính là ca ca ta!"

Nói xong, vị này thân cao chân dài cửu đầu thân thiếu nữ đem một con ví tiền vứt tại Mạnh Trọng Sơn bên chân.

"Mẹ đẻ ta mang cho người! Sau đó ra ngoài nhớ tới tự mình mang theo, lại quên ở trong nhà, ta sẽ không giúp người mang đến!"

Lần này nói xong, nàng mắt lạnh nhìn cuộn mình trên đất Mạnh Trọng Sơn một chút, xoay người lại đi xuống lầu.

Bị em gái ruột nhìn thấy bản thân vừa nảy vô sỉ rồi lại đáng về chật vật, Mạnh Trọng Sơn giờ khắc này da mặt đỏ bừng lên, cẩn rằng lại nói không ra thoại đến, xấu hổ đến tột đỉnh.

"Đúng rồi, vừa mới cái kia người tên gọi là gì? Các người lớp học sao?"

Xuống thang lầu một nửa thiếu nữ chợt dừng bước, quay đầu lại hỏi Mạnh Tượng Sơn.

"Dương Kỳ! Làm sao?"

Mạnh Tượng Sơn thuận miệng đáp.

"Dương Kỳ. . . Danh tự không sai!"

Thiếu nữ suy tư đánh giá một câu, không hề trả lời Mạnh Tượng Sơn lời nói, quay đầu liền rời đi, hai tay cầm ở quần jean trong túi quần, trên người một cái màu đen ngắn khoắn tay áo hẹp áo khoác da, một con màu đen bằng da cặp sách bó ở sau lưng, thêm vào nàng kia thon dài cử đầu thân vóc dáng tuy rằng đáng đáp chỉ có mười sáu, mười bảy đáng đáp, nhưng khóc kinh mười phần.

Nàng chính là Mạnh Diễm, Mạnh Tượng Sơn em gái ruột, trường học nữ bóng chuyền đội hãn tướng, hiện nay học tập cao nhị, nghe nói còn là Taekwondo xã cao thủ.

So với anh trai Mạnh Tượng Sơn này lớp bên trong ủy viên thể dục, Mạnh Diễm vận động thiên phú rõ ràng càng hơn mấy trù, quá khứ hai năm đầu đại hội thể dục thể thao thượng, nàng đều là mọi người chú ý nhân vật tiêu điểm.

Hiển nhiên nàng vừa nãy tận mắt nhìn anh trai Mạnh Tượng Sơn đánh lên Dương Kỳ, rồi lại bị Dương Kỳ cũng không quay đầu lại một cước đạp xuống thang lầu, mà nàng nhưng không hề có một chút nào giúp anh trai ra mặt ý tứ.

Từ một điểm này nhìn lên, nàng cái này làm muội muội, thì cùng Dương Kỳ hiện tại muội muội Dương Anh Quỳnh có chút tương tự, tương tự đều đối với mình anh trai không lọt nổi mắt xanh, ngữ khí lạnh nhạt.

. . .

Không còn tu vi Dương Kỳ năng lực nhận biết không cách nào cùng so với trước kia, vừa nãy cũng không có chú ý tới Mạnh Tượng Sơn muội muội Mạnh Diễm xuất hiện, lúc này Dương Kỳ đã trở lại phòng học, an an ổn ổn trở lại chỗ ngồi yên tĩnh đọc sách, đối với chỗ ngồi trước sau những kia chế giễu ánh mắt, về mặt trở nên bất ngờ, nghi hoặc, phảng phất không thấy.

Những người này đợi một hồi lâu, ánh mắt liên tiếp nhìn phía phòng học cửa sau, nhưng vẫn không có nhìn thấy Mạnh Tượng Sơn trở về, liền, những này xem trò vui bạn học biểu hiện thì càng nghi hoặc.

Cùng Dương Kỳ ngồi cùng bàn Nhiệm Không nhìn không được trong lòng hiếu kỳ, cúi chỏ đụng một cái Dương Kỳ cánh tay, đái Dương Kỳ ánh mắt nhìn phía hắn, Nhiệm Không biểu hiện nghi hoặc mà thấp giọng hỏi: "Mạnh Tượng Sơn đâu? Hắn làm sao còn chưa có trở lại? Hắn liền như thế thả người trở về?"

Hỏi mặt sau cái vấn đề này thời điểm, Nhiệm Không ánh mắt nghi hoặc trên dưới đánh giá Dương Kỳ hai mắt, thấy Dương Kỳ đi ra ngoài là thể nào, trở về còn là thể nào, trong lòng hắn kinh ngạc không ngớt.

"Bằng không thì đây?"

Dương Kỳ mỉm cười hỏi ngược lại, Nhiệm Không ngậm mồm không trả lời được, coi như ngồi cùng bàn, hắn tổng khó nói Dương Kỳ hắn là bị Mạnh Tượng Sơn thu thập rất khó coi chứ?

Thấy hắn vô dĩ ngôn đối, Dương Kỳ cười cợt, thu hồi ánh mắt không tiếp tục đề ý hắn.

Dương Kỳ đã sớm nhìn ra, cái này ngồi cùng bàn không đáng thâm giao.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Uy phong Hoàng chủ lùn

Ngoài cửa sổ triều dương dần trắng, trong phòng học tia sáng chậm rãi trở nên càng sáng sủa, cúi đầu đọc sách Dương Kỳ có thể cảm giác được trong phòng học bạn học càng ngày càng nhiều, tình cờ ngẩng đầu, thấy trong phòng học trên căn bản đã bị ngồi đầy, Dương Kỳ nhìn thấy Trần Khô bóng dáng, Trần Khô chỗ ngồi so với hắn thoáng khá cao, ở hắn bên phải nghiêng phía trước.

Trần Khỏ hiện đang vui đầu lật sách, không biết đang nhìn cái gì.

Chỉ là tình cờ ngẩng đầu, đa số thời điểm Dương Kỳ đều ở yên tĩnh xem trong tay ngữ văn sách giáo khoa, cao tam ngữ văn sách giáo khoa bên trong có chút hần quen thuộc cổ văn, nhưng càng nhiều văn chương đều là hần xa lạ.

Lang lảnh tiếng đọc sách trong phòng học, Dương Kỳ nội tâm rất yên tĩnh, chìm đắm ở bản thân trong suy nghĩ lý giải từng chương từng chương xa lạ văn chương bên trong tình hoa, mãi đến tận hần nghe thấy chu vi một hồi khe khẽ nói nhỏ thanh: "Cẩn thận một chút! Hoàng chú lùn đến rồi!"

"Sát! Câu dẫn Hoàng chú lùn như thế sớm? Thời mần kính đã tới sao?"

"Xuyt! Yên tĩnh! Chớ bị Hoàng chú lùn bắt lấy rồi!"

. . .

Hoàng chú lùn?

Nghe thấy danh xưng này, cảm giác được chu vi những bạn học kia kiêng kỵ cùng sợ hãi, Dương Kỳ có chút hiếu kỳ, ngẩng đầu hướng về cửa phòng học nhìn tới, lập tức nhìn thấy trước cửa phòng học cửa chấp tay đứng người đàn ông trung niên, Dương Kỳ liền choáng váng.

Hoàng Bột?

Lập tức Dương Kỳ liền biết bản thân nhìn lầm, cửa chấp tay đứng ở đó người đàn ông trung niên mới nhìn xác thực rất giống Hoàng Bột, nhưng nhìn kỹ mà nói, vẫn có thể phát hiện một chút nhỏ bé khác nhau.

Tỷ như: Cửa người kia để hai đạo râu hình chữ bát, mang một bộ viền bạc kính mắt, trên người mặc một thân màu xám bạc vân nghiêng âu phục, rất có phong độ của người trí thức, trên mặt cũng có hai đạo đao khắc giống như pháp lệnh văn, một mặt nghiêm túc.

Cái đầu thì cùng Hoàng Bột xấp xỉ.

Hoàng chú lùn sắc mặt nghiêm túc chấp tay đứng ở cửa phòng học, chìm ung một loại ánh mắt bén nhọn chậm rãi tuần toa toàn bộ phòng học, ánh mắt tuần toa đến ủy viên thể dục Mạnh Tượng Sơn kia trống chỗ ngồi thời điểm, Dương Kỳ chú ý tới hần nhũ mày một cái.

Sau đó Dương Kỳ liền nhìn thấy Hoàng chú lùn đi tới trên bục giảng, đưa tay không chút khách khí tăng tăng gõ hai lần bục giảng, đợi trong phòng học một phái yên tĩnh, tất cả mọi người ánh mắt đều gom lại trên người hần lúc, Hoàng chú lùn nhìn chăm chăm Mạnh Tượng Sơn chỗ ngồi, trầm giọng hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Lớp trưởng đâu? Các người ban xin nghỉ cái kia ngày hôm nay còn chưa tới đi học sao? Ngày hôm trước các người chủ nhiệm lớp không phải theo ta giải thích cái kia xin nghỉ hôm nay tới đi học sao? Người đâu? A?"

Lớp trưởng. . .

Dương Kỳ bất ngờ nhìn thấy Phan Khiết Du đứng lên, chần chừ quay đầu lại liếc mắt nhìn Dương Kỳ vị trí, vừa chạm tới Dương Kỳ bất ngờ ánh mắt, Phan Khiết Du liền giống như điện giật dời ánh mắt, có chút hoảng loạn ánh mắt ở trong phòng học quét một vòng, nhìn thấy Mạnh Tượng Sơn chỗ ngồi không, nâng tựa hồ có chút bất ngờ, thu hồi ánh mắt, cùng Hoàng chú lùn ánh mắt tiếp xúc một thoáng, liền khẽ rừ tầm mắt xuống, đáp: "Hoàng chủ nhiệm! Lớp chúng ta xin nghỉ bạn học hôm nay đã đến rồi, ngày hôm nay vắng chỗ chính là một vị khác bạn học!"

Hoàng chủ nhiệm nửa tin nửa ngờ liếc mắt nhìn Phan Khiết Du, vừa liếc nhìn Mạnh Tượng Sơn chỗ ngồi, sau đó ánh mắt chậm rãi ở cả lớp mặt người thượng đảo qua, hơi ngửa cằm lên, lạnh lùng nói: "Thật sao? Thịnh mấy ngày xin nghỉ hôm nay tới bạn học là vị nào? Nhắc tay để ta xem một chút!"

Dương Kỳ thấy buồn cười, khóe miệng hơi vung lên một tia, không chần chờ, lúc này liền gơ tay phải lên.

Hoàng chủ nhiệm ánh mắt lạnh lùng lập tức quét tới, ngưng mắt nhìn chăm chăm Dương Kỳ nhìn hai giây, ánh mắt của hần mới chậm rãi dời, lạnh giọng lại hỏi: "Vệ hôm nay vắng chỗ là ai?"

Phan Khiết Du thoáng chần chừ, vẫn còn là nói rồi: "Báo cáo Hoàng chủ nhiệm! Ngày hôm nay vắng chỗ chính là lớp chúng ta ủy viên thể dục Mạnh Tượng Sơn!"

Đang lúc này, ngoài cửa truyền đến một hồi leng keng gậy cao gót đến gần tiếng bước chân, bao quát Hoàng chủ nhiệm, tất cả mọi người ánh mắt đều chuyển hướng trước cửa phòng học, rất nhanh, một đạo yếu điệu màu xanh nhạt bộ váy mỹ nữ liền xuất hiện ở phòng học cửa.

Màu xanh nhạt nghề nghiệp bộ váy dưới chính là một đôi màu da ti vớ, áo khoác bên trong chính là trắng như tuyết đồ lót, nhu thuận choàng vai tóc dài toàn bộ khoác trên vai sau, mũi ngọc tinh xảo mắt hạnh, miệng anh đào nhỏ, tinh xảo mặt trái xoan.

Dù là Dương Kỳ tỉnh tỉnh bình tỉnh, nhìn thấy cửa này đạo giống quá Lâm Chi Linh bóng dáng, cũng không khỏi hơi hé miệng, kinh ngạc phi thường.

Trong lòng cảm giác thực sự chính là quá kỳ quái rồi!

Hần đi tới nơi này cái thế giới mới mấy ngày ngắn ngủi, liền trước sau nhìn thấy mấy cái giống quá hần nguyên lai thế giới đại minh tinh, Lê Nhược Đồng, Chu Tinh Tri, Hoàng Bột, Lâm Chi Linh.

Thế giới này thực sự là quá kỳ diệu rồi!

Còn có thể gặp lại được ai đây?

Không ai có thể trả lời Dương Kỳ lúc này nghi vấn trong lòng, trên bục giảng biểu hiện nghiêm túc Hoàng chủ nhiệm đột nhiên hỏi ra vấn đề hoàn toàn cùng Dương Kỳ nghi vấn trong lòng không chút nào tương quan.

Hoàng chủ nhiệm mắt lạnh nhìn vừa xuất hiện ở phòng học cửa Lâm Tú Linh, lạnh giọng chất vấn: "Lâm lão sư! Các ngươi 3 ban đến cùng là chuyện gì xảy ra a? Hai ngày trước các ngươi ban thì có một học sinh liền thình mảy ngày nghỉ, xin nghỉ ngày hôm nay thì đến rồi, nhưng lại có một cái khác học sinh không có tới! Lâm lão sư! Ngươi cái này chủ nhiệm lớp đến cùng là làm kiểu gì? Thi đại học còn có bao nhiêu ngày? Thi đại học tầm quan trọng cùng gấp gấp tính ngươi đến cùng có hay không thấu đáo, thấu triệt với các ngươi ban học sinh cố gắng phân tích qua? A? Lâm lão sư! Ta hiện tại nghiêm trọng hoài nghi ngươi mang tốt nghiệp ban năng lực! Cần thận điều tra một chút đi! Tự học buổi sáng sau khi tan lớp, ta hy vọng Lâm lão sư có thể cho ta một hợp lý giải thích!"

Nói xong, không chờ còn hoàn toàn không rõ ràng tình huống Lâm Tú Linh phân trần, này Hoàng chủ nhiệm liền trừng mắt mắt lạnh leo đi xuống bục giảng, đi ra ngoài cửa.

Lâm Tú Linh lúc này cũng chính là mới vừa tới phòng học, vừa tới liền gặp gỡ Hoàng chủ nhiệm, đã làm cho nàng bất ngờ, nàng còn chưa kịp cùng Hoàng chủ nhiệm chào hỏi, liền bị như thế đổ ập xuống giữa cho một trận, Lâm Tú Linh sắc mặt trước sau mấy lần, đợi Hoàng chủ nhiệm đi tới cửa thời điểm, nàng theo bản năng mà nghiêng người để Hoàng chủ nhiệm ra ngoài.

Đội Hoàng chủ nhiệm vừa mới đi ra phòng học, nàng mới phản ứng được, theo bản năng mà kêu: "Ôi! Chủ nhiệm! Hoàng chủ nhiệm! Ta. . ."

"Trước tiên đi tìm hiểu rõ ràng tình huống đi! Tự học buổi sáng lúc kết thúc đến cho ta giải thích là được rồi!"

Không chờ nàng một câu nói nói xong liền bị đầu cũng không quay lại Hoàng chủ nhiệm đánh gãy.

Cửa phòng học, 3 ban chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh biểu hiện rất là phiền muộn, bắt đầu dĩ bữu môi, không vui ánh mắt chuyển hướng bên trong phòng học, trong phòng học những kia vốn là biểu hiện khác nhau nam nữ sinh vừa thấy nàng không vui ánh mắt vọng đi vào, từng cái từng cái tranh thủ thu lại vẻ mặt, cúi đầu đọc sách thì đọc sách, đọc thuộc lòng đọc thuộc lòng, giả vờ làm bài tập cũng tranh thủ làm ra làm bài tập đáng vẻ.

"Này Hoàng chủ nhiệm uy phong thật to a!"

Dương Kỳ nhẹ giọng cảm thán, vốn là mà! Hắn đây chỉ là đơn thuần cảm thán, nhưng không ngờ ngồi cùng bàn Nhiệm Không thấp giọng nhận chủ đề.

Nhiệm Không: "Đó là đương nhiên rồi! Mặt xanh chim thũng mí trên, Chu lột da! Hoàng chú lùn nhặt cây thang hái quả ót! Này bốn cái gia hòa hung danh ở bên ngoài, ngươi lại không phải chưa từng nghe nói! Rơi vào trong tay hắn, bị huân một trận đó là nhẹ nhất, ngươi mấy ngày trước chính là xin nghỉ, bằng không ngươi trốn học ba ngày để Hoàng chú lùn nhìn thấy thử xem! Thập đại cực hình chờ ngươi! Hừ hừ!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Sẽ tới

"Có ai biết Mạnh Trọng Sơn ngày hôm nay làm sao không tới không?"

Đội Hoàng chủ nhiệm đi xa, Lâm Tú Linh hít sâu một hơi đi tới bục giảng, nhú lại lông mày nhìn phía Mạnh Trọng Sơn chỗ ngồi vị trí không vui hỏi.

Hàng trước cùng trung gian mấy hàng bạn học không ít đều ở lác đầu, nhưng phòng học sau mấy hàng nhưng có không ít người đưa ánh mắt tìm đến phía Dương Kỳ, nếu như chính là chỉ có một người nhìn phía Dương Kỳ, Lâm Tú Linh khả năng còn chú ý không tới, nhưng ít ra bảy, tám người như thế không hèn mà cùng đem ánh mắt tìm đến phía Dương Kỳ, Lâm Tú Linh trừ khi mù, bằng không liền không lý do chú ý không tới.

Liền, Lâm Tú Linh ánh mắt cũng nhìn phía Dương Kỳ, trong mắt lộ ra nghi hoặc, hỏi: "Dương Kỳ! Ngươi biết Mạnh Trọng Sơn ngày hôm nay tại sao không có tới?"

Dương Kỳ tả hữu quay đầu, thấy tất cả mọi người đều nhìn hắn, có chút bất đắc dĩ, hơi nhún vai, mỉm cười trả lời: "Không biết a! Ta cùng Mạnh Trọng Sơn bạn học không phải rất quen!"

"Lão sư! Dương Kỳ nói dối! Mạnh Trọng Sơn vốn chính là đến rồi, trước đây không lâu cùng Dương Kỳ đi ra ngoài một thoáng, Dương Kỳ trở về, Mạnh Trọng Sơn lại không trở về!"

Phòng học hàng sau một giọng nam đột ngột vang lên, Dương Kỳ quay đầu lại nhìn tới, thấy là Mạnh Trọng Sơn ngồi cùng bàn, một cái đèn gầy nam sinh.

Trong phòng học vang lên khe khẽ nói nhỏ thanh, trên bục giảng Lâm Tú Linh nhú lại lông mày, cầm lấy bảng đen sát gỗ gỗ bục giảng.

"Yên tĩnh! Yên tĩnh!"

Đội phòng học yên tĩnh lại, ánh mắt của nàng lại rơi vào Dương Kỳ trên mặt.

"Dương Kỳ! Có chuyện này sao? Mạnh Trọng Sơn đến cùng đi chỗ nào, người biết bao nhiêu đều tranh thủ nói rồi!"

Trần Khô quay đầu lại nhìn phía Dương Kỳ, trong mắt có lo lắng về mặt.

Dương Kỳ khoe miệng y nguyên ngậm lấy mỉm cười, lần thứ hai đáp: "Lâm lão sư! Ta thật sự không biết Mạnh Trọng Sơn đi chỗ nào rồi!"

Lâm Tú Linh truy hỏi: "Kia Mạnh Trọng Sơn cùng người cùng đi ra ngoài chính là làm cái gì?"

Dương Kỳ: "Hắn hỏi ta vay tiền, ta không tiền cho hắn mượn, hắn liền nói đi nhà cầu rồi!"

Lâm Tú Linh: "..."

Lâm Tú Linh trở nên trầm mặc, trong phòng học nhưng lại lần nữa vang lên khe khẽ nói nhỏ thanh, mơ hồ nghe thấy có người cười nhạo, nói: "Xùy! Mạnh Trọng Sơn tìm hắn vay tiền? Làm sao có khả năng?"

"Tự là! Mạnh Trọng Sơn trong nhà điều kiện kinh tế so với hắn không mạnh hơn nhiều, lại nói, coi như muốn mượn tiền, Mạnh Trọng Sơn bên cạnh kia mấy cái chơi tốt không mượn, hỏi hắn mượn? Vô nghĩa đi!"

"Này có thật nát!"

"Bất quá lại nói trở về, người nói làm sao Mạnh Trọng Sơn đem Dương Kỳ gọi ra tới, Dương Kỳ trở về, hắn làm sao không trở về đây?"

...

Trong phòng học vang lên tiếng bàn luận xôn xao, Lâm Tú Linh cũng nghe thấy, kỳ thực không chỉ có lớp học phần lớn bạn học không tin, liền ngay cả nàng cũng không tin Dương Kỳ câu trả lời này, Mạnh Trọng Sơn trên người tùy tiện một bộ y phục liền có thể chống đỡ Dương Kỳ toàn thân quần áo giá tiền, Mạnh Trọng Sơn chỗ ngồi bên cạnh vậy cũng có mấy cái trong nhà điều kiện kinh tế không sai, Mạnh Trọng Sơn nếu như muốn vay tiền mà nói, không tìm những người kia, làm sao sẽ tìm Dương Kỳ?

Nhưng Dương Kỳ tự là trả lời như vậy, coi như chủ nhiệm lớp, Lâm Tú Linh cũng không tốt trước mặt mọi người biểu thị hoài nghi.

"Yên tĩnh! Yên tĩnh! Tùm la tùm lum nói cái gì đó? Nên đọc sách thì đọc sách, nên làm bài tập làm bài tập! Mất thấy thi đại học liền muốn đến, các người lẽ nào sẽ không có một chút cảm giác gấp gáp sao? Dừng chút tâm đi!"

Lâm Tú Linh không vui giương giọng hô hai câu, cuối cùng lại nhìn Dương Kỳ một chút, lúc này mới xoay người rời đi phòng học, không biết làm cái gì đi.

...

Tự học buổi sáng chuông tan học vang, trong trường học lang lang tiếng đọc sách bị huyền não, tiếng huyền não cấp tốc thay thế được, cao tam 3 ban cũng là như thế, hầu như tất cả mọi người ngừng trong tay mình sự tĩnh, đuổi người đuổi người, vắn cái cổ vắn cái cổ, ba lưỡng kết đội hoặc là một mình đi ra ngoài đi ra ngoài.

Khép lại trong tay ngữ văn sách, Dương Kỳ mỉm cười liếc mắt nhìn hành lang bên kia cửa sổ, nhìn thấy ngoài cửa sổ vội vã trải qua từng cái từng cái tuổi trẻ bóng dáng, suy nghĩ một chút, Dương Kỳ cũng đứng dậy đi ra ngoài, đối với trường này, trong lòng hắn vẫn có chút hiếu kỳ, muốn nhân lần này khóa khoáng cách, xuống lầu ở trong sân trường đi dạo một chút.

Cũng bởi vậy, làm cao tam 6 ban Đàm Phi hứng thú bưng bưng đi tìm đến thời điểm, chụp ếch, Dương Kỳ chỗ ngồi đã trống rỗng rồi, hỏi Trần Khô, Trần Khô mờ mịt lắc đầu.

"Ta vừa nãy không chú ý, không biết được Kỳ ca đi nơi nào, khả năng chính là xuống lầu đi vệ sinh đi!"

Trần Khô ngữ khí không chắc chắn lắm.

Đàm Phi chụp ếch, Hoàng Đan nhưng cùng Dương Kỳ ngẫu nhiên gặp.

Từ lớp học bên trong đi ra, Dương Kỳ nhìn qua rất nhiều nam nữ sinh vội vã hướng đi phương hướng, nhìn thấy trường học tả góc có một cái nhỏ nhỏ màu trắng đỉnh bằng nhà, tường ngoài thượng viết "Nhà vệ sinh".

Dương Kỳ không muốn đi vệ sinh, cho nên liền không hướng về bên kia đi, mà chính là hướng trường học nơi sâu xa đi đến, bước chân không nhanh không chậm tản bộ tựa như, đi qua một cái cây thủy sam rừng cây câu dẫn thời điểm quẹo cua, vừa vặn gặp gỡ từ bên đường quây bán đồ lật vật bên trong đi ra Hoàng Đan.

"Kỳ ca? Ngươi cũng tới mua đồ sao?"

Chính là Hoàng Đan trước tiên nhìn thấy Dương Kỳ, cũng chính là hân mở miệng trước đánh bắt chuyện, ngữ khí kinh ngạc.

Dương Kỳ quay đầu nhìn tới, nhìn thấy một thân màu xanh sẫm nhiều màu sắc trang Hoàng Đan, Dương Kỳ tuy rằng chỉ gặp qua hân một lần, nhưng vừa đến trí nhớ của hân không sai, thứ hai, Hoàng Đan hình thể quả có đặc sắc, hướng ngang sinh trưởng trên người vai rộng khác nhiều người thường, cho nên Dương Kỳ một chút liền nhận ra hân.

Hoàng Đan trong tay cầm một bao màu đỏ đóng gói ăn vặt, Dương Kỳ nhìn thấy hân hiện đang từ đóng gói trong túi lấy ra một khối gạo màu trắng cái gì hướng về bỏ vào trong miệng.

Hoàng Đan tướng mạo trung hậu, ngày đó đi Dương Kỳ gia tìm Dương Kỳ thời điểm, thoải cũng không nhiều, cho nên Dương Kỳ đối với hân ấn tượng cũng không tệ lắm.

"Không phải, ta tùy tiện đi một chút! Ngươi sáng sớm không có ăn điểm tâm?"

Dương Kỳ mỉm cười trả lời cũng hỏi.

"Ha ha."

Hoàng Đan tự giễu cười cười, hơi gợn ra tay bên trong đồ ăn vặt, nói: "Kỳ ca ngươi cũng đừng chuyện cười ta rồi! Ngươi lại không phải không biết ta, ta đói bụng đến nhanh, sáng sớm như thế nào đi nữa ăn điểm tâm cũng còn là sẽ đói bụng!"

Dừng một chút, Hoàng Đan mặt mày hơi nhú, kinh ngạc nói: "Ôi! Đúng rồi, Kỳ ca! Tiệp nhân phi nói đi tìm ngươi, ngươi lúc này đều đi tới nơi này, tiệp nhân phi khẳng định là không tìm được ngươi chứ?"

"Tìm ta? Có việc?"

Dương Kỳ hơi kinh ngạc.

Hoàng Đan đến gần đến Dương Kỳ trước mặt, gật đầu nói: "Đúng vậy! Lần trước chúng ta không phải nói được rồi chờ ngươi về trường học, chúng ta liền bắt đầu luyện tập sao? Tiệp nhân phi vừa nãy tự học buổi sáng thượng liền theo chúng ta nói tan khóa đi tìm ngươi cùng ngươi lại xác định một thoả! Quên đi, nếu hân không tìm được ngươi, ta đã nói với ngươi cũng giống như vậy! Kỳ ca! Chính là như vậy, vừa nãy tự học buổi sáng thời điểm, tiệp nhân phi nói với chúng ta, xế chiều hôm nay sau khi tan học, chúng ta hay là đi chỗ cũ luyện ca! Cho nên, sau khi tan học, chúng ta đều muốn tranh thủ về nhà cảm nhạc khí, thế nào Kỳ ca? Không thành vấn đề chứ?"

Luyện ca?

Ngày hôm nay liền muốn đồng thời luyện ca, Dương Kỳ chợt cảm thấy áp lực phả vào mặt, hân dù sao không phải nguyên lai "Dương Kỳ", trước đây chưa bao giờ học được đàn ghita, càng xưa nay chưa từng từng làm bất kỳ một nhánh ban nhạc hát chính, hai ngày nay tuy rằng ở "Dương Kỳ" ban học bên trong tìm tới vài phần từ khúc bản nhạc, đánh giá kia vài phần từ khúc bản nhạc hân là tự là "Dương Kỳ" bọn hân thường thường luyện tập ca, tuy rằng Dương Kỳ cũng hoàn toàn có thể xem hiểu kia vài phần từ khúc, nhưng chân chính muốn lấy một cái hát chính thân phận đi biểu diễn, thậm chí càng một bên xướng một bên gảy đàn ghita, Dương Kỳ trong lòng còn là không chắc chắn.

"Chỗ cũ?"

Trong lòng tuy rằng không chắc chắn, nhưng Dương Kỳ trên mặt y nguyên vô cùng bình tĩnh.

"Hừm, Di Tinh hồ công viên cách chúng ta mấy nhà đều tương đối gần mà! Lại nói, số may, chúng ta còn có thể thu được điểm công viên du khách khen thưởng, có sao mà không làm đây? Ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Truyền ra

Ngoài trường, Mạnh Tượng Sơn mới vừa từ phòng khám bệnh đi ra, trong lồng ngực điện thoại di động liên tục truyền đến một hồi chấn động, mới từ phòng khám bệnh đi ra Mạnh Tượng Sơn hình tượng thượng cùng Dương Kỳ mấy ngày trước gần như, đầu mặt sau cũng bị cạo một khối, khâu vá, quần băng gạc.

Mới từ phòng khám bệnh đi ra, Mạnh Tượng Sơn tâm tình khẳng định không thể nói được tốt, bởi vậy cảm giác được trong lồng ngực điện thoại di động chấn động, hần nhủu mầy lấy điện thoại di động ra liền muốn cắt đứt điện báo, ngón tay đã sắp muốn đặt tại trên màn ảnh, thoáng nhìn trên màn ảnh biểu hiện chính là "Lâm lão sư".

Lâm lão sư...

Lâm Tú Linh, chủ nhiệm lớp!

Mạnh Tượng Sơn ngón tay liền không cách nào ấn xuống tới, hần thành tích học tập tuy rằng chỉ ở lớp học xếp trung đẳng, nhưng thân là ủy viên thể dục, hần khẳng định không dám không nhận chủ nhiệm lớp điện thoại.

"Uy? Lâm lão sư?"

Mạnh Tượng Sơn chuyển được trò chuyện, trong điện thoại truyền đến Lâm Tú Linh thanh âm, ngữ khí có từng điểm từng điểm xông lên.

"Mạnh Tượng Sơn! Ta nghe nói ngươi sớm tới trường học, tự học buổi sáng ngươi đi đâu vậy? Ta nhớ tới ngươi không xin nghỉ chứ? Ngươi có biết hay không ngươi vắng chỗ sự tình vừa lúc bị thầy chủ nhiệm nhìn thấy? Mạnh Tượng Sơn! Lập tức liền muốn thi đại học, thân là ban cán bộ ngươi làm sao có thể cầm đầu trốn học đây? A? Ngươi đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Lâm, Lâm lão sư! Ta, chính là như vậy, ta đau bụng! Đúng! Ta tự học buổi sáng thời điểm đột nhiên đau bụng, cho nên đi ra xem bác sĩ, xin lỗi a Lâm lão sư! Ta không phải có ý định trốn học!"

"Đau bụng?"

Cao tam lớp trong phòng làm việc, Lâm Tú Linh nhủu lên lông mày, loại này trốn học lý do năng nghe qua không biết bao nhiêu lần, từ nàng học sinh niên đại liền nghe qua không chỉ một lần bạn học của chính mình lấy lý do này xin nghỉ, năng nhậm giáo tới nay, cũng đồng dạng chính là không chỉ một lần nghe thấy có học sinh lấy lý do này xin nghỉ, mà trên thực tế, căn cứ năng biết, đau bụng mười cái có ít nhất chín cái đều là có.

Nàng không nghĩ tới thân là ban cán bộ, Mạnh Tượng Sơn ngày hôm nay vậy mà cũng lấy lý do như vậy đến qua loa lấy lệ nàng, Lâm Tú Linh tức giận đến một cái nào đó vị trí cao cao giờ cao, lại chậm rãi hạ xuống, nhưng ý nguyên rất cao.

"Mạnh Tượng Sơn! Ta nghe nói tự học buổi sáng thời điểm ngươi cùng Dương Kỳ cùng đi ra ngoài, kết quả Dương Kỳ trở lại phòng học, ngươi nhưng không có trở về, đau bụng? Mạnh Tượng Sơn! Thân là ban cán bộ, ngươi liền như vậy lừa gạt lão sư? Dương Kỳ đã đem ngươi không trở về nguyên nhân nói rồi, ngươi còn muốn chống chế sao? Lại cho ta nói một lần! Mạnh Tượng Sơn! Ta lại cho ngươi một cơ hội để ngươi nói lại lần nữa! Đến cùng là vì cái gì không trở về thượng tự học buổi sáng? Hả?"

Mạnh Tượng Sơn không biết Lâm Tú Linh đây là đang lừa hần, vừa nghe Dương Kỳ đã đem hần không trở lại thượng tự học buổi sáng nguyên nhân nói rồi, trên mặt nhất thời quần đến nóng lên, một tấm trắng nõn mặt chữ quốc trong nháy mắt hồng thành một mảnh.

"Lâm, Lâm lão sư! Xin lỗi! Ta chính là bị Dương Kỳ đã thương đầu, ta vừa nãy mới từ phòng khám bệnh băng bó đi ra, Lâm lão sư... Ta, ta nghĩ thỉnh mấy ngày nghỉ! Đáng đáp của ta bây giờ thật, thật sự bất tiện trở lại đi học! Lão sư, cầu ngài!"

"Cái gì? Ngươi mới vừa nói cái gì? Ngươi bị Dương Kỳ đã thương đầu? Mạnh Tượng Sơn! Ngươi có thể muốn với ngươi lời nói chịu trách nhiệm! Ngươi mới vừa nói ngươi bị Dương Kỳ đã thương đầu? Làm sao có khả năng? Ngươi lớn như vậy vốc đáng!"

Cao tam lớp trong phòng làm việc, Lâm Tú Linh một mặt kinh ngạc, năng suy đoán qua vài cái Mạnh Tượng Sơn không có thượng tự học buổi sáng nguyên nhân, nhưng trong đó tuyệt đối không bao gồm bị Dương Kỳ đã thương đầu này một cái.

Mà ngoài trường phòng khám bệnh bên ngoài, nghe thấy trong điện thoại di động Lâm Tú Linh kinh ngạc, Mạnh Tượng Sơn ngẩn ngơ, lập tức mới tỉnh ngộ lại bản thân chính là bị Lâm lão sư lừa, Mạnh Tượng Sơn nhất thời hối hận không thôi, nhưng vào lúc này hối hận còn có cái gì dùng?

Nên nói không nên nói, hần vừa nãy cũng đã nói rồi.

...

Để điện thoại xuống thời điểm, Lâm Tú Linh trên mặt ý nguyên lưu lại kinh ngạc cùng hoài nghi, Dương Kỳ có thể đem ủy viên thể dục Mạnh Tượng Sơn đánh vỡ đầu?

Có thể vừa nãy Mạnh Tượng Sơn ở trong điện thoại nói ngữ khí lại không hề giống đang nói dối, nhưng là làm sao có thể chứ? Dương Kỳ so Mạnh

Tượng Sơn thấp hơn nửa cái đầu, thể trọng khả năng nhiều nhất cũng chỉ có Mạnh Tượng Sơn hai phần ba, nhìn qua hào hoa phong nhã, làm sao có khả năng đánh thắng được Mạnh Tượng Sơn?

Xuất thần một hồi, Lâm Tú Linh đột nhiên đứng lên, hấp tấp bước nhanh nhanh bước tiến hướng cao tam 3 ban phương hướng đi đến.

Xảo chính là Lâm Tú Linh vừa đi vào 3 ban phòng học, Dương Kỳ cũng vừa vừa mới trở về ở chỗ ngồi ngồi xuống.

Lập tức nhìn thấy Dương Kỳ, khả năng chính là trong lòng chỉ có cái kia nghi vấn tưởng muốn trước tiên được xác nhận, Lâm Tú Linh mới vừa vào phòng học bật thốt lên liền hỏi: "Dương Kỳ! Người đem Mạnh Tượng Sơn đâu đánh vỡ? Ta vừa nãy gọi điện thoại cho Mạnh Tượng Sơn, Mạnh Tượng Sơn chính là nói như vậy!"

"..."

3 ban trong phòng học vốn là chính là có chút âm ỉ, bởi vì Lâm Tú Linh bật thốt lên hỏi ra cái vấn đề này, phần lớn thời điểm trong nháy mắt biến mất rồi, theo, rất ít mấy cái hiện đang nói chuyện bạn học cũng hậu tri hậu giác phản ứng lại, từng cái từng cái cảm thanh.

Có người ngạc nhiên mà nhìn phía Lâm Tú Linh, có người khẽ há miệng nhìn phía Dương Kỳ, như Dương Kỳ ngồi cùng bàn Nhiệm Không, lúc này liền khẽ há miệng chậm rãi quay đầu sang lẳng lẳng nhìn Dương Kỳ.

Trần Khổ sững sốt một chút, cũng quay đầu nhìn phía Dương Kỳ.

Phan Khiết Du ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn phía Lâm Tú Linh, lập tức cũng như rất nhiều bạn học một dạng quay đầu lại nhìn phía Dương Kỳ, trong mắt cùng đại đa số người một dạng cũng có kinh ngạc.

Dương Kỳ cũng có chút kinh ngạc, hắn vừa trở lại phòng học ngồi xuống, đối với chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh cái vấn đề này, hắn còn không hề chuẩn bị tâm lý, kinh ngạc ngẩng đầu cùng Lâm Tú Linh ánh mắt đối mặt thời điểm, Dương Kỳ cũng chú ý tới bạn học cả lớp ánh mắt khác thường chăm chú, Dương Kỳ nhất thời im lặng.

Mà lúc này, lời ra khỏi miệng sau, Lâm Tú Linh lập tức liền hối hận rồi, bạn học cùng lớp đánh nhau chuyện như vậy cũng không thích hợp truyền tin, nếu Dương Kỳ trước không có nói, bị thương Mạnh Tượng Sơn cũng có ý định ẩn giấu, nàng cái này trực ban chủ nhiệm lẽ ra nên ở trong âm thầm xử lý, chuyện như vậy truyền đi, bất kể là đối với người nào đều sẽ không là chuyện tốt, vạn nhất truyền tới giáo dục nơi, lấy Hoàng chủ nhiệm tính cách, khẳng định bất kể là đã thương người Dương Kỳ, vẫn là bị đã thương Mạnh Tượng Sơn, đều không có quả ngon ăn.

Đồng thời, nàng cái này làm chủ nhiệm lớp, cũng nhất định sẽ chịu đến phê bình, chụp nàng tháng này tiền thưởng đều có khả năng.

"Vù"

Ầy phòng học người thấy Dương Kỳ không có lập tức phủ nhận, vừa yên tĩnh lại bầu không khí lập tức lại trở nên âm ỉ lên, châu đầu ghé tai tiếng bàn luận nổi lên bốn phía, kinh ngạc, hoài nghi, không dám tin tưởng ánh mắt liên tiếp tìm đến phía Dương Kỳ.

"Ta sát! Thật không nhìn ra gầy gò nhỏ nhỏ Dương Kỳ đã vậy còn quá lợi hại nha? Cao to như vậy uy mãnh Mạnh Tượng Sơn lại chính là thương sát bọc bọc! Lại bị vốc dáng nhỏ bé Dương Kỳ cho đã thương rồi! Thực sự là quá vô dụng rồi!"

Phan Khiết Du bên tai truyền đến ngồi cùng bàn Lý Linh kinh ngạc cảm thán, Phan Khiết Du chớp trắng đen rõ ràng mắt to, trong lòng cũng có tương tự kinh ngạc, dù là ai nhìn thấy Mạnh Tượng Sơn cùng Dương Kỳ hình thể so sánh, đều sẽ không cho là Dương Kỳ có thể đánh được Mạnh Tượng Sơn, có thể sự thực nhưng một mực hi kịch tính như vậy.

Lâm Tú Linh hơi thay đổi sắc mặt, quét mắt nhìn chung quanh lớp học bọn học sinh phản ứng, hơi cắn cắn môi, đột nhiên giương giọng nói với Dương Kỳ: "Dương Kỳ! Người theo ta đi ra một thoáng! Nhanh lên một chút!"

Nói xong, nàng lời đầu tiên xoay người rồi đi phòng học.

Liền, ánh mắt của mọi người cũng đều tìm đến phía Dương Kỳ, xem Dương Kỳ là cái gì phản ứng, trên mặt có không có sợ sệt.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Biến dị bản anh hùng cứu mỹ nhân

Đối mặt cả lớp các loại ý vị ánh mắt, Dương Kỳ về mặt có chút bất đắc dĩ, hôm nay tới trường học này đi học, hẳn căn bản không nghĩ gây sự, nhưng có lúc sự tình tựa là như thế bất đắc dĩ, lại như cười xe, người không và người khác, người khác nhưng có khả năng và người, hẳn không nghĩ gây sự, Mạnh Trọng Sơn nhưng muốn tìm hắn phiền phức.

Hắn cũng không muốn đánh thương Mạnh Trọng Sơn, hắn đã buông tha Mạnh Trọng Sơn, nhưng Mạnh Trọng Sơn nhưng lựa chọn đột nhiên ở sau lưng hắn đánh lên, hẳn kia một cước chỉ là phản xạ có điều kiện đập ra ngoài, không nghĩ tới kia một cước đá vào Mạnh Trọng Sơn ngực, nhưng thương tổn được Mạnh Trọng Sơn đầu.

Đập xong kia một cước, Dương Kỳ cũng không quay đầu lại đến xem, cho nên cũng sẽ không biết kia một cước chính là làm sao thương tổn được Mạnh Trọng Sơn đầu, khả năng chính là Mạnh Trọng Sơn ngã sắp xuống đập chứ?

Dương Kỳ nhớ tới kia một cước đập ra ngoài sau, nghe thấy phía sau Mạnh Trọng Sơn ngã sắp xuống thanh âm

Bất quá, hiện tại nghĩ những thứ này cũng đã chậm, sự tình đã phát sinh, trốn tránh giải quyết không được vấn đề, cũng không phải tính cách của hắn, cho nên Dương Kỳ đi theo ra ngoài.

Khi hắn đi ra phòng học thời điểm, thấy chủ nhiệm lớp Lâm lão sư hiện đang hướng về hành lang bên trái phần cuối chạy nơi đó đi đến, Dương Kỳ thấy không khỏi bất đắc dĩ bật cười, nơi đó chính là hắn đã thương Mạnh Trọng Sơn địa phương.

Ở hắn đã thương Mạnh Trọng Sơn địa phương tiếp thu chủ nhiệm lớp hỏi han, Dương Kỳ cũng đành chịu, chỉ có thể bữu môi theo tới.

Lâm Tú Linh quả nhiên ở cuối hành lang cửa thang gác dừng lại, xoay người lại mắt lạnh nhìn Dương Kỳ, Dương Kỳ khóe miệng mang theo nhàn nhạt nụ cười bất đắc dĩ đi tới trước mặt nàng dừng lại.

"Lâm lão sư!"

Dương Kỳ rất có lễ phép.

Lâm Tú Linh không có lập tức mở miệng, mà chính là từng bước một vòng quanh Dương Kỳ quay một vòng, xem kỹ ánh mắt trên dưới đánh giá Dương Kỳ, rất rõ ràng, nhìn Dương Kỳ bộ này đơn bạc, không cao thân thể, Lâm Tú Linh vào giờ phút này y nguyên không quá tin tưởng hắn có thể đã thương nhân cao mã đại Mạnh Trọng Sơn.

"Dương Kỳ!"

Lâm Tú Linh đi tới Dương Kỳ phía sau dừng lại, nghe được nàng kêu tên của mình, đồng thời nghe thấy tiếng bước chân của nàng sau lưng mình dừng lại, Dương Kỳ trong lòng bất đắc dĩ, còn là chỉ có thể xoay người, một lần nữa đối mặt Lâm Tú Linh.

"Người tại sao cùng Mạnh Trọng Sơn bạn học đánh nhau? Còn có, đều là trong đám bạn học, người làm sao có thể ra tay như vậy nặng đây? Làm sao hướng về Mạnh Trọng Sơn bạn học trên đầu đánh đây? A? Dương Kỳ! Bình thường ta thật là không nhìn ra người chính là người như vậy nha! Ta..."

Lâm Tú Linh một câu nói mới nói được đến đây, phía sau nàng liền truyền đến một hồi chạy vội tiếng bước chân, nàng vẫn không có phát hiện, Dương Kỳ nhưng chú ý tới, vốn là thùy nghe huấn mi mắt đột nhiên vừa nhắc, ngưng mắt hướng Lâm Tú Linh phía sau nhìn tới, chỉ thấy một cái màu đỏ tím quần áo thể thao nam sinh một tay ôm bụng, muộn đầu hướng về bên này chạy như bay đến.

"Ồi! !"

Dương Kỳ khẩn cấp kêu một tiếng, Lâm Tú Linh sắc mặt kinh ngạc, há mồm đang muốn nói cái gì, một chữ còn không ra khỏi miệng, kia màu đỏ tím quần áo thể thao nam sinh nghe thấy Dương Kỳ nhắc nhở đột nhiên ngẩng đầu trông lại, nhưng đã chậm, hắn đã vọt tới Lâm Tú Linh phía sau ở gần, Dương Kỳ nhìn thấy nam sinh này biểu hiện biến đổi, trước tiên khẩn cấp chuyển hướng, nhưng còn là chậm chút, một cái đánh vào Lâm Tú Linh bả vai, nam sinh vèo một tiếng từ bên cạnh vọt qua, Lâm Tú Linh lại bị đụng phải không ngừng được về phía trước nhào, bởi vì nam sinh khẩn cấp chuyển hướng né tránh, không có chính giữa đánh vào nàng trên lưng, mà chính là quệt đánh vào nàng trên đầu vai, cho nên, nàng không chỉ có hướng về trước ngã, thân thể còn không chịu được chế xoay chuyển, trong chớp mắt, mắt thấy nàng kia trương như hoa như ngọc mặt cười liền muốn đánh vào bên cạnh trên lan can, Dương Kỳ biến sắc, theo bản năng tiến lên trước một bước, hai tay duỗi một cái ôm hướng Lâm Tú Linh.

Vọt qua nam sinh liền tiếp lao xuống cầu thang mười mấy bậc mới miễn cưỡng ngừng lại bước chân, sắc mặt trắng bệch quay đầu trông lại, vừa vận trông thấy Dương Kỳ hai tay ôm lấy Lâm Tú Linh, nhưng không ngừng được bước chân liền tiếp lùi về sau ba, bốn bước, eo lưng đụng vào phía sau lan can mới ngừng lại.

"Ạch "

Eo lưng đánh vào phía sau cứng rắn trên lan can, Dương Kỳ rên lên một tiếng, nét mặt co quắp một trận, trong nháy mắt đau đến cái trán thấy mồ hôi.

Nói đến nói đi, còn là hắn hiện tại bộ thân thể này bên trong một tia chân khí cũng không có, bộ thân thể này tổ chất cũng không ra sao, cho nên hắn vừa rõ ràng phản ứng lại, nhưng còn là không kịp sớm kéo mở Lâm Tú Linh, cũng không làm được ôm lấy nàng sau, không lùi một bước.

"Lâm, lão sư ngài, ngài không có sao chứ? Ngài, ngài có sao không?"

Gây họa nam sinh đứng ở cầu thang phía dưới ngược đầu nhìn mặt trên, sợ đến nói chuyện đều run cầm cập, nhưng là coi như là như vậy, một cái tay của

hắn y nguyên đặt tại bụng, hai chân cũng không ngừng mà ở tại chỗ đi tới đi lui.

Lâm Tú Linh không có lập tức trở về đáp, bị Dương Kỳ ôm vào trong ngực, Lâm Tú Linh lúc này cũng chăm chú ôm Dương Kỳ, đây là nàng vừa nãy theo bản năng phản ứng, vừa nãy Dương Kỳ một ôm lấy nàng, nàng liền theo bản năng ôm chặt lấy Dương Kỳ.

Ngay tại vừa nãy một khắc đó, thân thể nàng bị đụng phải đánh xoáy va về phía bên cạnh lan can thời điểm, thời khắc nguy hiểm nhất, Lâm Tú Linh kinh thấy mình mất khoảng cách kia lạnh lẽo cứng rắn lan can chỉ có không tới nửa thước khoảng cách, lúc đó nàng chỉ cảm thấy trái tim của chính mình đều muốn nhảy ra lồng ngực, trong đầu đã thoáng hiện bản thân huy dung, trên mặt máu tươi tung toé hình ảnh, kia nháy mắt, nàng tay chân lạnh lẽo, cả người cương trực, sợ đến hô hấp đều suyết chút nữa đình chỉ.

Vừa nãy nàng thật sự suyết chút nữa bị hù chết.

Huy dung, đây đối với một người phụ nữ, đặc biệt là một cái chính mình cũng cho là mình chính là cái đại mỹ nữ nữ nhân mà nói không bỏ đến mức nào? E sợ không cần nói cũng biết.

Đến đây lúc, nàng y nguyên tay chân như nhũn ra, cảm giác được một cách rõ ràng một trái tim ở trong lồng ngực oành oành oành nổi trống tựa như nhảy lên kịch liệt, lòng vẫn còn sợ hãi, chân thực chính là lòng vẫn còn sợ hãi.

Giương miệng anh đào nhỏ kịch liệt thờ đốc chốc lát, Lâm Tú Linh trước tiên không phải đáp lại vừa nãy kia gặp rắc rối nam sinh vấn đề, mà chính là ngẩng đầu nhìn Dương Kỳ trên gáy nhô ra mồ hôi lạnh, lo lắng hỏi: "Dương Kỳ! Người thế nào? Có hay không va thương nơi nào?"

"Ta, ta không có chuyện gì!"

Dương Kỳ ám cảm rằng, nhìn đau, biểu hiện có chút lúng túng lặng lẽ rút về đặt tại nào đó đoàn mềm nhuyễn thượng tay trái, lúng túng hơi cúi đầu, tách ra Lâm Tú Linh gần trong gang tấc ánh mắt.

Vốn là Lâm Tú Linh vẫn không có phát hiện, nhưng chú ý tới Dương Kỳ động tác không tự nhiên thu hồi tay trái, Lâm Tú Linh một tấm trắng nhợt về mặt phạch một cái nhiễm phải đỏ ửng.

Cho đến lúc này, nàng mới phản ứng được vừa nãy thời khắc nguy cơ, Dương Kỳ tay trái đặt tại trước ngực nàng kia nơi bí ẩn, lúc này phản ứng lại, mới phát hiện nơi kia đang đau rất.

"Lâm, Lâm lão sư! Ngài, ngài không có sao chứ? Ta, ta vừa vận thật, thật sự không phải cố ý! Ta, ta đau bụng đến kịch liệt, vội vã đi nhà cầu, cho nên, cho nên..."

Cầu thang phía dưới, nam sinh kia mang theo tiếng khóc nức nở thanh âm truyền đến, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh đều lập tức đưa ánh mắt nhìn sang, đồng thời cũng đều trong lòng thở phào nhẹ nhõm, vừa nãy bầu không khí thực sự chính là quá lúng túng.

Đồng thời, Dương Kỳ cũng thu hồi một cái tay khác, nhẹ răng, chậm rãi đưa tay đặt tại mới vừa rồi bị đánh vào lan can sau lưng nơi, nhìn thấy cầu thang dưới kia còn đang không ngừng tại chỗ nhắc chân lại thả xuống nam sinh, không khỏi bật cười.

Lâm Tú Linh cũng nhìn thấy, nhưng nàng không cười, vừa nghĩ tới bản thân vừa nãy suyết chút nữa bị huy dung, nàng liền không có cách nào nhanh như vậy thoải mái, bất quá cầu thang dưới nam sinh kia tay đè bụng, hai chân không ngừng nâng lên lại thả xuống quần bách dáng dấp, cùng với trên mặt kia sắp khóc lên vẻ mặt, vẫn để cho trong lòng nàng sinh ra không đành lòng.

Tức giận trừng nam sinh kia một chút, Lâm Tú Linh: "Nhanh đi nhà vệ sinh đi! Tiết 1 khóa sau khi tan lớp đi phòng làm việc của ta trình diện!"

"Được, được! Cảm tạ Lâm lão sư!"

Rõ ràng đã sắp nhìn không được nam sinh như được đại xá, vội vàng nói tạ một câu, liền đã vội vã xoay người kể tục hướng dưới lầu nhanh chóng chạy đi.

"Phốc... phẹt... Phốc phốc..."

Vừa vận chạy ra không bao xa, vài tiếng liên miên quái dị tiếng vang truyền ra, cấp tốc xuống lầu nam sinh bóng dáng liền ngừng, một cái chân nâng lên nhưng chậm chạp không có hạ xuống, trên mặt đỏ đến mức như máu gội giống như vậy, trong mắt lẹ quang lờ lờ, rất nhanh một luồng mãnh liệt mùi hôi bay tới Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh bên này, hai người trên mặt vẻ mặt cũng vì vậy mà trở nên phi thường quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Kéo thấp tất cả mọi người trình độ

"Oa! Chỗ nào đến cắt mùi thôi?"

"Sát! Thật là có! Cái nào cầu nhật làm ra?"

"Ồ? Này! Mùi thôi thật giống chính là từ trên người người truyền đến nha? A, người sẽ không đem bánh kéo ở đứng quần bên trong chứ?"

Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh đứng ở năm tầng cửa thang gác, nghe thấy lầu bốn tới gần cửa thang gác nơi đó truyền đến mấy cái nam sinh tiếng thốt kinh ngạc, lập tức liền nhìn thấy mấy cái hoặc cau mày che miệng, hoặc bóp mũi lại một mặt ghét bỏ nam sinh vừa nghị luận, hỏi dò đi tới cửa thang gác nơi đó.

"Không, không phải ta! Thật, thật sự không phải ta! Ô..."

Màu tím quần áo thể thao nam sinh hoang mang hoảng loạn phủ nhận, cường chống phủ nhận hai câu, liền cũng lại không chịu đựng nổi, một tiếng than khóc dạt ra hai chân thẳng thốt kể tục hướng về cầu thang dưới chạy đi, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh nghe thấy trong hành lang ngổn ngang tiếng bước chân dồn dập, cũng nghe thấy lầu bốn cửa thang gác nơi đó mồm năm miệng mười nghị luận thanh âm cùng tiếng cười.

Năm tầng cửa thang gác, Dương Kỳ nín thở, Lâm Tú Linh cũng dùng tay ở xoang mũi trước quạt mấy lần, theo liền nhủ lại lông mày nắm mũi.

Sáng sủa hai mắt liếc Dương Kỳ một chút, Lâm Tú Linh sắc mặt có chút hồng, lúc này trước ngực nàng đau rất cảm giác thật giống lại trở về, trước đây không lâu phát sinh lúng túng sự tình cũng một lần nữa nhớ lại, nàng vốn chính là muốn huấn Dương Kỳ, dù sao nàng từ cùng Mạnh Tự Trọng Sơn trong điện thoại biết được Dương Kỳ đánh vỡ Mạnh Tự Trọng Sơn đầu, thân là chủ nhiệm lớp, nàng không thể không quản.

Nhưng vào giờ phút này, tình cảnh này, phát sinh chuyện vừa rồi, nàng nơi nào còn có thể thân nhiên mà đối diện Dương Kỳ?

Cho nên, nàng cực nhanh liếc Dương Kỳ một chút, lại dời ánh mắt, nhẹ giọng nói: "Dương Kỳ! Vừa nãy cảm tạ người, không sao rồi, người trở về phòng học đi! Để một tiết khóa hẳn là cũng nhanh bắt đầu rồi! Nói chung, nhớ tới sau đó đừng tiếp tục đánh người, đều sắp thi đại học rồi!"

"Há, cảm tạ! Kia, Lâm lão sư tạm biệt!"

"Tạm biệt!"

Ấn lại vừa nãy đánh vào trên lan can sau lưng hướng đi phòng học cửa sau thời điểm, Dương Kỳ khoe miệng chính là có nụ cười, hẳn vốn là đã làm tốt bị Lâm Tú Linh khiển trách một trận trong lòng chuẩn bị, bây giờ có thể như vậy dễ dàng liền trở về phòng học, xem như là niềm vui bất ngờ.

Ở cái này thế giới, hẳn bộ thân thể này chỉ có mười bảy mười tám tuổi, nhưng hẳn ở nguyên lai thế giới nhưng là sống 32 năm, tâm lý tuổi tác so Lâm lão sư thực tế tuổi tác còn lớn hơn, cũng bởi vậy, Dương Kỳ đang đối mặt Lâm Tú Linh thời điểm, không hề có một chút nào đối mặt lão sư kính nể tâm lý, nhìn nàng lại như nhìn một cái tiểu muội muội.

Bị như vậy một cái lão sư giáo huấn, trong lòng hẳn chính là rất không nói gì, bây giờ có thể miễn, hẳn cả người đều tự tại hơn nhiều.

Bất quá, ngẫm lại vừa mới cái kia đem đại tiện kéo ở đứng quần bên trong nam sinh, Dương Kỳ vẫn có chút muốn cười, nghĩ đến vừa nãy tay trái mình đặt tại Lâm lão sư ngực sự tình, lại cảm thấy hoang đường.

Học sinh cùng lão sư ở giữa, lại phát sinh như vậy lúng túng sự tình, vừa nãy không chỉ có Lâm Tú Linh lúng túng, hẳn cũng lúng túng.

Đi vào phòng học thời điểm, Dương Kỳ y nguyên có loại ảo giác, phảng phất tay trái mình thượng vẫn cứ lưu lại loại kia mềm nhũn cảm giác.

Trên thực tế, vừa nãy năm tầng trong hành lang cũng có chút học sinh, cũng may vừa nãy Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh chỗ đứng ở cuối hành lang cửa thang gác, Lâm Tú Linh lại là quay lưng hành lang này đầu, bởi vì chính nàng thân thể che chắn, cho nên, Dương Kỳ cảm thấy đáng được ăn mừng sự tình, vừa nãy tối lúng túng một màn không có bị trong hành lang những học sinh kia nhìn thấy, bằng không, chuyện này sợ là muốn không được một tiết khóa thời gian, sẽ truyền khắp nửa cái trường học.

Dương Kỳ vừa đi vào phòng học, để một tiết khóa chuông vào học liền vang lên.

"Dương Kỳ! Người làm sao nhanh như vậy sẽ trở lại? Lâm lão sư liền huấn người như thế vài câu? Đây cũng quá nhanh đi?"

Dương Kỳ chưa ngồi xuống, ngồi cùng bàn Nhiễm Không liền kinh ngạc hỏi hẳn.

"Vào học rồi!"

Dương Kỳ nhận nhặt qua loa, Nhiễm Không trong mắt ngờ vực, không tin nói: "Nhưng là đây cũng quá nhanh đi? Lâm lão sư huấn người, coi như là mặc cho khóa lão sư biết rồi cũng sẽ không nói cái gì!"

Trước sau trái phải mười mấy cái bạn học cũng ở kinh ngạc chú ý Dương Kỳ, Dương Kỳ đem những người này về mặt thu ở trong mắt, chỉ là hơi nhún vai, xem như là đáp lại Nhiệm Không.

Ở Dương Kỳ sáng nay nhìn ra Nhiệm Không người này không đáng kết bạn sau khi, hẳn liền đã không có hứng thú cùng hẳn nhiều lời, Dương Kỳ có bản thân chọn bạn quan niệm, ở hẳn chọn bạn quan niệm bên trong, bằng hữu chân chính cùng tìm kiếm người yêu độ khó chính là cách biệt không có mấy, thậm chí càng khó.

Mỗi người trong cuộc đời cũng có thể tìm tới một cái yêu nhau sâu cạn trình độ không giống người yêu, nhưng cũng không phải mỗi người trong cuộc đời đều có thể tìm tới một cái bằng hữu chân chính.

Cho tới những kia bạn nhậu chung loại, Dương Kỳ chưa bao giờ cho rằng như vậy chính là bằng hữu.

Giao hữu, hẳn thừa hành một cái nguyên tắc —— thà thiếu không ầu.

Bởi vì hẳn không muốn đem quý giá của mình thời gian lãng phí ở cùng một ít không trọng yếu người phí lời bên trong, rất hiển nhiên, ngày thứ nhất gặp gỡ, Nhiệm Không bị hẳn tính toán gia nhập không trọng yếu người hàng ngũ, ngược lại thi đại học cũng sắp đến, thi đại học một xong, đời này hẳn cùng Nhiệm Không ở giữa đại khái sẽ không lại có bao nhiêu gặp nhau, bởi vậy, cũng tự lại càng không dùng hoa quá nhiều thời gian ở trên người hẳn.

Kiếp trước, Dương Kỳ như vậy tính cách, để hẳn người ở bên ngoài xem ra, rất độc!

Độc lai độc vãng, không có người yêu, không có bằng hữu. Coi như là cùng một đám người cùng nhau, cũng rất ít thấy hẳn cùng người có bao nhiêu giao lưu.

Mà trên thực tế, liền Dương Kỳ biết, nguyên lai thể giới giới tu luyện, về việc tu hành phạm là có chút thành tựu, tính cách cơ bản đều rất độc, bởi vì độc, cho nên có thể thiếu chịu tục sự quấy rầy, bởi vì độc, cho nên có thể đem nhiều thời gian hơn cùng tinh lực dùng vào tu luyện.

Lại như Huỳnh Dịch ở « Phúc Vũ Phiên Vân » một lá thư bên trong, viết Lăng Phiên Vân thời điểm, nói Lăng Phiên Vân bởi vì có thể cực với tình, cho nên có thể cực với kiếm.

Đi tới nơi này cái thể giới song song, Dương Kỳ có tâm thay đổi nguyên lai phương thức sống, nhưng tính cách bên trong độc nhân tố, nhưng không phải một hai ngày có thể hoàn toàn thay đổi, đối mặt trong lòng hẳn không thích Nhiệm Không, dù là chính là hẳn hiện tại ngồi cùng bàn, hẳn cũng không muốn nhiều lời.

...

Giẫm chuông vào học thanh âm cuối, đệ một tiết khóa nhậm khóa lão sư mang theo giáo án, nâng chén trà đi vào phòng học, này đệ một tiết khóa chính là sinh vật.

Sinh vật khóa, Dương Kỳ nghe nghe tự thất thần, bởi vì sinh vật lão sư trong miệng bính ra rất nhiều danh từ cùng với tri thức điểm, hẳn đều rất xa lạ, cùng nghe thiên thư khác biệt không lớn.

Thi đại học tới gần, hiện tại từ đầu học khẳng định chính là không kịp, trong lòng hẳn đã từ bỏ thông qua chính kinh thi đại học đến thẳng đại học, nếu nghe không vào, hẳn liền ở trong lòng cân nhắc chuyện của chính mình.

Tự học buổi sáng tan lớp giờ nghỉ, hẳn ở trong sân trường ngẫu nhiên gặp Hoàng Đan, Hoàng Đan nói với hẳn đêm nay sau khi tan học, liền muốn đi Di Tinh hồ công viên đồng thời luyện ca.

Mà, hẳn tuy rằng đã ở "Dương Kỳ" bàn học bên trong tìm tới mấy bài ca khúc bản nhạc, nhưng hẳn hiện tại dù sao không phải nguyên lai "Dương Kỳ", đêm nay nếu như cùng Đàm Phi, Hoàng Đan mấy người bạn hẳn hợp luyện kia mấy thủ ca, không cần thử Dương Kỳ cũng biết kết quả khẳng định rất khó coi, đến lúc đó, hẳn làm sao hướng Đàm Phi bọn hẳn giải thích tại sao hẳn đàn ghita biểu diễn kỹ thuật đột nhiên chênh lệch nhiều như vậy?

Tại sao hẳn biểu diễn trình độ cũng đột nhiên hạ xuống kịch liệt như vậy?

Nghĩ đi nghĩ lại, một cái chủ ý dần dần ở Dương Kỳ trong lòng hiện lên —— nếu "Bản thân" trình độ hạ xuống, kia sao không đem Đàm Phi trình độ đồng thời kéo xuống? Cũng kéo đến một cái người mới học trình độ?

Tỷ như: Hẳn viết ra một hai thủ mới ca, hoàn toàn mới ca, Đàm Phi bọn hẳn đều lần thứ nhất thử nghiệm diễn tấu, hẳn cũng chính là lần thứ nhất, coi như hẳn đàn ghita biểu diễn kỹ thuật thiếu một chút, biểu diễn kém một chút, có Đàm Phi bọn hẳn không thạo kỹ xảo làm nên, hẳn Dương Kỳ không thạo hẳn là liền sẽ không lộ ra quá đột xuất, không phải sao?

Chương 34: Rập khuôn

Khóe miệng xuất hiện một vết ý cười, chủ ý định ra, Dương Kỳ liền từ trong cặp sách lấy ra một quyển trống không vở bài tập, mở ra bìa ngoài, tay cầm một nhánh ngòi bút bắt đầu cân nhắc nên viết cái nào thù ca.

Đương nhiên không phải nguyên sang! Hắn cũng không bản lãnh này, cũng may hắn nguyên lai thế giới kia có vô số hoặc kinh điển hoặc êm tai ca khúc, hắn chính mình biết xướng biết hử cũng có một chút, bây giờ dựa vào ký ức, hắn tin tưởng mình nên có thể viết mấy thủ đi ra, thêm vào hắn lại biết khuôn nhạc, vừa hồi ức vừa thử, những kia ca khúc phổ hắn là cũng có thể hoàn nguyên cái bây, tám phần.

Chỉ là, nên tuyển cái nào một thủ? Hoặc là nói cái nào mấy thủ đây?

Dương Kỳ trong đầu một hồi nhớ tới bài hát này, một hồi lại nghĩ tới khác một thủ, lại qua một hồi, cảm thấy lại có một ca khúc có thể sẽ thích hợp hơn.

Rập khuôn một hai thủ ca lại đây không khó, khó ở ráp khuôn tới được ca muốn thích hợp thân phận của hắn bây giờ, tuổi tác, cùng với hắn tự thân âm vực, cùng với bọn hắn này chỉ học sinh cao trung ban nhạc tổng thể trình độ, nếu như diễn tấu hoặc là biểu diễn độ khó quá cao, vậy hắn cũng xướng không được, bọn hắn này chỉ ban nhạc nhạc khí diễn tấu, phối hợp lên khả năng cũng sẽ không bắt được.

Một tiết sinh vật khóa sắp kết thúc thời điểm, Dương Kỳ mới rốt cục ở trong lòng làm ra lấy hay bỏ, hạ bút tại vở bài tập tờ thứ nhất trên cùng viết xuống đệ nhất thù ca tên.

Xác định ca tên, ca từ viết lên liền nhanh, tan học trước, Dương Kỳ đem trọn thù ca ca từ toàn bộ hồi ức viết tại trên giấy.

Nhìn trên giấy hoàn chỉnh ca từ, Dương Kỳ ở trong lòng ngâm lên này thủ năm đó truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ, phổ biến chịu đại đa số học sinh ưa thích ca, trong đầu không khỏi nhớ tới hắn đã từng ái mộ qua nữ sinh kia.

"Dương Kỳ" ưa thích chính là Phan Khiết Du, mà Dương Kỳ trong lòng đã từng ái mộ nữ sinh kia cùng "Dương Kỳ" ưa thích Phan Khiết Du nhưng là rất không giống nhau hai loại nữ sinh.

Giống nhau chính là, hai nữ sinh đều rất đẹp, tú ở ngoài tuệ bên trong.

Thế giới cũ, cao trung thời kỳ, Dương Kỳ từng ưa thích nữ sinh tên là Đàm Thanh.

Nàng hơi gầy, mảnh rất vừa vặn, cốt nhục cân xứng, có tinh tế vòng eo, thon dài cổ, thanh lệ như nước mắt, còn có một đôi Dương Kỳ trước sau chưa từng quên được con ngươi, đôi tròng mắt kia rất thanh, trong suốt thấy đáy, Dương Kỳ từng ở cặp kia trong suốt trong con ngươi từng nhìn thấy cái bóng của mình.

Nàng có gia thế hiển hách, có thanh liên một loại khí chất, có mềm nhẹ dễ nghe tiếng nói, có hàng năm cả lớp đệ nhất thành tích học tập, từ ưa thích nàng ngày thứ nhất bắt đầu, Dương Kỳ liền biết hắn cùng nàng chính là không thể, nàng cùng hắn chính là hai cái bất đồng thế giới người, nàng sẽ có một cái rất nhiều người ước ao nhân sinh đại đạo cát bước, mà hắn chỉ hướng nhưng là tu hành thượng tinh tiến, với bản thân tự mình siêu thoát.

Cao nhị năm ấy, nàng sớm tham gia thi đại học, lấy năm đó xuất sắc thành tích thi vào toàn quốc xếp hạng trong 3 vị trí đầu danh học phủ, từ đây, trong tầm mắt của hắn liền mất đi bóng người của nàng.

Tu hành năm tháng chính là cô độc, kia từng cái từng cái cô độc thời gian bên trong. Dương Kỳ đa số thời điểm chỉ có trong lòng Đàm Thanh làm bạn, hắn chưa hề nghĩ tới đi tìm nàng, hắn không muốn ảnh hưởng nàng mỹ hảo nhân sinh quỹ tích, cũng không muốn thay đổi cuộc đời của chính mình chỉ nguyện. Chỉ ở trong lòng duy trì còn trẻ lúc đối với nàng kia phân hồn nhiên ái mộ.

Hiện nay, thời không sai cách, kia phân ái mộ đã nhất định vĩnh viễn chỉ có thể tích trữ ở trong lòng hắn, cũng không còn tiến thêm một bước khả năng.

Trong lòng có nhàn nhạt tiếc nuối, cũng có lực cảm ung dung thoải mái.

Tiếng chuông tan học đánh gãy Dương Kỳ trong lòng ngâm nga bài hát này lúc nhớ lại.

Ngày này mãi cho đến buổi trưa cuối cùng một tiết khóa tiếng chuông tan học vang lên, Dương Kỳ tâm tư vẫn chìm đắm tại hoài nghi cùng viết bài hát này khúc phổ bên trong, ở cuối cùng một tiết khóa tiếng chuông tan học vang lên trước khoảng chừng mười mấy phút thời điểm, Dương Kỳ cuối cùng cũng coi như đem bài hát này khúc phổ khôi phục đến mình thoả mãn trình độ.

Hắn không dám nói mình dựa vào ký ức cùng mình nhạc cảm viết ra khúc phổ cùng nguyên lai thế giới nguyên bản giống nhau như đúc, nhưng tổng thể giai điệu hắn tin tưởng hắn là không khác nhiều.

Tiếng chuông tan học sau trường học loa phóng thanh bên trong, Dương Kỳ theo đi tới trường học nhà ăn phần lớn đội ngũ hướng về nhà ăn phương hướng đi, bữa trưa hắn dự định ngay tại nhà ăn giải quyết, sáng sớm thời điểm, mụ mụ cũng cho hắn tiếp đến một tuần sinh hoạt phí, ngược lại buổi trưa về nhà cũng không ai chuẩn bị cơm nước, ba ba không ở nhà, mụ mụ đang đi làm, mọi người mấy ngày gần đây hắn ở nhà thời điểm, cũng không thấy

nàng buổi trưa về nhà ăn cơm, Dương Kỳ một người cũng tự lười trở lại làm tiếp.

Vẫn là câu nói kia, hẳn đối với cơm nước yêu cầu không cao, cũng không kén ăn.

Hằng Điểm 7 Trung nhà ăn rất rộng rãi rất lớn, có mười mấy cái ăn cơm trước cửa sổ, Dương Kỳ xếp hàng đánh một phần cơm nước bung đến phòng ăn rồi một chỗ ít người địa phương ngồi xuống, tự nhiên yên tĩnh ăn.

Một thân một mình Phan Khiết Du đánh tốt cơm nước ánh mắt tìm kiếm chỗ ngồi thời điểm, ánh mắt trong lúc vô tình bên trong thoáng nhìn phòng ăn rồi cúi đầu ăn cơm Dương Kỳ, Phan Khiết Du nhớ tới mấy ngày trước trong đêm ấy Dương Kỳ đột nhiên đánh cho nàng cú điện thoại kia, nàng nhớ tới buổi tối ngày hôm ấy Dương Kỳ ở trong điện thoại nói với nàng hẳn bị thương, cả người không còn chút sức lực nào, đi không trở về nhà, hỏi nàng có thể hay không đi đưa đưa hắn.

Nàng cùng Dương Kỳ từ tiểu học bắt đầu liền vẫn chính là bạn học cùng lớp, tiểu học thời điểm, quan hệ bọn họ cũng rất tốt, thường thường cùng nhau chơi, lên sơ trung, lần nhau mới phăng phát trong một đêm bỗng nhiên ý thức được nam nữ khác biệt, sau đó mới dần dần xa lánh.

Nữ sinh ở cảm tình phương diện đều là miễn cảm, có thể ở "Dương Kỳ" xem ra, hẳn đối với Phan Khiết Du thâm mến vẫn ẩn núp đến mức rất sâu, Phan Khiết Du khẳng định không biết.

Nhưng trên thực tế, làm một cái nam sinh thích một người nữ sinh thời điểm, hẳn nhìn nàng ánh mắt chính là không có cách nào ẩn giấu, đặc biệt là đối với một cái mới biết yêu thiếu niên tới nói, càng là như vậy.

Phan Khiết Du đã sớm phát hiện Dương Kỳ nhìn nàng ánh mắt chính là không giống, bất quá, nếu Dương Kỳ chưa bao giờ từng cùng với nàng biểu lộ, nàng bởi vì nữ sinh rụt rè, tự nhiên cũng sẽ không chủ động đâm thủng tầng này cửa sổ giấy, hướng hồ, đối với Dương Kỳ, trong lòng nàng cũng không có động lòng cảm giác, đối với nàng có ái mộ ánh mắt trong nam sinh, có không ít so Dương Kỳ tru tu hơn.

Nhưng mà, bất kể nói thế nào, bọn họ dù sao đã từng chính là bạn tốt, là từ nhỏ đến lớn bạn học, thậm chí còn từng ngồi cùng bàn qua một cái học kỳ.

Phan Khiết Du bung bàn ăn do dự một chút, trên mặt hiện ra một vết theo thói quen mỉm cười hướng đi Dương Kỳ bên kia.

Cúi đầu ăn cơm Dương Kỳ nghe được có tiếng bước chân đến gần, ánh mắt khẽ nâng, nhìn thấy chính là lớp học xinh đẹp nhất Phan Khiết Du, trong lòng có chút bất ngờ, càng làm cho hắn bất ngờ chính là, Phan Khiết Du bung bàn ăn đi tới hắn bàn ăn đối diện dừng bước lại, mỉm cười hỏi hắn: "Dương Kỳ! Ta có thể ngồi chỗ này không?"

Trên mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt, Dương Kỳ gật gù, mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể! Mời ngồi!"

"Cảm tạ!"

Phan Khiết Du dịu dàng ngồi xuống sau, ánh mắt ở Dương Kỳ trên đầu mũ bóng chày thượng chú ý một thoáng, quan tâm nói: "Dương Kỳ! Người buổi tối ngày hôm ấy trong điện thoại cùng ta nói thương, chính là ở người trên đầu sao?"

Vốn là cúi đầu chuẩn bị kế tục ăn cơm Dương Kỳ nghe thấy câu nói này, lần thứ hai ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn đối diện quan tâm Phan Khiết Du, ở Phan Khiết Du hỏi câu nói này trước, hẳn biết nàng chính là "Dương Kỳ" thâm mến nhiều năm nữ sinh, cũng nhớ tới mấy ngày trước bản thân đi tới nơi này cái thế giới, chiếm cứ hiện tại bộ thân thể này buổi tối đầu tiên, hẳn từng cho trong điện thoại đi động cái kia đánh dấu làm "Nữ" nữ sinh gọi điện thoại tới.

Nhưng mãi cho đến Phan Khiết Du hỏi ra vừa nãy cái vấn đề này trước, Dương Kỳ cũng không có đem Phan Khiết Du cùng hắn buổi tối ngày hôm ấy trong điện thoại "Nữ" liên hệ đến một chỗ.

"Dương Kỳ! Người làm sao?"

Thấy Dương Kỳ kinh ngạc đang nhìn mình, nhưng chậm chạp không có đáp lại, Phan Khiết Du cảm giác kỳ quái, liền lại hỏi một câu.

"Híc, không cái gì! Đúng vậy! Thương ở trên đầu, bằng không ta cũng sẽ không đội mũ!"

Dương Kỳ mỉm cười trả lời thời điểm, trong lòng cũng nghĩ thông suốt.

Đúng vậy! Nếu như cái kia "Nữ" không phải Phan Khiết Du, thì là ai đây? "Dương Kỳ" thâm mến chỉ có nàng.

Chương 35: Linh cảm trở thành sự thật

Phan Khiết Du: "Vết thương lớn sao?"

Dương Kỳ: "Cũng còn được, không hề lớn!"

Phan Khiết Du do dự một chút, khẽ cắn một thoáng môi, chú ý Dương Kỳ biểu hiện, lại hỏi: "Dương Kỳ! Người ngày hôm nay đánh vỡ Mạnh Tượng Sơn đầu, chính là bởi vì người trên đầu thương, mấy ngày trước tự là Mạnh Tượng Sơn đánh sao?"

"Ha?"

Dương Kỳ bị nàng hỏi sững sốt một chút, lập tức bật cười, trong lòng không thể không bội phục Phan Khiết Du trí tưởng tượng, bất quá nghe nàng hỏi lên như vậy, tỉ mỉ nghĩ lại, còn giống như thật sự có khả năng này, Mạnh Tượng Sơn mấy ngày trước đánh vỡ đầu của hắn, ngày hôm nay hắn đánh vỡ Mạnh Tượng Sơn đầu đến trả thù.

Dương Kỳ đương nhiên biết khả năng này cực nhỏ, đến hiện tại hắn đều còn không biết buổi tối ngày hôm ấy là ai đánh phá "Dương Kỳ" đầu, Dương Kỳ hiểu rõ là ngày hôm nay hắn đánh vỡ Mạnh Tượng Sơn đầu, chính là cái bất ngờ, lúc đó hắn cũng không biết Mạnh Tượng Sơn đem đầu ngã phá, bởi vậy, hắn biết chuyện này cùng trả thù không trả thù không quan hệ.

Khẽ lắc đầu: "Không có! Người cả nghĩ quá rồi!"

"Thật sự?"

Phan Khiết Du y nguyên có chút hoài nghi.

"Thật sự!"

Dương Kỳ tuy rằng bật cười, nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ nếu như những người khác biết hắn ngày hôm nay chụp mũ nguyên nhân là đầu mặt sau bị thương, e sợ như Phan Khiết Du như thế liên tưởng người sẽ càng nhiều.

"Dương Kỳ! Người..."

Phan Khiết Du bị cách đó không xa đột nhiên vang lên một chuỗi chuông điện thoại di động phù xuống, keng lình đồng long chuông điện thoại di động tương đối lớn, Phan Khiết Du chính mình cũng nghe không rõ bản thân nói chuyện thanh âm, Phan Khiết Du không nói gì nhìn sang, Dương Kỳ cười cợt, cũng nhìn qua.

Đập vào mắt chính là một người mặc một bộ màu xanh da trời thời thượng áo hoodie, kiểu tóc tương đương mô-đen, bên trái tóc mai cạo sạch sành sanh, bên phải tóc nhưng lại dài đến mười mấy centimet trắng nõn nam sinh.

Nam sinh này lúc này mang theo một cái thật dài rau xanh, ngửa mặt lên nhếch miệng, chậm rãi đem rau xanh từ thượng đi xuống một chút bỏ vào trong miệng, một cái tay khác sờ soạng mấy lần, lấy ra một con móng tinh màu trắng bạc cắm ứng điện thoại di động, liếc một cái màn hình, ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Uy?"

"Trương nhi! Người ở đâu đây? Ta hiện tại ở dạy học lâu bên này, vừa nãy lớp học nơi này có người nhảy lầu tự sát, người có nghe nói không? Người ở chỗ nào vậy? Có tới hay không xem a? Trường học lãnh đạo đều đã kinh động! Vài chương! Nơi này vây quanh thật là nhiều người, còn có người có thể lấy điện thoại di động chụp đây! Trương nhi người chính là không biết tên kia chết có bao nhiêu đáng sợ, đây đất đều là huyết! Người có tới hay không à? Muốn tới nhanh lên một chút a! Vài chương! Ai hắn mẹ giẫm ta chân?"

"Lão tử giẫm! Sao tích? Tiểu tử người có ý kiến? Có ý kiến liền cho lão tử báo lưu!"

"Nha? ĐM như thế lão? Này! Trương nhi trước tiên không nói với người, nơi này có cái tôn tử rất lão, ta đến dạy dỗ hắn làm người như thế nào! Mã đức!"

"Đồ đồ... Đồ đồ..."

Điện thoại di động vừa nảy mở lại chính là loa ngoài, thanh âm trong điện thoại không chỉ có mô-đen nam sinh bản thân nghe thấy, phụ cận rất nhiều người đều nghe thấy, bao quát Dương Kỳ cùng Phan Khiết Du, chu vi bởi vì này cú điện thoại trong nháy mắt yên tĩnh lại, tím năm tùm ba hai mặt nhìn nhau, kia mô-đen nam sinh cũng không hứng thú kể tục điều điều ăn đồ ăn, ngó ra, hắn đột nhiên đứng lên tiện tay đem chiếc đĩa vứt tại trên bàn ăn, rút chân vừa chạy ra ngoài.

Hành vi của hắn lại như một cái khai quan, trong nháy mắt mở ra càng nhiều người hai chân, từng cái từng cái thả tay xuống bên trong chiếc đĩa, bỏ lại ăn một nửa, hoặc là mấy cái com nước, từng cái từng cái biểu hiện nhảy nhót chạy ra nhà ăn, hướng về dạy học lâu phương hướng chạy đi.

Mơ hồ có thể nghe thấy những người này hưng phấn tiếng nói.

"Sát! Không biết là cái nào ngốc điều nhảy lầu rồi!"

"Kích thích! Trước đây chỉ nghe nói trường học khác tới gần thi đại học thời điểm có người tự sát, không nghĩ tới năm nay đến phiên trường học chúng ta rồi!"

"Hiệu trưởng e rằng muốn khóc! Ha ha!"

"Không biết là nam còn là nữ! Nếu như nữ liền đáng tiếc rồi!"

"Mau mau nhanh! Người chạy nhanh một chút! !"

...

Dương Kỳ cùng Phan Khiết Du bốn mắt đụng vào nhau, lẫn nhau đều là không nói gì, cư nhiên có người nhảy lầu tự sát, vừa nãy kia trong điện thoại bối cảnh thanh âm từ từ la từ từ, nghe vào có ít nhất hơn trăm người ở từ từ la từ từ nói chuyện, có nam sinh hô to gọi nhỏ thanh âm, cũng có nữ sinh kinh hô, cảm giác chuyện này hẳn là không phải giả.

"Người đến xem không?"

Phan Khiết Du đánh võ giữa hai người trăm mặt, biểu hiện phức tạp hỏi Dương Kỳ.

"Người đi không?" Dương Kỳ hỏi ngược lại.

Phan Khiết Du: "Ta nghĩ đi xem xem!"

Dương Kỳ thả xuống bên trong tay chiếc chìa khóa đứng dậy: "Vậy thì cùng đi chứ!"

"Được!"

Thấy Dương Kỳ đứng dậy, Phan Khiết Du lập tức cũng để chìa khóa xuống đứng dậy đi theo Dương Kỳ bên cạnh, dọc theo đường đi, hai người nhìn thấy trường học mỗi cái phương hướng đều có người hoặc chạy gấp hoặc chạy nhanh hướng cao trung bộ dạy học lầu phương hướng đi, đủ loại thanh âm truyền vào hai người trong tai.

Có người hưng phấn, có người tiếc hận, có người lắc đầu, có người lẫn nhau nghị luận nhảy lầu nguyên nhân, Dương Kỳ chú ý tới không ít nghị luận nhảy lầu nguyên nhân, đều đem người kia nhảy lầu nguyên nhân phân tích vì là tới gần thi đại học, áp lực quá lớn, tâm lý năng lực chịu đựng không đủ lúc này mới nhảy lầu.

"Hẳn là bởi vì sắp thi đại học nguyên nhân!"

Chạy đi theo Dương Kỳ bên cạnh Phan Khiết Du cũng cho là như thế, Dương Kỳ cũng cảm thấy rất có thể, nhưng không biết tại sao, trong đầu của hắn cái thứ nhất nghĩ đến nhưng là trưa hôm nay cái kia ở cửa thang gác đụng phải Lâm Tú Linh, vội vã đi xuống lầu nhà vệ sinh trên đường, đem đại tiện xả ở đứng quần bên trong người nam sinh kia.

Cũng khả năng chính là hắn!

Dương Kỳ không có nói ra, nhưng nhưng trong lòng có như vậy linh cảm

Hiện tại bất đồng trước đây, hắn hiện tại gần như không có bất kỳ tu vi, nếu như chính là trước đây, hắn tu vi đều còn tại thời điểm, trong lòng hắn linh cảm mười có tám chín đều sẽ không sai!

Đây là bọn hắn người tu đạo tâm linh đối với thiên cơ một tia cảm ứng, nhân cùng đạo hợp, đạo cùng thiên hợp, đặc biệt là đối với tu vi tinh thâm người tu đạo mà nói, tâm linh của bọn họ so với người thường, cùng bên trong đất trời cảm ứng càng thêm nhạy bén, thần kỳ, có người có thể chuẩn xác báo trước bản thân tử vong thời gian; có người có thể dự kiến bên ngoài ngàn dặm sắp sự việc phát sinh; còn có người có thể nhìn thấu một ít phạm nhân vận mệnh.

Dương Kỳ trước đây tu vi còn tại thời điểm, liền có thể cảm ứng được một ít chuyện, nhỏ đến trên đường phố thời điểm, có thể cảm ứng được phía sau có một chiếc xe đột nhiên nhằm phía hắn; trải qua một đồng nhà lớn phía dưới thời điểm, đột nhiên cảm ứng được đỉnh đầu một hồi nguy cơ kéo tới, khẩn cấp tránh ra sau, một con chậu hoa đột nhiên từ trên trời giáng xuống, từ hắn vị trí trước đập xuống trên đất; lớn đến hắn từng chuẩn xác linh cảm đến vị đại nhân vật kia đang đỉnh quốc nội vòng tròn chính trị.

Mà lúc này, cùng Phan Khiết Du đồng thời bước nhanh hướng đi cao trung bộ dạy học lầu thời điểm, hắn có linh cảm nhảy lầu tự sát rất có khả năng chính là sáng sớm hôm nay đụng phải Lâm Tú Linh người nam sinh kia.

Chỉ là, hắn hiện tại đã không tu vi gì, hắn không xác định bản thân hiện tại linh cảm còn có thể hay không chuẩn.

Hằng Điểm 7 Trung nhà ăn khoảng cách cao trung bộ dạy học lầu khoảng cách cũng không xa, Dương Kỳ cùng Phan Khiết Du rất nhanh liền đi tới dưới

lầu, xa xa liền nhìn thấy nơi đó chỉ ít vây quanh có hai, ba trăm người, này còn là cơm trưa thời gian, nếu như chính là bình thường đi học thời gian, nơi đó e sợ ít nhất đã vây quanh hơn ngàn người.

Đoàn người trung tâm, mười mấy cái âu phục giầy da cùng trên người mặc bộ váy trường học lãnh đạo, lão sư, ở một đám học sinh bên trong lộ ra phi thường bắt mắt.

"A! Thật nhiều máu..."

Phan Khiết Du xa xa nhìn thấy nơi đó, liền mặt mày biến sắc, sắc mặt trắng bệch tay bụng ở miệng trước, mà Dương Kỳ nhưng nhìn đến con người hơi co rụt lại, trong vùng máu nam sinh mặt hướng mặt đất, hẳn vẫn không có thấy rõ, nhưng kia thân màu đỏ tím quần áo thể thao Dương Kỳ nhìn rất quen mắt, chính là sáng sớm hôm nay đựng Lâm Tú Linh lão sư người nam sinh kia mặc trang phục.

Hắn linh cảm trở thành sự thật.

cvt: RIP bạn nam sinh giấu tên, sống vì shjt, chết cũng vì shjt :@)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thủ ca thứ hai ra đời

Dương Kỳ lại đến gần một chút, chân chính xác nhận nằm ngoài trong vùng máu nam sinh quả thật là sáng sớm đựng phải Lâm Tú Linh cái kia.

"Dương Kỳ! Dương Kỳ!"

Bên tai truyền đến Phan Khiết Du thấp giọng hô hoán, đồng thời Dương Kỳ còn cảm thấy năng ở kéo hẳn ống tay áo, quay đầu nhìn phía nàng, nghe thấy Phan Khiết Du có chút sợ sệt hướng về hiện trường liếc mắt nhìn, đề thấp thanh âm nói với hắn: "Dương Kỳ! Chúng ta hay là đi thôi! Ta có chút sợ!"

Dương Kỳ hướng về hiện trường vừa liếc nhìn, nhìn thấy giáo đạo xử Hoàng chủ lùn cùng bọn hắn rõ rệt chủ nhiệm Lâm Tú Linh đều ở bên kia, thu hồi ánh mắt thấy Phan Khiết Du sắc mặt trắng bệch, liền gật gù, nói: "Được!"

Mới vừa đi ra đám người vây xem, Dương Kỳ trên người điện thoại di động đột nhiên vang lên.

"Người trước tiên nghe điện thoại đi! Nơi này không nhìn thấy bên kia, ta đã không như vậy sợ rồi!" Phan Khiết Du dừng bước lại hiểu ý nói.

Dương Kỳ cười cười, gật đầu một cái lấy điện thoại di động ra, phát hiện điện báo biểu hiện chỉ có một cái "3" tự.

Chiếc điện thoại di động này bên trong có 9 cái dây số đều là dùng đơn con số đánh dấu, Dương Kỳ xuyên qua đến thế giới này buổi tối ngày hôm ấy, gọi qua "1" cùng "2" hai cái dây số, hẳn đã biết "1" chính là bộ thân thể này phụ thân dây số, "2" chính là mẫu thân, cho tới những người khác hẳn còn không biết.

Mà hiện tại, chỉ cần chuyển được cú điện thoại này, hẳn liền có thể biết con số này đại biểu chính là ai, hẳn là muội muội chứ?

Trong đầu hiện ra muội muội Dương Anh Quỳnh khuôn mặt, Dương Kỳ khoe miệng xuất hiện một vết nụ cười, không biết muội muội gọi số điện thoại này cho hắn là có chuyện gì, mấy ngày nay hắn cô em gái này cũng không có đã cho hắn một cái sắc mặt tốt.

Chuyển được điện thoại.

"Uy?"

Dương Kỳ thanh âm ôn hòa.

"Tiểu Kỳ a! Người buổi trưa tan học chứ? Bữa trưa ăn qua sao?"

Trong điện thoại di động truyền ra càng là cái lão nhân thanh âm, rất quen thuộc thanh âm, nghe được thanh âm này trong nháy mắt, Dương Kỳ trong cơ thể một đạo phi thường cảm giác kỳ dị mở điện một loại trong nháy mắt truyền khắp khắp toàn thân, môi khẽ run một thoáng, nụ cười trên mặt bị trong nháy mắt ngớ ra thay thế.

Gia gia!

Chính là gia gia thanh âm!

Xuyên qua trước, Dương Kỳ từ nhỏ chính là gia gia một tay nuôi nấng, dạy hần nói chuyện, dạy hần nhận thức chữ, dạy hần tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền », Dương gia tán thủ, ông cháu hai vẫn sống nương tựa lẫn nhau, ở nguyên lai thế giới kia, Dương Kỳ tự tay cho gia gia đưa ma, tận mắt nhìn gia gia tro cốt chôn cất, tự tay đem gia gia di ảnh treo ở nhà chính ngay ngắn trên tường.

Đi tới nơi này cái thế giới song song, Dương Kỳ tuy rằng đã có chuẩn bị tâm lý gia gia khả năng cũng tồn tại ở thế giới này, thậm chí còn rất có thể vẫn cứ khoẻ mạnh, nhưng giờ khắc này chân chính nhận được gia gia gọi điện thoại tới, Dương Kỳ trong nội tâm vẫn cứ khuấy động không ngớt, gia gia, gia gia còn sống sót! Quả nhiên còn sống sót!

Trong giây lát này, Dương Kỳ triệt để yêu cái này kỳ diệu thế giới song song!

Nơi này không chỉ có ba ba, mẹ mẹ, muội muội, còn có hần tưởng niệm nhất gia gia! Hần muốn có nhất, hoài niệm nhất người thân đều ở, nếu như nói thành tiên sau tiên giới hoàn mỹ không một tí vết, như vậy, đối với hần mà nói, cái này thế giới song song đã chính là tiên giới!

Khỏe miệng lại xuất hiện nụ cười, mừng rỡ cực điểm nụ cười.

"Gia gia! Ta ăn qua, ngài ăn chưa?"

Tình cảm quần quýt dồi dào ở Dương Kỳ trong lồng ngực, thời khắc này, Dương Kỳ không gì sánh được khát vọng có thể lập tức chạy như bay đến trước mặt gia gia, nhìn thấy gia gia nụ cười, ăn gia gia tự tay làm cơm canh đậm bạc.

"Gia gia ăn qua rồi! Tiểu Kỳ a! Gia gia nghe nói các người năm nay liền muốn thi, đầu tháng sau thi xong các người liền có thể nghỉ, gia gia hỏi người người kỳ nghỉ lúc nào đến gia gia nơi này a? Người năm nay đã rất lâu không có tới Đài Châu thăm gia gia rồi! Sáng sớm sát vách A Phúc còn hỏi gia gia người năm nay nghỉ hè lúc nào tới đây! A Phúc còn nói chờ người đến rồi, còn mang người xuống biển đánh bắt cá! Tiểu Kỳ người không phải thích nhất xuống biển bắt cá đi!"

Đài Châu?

A Phúc?

Bắt cá?

Bất kể là địa điểm, tên người còn là sự tình, Dương Kỳ đều rất xa lạ, thế giới cũ, hần cùng gia gia vẫn sinh sống ở Cổ Huy Châu, Dương gia tổ tiên cũng vẫn ở Cổ Huy Châu định cư, không nghĩ tới đi tới nơi này cái thế giới, hần hiện tại gia ở Hằng Điểm, gia gia chỗ ở cũng không còn là Cổ Huy Châu, mà chính là Đài Châu.

Bất quá, có quan hệ gì đây? Chỉ cần gia gia ở nơi nào, nơi đó tự là hần muốn đi nhất địa phương!

"Gia gia! Ngài đừng nóng vội! Ta nhất nghĩ liền đến xem ngài! Có được hay không?"

"Há, được được được! Kia gia gia chờ người! Oi đúng rồi, đến thời điểm hỏi một chút Anh Quỳnh có tới hay không, gia gia cũng nhớ Anh Quỳnh rồi!"

Từ trong điện thoại, Dương Kỳ có thể nghe ra gia gia rất vui vẻ.

Dương Kỳ cũng rất vui vẻ: "Gia gia! Anh Quỳnh e sợ tạm thời còn đến không được, ta năm nay chính là thi đại học, cho nên nghỉ so năm rồi sớm một chút, Anh Quỳnh nghỉ thời gian vẫn là cùng năm rồi một dạng!"

"Ồ. . . Như vậy a! Đúng nha, gia gia thật giống chính là như thế nghe nói, vậy cũng tốt! Kia kỳ nghỉ người trước hết đến! Gia gia đến thời điểm cho người luộc nôi lớn hải sản!"

"Ừm, cảm tạ gia gia! Ta nhất định sẽ mau chóng tới được!"

. . .

Trò chuyện kết thúc thời điểm, Phan Khiết Du mới đến gần Dương Kỳ, có chút tò mò liếc mắt nhìn Dương Kỳ trong tay điện thoại di động.

"Dương Kỳ! Vừa nãy là ông người đánh tới?"

Dương Kỳ: "Ừm, phải!"

Phan Khiết Du: "Ông người ở tại Đài Châu? Ở bờ biển?"

"Ừm, đúng!" Lần trả lời này, Dương Kỳ hơi chần chờ một chút, bởi vì hần hiện tại còn không xác định gia gia cụ thể ở tại Đài Châu vị trí nào, bất quá, gia gia lời nói mới rồi bên trong cái kia A Phúc nếu nói chờ hần tới, dẫn hần xuống biển bắt cá, kia. . . Nói vậy gia gia nơi ở hần là gần bờ biển đi!

Phan Kiệt Dư: "Thật tốt! Ta cũng vẫn muốn đi bờ biển nhìn một chút , nhưng đáng tiếc, nhà ta ở thành thị duyên hải không có thân thích, thật ước ao người! Người đi vắng hàng năm đều đi ông người bên kia chơi sao?"

Hai người một bên tán gẫu một bên hướng về nhà ăn phương hướng đi đến, trước ở nhà ăn hai người đều không ăn mấy cái, cái bụng còn bị đói đây!

Chiều hôm đó, trong trường học, trong phòng học đầu đầu cũng có nghị luận cái kia nhảy lầu nam sinh tin tức, Dương Kỳ cũng từ những nghị luận này trong thanh âm biết được nam sinh kia thân phận —— cao tam 5 ban Triệu Chí Hoành.

Triệu Chí Hoành nhảy lầu nguyên nhân cũng bị lưu truyền đến mức sôi sùng sục.

Có nói Triệu Chí Hoành thành tích học tập cũng không tệ lắm, bình thường học tập rất nỗ lực, mỗi lần cuộc thi thứ tự nếu như lướt xuống một chút, đều có thể thất lạc nửa ngày, không gặp mặt mà tươi tắn tính khí.

Còn có người nói Triệu Chí Hoành người này bình thường thể diện rất mỏng, lòng tự ái cực mạnh, nói sai một câu nói, đều có thể mặt đỏ tới mang tai.

Sáng sớm hôm nay Triệu Chí Hoành vội vã lúc xuống lầu, đem đại tiện xả ở đứng quần bên trong sự tình cũng lưu truyền đến mức đầu đầu cũng có, Dương Kỳ nghe nói nhiều nhất, tự là Triệu Chí Hoành buổi trưa hôm nay sợ đi nhảy lầu, cũng là bởi vì chuyện này!

Lòng tự ái cực mạnh, da mặt cực mỏng Triệu Chí Hoành trước mặt mọi người ra như vậy đại xấu, căn bản là không chịu nổi đồn đại vô căn cứ cùng với các bạn học dị dạng ánh mắt cùng trêu chọc giễu cợt lời nói, lúc này mới cực thẹn bên dưới, lựa chọn tự tử.

Buổi sáng viết xong một ca khúc thời điểm, Dương Kỳ đã dự định lúc xế chiều lại viết một thủ, kết quả buổi chiều trong lớp, bởi vì Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện, Dương Kỳ tâm tư đều là hướng về chuyện này phiền, không thể làm gì bên trong, Dương Kỳ bỗng nhiên nghĩ đến một thủ ít nhiều có thể cùng Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện tương quan ca đến.

Liên, buổi chiều này Dương Kỳ tinh lực chủ yếu liền đặt ở hồi ức bài hát này ca từ cùng khúc phổ thượng, lúc chạng vạng, tan học chuông vang thời điểm, hần lần thứ sáu sửa chữa khúc phổ vừa vận kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Phao Dương Kỳ nữ hài

Chạng vạng, Dương Kỳ công lấy đàn ghita đi tới Di Tinh hồ cửa công viên thời điểm, vừa vận gấp gỡ cười xe đạp đến "Cột điện" Dịch Siêu Vĩ, Dịch Siêu Vĩ rất gầy, hai chân cũng thật dài, rõ ràng cao hơn thông thường xe đạp ở hần đồ xe thời điểm, hai chân đi xuống một thả, chân còn không duỗi thẳng, hai chân cũng đã đạp ở trên mặt đất.

Xe đạp đẩy về phía trước, xe đạp liền từ hần dưới khó xuyên qua, liền như vậy hoàn thành xuống xe động tác.

"Kỳ ca! Liên người a? Nhìn thấy kia máy cái không?"

Vừa xuống xe, Dịch Siêu Vĩ liền toét miệng cùng Dương Kỳ chào hỏi.

"Không!"

Dương Kỳ mỉm cười đáp lại.

"Vậy chúng ta cùng đi chỗ cũ! Nhìn có hay không ai đã tới trước rồi!"

Dịch Siêu Vĩ đẩy xe đạp cùng Dương Kỳ song song hướng trong công viên đi đến, Dương Kỳ ánh mắt chú ý tới hần ghế sau xe thượng cột một cái hộp, trên vai cũng công một cái ba lô màu đen.

Không biết hần này hộp cùng ba lô bên trong là cái gì nhạc khí, nhìn qua thể tích không nhỏ.

Dương Kỳ chính là không biết bọn hần bình thường cụ thể ở vị trí nào luyện ca, vốn là hần còn đang suy nghĩ muốn làm sao tìm được đến địa phương, hiện tại gặp phải Dịch Siêu Vĩ liền không cần phí tâm, cùng Dịch Siêu Vĩ đồng thời nhất định có thể thuận lợi tìm tới địa phương.

Dịch Siêu Vĩ không có phát hiện Dương Kỳ khác thường, vừa tùy ý cùng Dương Kỳ nói chuyện phiếm, vừa đẩy xe đạp hướng về công viên nơi sâu xa đi

đến, không bao lâu, Dương Kỳ trong tầm mắt liền xuất hiện một cái hoạt động bản phòng làm cửa hàng tiện lợi, ngay tại công viên trung tâm nơi chếch phía tây địa phương, bản phòng mặt sau chính là Di Tinh hồ hồ nước, phía trước tựa là một cái rất lớn hình tròn quảng trường, trên quảng trường xây một cái đỉnh cánh buồm tựa như ngoạn ý, những này có thể che nắng cũng có thể che mưa ngoạn ý phía dưới có liền thể bàn, một cái bàn gỗ hai bên liền với hai tấm dài ghế tựa, cung thị dân nghỉ ngơi sử dụng.

"A ha! Tiện nhân phi cùng ếch đều đến rồi! Còn thiếu bốn mắt rồi!"

Bên tai truyền đến Dịch Siêu Vĩ tràn đầy phấn khởi thanh âm, Dương Kỳ cũng nhìn thấy, sẽ ở đó cửa hàng tiện ích cửa chỗ không xa, Đàm Phi cùng Hoàng Đan hiện đang từ một chiếc xe đạp ba bánh thượng đi xuống đỡ từng giá trống, còn có một con khố huyền màu đen đàn ghita.

Hai người hoá trang cũng có bất đồng, Đàm Phi hạ thân một cái rách rưới nát tàn màu đen quần jean, trên người một cái hắc đến toả sáng ngấn thân áo khoác da, Hoàng Đan thì hạ thân một cái hoàng sắc bảy phần quần, trên người một cái dưa muối màu sắc dài tay áo somi.

"Ồi! Chúng ta tới rồi!"

Dịch Siêu Vĩ hào hứng hướng bên kia phát tay chào hỏi, lập tức đưa tới một mảnh ánh mắt.

Đàm Phi, Hoàng Đan, còn có bảy, tám cái tụ ở bên cạnh hai người nam nữ trẻ tuổi, cùng với rải rác ngồi ở trên quảng trường nghỉ ngơi thị dân ánh mắt.

"Còn thiếu bốn mắt rồi! Bốn mắt vừa đến chúng ta liền mở luyện!"

Đàm Phi cười đến rất rực rỡ, đầy miệng tuyết bạch hàm răng ở dưới ánh tà dương sáng lên lấp lánh, bán trường tóc đen ở gió đêm bên trong mềm nhẹ tung bay.

Quay đầu lại trông lại Hoàng Đan cũng đầy mặt nụ cười.

"Chúng ta fan ca nhạc hôm nay tới không ít a!"

Dịch Siêu Vĩ tràn đầy ý cười ánh mắt nhìn phía ban nhạc bên cạnh kia bảy, tám cái nam nữ trẻ tuổi, thuận miệng cùng Dương Kỳ cảm khái.

Fan ca nhạc?

Mấy người bọn hắn còn có fan ca nhạc?

Dương Kỳ có chút bất ngờ, không khỏi theo bản năng mà xem thêm kia mấy cái nam nữ trẻ tuổi hai mắt, nhìn qua đều là mười sáu, mười bảy tuổi đáng đáp, có nhuộm tóc nữ sinh; có đánh đinh tai nam sinh; có hiện đang nhai kẹo cao su; cũng có hiện đang chơi trong tay rubik, ngược lại một chút nhìn lại, liền không một cái như là học sinh tốt.

Bất quá cũng có thể hiểu được, hắn cùng Đàm Phi mấy người bọn hắn nhìn qua cũng đều không giống chính kinh học sinh, như thế nào khả năng hấp dẫn đến chính kinh học sinh làm fan ca nhạc?

Có một câu nói không phải nói mà: Bản thân là ra sao, sẽ hấp dẫn đến hạng người gì làm bằng hữu!

Đổi thành làm ban nhạc, đạo lý cũng chính là tương tự! Chính bọn hắn tố chất quyết định fan ca nhạc tố chất.

Lại như hắn nguyên lai thế giới kia ngôi sao fan, thực lực phái ngôi sao, fan đa số chính là lý trí, mà dựa vào ngoại hình hoặc là khoa trương thượng vị ngôi sao, fan thì đa số chính là não tàn loại kia, rất khó tưởng tượng một cái tâm trí thành thực người trưởng thành, sẽ thích một cái dựa vào ngoại hình hoặc là cái khác đồ ngổn ngang thượng vị ngôi sao.

"Kỳ ca!"

"Kỳ ca!"

"Kỳ ca hảo!"

"Kỳ ca người ngày hôm nay làm sao mặc thành như vậy nha? Không có chút nào khố!"

"Ha ha!"

"Hi hi!"

Dương Kỳ trong lòng đang suy nghĩ này bảy, tám cái fan ca nhạc không phải chủ lưu, tố chất không được đây! Bên kia kia mấy cái fan ca nhạc cũng đã cười vui vẻ theo sát hắn chào hỏi, một người trong đó mang nỏ tung đầu tóc giả, mang khuyên mũi, vẽ ra tầng tầng bóng mắt nữ hài vừa nhai kẹo cao su, vừa ghét bỏ nhăn thanh tú lỗ mũi trên dưới đánh giá Dương Kỳ vài lần, lại cho đánh giá kém, dẫn tới những người khác thiếu nam thiếu nữ phát sinh một hồi cười vui vẻ tiếng cười.

Cho Dương Kỳ đánh giá kém nữ hài trên mặt họa trang quá nồng, rất khó nhìn rõ nàng mặt thật, nhưng nhìn nàng mặt mày đường viền cùng với da dẻ nhẵn nhụi trình độ, nàng khuôn mặt hẳn là không khó coi.

Tinh tế vóc người ngoại trừ ngực có chút hiện ra nhỏ, những địa phương khác trên căn bản đều chọn không ra tật xấu.

Thằng tấp hai cái chân dài bị màu trắng quần jean phác hoạ đến đường cong động lòng người, hai cái bắp đùi vị trí nằm ngang kéo phá vài đạo lỗ hồng, lộ ra bên trong da thịt cũng chính là tuyết bạch tề nộn, không chịu nổi nắm chặt eo nhỏ mỏng đến khoa trương, như trong gió cây liễu rủ cành, cái đầu cũng không thấp, chỉ ít ở mười sáu, mười bảy tuổi nữ hài bên trong nên tính là trung thượng vóc dáng.

Vừa đến đã thu được đánh giá kém, Dương Kỳ cũng không bức, bên mép mím cười trái lại càng sâu đậm, quay về cô bé kia cùng với khác mấy cái fan ca nhạc gật gù, xem như là chào hỏi.

Hắn ngày hôm nay mặc rất bình thường, lúc này tan học, mặc y nguyên chính là trong trường học kiểu áo Tôn Trung Sơn đồng phục học sinh, màu lam đậm áo sơ mi, xanh đen sắc kiểu áo Tôn Trung Sơn, màu đen tóc húi cua giấy da, đơn bạc thân thể, không tới 1 mét bảy cái đầu, thanh tú mặt, u buồn hai mắt, Dương Kỳ hiện tại hình tượng thấy thế nào đều là trong trường học giỏi cả phẩm chất lẫn học tập học sinh tốt, cùng Đàm Phi đám người, thậm chí kia bảy, tám cái fan ca nhạc hình tượng hoàn toàn không phải một cái con đường.

Hắn bình thường, ở này đám không bình thường gia hỏa trước mặt liền lộ ra không bình thường.

Bởi vậy cũng tự lộ ra không khốc rồi!

Dương Kỳ cùng Dịch Siêu Vĩ vừa vặn đến gần Đàm Phi bọn hắn nơi đó, cô bé kia liền hơi ngẩng lên cằm, chắp hai tay sau lưng khốc khốc trong đám người đi ra, đi thẳng tới Dương Kỳ trước mặt, ngăn trở Dương Kỳ đường đi.

Dương Kỳ hơi run, nâng bồi ở phía sau hai tay đưa đến trước người, đem một bình màu xanh nhạt đồ uống đưa tới Dương Kỳ trước mặt, vừa liên tục nhai trong miệng kẹo cao su vừa liếc chéo Dương Kỳ lạnh nhạt nói: "Cầm đi! Lần sau đến nhớ đừng tiếp tục mặc đồng phục học sinh rồi! Xấu chết rồi! Người nếu như gần đây trong tay khăn không tiền mua, ta có thể đưa người hai bộ! Ta Lan Hân cái khác không có, chính là có tiền!"

"Ác. . . Ác ác. . . Ác. . ."

"Lan Hân tỷ bá khí! Lan Hân tỷ hảo dạng!"

"Nhận lấy! Nhận lấy! ! Kỳ ca nhanh nhận lấy đi! Ha ha, đây chính là Lan Hân đưa cho người!"

Lan Hân phía sau, những người khác thiếu nam thiếu nữ thấy Lan Hân hành vi, lập tức bắt đầu ồn ào, từng cái từng cái con mắt toả sáng, tỏ rõ vẻ hưng phấn ý cười.

Dương Kỳ ánh mắt liếc nhẹ, phát hiện Đàm Phi, Hoàng Đan, Dịch Siêu Vĩ trong mắt đều có ý cười, từng cái từng cái ở một bên bàng quan, không có một cái đứng ra giúp hắn nói chuyện.

Che ở Dương Kỳ cô gái trước mặt Lan Hân nghe thấy phía sau ồn ào cổ lên thanh âm, khốc khốc quay đầu hướng kia mấy cái thiếu nam thiếu nữ hát hát cầm, biểu hiện đặc ý.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Ca khúc thứ nhất

"Thật không tiện thật không tiện! Ta tới chậm rồi! Ta đến muộn, xin lỗi a xin lỗi!" Nương theo một hồi vội vội vàng vàng chạy tới tiếng bước chân, Trần Khô thở hắt hắt nói áy náy thanh cũng truyền tới, lập tức đem đại đa số người sự chú ý dời đi qua.

Dương Kỳ cũng nhìn qua, thấy Trần Khô một thân phổ thông màu xám quần jean, màu xanh lam áo cộc, vai đeo một cái hộp đàn đầu đầy mồ hôi chạy tới.

Đồng thời, Dương Kỳ khóe mắt dư quang cũng thoáng nhìn trước mặt mình Lan Hân cau mày, mắt hướng nhìn phía đột nhiên chạy tới Trần Khô, Trần Khô đánh gãy nàng nhịp điệu.

Lan Hân nhăn lại lông mày nhắc nhở Dương Kỳ.

"Cảm tạ người, bắt quá không cần, ta có đem nước!"

Khách khí nói, Dương Kỳ gạt gù vòng qua Lan Hân, đi tới Đàm Phi bọn hắn nơi đó thả xuống chính mình trên vai đàn ghita hộp, kéo mở khóa kéo từ trong hộp đem đàn ghita lấy ra, đàn ghita hộp bên cạnh túi nhỏ bên trong tinh khiết nước cũng lấy ra, đặt ở mình bên chân.

"Người..."

Lan Hân thấy một hồi khí kết, quay đầu lại tàn nhẫn trừng vừa đến Trần Khô, trợn đến Trần Khô một mặt mờ mịt, không biết cái gì tình huống.

Kia mấy cái vừa nảy ồn ào fan ca nhạc cũng cùng nhau đối với Trần Khô phát sinh một hồi la ó, có người còn hướng Trần Khô dựng ngón giữa, để Trần Khô nhất thời càng thêm không biết làm sao, còn là Hoàng Đan vỗ vỗ bả vai hắn, thấp giọng an ủi một câu: "Không có chuyện gì! Chớ để ở trong lòng! Đợi một lúc chờ chúng ta bắt đầu tập luyện, bọn hắn lập tức lại sẽ khen hay!"

Hoàng Đan ngữ khí rất khẳng định, có thể thấy, hắn đối với bọn họ ban nhạc thực lực chính là rất tự tin.

Một cái tiểu nữ sinh đi tới thật mất mặt Lan Hân bên cạnh, vai đụng một cái Lan Hân bả vai, cười hi hi nhẹ giọng an ủi: "Hân tỷ! Đừng nản chí! Có câu nói nữ truy nam cách tầng vải mỏng, theo ta thấy, Kỳ ca đối với người kiên trì không được bao lâu! Hắn nha hiện tại khẳng định chính là ở liều chết chống đỡ! Người nhiều hơn nữa đến mấy lần, hắn khẳng định đến quỳ!"

Lan Hân liếc nàng một chút, thuận miệng nói: "Quỳ gối dưới váy ta?"

"Đừng!"

Tiểu nữ sinh đánh cái lạnh lạnh vang chỉ, cười hi hi phụ họa: "Bingo! Tất yếu nha! Người ai nha? Người nhưng là đại danh鼎鼎 Hân tỷ!"

Lan Hân bị khen đến mức rất thoải mái, trên mặt rốt cục lộ ra nụ cười, thấy Dương Kỳ bọn hắn người đến đủ, nhưng còn chưa bắt đầu luyện ca, Lan Hân giương giọng thúc giục nói: "Này! Bắt đầu nha! Chúng ta cũng chờ hơn nửa ngày rồi, người đủ làm sao còn không bắt đầu? Đừng về vùi có được hay không nha?"

Lan Hân giục đưa tới một mảnh phụ họa thanh.

Đang lúc nói chuyện, Dương Kỳ đám người nhạc khí cũng đã lấy ra, Dương Kỳ không chút biến sắc lưu ý một thoáng, Đàm Phi trên vai đeo cũng chính là đàn ghita, Hoàng Đan trước mặt xếp chính là từng cái chiều cao to nhỏ đều không giống nhau cái giá trống, Dịch Siêu Vĩ từ một con hộp trong một cái ba lô lấy ra chính là đàn điện tử cùng đàn điện tử giá chống, lúc này hiện đang thuận thực đem hai cái đồ vật tổ hợp lại với nhau, Trần Khô từ trong hộp đàn lấy ra nhạc khí mới nhìn cũng chính là đàn ghita, cẩn thận xem thêm hai mắt, mới phát hiện hắn đàn ghita tạo hình hơi có bất đồng, mặt trên dây đàn cũng ít mấy cây, mấy ngày gần đây Dương Kỳ ở internet hiểu rõ qua ban nhạc thường dùng nhạc khí, lúc này mới có thể nhận biết Trần Khô dùng vật này không hề là đàn ghita, mà chính là bass, chủ yếu chính là cho chủ âm đàn ghita làm phối âm dùng.

Đàm Phi cười giờ tay thoáng động viên ồn ào fan ca nhạc, ánh mắt nhưng giống như mọi người nhìn phía còn ở lắp ráp đàn điện tử cột điện Dịch Siêu Vĩ, rất nhanh, Dịch Siêu Vĩ liền đem đàn điện tử cùng giá chống đàn lắp ráp xong xuôi.

Liền, mọi người ánh mắt lại nhìn phía Dương Kỳ, Đàm Phi ôm lấy khoe miệng cười tùm tùm hỏi Dương Kỳ: "Kỳ ca! Vậy liền bắt đầu?"

Đàn điện tử cùng Đàm Phi ghita điện cũng đã từ bên cạnh cửa hàng tiện ích nổi điện, bao quát Dương Kỳ trước mặt Microphone, hết thấy đều đã chuẩn bị ổn thỏa.

Nếu như liền như vậy bắt đầu luyện ca, Dương Kỳ vụng về đàn ghita kỹ thuật cùng biểu diễn năng lực, lập tức liền sẽ lộ ra nguyên hình.

Cho nên Dương Kỳ không gạt đầu ra hiệu bắt đầu, mà chính là khom lưng từ bản thân đàn ghita trong hộp lại lấy ra một cái sách nhỏ, ở đại gia ánh mắt nghi hoặc bên trong, giờ nhấc tay bên trong cuốn vở, mỉm cười nói: "Mấy ngày nay ở nhà dưỡng thương đến rồi linh cảm, viết hai thủ mới ca, cá nhân ta cảm thấy so với chúng ta trước luyện kia mấy thủ đều tốt, nếu không chúng ta bắt đầu từ hôm nay liền luyện này hai thủ mới ca chứ?"

Dịch Siêu Vĩ kinh ngạc: "Cái gì?"

Hoàng Đan cùng Trần Khô ánh mắt cũng biến thành thật bất ngờ,

Đàm Phi khẽ nhíu mày, do dự một chút, điều chỉnh một thoáng trên vai ghita điện vị trí, hai bước đi tới Dương Kỳ bên cạnh, đưa tay đi lấy Dương Kỳ trong tay cuốn vở, nói: "Kỳ ca! Thời gian của chúng ta không còn nhiều, là ra sao hai thủ mới ca a? Nếu như chất lượng không phải phi thường xuất sắc mà nói, ta kiến nghị chúng ta còn là luyện nguyên lai đi! Dù sao mới ca tưởng muốn luyện được, không phải một ngày hai ngày có thể làm được, ta xem trước một chút chính là hai thủ cái gì ca..."

Dương Kỳ mỉm cười đem vở đưa tới trong tay hắn, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan, Trần Khô ba người nhìn nhau vài lần, Dịch Siêu Vĩ thứ hai đi tới, mang theo nghi hoặc và hiếu kỳ về, cũng nói: "Ta cũng nhìn!"

"Mấy ngày nay liền viết hai thủ?"

Hoàng Đan chân chừ cũng đi tới, Trần Khô liếc mắt nhìn kia mấy cái đầy mặt vẻ tò mò fan ca nhạc, lại nhìn mỉm cười Dương Kỳ một chút, bước chân do dự cũng phiền phiền nhiều nhiều đi tới Hoàng Đan bên cạnh.

"Mới ca? Có chút ý nghĩa!"

Cách đó không xa, Lan Hân nhìn vây quanh một chỗ Đàm Phi, Dương Kỳ đám người, trong tai nghe phía sau những người khác mồm năm miệng mười hiểu kỳ nghị luận, Lan Hân vừa mở ra vừa nãy chuẩn bị đưa cho Dương Kỳ kia chai nước uống, vừa rất hứng thú tự nói.

"« ngồi cùng bàn người »?"

Đàm Phi mở ra vở tờ thứ nhất, nhẹ đọc lên ca khúc thứ nhất ca tên thời điểm, ánh mắt có chút dị dạng giương mắt nhìn Dương Kỳ một chút, Dương Kỳ không rõ vì sao.

Địch Siêu Vĩ thì cái thứ nhất bắt đầu đọc lên bài hát này ca từ.

"Ngày mai người là có hay không sẽ nhớ tới, ngày hôm qua người viết nhật ký, ngày mai người là có hay không còn ghi nhớ, đã từng hay khóc nhè người?"

Từng chữ từng chữ, ngữ khí hơi quái dị.

Đàm Phi tiếp đến thì thầm: "Các thầy giáo đều đã nhớ không nổi, giải không ra câu hỏi người..."

Hoàng Đan: "Ta cũng chính là ngẫu nhiên lật ảnh chụp, mới nhớ tới ngồi cùng bàn người, ai cười đa sầu đa cảm người?"

"..."

Đọc đến đây bên trong, Dương Kỳ phát hiện Đàm Phi, Địch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng Trần Khổ đều ánh mắt là lạ mà nhìn hắn, không ai lại nhìn ca từ, mấy người đều dừng ánh mắt như thể nhìn hắn, để Dương Kỳ trong lòng có chút sợ hãi, lúng túng.

Theo bản năng mà lùi về sau nửa bước, buồn bực hỏi: "Làm sao? Các người đây là ánh mắt gì? Cái gì tình huống?"

Đàm Phi: "Ha ha!"

Địch Siêu Vĩ "Ha ha!"

Hoàng Đan: "Ha ha..."

Chỉ có bởi vì lần trước sự tình, vẫn không có được Dương Kỳ tha thứ Trần Khổ ngậm miệng không có cười ra tiếng.

"Đến cùng cái gì tình huống? Các người cười gì vậy?"

Dương Kỳ bị mấy người này làm hồ đồ rồi, hoàn toàn không hiểu mấy tên này đến cùng đang cười cái gì.

Đàm Phi mặt tươi cười vung vung tay, liên thanh phủ nhận: "Không có không có! Rất tốt! Rất tốt! Thật sự, bài hát này viết rất ưu mỹ thật sự rất tốt!"

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng Dương Kỳ nhìn hắn trên mặt nỗ lực văng hồi nén nụ cười, thấy thế nào thế nào cảm giác không đúng.

Càng khả nghi chính là Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan cũng theo sát phủ nhận.

"Đúng đúng! Thật sự, bài hát này viết rất tốt! Chúng ta không ý tứ gì khác!"

"Không sai! Đây ca viết thật tốt!"

Bài nhạc: https://www.youtube.com/watch?v=TVEtH_pGStE

(chú: « ngồi cùng bàn người » từ khúc tác giả: Cao Hiểu Tùng, biểu diễn: Lão Lang.)

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Ca khúc thứ hai

"«ngồi cùng bàn người»?"

Cách đó không xa Lan Hân hơi thay đổi sắc mặt, nghi ngờ đi tới chen sau lưng Hoàng Đan đưa đầu xem cuốn vở thượng ca từ, Hoàng Đan vóc dáng không cao, nằng đứng sau lưng Hoàng Đan rất dễ dàng liền có thể nhìn thấy cuốn vở thượng nội dung.

Theo một câu ca từ đọc thầm xuống, Lan Hân sắc mặt dần dần trở nên khó coi lên, một ca khúc ca từ chỉ nhìn một nửa nằng liền không nhìn nổi, ngẩng đầu nhìn thẳng Dương Kỳ con mắt, trực tiếp hỏi: "Kỳ ca! Người thẩm mến người ngồi cùng bàn nữ sinh? Nằng so với ta đẹp hơn sao? Nằng so với ta đối với người tốt hơn sao? Người ưa thích hay khóc nhè nữ sinh?"

Lan Hân ngữ khí rất xông lên, ánh mắt bất thiện.

Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan ba người không tiếng động mà trao đổi một cái ánh mắt, Dịch Siêu Vĩ cười phụ họa: "Lan Hân! Người đừng kích động! Đây chỉ là một ca khúc mà thôi, Kỳ ca ngồi cùng bàn chính là cái nam! Điểm này Trần Khô có thể làm chứng! Ồi! Trần Khô! Kỳ ca ngồi cùng bàn tên gì?"

Vốn là không có ý định nói chuyện Trần Khô nghe vậy như vừa tỉnh giấc chiêm bao, ngẩn ngui ngạc nhiên sau khi, tranh thủ trả lời ánh mắt nhìn về phía hần Lan Hân: "Híc, nha, đúng đúng! Kỳ ca hiện tại ngồi cùng bàn gọi Nhiệm Không! Chính là nam!"

"Người chắc chắn chứ?"

Lan Hân trừng mắt lạnh nhìn chằm chằm Trần Khô con mắt xác nhận, Trần Khô gật đầu liên tục, Lan Hân căng thẳng sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại, ánh mắt lại nhìn về phía Dương Kỳ thời điểm, trái lại trở nên có chút mặt đỏ, nhanh chóng liếc Dương Kỳ một chút, sau đó co đầu ánh mắt dao động lạng lẹ rút lui, giả vờ bản thân chưa có tới, cũng không có chất vấn qua vừa nãy câu nói kia.

Dương Kỳ bất đắc dĩ bật cười, một chính là bởi vì hùng hổ dọa người Lan Hân lui lại, hai chính là bởi vì hần coi chính mình đã rõ ràng Đàm Phi bọn hần vừa nãy như vậy không hiểu ra sao cười, cùng với lúc nhìn hần kia ánh mắt kỳ quái nguyên nhân.

Dương Kỳ bật cười, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan lại không chút biến sắc lạng lẹ trao đổi một cái ánh mắt, ba người bọn họ khoe miệng cũng tràn ra một tia kỳ quái nụ cười, lần này bọn họ cười rất mật mờ, không có lại để Dương Kỳ cùng Lan Hân bọn hần nhìn thấy.

"Đến! Nhìn lại một chút thứ hai thủ ca là cái gì!"

Đàm Phi nhân lúc Dương Kỳ bọn hần đều còn chưa phát hiện mấy người bọn họ khoe miệng nụ cười, tranh thủ lật đến tờ thứ hai nói sang chuyện khác dời đi sự chú ý của mọi người.

"Đúng đúng! Xem thứ hai thủ!"

"Hừm, ta hiện tại vô cùng chờ mong Kỳ ca viết thứ hai thủ ca rồi!"

Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan lập tức nói phụ họa, ở ba người nghĩ đến, ca khúc thứ nhất chính là viết cái nào nữ sinh, thứ hai thủ ca rất có khả năng còn là viết nằng.

Kết quả, Đàm Phi lật đến tờ thứ hai, này một tờ nhưng là «ngồi cùng bàn người» khúc phổ, Đàm Phi sững sờ, tranh thủ lại lật đến thứ ba trang, phát hiện thứ ba trang y nguyên chính là khúc phổ, liên tiếp hai trang đều là khắp nơi sửa chữa khúc phổ.

Đàm Phi theo bản năng mà tăng nhanh lật trang tốc độ, liên tiếp lật đến thứ chín trang, mới nhìn thấy thứ hai thủ ca tên.

"«thủy thủ»?"

Đàm Phi sững sốt.

"Ồ?"

"Không thể nào?"

Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan cũng sững sốt một chút.

Đàm Phi phục hồi tinh thần lại, nhẹ giọng đọc lên bài hát này ca từ: "Cay đắng cát, thổi đau khuôn mặt cảm giác, như phụ thân quả trách, mẫu thân gào khóc, vĩnh viễn khó quên, còn trẻ ta, ưa thích một người ở bờ biển, cuốn lên ông quần để trần chân đi ở trên bờ cát, đều là ảo tưởng hải dương phần cuối có một thế giới khác, đều là cho rằng dừng cảm thủy thủ chính là chân chính nam nhi. . ."

Đàm Phi vốn chính là rất tùy ý đọc, nhưng đọc đọc, tiếng nói của hần dần dần nhỏ xuống, biểu hiện cũng dần dần trở nên chăm chú lên, biểu hiện đồng dạng dần dần trở nên chăm chú lên còn có Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan, còn Trần Khô, hần cảm giác tồn tại vẫn rất yếu, Đàm Phi bọn hần cười thời điểm, khoe miệng hần chỉ có một tia ý cười nhàn nhạt, Đàm Phi bọn hần giao lưu thời điểm, hần trên căn bản đều là đang nghe, không ai hỏi hần, hần liền không nói một lời, đồng thời từ đầu tới cuối, hần đều thường lưu ý Dương Kỳ sắc mặt, hần còn đang vì Dương Kỳ ngày đó không có tha thứ hần mà

không cách nào thoải mái.

"Ồ! Hân tỷ! Bọn hân làm sao? Làm sao không đọc? Sắc mặt còn từng cái từng cái trở nên như vậy chăm chú, này không giống mấy người bọn hân a!"

Cách đó không xa,

Trước an ủi Lan Hân nữ hài đứng ở Lan Hân bên cạnh, nhìn Đàm Phi mấy người bọn hân, buồn bực cau mày hỏi Lan Hân.

Lan Hân kỳ thực trong lòng cũng ở hiếu kỳ cái vấn đề này, nhưng ngoài miệng nhưng bừa môi, tức giận nói: "Ta làm sao biết? Ta lại không phải bọn hân trong bụng giun đũa! Muốn biết người sẽ không tự mình qua hỏi nha?"

Lời còn chưa dứt, Lan Hân bên cạnh nữ hài liền giương giọng hướng bên kia hỏi: "Ồ! Hân tỷ để ta hỏi các người đang làm gì thế đây? Về mặt như vậy kỳ quái?"

"Người? Cái gì ta để người hỏi!"

Lan Hân tức giận đến đưa tay đẩy bên cạnh nữ hài, cô bé kia nhưng sớm có phòng bị, vui cười đẩy mở.

Đàm Phi ngẩng đầu hướng về bên này liếc mắt một cái, chỉ là cười cười không có đáp lại, Hoàng Đan còn ở cúi đầu nhìn trên giấy ca từ, Dịch Siêu Vĩ ngẩng đầu lên, nhìn Dương Kỳ ánh mắt có vẻ hơi kỳ quái.

"Kỳ ca! Bài hát này người đề tâm a!" Một lúc lâu, Dịch Siêu Vĩ cảm thán.

Đàm Phi ôm lấy Dương Kỳ vai, vỗ vỗ, biểu hiện cũng hiếm thấy chính kinh lên, nói: "Đúng vậy! Kỳ ca cha người chính là thủy thủ, người khi còn bé cũng chính là ở Đài Châu ông người nơi đó lớn lên, khi đó người nên thường thường như này ca từ bên trong viết như vậy, cuốn lấy ống quần để trần chân ở trên bờ cát đi thôi! Ca từ bên trong tràn đầy đều là hoài ức cảm giác! Được! Kỳ ca! Lời nói thật lòng, người bài hát này viết thật tốt!"

Vừa nói, Đàm Phi vừa hướng Dương Kỳ giơ ngón tay cái, biểu hiện thành khăn.

Lúc này, Hoàng Đan cũng xem xong ca từ, tay phải sờ sờ cằm, suy tư hỏi Dương Kỳ: "Kỳ ca. . . Tại sao ta cảm giác người bài hát này viết cùng xế chiều hôm nay 5 ban Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện có chút quan hệ đây? Triệu Chí Hoành bởi vì trước mặt mọi người bêu xấu liền nhảy lầu, người viết bài hát này phải không muốn nói cho đại gia làm người muốn dừng cảm, muốn như cái nam nhân chân chính? Như ca từ bên trong câu này. . ."

Nói tới chỗ này, Hoàng Đan cúi đầu đưa tay ở tờ giấy thượng tìm tới một câu thoại, thì thầm: "Hân nói trong mưa gió điểm ấy đau tính là gì? Lau khô lệ không phải sợ, chỉ ít chúng ta còn có mộng; hân nói trong mưa gió điểm ấy đau tính là gì, lau khô lệ không nên hỏi, tại sao. . ."

Đọc xong, Hoàng Đan lại ngẩng đầu lên nhìn Dương Kỳ, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Trần Khô nháy mắt, nghe Hoàng Đan vừa nói như thế, mới phát hiện bài hát này còn giống như thật sự có như vậy thâm ý, không khỏi cũng ngẩng đầu nhìn phía Dương Kỳ, xem Dương Kỳ nói thế nào.

Hoàng Đan tâm tư như vậy nhăn nhui, có chút ra ngoài Dương Kỳ dự liệu.

Xế chiều hôm nay hân dựa theo buổi sáng kế hoạch muốn viết thứ hai thủ ca, nhưng là trong đầu đều là nhớ tới sáng sớm đụng phải Lâm Tú Linh lão sư nam sinh Triệu Chí Hoành, cùng với Triệu Chí Hoành nhảy lầu tự sát sau máu tanh hiện trường, Dương Kỳ dòng suy nghĩ đều là bị quấy rầy, hân đầu tiên là muốn gạt bỏ loại này quấy rầy, chờ phát hiện mình gạt bỏ không được sau khi, lúc này mới thay đổi dòng suy nghĩ, thẳng thắn suy nghĩ nguyên lai thế giới có hay không như vậy một ca khúc có thể cùng ngày hôm nay Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện sản sinh liên hệ?

Không ngờ nhiên, Dương Kỳ trong đầu lóe qua từ Triệu Chí Hoành nhảy lầu hiện trường rồi đi trên đường, đột nhiên nhận được gia gia cú điện thoại kia, nghĩ đến gia gia trong lời nói nhắc tới Đài Châu, nhắc tới xuống biển bắt cá.

Sau đó hân lại nghĩ đến xuyên qua đến thế giới này ngày thứ nhất buổi tối hôm đó cùng phụ thân trò chuyện, cú điện thoại kia để hân biết được hân ở cái này thế giới phụ thân thân phận chính là một cái thủy thủ.

Liền, « thủy thủ » cái này ca tên liền nhảy vào đầu óc của hân.

Bài nhạc: <https://www.youtube.com/watch?v=Ewy0wrkOfyg>

(chú: « thủy thủ » từ khúc tác giả: Trịnh Trí Hóa, biểu diễn: Trịnh Trí Hóa.)

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Chương 40: Lần thứ nhất biểu diễn

Dương Kỳ: "Xấp xỉ đi! Thế nào? Các người cảm thấy này hai thủ ca còn có thể sao? Có đồng ý hay không đổi luyện này hai thủ ca?"

Địch Siêu Vĩ: "Còn thật là a?"

Hoàng Đan cùng Đàm Phi trao đổi cái ánh mắt, Hoàng Đan gật gù, Đàm Phi trên mặt cũng lộ ra nụ cười, vỗ Dương Kỳ vai cao hứng nói: "OK! Nếu Kỳ ca người viết hai thủ như thế để tâm ca, vậy chúng ta đại gia còn có lý do gì không đồng ý đây? Huống hồ, này hai thủ ca ca từ ta chính là thật sự cảm thấy rất được! Rất tuyệt! Hiện tại chính là không biết từ khúc phổ đến thế nào rồi, nếu như từ khúc cũng không kém, vậy thì hoàn toàn không thành vấn đề rồi!"

Địch Siêu Vĩ hai bên khoe miệng nhếch lên, cười nói: "Này đơn giản! Chúng ta trước tiên dựa theo bản nhạc luyện mấy lần chẳng phải sẽ biết từ khúc thế nào mà!"

"Đúng!" Hoàng Đan đồng ý.

"Vậy thì mở luyện?" Đàm Phi cười chỉ về đại gia nhạc khí.

"Được!" Trần Khô rất không cảm giác tồn tại nhẹ giọng phụ họa một tiếng.

"Vậy liền bắt đầu đi!" Dương Kỳ mỉm cười từ cuốn vở bên trong kéo xuống vài tờ khúc phổ, một người phân phát một tấm, sau đó hất đi trước về Microphone nơi đó, Đàm Phi, Hoàng Đan, Địch Siêu Vĩ, Trần Khô cũng dồn dập cười ai vào chỗ nấy.

"U? Đây là muốn bắt đầu rồi sao?"

"Hừm, ta xem đúng là!"

"Quá tốt rồi! Chính là không biết mới ca như thế nào!"

...

Cách đó không xa kia bấy, tám cái fan ca nhạc cũng lên tinh thần, từng cái từng cái theo bản năng hướng về trước lại gần chút, Lan Hân một đôi trong suốt mắt to nhìn chằm chằm không chớp mắt mà nhìn Dương Kỳ, trong mắt có vẻ chờ mong.

"Từ « ngồi cùng bàn người » bắt đầu?"

Chuẩn bị ổn thỏa sau, Đàm Phi liếc mắt nhìn phía Dương Kỳ, hỏi.

Dương Kỳ mỉm cười gật đầu, Đàm Phi về lấy một cái ok thủ thế.

Dương Kỳ quay đầu lại ánh mắt ở trên mặt mấy người từng cái đảo qua, Đàm Phi mỉm cười gật đầu, Địch Siêu Vĩ cười hi hi gật đầu, Hoàng Đan dựng thẳng lên một cái dùi trống, Trần Khô gật đầu, tất cả mọi người đều biểu thị chuẩn bị kỹ càng.

Liền, Dương Kỳ thu hồi ánh mắt, ánh mắt nhìn lướt qua trước mặt mình khúc phổ, hơi nhắm mắt áp ủ sau, hơi điều chỉnh một thoáng trên vai đàn ghita vị trí, ngón tay hư không gảy hai lần, hai mắt lại mở lúc, ngón tay đã chân chính gảy tại đàn ghita trên dây.

Quen thuộc giai điệu từ hân dưới ngón chân xuôi mà ra, cùng nguyên bản hơi có bất đồng, nhưng giai điệu chính là một dạng, chỉ là hơi chút trúc trắc, Trần Khô bass phối thanh lập tức đuổi tới, đem Dương Kỳ đàn ghita âm tôn lên càng thêm nhu hòa thuần hậu, Địch Siêu Vĩ bàn phím (đàn điện tử) âm cũng chậm rãi vang lên, ung dung nhịp điệu.

Ngắn gọn mới đầu giai điệu sau, Dương Kỳ hơi cúi đầu để sát vào Microphone, thanh âm êm ái phun ra: "Ngày mai người là có hay không sẽ nhớ tới, ngày hôm qua người viết nhật ký, ngày mai người là có hay không còn ghi nhớ, đã từng hay khóc nhè người, các thầy giáo đều đã nhớ không nổi, đáp không ra câu hỏi người, ta cũng chính là ngẫu nhiên lật ảnh chụp, mới nhớ tới ngồi cùng bàn người, ai cười đa sầu đa cảm người, ai nhìn người nhật ký, ai đem người tóc dài bần lên, ai làm cho người áo cưới. . ."

Dương Kỳ không phải lần đầu tiên xướng bài hát này, nhưng như thế nghiêm túc, đồng thời còn có phối nhạc cùng Microphone, hân nhưng là lần thứ nhất, khi hân thanh âm xuyên thấu qua Microphone, ở âm nhạc tôn lên dưới, lộ ra như vậy đề nén mà thương cảm thời điểm, Dương Kỳ chính mình đều cảm thấy kinh ngạc.

Hân không nghĩ tới bộ thân thể này nguyên chủ vậy mà có như thế một bộ tốt cổ họng.

Mà trên thực tế, Dương Kỳ này vừa mở xướng, hân chính mình kinh ngạc không tính, kỳ thực Đàm Phi, Hoàng Đan cùng Địch Siêu Vĩ đám người, bao

quát kia bảy, tám cái fan ca nhạc, so Dương Kỳ bản thân còn muốn kinh ngạc.

Liền nói Lan Hân, ở Dương Kỳ xướng ra câu thứ nhất thời điểm, nàng liền hơi ngần ra, miệng nhỏ khề há, nàng không phải lần đầu tiên nghe "Dương Kỳ" hát, trước đây nàng cũng cảm thấy Dương Kỳ hát vẫn được, nhưng nàng càng nhiều chính là ưa thích Dương Kỳ bề ngoài, đặc biệt kia trương thanh tú mặt cùng u buồn hai mắt.

Thật muốn nói nàng có bao nhiêu ưa thích "Dương Kỳ" ca, vậy khẳng định chính là không có, trên ti vi lượng lớn ngôi sao, ca sĩ xướng đến đều so "Dương Kỳ" tốt nhiều, nhưng ngay tại vừa mới, Dương Kỳ xướng ra câu thứ nhất thời điểm, nàng đột nhiên ngây người, loại kia thanh âm . . Nói như thế nào đây?

Lan Hân cẩn thận suy nghĩ một chút, nàng nói không được kia đến tốt cùng chính là một loại cảm giác gì, nhưng nàng tự là cảm thấy Dương Kỳ ngày hôm nay ca xướng đến mức rất không giống, một câu ca từ liền cho nàng một loại cảm giác đặc biệt, có gan đột nhiên tiến vào hồi ức cảm giác? Thương cảm cảm giác?

Lan Hân không chắc chắn lắm, nhưng nàng có thể xác định Dương Kỳ ngày hôm nay xướng so trước đây đều tốt.

Đàm Phi vừa cho Dương Kỳ đệm nhạc, vừa kinh ngạc nhìn phía Dương Kỳ chăm chú biểu diễn bóng lưng.

Địch Siêu Vĩ, Hoàng Đan, Trần Khô cũng chính là gần như vậy phản ứng.

Liền ngay cả trên quảng trường những kia vốn chỉ là ở nghỉ ngơi lão nhân, đứa nhỏ, thiếu phụ, nữ hài, cũng ở Dương Kỳ mở xướng một đôi lời sau, đem bắt ngờ ánh mắt nhìn sang.

"Ồ? Đây là cái gì ca nha? Còn giống như không sai nha!" Một cái nữ hài kinh ngạc đối với bên cạnh đồng bạn nói.

"Hừm, giai điệu chính là cũng không tệ lắm!"

"Ta cảm thấy cái kia soái ca xướng đến cũng khá tốt!"

"Vậy chúng ta đến gần chút nghe một chút?"

"Hay lắm! Đi!"

. . .

« ngồi cùng bàn người » giai điệu rất đơn giản, nhạc khí vận dụng cùng phối hợp cũng không phức tạp, biểu diễn độ khó cũng không lớn, cho nên, Dương Kỳ bọn hắn hôm nay mặc dù chính là lần thứ nhất biểu diễn, lần thứ nhất phối hợp, nhưng hiệu quả nhưng ngoài ý muốn rất trôi chảy, trên quảng trường nghỉ ngơi tản bộ người càng đến càng nhiều gom lại ban nhạc phía trước, khi này thủ ca xướng đến một nửa thời điểm, Dương Kỳ bọn hắn ban nhạc phía trước ngoại trừ trước kia bảy, tám cái không phải chủ lưu fan ca nhạc, đã có thêm mười mấy cái nam nữ già trẻ tuổi tác khác nhau, giới tính bất đồng khán giả.

Vừa nãy cái thứ nhất kinh ngạc Dương Kỳ bọn hắn bài hát này không sai, Dương Kỳ xướng cũng khá tốt nữ sinh kia nghe xong một hồi, nhìn thấy ban nhạc phía trước Đàm Phi con kia trong hộp đàn có một ít rải rác tiền giấy cùng tiền xu, nữ sinh này do dự một chút, đưa tay từ quần jean bên trong móc một tấm năm nguyên tiền giấy hơi đỏ mặt, tiến lên khom lưng đem tiền giấy đặt ở trong hộp đàn.

Nữ sinh này hành vi, xem ở Lan Hân đám người trong mắt, cùng Lan Hân đồng thời kia mấy cái không phải chủ lưu thiếu niên thiếu nữ đều theo bản năng mà nhìn phía Lan Hân, Lan Hân liếc mắt, rơi vào kia thả xong tiền đi trở về nữ sinh, trong lỗ mũi khề hừ một tiếng, đối với nhìn nàng kia mấy cái đồng bạn hơi vẩy vẩy đầu.

Nàng kia mấy cái tiểu đồng bạn nhận được chỉ thị, lập tức thì có một cái nam sinh từ trên người móc một tấm mười nguyên đi tới vút tại trong hộp đàn, sau đó chính là thứ hai, cái thứ ba, thứ năm . .

Cuối cùng này mấy cái không phải chủ lưu ngoại trừ Lan Hân, lại đều tiến lên ném mệnh giá to nhỏ khác nhau tiền giấy cùng tiền xu, ít nhất cũng có tam nguyên, nhiều nhất vậy mà đạt đến năm mười.

Mà ở tại bọn hắn dồn dập khen thưởng thời điểm, mặt sau những kia vừa bị âm nhạc bị tiếng ca hấp dẫn đến thị dân, tuy rằng phần lớn đều chỉ là cười nhìn những này không phải chủ lưu vút tiền, nhưng cũng có hai, ba cái từ trên người lấy ra mấy khối tiền tiến lên khen thưởng.

Chờ tất cả mọi người khen thưởng đều kết thúc thời điểm, một thủ « ngồi cùng bàn người » vừa vận hát xong.

Một hồi dừng dừng tiếng vỗ tay tự phát mà vang lên, mấy cái không phải chủ lưu lớn tiếng khen hay, mặt sau cũng có nữ sinh nói không sai, một cái nắm tiểu tôn từ bà lão cười gật đầu, cùng bên cạnh một cái khác lão thái thái nói: "Mấy hài tử này xướng chính là thật dễ nghe, nha?"

Một mảnh thừa thốt tiếng vỗ tay bên trong, Dương Kỳ quay đầu lại cùng các đội hữu liếc mắt nhìn nhau, lẫn nhau đều từ trong mắt người khác nhìn thấy vẻ hài lòng, Dương Kỳ cũng thoải mái, hắn không nghĩ tới bộ thân thể này cỡ hòng còn rất khá, càng không có nghĩ tới lần thứ nhất trước mặt mọi người biểu diễn, lại có thể hấp dẫn tới nhiều như thế nghe ca người, qua loa nhìn ra có ít nhất hơn hai mươi người.

Hơn nữa còn thật sự có người khen thưởng.

Liền, Dương Kỳ thu hồi ánh mắt sau, hơi cúi cung hướng khán giả biểu thị cảm tạ, Đàm Phi đám người thấy, liếc nhìn nhau, cũng cười theo hơi cúi cung.

Mà đang lúc này, trước vẫn không động cước bộ Lan Hân hơi giương lên cằm đi tới khen thưởng hộp đàn trước, từ trên người móc ra một con xinh xắn bóng màu bạc ví tiền, từ bên trong lấy ra một tấm màu vàng óng bích nguyên mệnh giá tờ, con mắt đối với Dương Kỳ con mắt, tiêu sái mà buông ra niềm tiền hai cái ngón tay ngọc, tùy ý kia trương màu vàng óng bích nguyên tờ bay vào trước người của nàng trong hộp đàn.

Nàng vậy mà một lần khen thưởng một trăm.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Liên tục tạm ngừng

Dương Kỳ bắt đầu dĩ cười cười, hơi cúi đầu tách ra Lan Hân trùng trùng ánh mắt, Lan Hân như vậy phong cách nữ sinh hẳn thật sự thương thức không được, cho nên, mặc dù hẳn đã sáng tỏ cảm giác được nàng ở phao hấn, Dương Kỳ cũng không có động lòng cảm giác, như vậy tiểu nữ sinh ở Dương Kỳ nguyên lai thế giới thì có rất nhiều, cho Dương Kỳ cảm giác tựa là thích chơi, tùy hứng, không có định tính, bất kể là làm việc còn là đối xử cảm tình, đều là ba phút nhiệt độ, khả năng nàng ngày hôm nay ưa thích hấn, qua mấy ngày lại sẽ thích một nam sinh khác, tâm tình lại như tháng 6 khí trời một dạng, nói thay đổi liền thay đổi ngay.

"Kỳ ca! Chúng ta lại thử thứ hai thử?"

Phía sau truyền đến Đàm Phi hơi dò thanh âm.

Dương Kỳ quay đầu lại nhìn phía hấn, thấy Đàm Phi chờ mong mà nhìn hấn, ánh mắt nhìn về phía Dịch Siêu Vĩ, Dịch Siêu Vĩ cười mỉm, nhìn về phía Hoàng Đan, Hoàng Đan hơi với hấn gật đầu, nhìn phía Trần Khô, Trần Khô bỏ ra một cái nụ cười cho hấn.

"OK! Vậy thì thử xem « thủy thủ »!"

Dương Kỳ gật đầu, thu hồi ánh mắt, khom lưng cầm lấy mình cuốn vở lại bắt đầu cho bọn họ mấy cái xé khúc phổ, một người một tấm, chờ mỗi người bắt đến « thủy thủ » khúc phổ, ai vào chỗ này sau, Dương Kỳ lần này không quay đầu lại, vừa điều chỉnh trên bàn vai đàn ghita dây đeo vừa giương giọng hỏi: "Đều đã chuẩn bị tốt hay chưa?"

Dịch Siêu Vĩ: "ok!"

Đàm Phi: "over!"

Hoàng Đan: "Được rồi!"

Trần Khô: "Ta cũng được rồi!"

Liền, Dương Kỳ cúi đầu nhìn mấy lần trước mặt mình khúc phổ, sau đó híp mắt hơi áp ủ tâm tình sau, giơ lên tay phải ba ngón tay, một giây gấp một cái, đợi ba ngón tay toàn bộ gấp sau, phía sau truyền đến Dịch Siêu Vĩ bàn phím âm, keng lênh keng lênh bàn phím âm rất dễ nghe êm tai, trong nháy mắt liền cho khán giả một loại thanh tân cảm giác.

Theo Hoàng Đan tiếng trống cũng cất vào đi vào, lập tức Đàm Phi đàn ghita thanh cũng nhất thời đến rồi một đoạn ngắn, giai điệu y nguyên chính là Dương Kỳ quen thuộc giai điệu, chỉ là cùng thượng một thủ « ngồi cùng bàn người » một dạng, bài hát này giai điệu cùng nguyên bản cũng có chút điểm bất đồng, cái này cũng là chuyện không có cách giải quyết, Dương Kỳ chỉ nhớ rõ này hai thủ ca chính là làm sao xướng, cho tới phổ nhạc, hẳn trước đây nghe này hai thủ ca thời điểm cũng không có chú ý nhận biết, càng không có để tâm đi nhớ, hẳn chỉ có thể dựa vào bản thân có hạn nhạc lý tri thức, lấy bản thân lý giải dùng một loại ban nhạc thường quy sử dụng kia vài loại nhạc khí đến biên khúc.

Nếu như không phải có nguyên bản giai điệu cho hấn làm tham chiếu, như biên khúc loại này việc hấn cũng làm không tốt.

Một đoạn quen thuộc giai điệu sau, Dương Kỳ hơi cúi đầu, để sát vào micrô lần thứ hai cất giọng.

"Cay đắng sa, thối đau khuôn mặt cảm giác, như phụ thân quả trách, mẫu thân gào khóc, vĩnh viễn khó quên, còn trẻ ta, ưa thích một người ở. . ."

Vừa vận xướng tới đây, Dương Kỳ lông mày liền nhíu lên, tiếng ca cũng dừng lại một chút, bởi vì hấn cảm giác được Hoàng Đan tiếng trống bỗng nhiên

rối loạn mấy nhịp, cùng Dịch Siêu Vĩ bàn phím âm tách rời.

Dương Kỳ tiếng ca dừng lại, Dịch Siêu Vĩ bàn phím âm nhưng vẫn là ban đầu nhịp điệu, Hoàng Đàn tiếng trống cũng vẫn không có điều chỉnh trở về, liền, bài hát này vừa mới bắt đầu liền loạn tung lên.

"Dừng lại!"

Khẽ nhú mảy Dương Kỳ giờ tay kêu dừng, bởi vì hần quen thuộc giai điệu rối loạn, mặt sau ca từ đột nhiên xướng không ra miệng.

Dương Kỳ quay đầu lại nhìn tới, Đàm Phi khoe miệng tà ý cười không còn, lông mày cũng nhăn, Dịch Siêu Vĩ hai tay đặt tại trên bàn gỗ, không nói gì mà nhìn Hoàng Đàn, nói: "Ếch! Chăm chú một chút có được hay không?"

Hoàng Đàn xin lỗi đối với đại gia hai tay tạo thành chữ thập chấp tay, Trần Khô tay phải đè lại dây bass, nhìn cái này lại nhìn cái kia, y nguyên rất không có cảm giác tồn tại không có phát biểu.

"Thích! Vừa mới nổi lên cái đầu liền ngừng, thật kém!"

Vừa trả lại Dương Kỳ bọn hần khen thưởng mấy khối tiền một cái không phải chủ lưu thiếu niên lười một cái, phiết miệng biểu đạt bất mãn.

"Chuyện gì xảy ra? Vừa nãy không phải xướng đến rất tốt mà?"

Một cái bị « ngồi cùng bàn người » hấp dẫn tới được thiếu phụ không biết Dương Kỳ bọn hần ngày hôm nay chính là lần thứ nhất luyện này hai thủ ca, lúc này cũng phát sinh giọng nghi ngờ.

"Không được mà nói, liền đem vừa nãy ca lại xướng một lần đi!"

"Đúng! Không được liền đem vừa nãy bài hát kia lại xướng một lần đi! Vừa vắn vừa nãy bài hát kia ta cũng chỉ nghe một nửa!"

"Đừng có gấp các chàng trai! Bình tĩnh thần, nghĩ kỹ lại xướng!"

Ban nhạc phía trước những kia nghe ca, nhất thời mồm năm miệng mười, cái gì cũng nói.

Lan Hân giờ khắc này lông mày cũng chính là nhăn, nhưng nàng nghe thấy bên cạnh cùng phía sau những kia mồm năm miệng mười thanh âm, nhưng là lông mày càng nhíu càng chặt, rất nhanh nàng liền nhăn không xuống, quay đầu, giương lên cằm nheo mắt coi nhìn quét những kia mồm năm miệng mười nghị luận người, nũng nịu khiển trách: "Câm miệng! Đều cấp lão nương câm miệng! Có các người chuyện gì a? Thích nghe không nghe! Không nghe lập tức cút đi! Đừng tất tất cái không để yên! Con ruồi tựa như vo ve cái không để yên, phiền chết người!"

Chỉ nghe lệnh nàng mấy cái không phải chủ lưu thiếu nam thiếu nữ thấy nàng tức giận, lập tức liền đều ngừng miệng, mà những kia bị tiếng ca hấp dẫn tới được khán giả có mấy người trong lòng tuy rằng không cao hứng bị nàng một cái tiểu cô nương huân, nhưng bởi vì không muốn cùng nàng một cái tiểu cô nương tính toán, thì không nói gì, nhưng có mấy người trong lòng khó chịu nhưng lập tức liền châm biếm lại.

Một thiếu phụ: "Ôi Ôi! Người cái tiểu cô nương nói cái gì đó? Còn nhỏ tuổi nói như thế nào khó nghe như vậy nha?"

Một lão thái thái: "Tiểu cô nương thật là nóng nảy! Ba mẹ người bình thường không cho người gia giáo sao?"

Một đứa nhỏ: "Ô ô ô. . . Mụ mụ! Mụ mụ!"

Đứa bé trai này lại miệng mếu đi, tại chỗ sẽ khóc.

Còn có chút người bị Lan Hân quát mắng trên mặt không nhịn được, lúc này liền xoay người không nhanh không chậm đi rồi.

"Trở lại một lần?"

Dương Kỳ liếc mắt một cái Lan Hân cùng những kia khán giả phản ứng, không hề nói gì, mà chính là quay đầu lại hỏi dò Đàm Phi bọn hần, tâm thái của hần rất bình thản, ngày hôm nay hần tới nơi này tựa là cùng Đàm Phi bọn hần luyện ca, cho tới những kia khán giả phản ứng?

Chỉ cần không đánh tới đến, Dương Kỳ chính là không có hứng thú quản, hơn nữa, hần cảm thấy có thể chờ bọn hần lần thứ hai bắt đầu diễn luyện, tiếng nhạc đồng thời, những kia cái vãi khả năng sẽ tự động biến mất.

"Được!" Đàm Phi đồng ý.

"ok! Trở lại một lần!" Dịch Siêu Vĩ.

Hoàng Đàn: "Kỳ ca! Ta chuẩn bị kỹ càng rồi!"

Trần Khô: "Ta cũng được rồi!"

Liền, Dương Kỳ quay lưng Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ bọn hần lần thứ hai giờ tay phải lên, chỉ dựng thẳng ba ngón tay, như một cái ok thủ thế.

"1, 2, 3, bắt đầu!"

Theo từng cây từng cây ngón tay gập, Dương Kỳ lần này hô ký hiệu, làm "Bắt đầu" hai chữ ra miệng, phía sau Dịch Siêu Vĩ bàn phím âm tấu lên « thủy thủ » khúc nhạc dạo, lập tức Hoàng Đàn tiếng trống lần thứ hai cất vào đi vào.

"Cay đắng sa, thôi đau khuôn mặt cảm giác, như phụ thân quả trách, mẫu thân gào khóc, vĩnh viễn khó quên, còn trẻ ta, ưa thích một người ở bờ biển, cuốn lên ông quần để trần chân đạp ở trên bờ cát, đều là ảo tưởng hải dương phần cuối có. . . Có. . ."

"Dừng lại! Dừng lại!"

Lần này xướng tới đây, Dương Kỳ lần thứ hai giờ tay hô ngừng, lần này không phải Hoàng Đàn nguyên nhân, cũng không phải Đàm Phi hoặc là Dịch Siêu Vĩ hay hoặc là chính là Trần Khô nguyên nhân, mà chính là Dương Kỳ chính mình!

Thượng một thủ « ngồi cùng bàn người » bởi vì giai điệu tương đối đơn giản ung dung, hấn ở đàn ghita kỹ xảo cùng biểu diễn thượng không thuần thực, cũng không có đột xuất hiện lộ ra, mà lần này « thủy thủ » độ khó rõ ràng so « ngồi cùng bàn người » phải lớn hơn một chút, này không, Dương Kỳ vừa nãy dựa theo khúc phổ vừa gia nhập một đoạn hợp âm, vừa biểu diễn thời điểm, tay cùng miệng phối hợp lập tức liền xảy ra vấn đề.

"Thích! Sát. . ."

"Ta ngắt!"

"Lại ngừng? Có làm hay không?"

"Có thể hay không hát a? Liên tục hai lần đều là vừa vắn mới đầu liền phạm sai lầm, lãng phí anh em cảm tình!"

. . .

Vừa bởi vì tiếng nhạc lên, mới nhỏ xuống tiếng bàn luận, bắt mắt thanh, bởi vì Dương Kỳ nhanh như vậy liền lần thứ hai kêu ngừng, nhất thời lần thứ hai bộc phát ra, đồng thời lần này bắt mắt thanh âm so vừa nãy lần kia còn nhiều hơn.

(ps: Phát hiện một cái chuyện rất kỳ quái, đổi mới chậm thời điểm khen thưởng bỏ phiếu trái lại nhiều hơn chút, gần đây đổi mới so với trước nhanh hơn, chống đỡ trái lại thiếu, chính là gần đây chương tiết tả không tốt sao?)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bị nhục nhã Đàm Phi

Dương Kỳ bình thần liếc mắt một cái phía trước những kia ồn ào, bắt mắt khán giả, không để ý đến, quay đầu hướng Đàm Phi bọn hấn nói: "Làm lại?"

Đàm Phi không lên tiếng, hấn bị những kia khán giả ồn ào cùng bắt mắt thanh âm ảnh hưởng tâm tình, trên mặt không còn nụ cười, đôi mắt Dương Kỳ hỏi dò, hấn chỉ là gật gù, liền cúi đầu nhìn dây đàn ghita.

"Không thành vấn đề!"

Dịch Siêu Vĩ bị Dương Kỳ một cái nụ cười nhẹ nhõm, lần thứ hai đánh cái ok thủ thế.

Hoàng Đàn cũng trở về lấy mỉm cười, gật đầu đồng ý, Dương Kỳ ánh mắt nhìn phía Trần Khô thời điểm, Trần Khô lập tức bỏ ra nụ cười gật đầu, liền « thủy thủ » lần thứ ba luyện tập bắt đầu.

Lần này luyện đến trung gian thời điểm, Dương Kỳ lần thứ hai giờ tay kêu dừng, lần này vấn đề cùng trước hai lần cũng khác nhau, trước hai lần Dương Kỳ chính là hiểu ra đến vấn đề liền gọi ngừng, nhưng lần này từ vừa mới bắt đầu Dương Kỳ liền phát hiện Đàm Phi phối hợp xảy ra vấn đề, nhưng bởi vì hấn còn chưa có bắt đầu xướng, lại là khúc nhạc dạo vừa mới đầu, cho nên hấn tuy rằng nhú nhú mày, nhưng nhìn xuống không có kêu ngừng, chờ hấn hát vài câu, phát hiện Dịch Siêu Vĩ nơi đó cũng xảy ra chút vấn đề, bàn phím âm cao một chút, cũng may Dịch Siêu Vĩ rất nhanh bản thân liền ý thức được, cấp tốc điều chỉnh trở về, lần này Dương Kỳ lần thứ hai ấn xuống không đề ra.

Hấn nghĩ tới chính là bài hát này bọn hấn dù sao cũng là vừa vắn luyện, tưởng muốn một chút tỳ vết không có liền đi hoàn chỉnh thủ ca độ khó khẳng định

khá lớn, cho nên một chút tỳ vết nhỏ hần dự định trước hết để cho nó qua, chờ trọn thủ ca đi xong lại phân biệt cùng mỗi người đề.

Đề Dương Kỳ không nghĩ tới chính là bài hát này đi mau đến một nửa thời điểm, Đàm Phi ghita điện nhịp điệu chợt nhanh chợt chậm, gần như đã hoàn toàn rối loạn nhịp điệu, Dương Kỳ thực sự nghe không vào, đã đối với hần biểu diễn nhịp điệu hình thành quấy rầy, lúc này mới không thể không lần thứ hai kêu dừng.

Âm nhạc ngừng, Dương Kỳ quay đầu lại nhìn phía sau Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan tâm tình đều có chút thấp, bao quát Trần Khô ở bên trong, từng cái từng cái trên mặt đều không có nụ cười, đặc biệt là Đàm Phi, khóe miệng dưới phớt, mí mắt sụp xuống, buồn bã ỉu xìu đáng vẽ.

Dịch Siêu Vĩ cùng Trần Khô nhìn Dương Kỳ, Hoàng Đan cũng cúi đầu nhìn trước mặt hần mặt trống, tựa hồ kia trống trên mặt có cái gì tinh xảo huyền ảo hoa văn chờ hần nghiên cứu.

"Làm sao?"

Dương Kỳ bình tĩnh mà hỏi, ánh mắt nhìn cúi đầu Đàm Phi.

Đàm Phi không có ngẩng đầu, cũng không có đáp lại, phảng phất hần không có cảm giác đến Dương Kỳ đang hỏi hần, ngược lại là đứng ở Đàm Phi cách đó không xa Dịch Siêu Vĩ đối với Dương Kỳ nháy mấy cái con mắt, Dương Kỳ khẽ nhủ mầy, không biết Dịch Siêu Vĩ đây là ý gì, lại thấy Dịch Siêu Vĩ khẽ hất cằm, ra hiệu hần quay đầu lại xem trước mặt mình.

Dương Kỳ khóe mắt dư quang chú ý tới Hoàng Đan cùng Trần Khô biểu hiện cũng có chút dị dạng, Hoàng Đan cũng đối với hần chớp mắt vài cái, ra hiệu hần xem phía trước.

Phía trước? Phía trước có cái gì?

Dương Kỳ trong lòng ngờ vực, ánh mắt nghi hoặc quay lại đến, nhìn phía ban nhạc phía trước, những kia khán giả đứng phương hướng.

Liên như thế một hồi thời gian, trước bị hần kia thủ « ngồi cùng bàn người » hấp dẫn đến khán giả đã tản đi phần lớn, Lan Hân mấy người bọn hần không phải chủ lưu thì vẫn còn, nhưng hứng thú cũng rõ ràng không trước cao như vậy.

Chính là bởi vì khán giả ít đi nhiều như vậy, cho nên Đàm Phi tâm tình mới như vậy hạ sao?

Nghĩ tới đây cái khả năng, Dương Kỳ trong lòng có hơi thất vọng, một cái tâm tình dễ dàng như thế liền có thể đại chịu ảnh hưởng người, thêm nữa tính cách nhu nhược Trần Khô, Dương Kỳ đối với này chỉ ban nhạc tiền đồ không có cách nào lại lạc quan.

Đề Dương Kỳ có chút bất ngờ chính là, ngoại trừ Lan Hân mấy người bọn hần, trước bị tiếng ca hấp dẫn đến khán giả bên trong, có thêm một đôi quần áo ngắn nam nữ trẻ tuổi.

Nam vóc người thon dài, khuôn mặt đẹp trai, khóe miệng mang theo nụ cười tự tin, nữ tử cao gầy mỹ lệ, màu da trắng tinh, một đầu tóc đẹp, bọc ở màu đen quần jean bên trong thon dài hai chân đặc biệt đẹp đẽ, tròn, thẳng.

Dương Kỳ chú ý tới nàng thời điểm, phát hiện vẻ mặt nàng có chút dị dạng, ánh mắt phức tạp nhìn phía sau hần. . . Đàm Phi phương hướng?

Dương Kỳ theo bản năng quay đầu lại liếc mắt nhìn Đàm Phi bên kia, càng ngày càng khẳng định cô gái kia xem hần là tự là Đàm Phi.

Dương Kỳ ánh mắt nghi hoặc nhìn phía Dịch Siêu Vĩ, Dịch Siêu Vĩ liếc mắt một cái vẫn cúi đầu Đàm Phi, lặng lẽ đối với Dương Kỳ gật gù, Dương Kỳ trong đầu nghi hoặc càng nhiều thêm, nhưng đại khái đã rõ ràng chút gì.

Ngay tại Dương Kỳ đang suy nghĩ bản thân nên làm chút gì, hoặc là nói chút gì thời điểm, cô gái kia bên cạnh đẹp trai nam sinh khóe miệng vênh lên, đưa tay ôm nữ tử eo nhỏ nhắn, thanh âm không lớn không nhỏ khẽ cười nói: "Ha ha, Sở Văn! Kia không phải Đàm Phi sao? Không nghĩ tới bị lão sư đuổi ra ngoài, hần vẫn không có từ bỏ âm nhạc a! Đây là. . ."

Đẹp trai nam sinh mỉm cười con mắt ở Dương Kỳ đám người trên người hơi đảo qua một chút, lại khẽ cười một tiếng, nói: "Không nghĩ tới Đàm Phi hần còn tổ cái ban nhạc tại chơi, ha ha, hần sẽ không cho rằng hần tổ như vậy một nhánh cái gọi là ban nhạc, liền có thể chơi ra cái gì thành tựu chứ? Ha ha, hần đúng là dám nghĩ a!"

Nói tới chỗ này, hần bỗng nhiên gương giọng đối với Đàm Phi hô: "Ồi! Đàm Phi! Cô lên a! Ta Thi Lạc Phong bội phục người! Thật sự! Ha ha!"

Dương Kỳ cau mày, từ này Thi Lạc Phong trong lời nói, Dương Kỳ chợt phát hiện này chỉ ban nhạc thật giống không phải "Dương Kỳ" thành lập, mà chính là Đàm Phi, Đàm Phi trước đây tựa hồ còn có cái cái gì lão sư, đồng thời bị người lão sư kia đuổi ra môn.

Nhưng này Thi Lạc Phong cùng trước mặt nữ sinh này cùng Đàm Phi lại là quan hệ gì đây?

Dương Kỳ nghi vấn trong lòng càng nhiều thêm, nhưng Đàm Phi còn chưa nói, Dương Kỳ suy nghĩ một chút, còn là duy trì yên lặng nhìn.

"Người đừng nói như vậy!"

Nữ sinh cau mày thấp giọng khuyên một câu.

"Được! Được! Ta không nói, nghe lời người còn không được sao?" Thi Lạc Phong đầy mặt nụ cười biểu diễn hân phong độ, mà đang lúc này, vẫn cúi đầu Đàm Phi bỗng nhiên ngẩng đầu lên, luôn luôn nụ cười tà khí không gấp, mắt lạnh nhìn chăm chăm mấy mét ở ngoài Thi Lạc Phong, không nhìn Lan Hân đám người cùng với kia mấy cái khán giả ánh mắt khác thường, cùng khe khẽ tiếng bàn luận, Đàm Phi lạnh giọng trách mắng: "Cút!"

Thi Lạc Phong hơi run, thật giống hoài nghi mình nghe lầm, cười cợt, nghiêng lỗ tai hỏi Đàm Phi: "A? Cái gì? Đàm Phi người mới vừa nói cái gì tới? Có thể lặp lại lần nữa sao?"

"Cút! Ta đề người cút! Cút xa một chút! !"

Đã mở miệng Đàm Phi tính khí rất lớn, Thi Lạc Phong bật cười tựa như thoải vừa vặn hỏi lên, Đàm Phi liền cất cao âm lượng gầm lên mà ra, không chỉ có dọa Thi Lạc Phong nhảy dựng, cũng dọa rất nhiều người nhảy dựng, Dương Kỳ không nghĩ tới bình thường nhìn qua phóng khoáng ngông nghênh Đàm Phi sẽ có phương diện như thế.

"Ha ha, này tính khí . . Chẳng trách năm đó lão sư sẽ đem người đuổi ra sư môn!"

Thi Lạc Phong mặt biến sắc sau khi, con mắt hơi chuyển động, sắc mặt lập tức lại biến trở về đến, bật cười đáng vẻ, vừa khẽ lắc đầu vừa thanh âm không lớn không nhỏ cảm thán, vừa đủ Đàm Phi có thể nghe thấy.

"Lạc Phong!"

Bị Thi Lạc Phong ôm eo nữ sinh nghe thấy câu nói này mặt biến sắc, con mắt theo bản năng đến xem Đàm Phi sắc mặt, đồng thời ngoài miệng cũng trước tiên ngăn lại Thi Lạc Phong.

"Cút! !"

Đàm Phi dường như bị người giẫm đuôi giống như vậy, trong nháy mắt nổi giận, sắc mặt đỏ bừng lên, một cái kéo xuống trên người ghita điện, tàn nhẫn một cái đập tới.

Loảng xoảng một tiếng vang lớn, đập ra đi ghita điện ở Dương Kỳ bên cạnh cách đó không xa rơi xuống đất, cắt thành hai đoạn, nhưng là căn bản là không đập vào cái kia Thi Lạc Phong, bởi vì ghita điện mặt trên còn liền với dây điện, dây điện độ dài hạn chế nó đập ra đi khoảng cách.

Thi Lạc Phong lần này chính là thật sự bị giật mình, theo bản năng lui nhanh hai bước, chờ phát hiện đàn ghita căn bản đập không tới hân, khoảng cách hân còn có như vậy xa thời điểm, trên mặt hân mới khôi phục nụ cười, lắc đầu cười nói: "Ài! Đàm Phi! Người này táo bạo tính khí lúc nào mới có thể thay đổi nha? Ài! Quên đi! Sở Vân! Chúng ta hay là đi thôi! Không cần lại nhìn, chúng ta cùng hân đã không cùng một đẳng cấp người, hơn nữa hân cái này tính khí, chúng ta cũng không có cách nào lại với hân làm bằng hữu rồi! Đi thôi đi thôi!"

Nói, Thi Lạc Phong tiến lên lần thứ hai ôm Sở Vân eo nhỏ nhắn, mặt cười cuối cùng quét Đàm Phi một chút, mang theo thỉnh thoảng quay đầu lại một lần Sở Vân tiêu sái rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Nhất mắt trần áp bác gái

"Nhìn cái gì vậy? Cút! Cút! Đều cấp lão tử cút xa một chút! Cút! !"

Thi Lạc Phong ôm Sở Vân đi xa sau, đỏ mắt lên Đàm Phi đột nhiên đối với những kia khán giả cùng không phải chủ lưu fan ca nhạc bạo phát, một hồi tức giận mắng trong tiếng, những kia trước bị tiếng ca hấp dẫn đến khán giả trên căn bản đều tản đi, Lan Hân nhìn Dương Kỳ một chút, do dự một chút, cũng thấp giọng đem kia mấy cái không phải chủ lưu mạng đi.

Chỗ lát công phu, Dương Kỳ bọn hân ban nhạc phía trước đã là không có một bóng người, chỉ còn lại bọn hân ban nhạc mấy người hoặc đứng hoặc ngồi ở đây.

Đàm Phi tức giận ánh mắt cũng ở Dương Kỳ đám người trên mặt đảo qua, bắt quá, đối mặt Dương Kỳ mấy người bọn hân, Đàm Phi chung quy vẫn không có ác ngôn đối mặt.

Dương Kỳ không nói gì, trong lòng hân mặc dù đối với Thi Lạc Phong, Sở Vân hai người cùng Đàm Phi quan hệ có suy đoán, nhưng hân dù sao không

thể khẳng định, căn cứ nhiều xem ít nói thiếu sai nguyên tắc, hấn tạm thời không có ý định mở miệng.

Trần Khổ lo âu nhìn Đàm Phi, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Dương Kỳ cùng Dịch Siêu Vĩ còn có Hoàng Đan, đại khái chính là hy vọng Dương Kỳ bọn hấn có thể mở lời an ủi Đàm Phi.

Hoàng Đan lặng lẽ chốc lát, đứng dậy đi tới Đàm Phi thanh này đập gãy trên đất ghita điện nơi đó, ngồi xổm xuống một tay cầm lên một đoạn nhìn qua, khề lắc đầu, quay đầu lại nói với Đàm Phi: "Phế bỏ! Đánh giá không sửa được rồi!"

Dịch Siêu Vĩ bỏ một câu: "Hơn một ngàn khối bay!"

"Bay thì bay!"

Đàm Phi tức giận nói.

Lúc này Đàm Phi lại như khốn thú một loại cúi đầu nghiêng răng nghiêng lợi ở kia một khu vực nhỏ đi tới đi lui, vừa đứng lúc này, cửa hàng tiện ích bà chủ từ trước cửa sổ nhô đầu ra, cau mày không vui gọi: "Này này! Mấy người các ngươi chàng trai, ta nói các ngươi là chuyện gì xảy ra nha? Ta đồng ý các ngươi từ ta trong cửa hàng tiếp dây điện đi ra, chính là mong đợi các ngươi cho ta hấp dẫn mấy cái khách nhân đến, các ngươi vừa này làm sao đem người đều đánh đuổi cơ chứ? Các ngươi như vậy, lần sau còn mong đợi ta đáp ứng cho các ngươi dùng điện sao? A? Thật là! Không có chút nào hiểu chuyện!"

Đàm Phi tâm tình vốn là rất tồi tệ, nơi nào còn có thể nghe được lời này?

Nghe vậy, lúc này liền quay đầu lại trợn lên giận dữ nhìn bà chủ kia một chút, mắg: "Không cho điện liền không cho điện! Trước đây chúng ta giúp ngươi mang đến bao nhiêu chuyện làm ăn? Ngày hôm nay một lần ngươi hãy cùng ta kéo nha kéo nhéo? Ngươi có tin ta hay không đem ngươi này phá điem đập phá?"

"Nha Ô hay! Còn muốn đập lão nương điem? Đến nha đến nha! ! Lão nương vẫn đúng là không tin đây!"

Bà chủ hiển nhiên cũng không phải kẻ tầm thường, lập tức đối chọi gay gắt.

Đàm Phi chịu nằng thoải kích động, lúc này liền hướng bên kia xông lên, Dịch Siêu Vĩ phản ứng lại, tranh thủ chạy tới ôm lấy tâm tình cực không ổn định Đàm Phi, đầu dò ra trước cửa sổ bà chủ vừa thấy Đàm Phi kích động dạn, cũng sợ hết hồn, trên mặt hơi biến sắc, Hoàng Đan cùng Trần Khổ thấy, cũng trong nháy mắt biến sắc, tranh thủ chạy tới giúp đỡ Dịch Siêu Vĩ đồng thời kéo Đàm Phi.

Bà chủ rõ ràng đã có chút hoảng hốt, ngoài miệng nhưng y nguyên không chịu thua, thấy Dịch Siêu Vĩ mấy người bọn hấn ôm ôm, kéo kéo, ngăn cản kích động Đàm Phi, nằng tiểu thoải lập tức lại tới nữa rồi.

"Đập nha đập nha! Đến đập lão nương điem thử xem a! Có tin hay không lão nương lập tức báo cảnh sát, đem ngươi cái thằng quỷ sứ vồ vào cục cảnh sát bên trong đi ăn com tù? Có má sinh không má dạy thằng quỷ sứ! Xi!"

Một mảnh loạn tượng!

Dương Kỳ bắt đắc dĩ thảm than, từ nhỏ gia gia sẽ dạy hấn không muốn cùng người gây tranh khí phách, vô vị!

Mà trước mắt Đàm Phi cùng cửa hàng tiện ích bà chủ tranh chấp, tựa là điển hình tranh khí phách, giữa hai người vốn là không cái gì, nhưng bởi vì song phương nói chuyện đều chối tại, nháo thành như vậy.

Thảm than một tiếng, Dương Kỳ đem trên người đàn ghita đỡ xuống để dưới đất, ở mấy người ánh mắt kinh ngạc bên trong, ánh mắt yên tĩnh, không nhanh không chậm đi vào cửa hàng tiện ích, đem ban nhạc tiếp đi ra ngoài nối mạch điện bản đầu cắm nhỏ xuống, vừa thu thập nối mạch điện bản dây điện vừa đi ra cửa hàng tiện ích, đem nối mạch điện bản thu thập xong sau khi, mới nghiêng đầu đối với kinh ngạc nhìn hấn Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ đám người nói: "Đều lại đây thu thập a! Đừng kia tạo dáng ư? Vẫn đúng là muốn đập người ta điem a? Tranh thủ! Thu thập xong ai về nhà này!"

Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng Trần Khổ càng kinh ngạc, Đàm Phi cũng hơi đóng mở miệng, muốn nói cái gì rồi lại không biết nên nói cái gì đáng vẽ.

Cửa hàng tiện ích bà chủ con ngươi chuyển động, há mồm: "Ta..."

"Ngươi cũng câm miệng!"

Dương Kỳ vừa nghe thấy nằng thanh âm lại đột nhiên quay đầu mắt lạnh nhìn gần nằng, trong nháy mắt đó Dương Kỳ ánh mắt lại có một loại kỳ lạ uy thế, đem bà chủ tưởng muốn ra miệng sống sờ sờ dấu ở trong miệng.

"Nói nhảm nữa ta dẫn bọn họ đồng thời đập phá tiệm của ngươi! Ngươi vẫn đúng là muốn cho chúng ta đem ngươi điem đập phá hay sao? Theo chúng ta mấy cái tiểu thanh niên tranh hơn thua, ngươi mấy tuổi bác gái?"

Mỗi người ánh mắt đều là bất đồng, khí thế loại kia không nói rõ được cũng không tả rõ được đồ vật, cũng xác thực tồn tại.

Có mấy người ánh mắt một chút liền làm cho người ta chính khí cảm giác, mà có mấy người ánh mắt thì làm cho người ta tà mùi vị, ngồi ở vị trí cao người ánh mắt cũng quả thật có thể dễ thuộc hạ thậm chí người bình thường cảm thấy kìm nén, một ít người khí thế một khi bạo phát, cũng quả thật có thể dễ

bốn phía tất cả mọi người đều câm như hến.

Dương Kỳ xuyên qua tới nơi này trước, luyện khí cảnh giới đại viên mãn, đã sớm để hần nuôi thành độc thuộc về hần khí thể, khi đó hần sở dĩ trong ngày thường khiến người ta nhìn lại bình thường không có gì lạ, bất quá chính là hần chính mình có ý định thu lại, hiện tại, tu vi của hần tuy rằng không còn, nhưng khí thể cùng ánh mắt những thứ đó này, nhưng còn tích trữ ở hần trong xương, này đột nhiên bạo phát, trong giây lát này bộc phát ra ánh mắt và khí thể, xác xác thực thực đè ép kia lắm mồm bà chủ.

Bà chủ môi lúng túng, còn muốn nói điều gì, nhưng đón Dương Kỳ kia uy thế ánh mắt, không biết sao, nàng lời muốn nói tựa là không nói ra được.

Vốn là trong lòng còn có chút bất mãn Đàm Phi thấy Dương Kỳ hét lại bà chủ kia, Đàm Phi trong lòng bất mãn cũng trong nháy mắt đánh tan không ít, trên mặt vẻ giận dữ rất nhanh liền thối lui, lý trí trở về, từ mắt đất cười cười, Đàm Phi ôn hòa nhã nhặn đối với Dịch Siêu Vĩ bọn hần nói: "Được rồi! Điều thả ra ta đi! Nghe Kỳ ca! Tranh thủ thu thập đồ đạc đều đi thôi! Sau đó không tới đây bên trong luyện ca là được rồi! Đi thôi đi thôi!"

"Không tức giận?" Dịch Siêu Vĩ còn có chút không yên lòng, cẩn thận ở Đàm Phi trên mặt xem đi xem lại.

Hoàng Đan nhưng là cái thứ nhất buông tay ra, sau đó Trần Khổ cũng thả.

"Tức giận? Còn mọc lông a! Không thấy Kỳ ca đều phát hỏa sao? Tranh thủ! Thả ra!" Đàm Phi tức giận tránh tránh, Dịch Siêu Vĩ quay đầu lại liếc mắt nhìn khuôn mặt trầm túc Dương Kỳ, ngượng ngùng cười, rốt cục đưa tay thả ra.

Mấy người đồng thời động thủ thu thập, không lâu lắm liền đem tất cả mọi thứ đều thu thập xong, còn kia cửa hàng tiện ích bà chủ, đại khái cũng trở về lý trí đi! Không tái xuất ngôn kích thích Đàm Phi, cũng không lại liên miên cản nhắc, từ cửa sổ nơi đó thu hồi đầu, biểu hiện có chút kỳ quái ngồi ở trong cửa hàng cắn hạt dưa, thảnh thơi miết một chút ngoài cửa sổ Dương Kỳ bóng dáng.

Như vậy kỳ quái người trẻ tuổi, nàng sống nửa đời cũng thật là lần thứ nhất thấy, rõ ràng chính là cái mười mấy tuổi thanh niên, vừa nãy kia một chút lại làm cho trong lòng nàng nhút nhát, trước một giây nàng còn một con cảm tức, bị hần kia một chút nhất nhìn chăm chú, nàng một con hòa lại tất cả đều biến mất không còn tăm hơi, điều này làm cho nàng nhớ tới đã qua đời mười mấy năm cha.

Trí nhớ của nàng bên trong, trước đây cũng tựa nàng chính mình cha trừng nàng mới có thể làm cho nàng lập tức im miệng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: « Mạnh nhất tân tú ca sĩ »

Mười mấy phút sau, Dương Kỳ đám người ngồi ở Di Tinh hồ công viên bên cạnh một nhà trong quán trà, Dương Kỳ vốn chính là dự định ai về nhà nấy, nhưng sắp rời khỏi công viên thời điểm, đã ôn hòa nhã nhặn Đàm Phi đột nhiên đề nghị: "Kỳ ca! Cột điện, ếch, bốn mắt! Chúng ta tìm một chỗ ngồi một chút chứ? Liền dùng chúng ta ngày hôm nay hát thu được khen thưởng tiền! Liền phía trước kia gia thưởng thức trà lâu thế nào? Ngược lại hiện tại thời gian cũng còn sớm, như thế trở về sớm đợi cũng là đợi! Các người nói sao?"

"Được!"

"Đồng ý!"

Dương Kỳ còn chưa nói, Hoàng Đan cùng Dịch Siêu Vĩ đã trước sau biểu thị đồng ý, cho tới Trần Khổ, hần ngại ngừng mỉm cười một bộ không có ý kiến đáng về.

Liền, ánh mắt mấy người đều nhìn phía vẫn không nói gì Dương Kỳ.

Xem ở Đàm Phi vừa nãy tâm tình rất tệ mức, Dương Kỳ gật gật đầu, trên thực tế, Dương Kỳ đối với Đàm Phi, hoặc là nói đối Thi Lạc Phong cùng Sở Vân cùng Đàm Phi quan hệ chính là có chút hiếu kỳ, Dương Kỳ có linh cảm chờ chút tiến vào trà lâu, có thể từ Đàm Phi trong lời nói, cùng với Hoàng Đan, Dịch Siêu Vĩ đám người trong lời nói, đại thể biết rõ kia Thi Lạc Phong cùng Sở Vân cùng Đàm Phi ở giữa đến cùng có ra sao ân oán.

Theo trước Thi Lạc Phong cùng Sở Vân xuất hiện lúc, Dịch Siêu Vĩ đám người phản ứng bên trong, Dương Kỳ đã ý thức được bọn hần hần là đều biết hai người kia, đồng thời, "Dương Kỳ" hần là cũng chính là nhận thức.

Bằng không trước hai người kia xuất hiện lúc, Đàm Phi biểu hiện đặc biệt thời điểm, Dịch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan sẽ không đối với hần ra hiệu như vậy ánh mắt.

Thường thức trà lâu chính là một toà hai tầng tiểu lâu, chất gỗ già cổ trang trí phong cách, vì thanh tịnh, Đàm Phi muốn chính là lầu hai bên cửa sổ vị trí, muốn một bình bích loa xuân, mấy đĩa hạt dưa, nho khô, hạt hồ trăn gì gì đó.

Cách đó không xa trên vách tường mang theo một đài Tivi LCD, Dương Kỳ bọn hắn ngồi xuống thời điểm, trên ti vi truyền phát tin chính là giặt quần áo phim quảng cáo.

Chờ trà cùng hạt dưa các loại ăn vặt dọn đủ thời điểm, trên ti vi bắt đầu truyền phát tin một cái tên là « mạnh nhất tân tú ca sĩ » giải trí tiết mục.

Năm vị nam nữ bình luận ở một hồi ngẫu lời tiếng nhạc cùng ánh đèn bên trong từng cái lên sân, mỗi người tạo hình tinh xảo, khí thế bất phàm.

Dương Kỳ vừa xem tiết mục, vừa nghe Đàm Phi đàm người nói chuyện.

Đàm Phi: "Mẹ! Vừa nãy nếu không chính là dây điện liền với ta đàn ghita, kia một thoáng nhất định có thể đập trúng Thi Lạc Phong kia tôn tử!"

Địch Siêu Vĩ: "Ha ha, ta nói may mà có dây điện liền với, bằng không tiện nhân phi người ngày hôm nay liền phiền phức lớn rồi! Thi Lạc Phong tiểu tử kia người lại không phải ngày thứ nhất nhận thức, so người tiện nhân phi còn tiện! Người nếu như đập trúng hắn, hắn có thể dễ dàng buông tha người?"

Đàm Phi: "Ta muốn hắn buông tha? Xi!"

Hoàng Đan: "Đừng ảo não Đàm Phi! Người coi như đập trúng hắn thì thế nào đây? Ngoại trừ ra một hơi, mặt sau người sẽ chờ Thi Lạc Phong gây sự với người đi! Hắn hiện tại có nhiều thời gian, nhưng người có sao? Đừng quên chúng ta nhưng là phải tham gia tiếp đến nghệ thi! Thi Lạc Phong nếu như biết điểm này, lấy người đối với hắn hiểu rõ, người cảm thấy hắn sẽ đề người, đề chúng ta có thể thanh tịnh lại chuẩn bị nghệ thi? Nghệ thi người không định thi?"

Địch Siêu Vĩ: "Đúng vậy! Liền như vậy! Tiện nhân phi người đã quên người khi đó tìm chúng ta đồng thời tổ cái này ban nhạc thời điểm chính là nói thế nào? Người nói người muốn chúng ta đồng thời thông qua nghệ thi thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học! Để người trước đây lão sư Giang Tâm Hạc hối hận! Để Thi Lạc Phong tên tiểu nhân kia rõ ràng coi như người bị Giang Tâm Hạc khai trừ khỏi sư môn, người Đàm Phi y nguyên có thể nổi bật hơn mọi người, lấn lộn tốt hơn hắn! Làm sao? Hiện tại Sở Vân bị Thi Lạc Phong phao tới tay, người liền không động lực? Trước đây nói với chúng ta mục tiêu cũng không có ý định thực hiện?"

Hoàng Đan: "Đúng vậy Đàm Phi! Vào lúc này người nếu như lui, mấy người chúng ta làm sao bây giờ? Vì giúp người thực hiện cái mục tiêu này, Kỳ ca học đàn ghita, học kèn ác-mô-ni-ca, ta học cái giá trống, cột điện học bàn phím, liền ngay cả mỗi ngày buổi tối muốn đi ra ngoài bãi quán vỉa hè kiếm tiền nuôi gia đình bốn mắt, cũng nghe lời người, đánh thời gian học bass, mấy người chúng ta có thể đều hướng tới nghệ thi lên đại học đây! Người vào lúc này nếu như lui, thành tích của chúng ta, ngoại trừ bốn mắt, đại khái có thể đều thi không lên đại học a! Làm người không mang theo như người vậy!"

Vào lúc này, trên ti vi cái thứ nhất ca sĩ đã lên đài, chính là một cái thanh xuân hoạt bát tiểu nữ sinh, một thân trần trụi thanh xuân khí tức cao bồi trang.

Nghe đến đó, Dương Kỳ không khỏi liếc mắt một cái Trần Khô cùng Đàm Phi.

Cũng chính là đến vào lúc này, Dương Kỳ mới hiểu được nguyên lai Trần Khô mỗi ngày buổi tối đều muốn đi ra ngoài bãi quán vỉa hè kiếm tiền nuôi gia đình, thậm chí nói: Chẳng trách hắn tính tình như thế nhu nhược, hóa ra là bị sinh hoạt gánh nặng ép, tuổi còn trẻ liền muốn nhận nuôi gia đình trách nhiệm, còn muốn đọc sách, Dương Kỳ đối với Trần Khô có thêm một tia đồng tình cùng lý giải.

Mà Đàm Phi, lúc này thì liếc Hoàng Đan một chút, phản bác: "Ai nói muốn lui? Ai nói muốn lui? Ta nói rồi sao? A? Ta nói rồi sao? Đừng nói mò! Liền xông lên Thi Lạc Phong tôn tử kia ngày hôm nay nói những kia thoại, lần này nghệ thi ta tiện nhân phi cũng phải toàn lực ứng phó! Ta liền không tin! Rồi Giang Tâm Hạc, ta Đàm Phi đời này vẫn đứng là không sánh được Thi Lạc Phong tôn tử kia!"

Địch Siêu Vĩ: "Ha ha, không rút lui có trật tự là tốt rồi! Đây là được rồi mà! Ta nói coi như hiện tại Sở Vân theo Thi Lạc Phong, người tâm nhét vào không muốn lại truy nàng, nhưng làm sao cũng trước tiên cần phải đem nàng cùng Thi Lạc Phong tiểu tử kia chia rẽ lại nói mà! Khả khả, Sở Vân xinh đẹp như vậy, cũng không thể vẫn tiện nghi Thi Lạc Phong tiểu tử kia a! Tiện nhân phi! Ta đã nói với người! Thi Lạc Phong để người cảm nhận được thất tình cảm giác, người cũng đến nỗ lực để hắn cũng ném thử cảm giác này mới đúng! Người nói xem?"

"Ta sát!"

Hoàng Đan một mặt không nói gì.

Đàm Phi trừng mắt nhìn, vuốt cằm, khẽ gật đầu, vậy mà nói: "Có đạo lý! Ta không chiếm được, Thi Lạc Phong tiểu tử kia cũng đừng nghĩ vẫn nắm giữ! Chính là phải nghĩ biện pháp đem Sở Vân với hắn mở ra!"

Dương Kỳ nghe được hơi nhếch khóe môi lên một thoáng, giống như Hoàng Đan không nói gì, hắn xem như là nhìn ra rồi, Đàm Phi kia "Tiện nhân phi" biệt hiệu danh xứng với thực, Địch Siêu Vĩ tiểu tử này hiển nhiên cũng không phải kẻ tốt lành gì, này hai tựu là cá mè một lứa.

Bỗng nhiên, Dương Kỳ hơi run run, bởi vì cách đó không xa trên Tivi LCD, thứ hai lên sân ca sĩ chính là hai người, hơn nữa còn chính là hắn trước đây không lâu vừa mới vừa vụng vụng gặp kia hai cái —— Thi Lạc Phong cùng Sở Vân.

"Ồ?"

Trần Khổ phát sinh bất ngờ thanh âm, hần cũng nhìn thấy trên ti vi xuất hiện Thi Lạc Phong cùng Sở Vân.

"Làm sao?"

Hoàng Đan nhìn Trần Khổ một chút, thấy Trần Khổ kinh ngạc nhìn TV phương hướng, Hoàng Đan ngờ vực ánh mắt liền theo Trần Khổ tầm mắt nhìn phía bên kia, khi hần nhìn thấy trên ti vi Thi Lạc Phong cùng Sở Vân thời điểm, cũng không khỏi kinh ngạc: "Không thể nào?"

"Cái gì không thể?"

Địch Siêu Vĩ cùng Đàm Phi ánh mắt nghi hoặc cũng nhìn phía TV, khi bọn họ cũng nhìn thấy trên ti vi Thi Lạc Phong cùng Sở Vân bóng dáng thời điểm, Địch Siêu Vĩ hơi ngẩn ngơ, sau đó: "Đột! Tiểu tử kia cùng Sở Vân cũng tham gia « mạnh nhất tân tú ca sĩ »? Có làm hay không!"

Đàm Phi cũng ngạc nhiên, lập tức sắc mặt của hần liền âm đi, mím chặt môi không nói một lời.

Trong lúc nhất thời mấy người cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, năm con mắt đều nhìn chăm chăm TV.

(sách mới kỳ, cầu thu gom cầu đề cử cầu tất cả chống đỡ!)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: « thanh xuân đang tung bay »

"Các ngươi là một cái tổ hợp?"

Trên ti vi, chỗ ngồi năm vị bình luận ngồi ở chính giữa nữ bình luận mỉm cười hỏi vừa mới lên sân khấu Thi Lạc Phong cùng Sở Vân.

Thi Lạc Phong giờ lên mi-crô, trên mặt mang theo khiêm tốn nụ cười, trả lời: "Đúng! Chúng ta chính là Phong Vân tổ hợp, ta chính là Thi Lạc Phong, bên cạnh vị này chính là ta cộng sự Sở Vân! Năm vị bình luận hảo! Hiện trường cùng với trước TV các vị khán giả mọi người hảo!"

Nói xong, Thi Lạc Phong, Sở Vân cùng nhau hơi cúi người chào.

"Ta chen một câu! Ta chen một câu!"

Ngồi ở cuối cùng bên phải nam bình luận bỗng nhiên cười nói chen vào, màn ảnh chuyển qua hần nơi này, trên đài cái khác bốn vị bình luận sự chú ý cũng đều dời đi lại đây.

Chỉ thấy vị này hơn bốn mươi tuổi nam bình luận nói: "Tiểu Thi cùng tiểu Sở ta từng thấy! Hai người các ngươi chính là Tâm Hạc ái đồ có đúng hay không?"

Lời vừa nói ra, trên ti vi, dưới đài khán giả nhiều tiếng hô kinh ngạc, rất nhiều người lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, rất hiển nhiên Giang Tâm Hạc ở giới ca hát địa vị bất phàm, nghe nói Thi Lạc Phong cùng Sở Vân chính là Giang Tâm Hạc ái đồ, nhất thời gây nên rất nhiều người hứng thú, liền ngay cả trên đài khác bốn vị bình luận cũng mặt hiện kinh ngạc, thần sắc cũng hiện ra vẻ chờ mong.

Thường thức trong quán trà, Dương Kỳ nghe thấy Đàm Phi hừ lạnh một tiếng, sắc mặt không dễ nhìn lắm.

"Chương lão sư hảo! Lão sư để chúng ta cho ngài chuyển lời chào, đúng! Ta cùng Sở Vân đều là lão sư học sinh!"

Trả lời còn là Thi Lạc Phong, trên ti vi Thi Lạc Phong không chỉ có đẹp trai, còn nho nhã lễ độ, khiêm tốn vô cùng, không một chút nào như Dương Kỳ bọn hần ngày hôm nay ở Di Tinh hồ công viên nhìn thấy đáng về.

Trên ti vi, Sở Vân cũng hơi cúi đầu nói thanh "Chương lão sư hảo!"

"Ừ, hóa ra là Giang Tâm Hạc ái đồ! Ha ha, đều nói danh sư xuất cao đồ, ta hiện tại đã bắt đầu chờ mong hai vị tiếp đến biểu diễn rồi! Tiểu Thi cùng tiểu Sở đúng không? Xin hỏi các ngươi hai vị ngày hôm nay cho chúng ta đại gia mang đến ca tên là cái gì?"

Trung gian chỗ ngồi nữ bình luận kiêm chủ trì nhiệm vụ, lúc này đúng lúc tiếp nhận đề tài, đem vừa thoáng lách khỏi đề tài lại mang về thi đấu quỹ đạo thượng.

"Các vị lão sư! Các vị khán giả, ngày hôm nay chúng ta cho đại gia mang đến ca khúc chính là « thanh xuân đang tung bay »! Ưa thích đại gia có thể ưa thích!"

"Được rồi! Vậy bây giờ sân khấu giao cho các người! Chờ mong các người Phong Vân tổ hợp đặc sắc biểu hiện! Cố lên!"

Phụ trách chủ trì nữ bình luận nói xong, sân khấu bốn phía ánh đèn lập tức toàn bộ tối sầm xuống, lập tức một bó to mọng ảo giống như màu lam nhạt ánh đèn từ thượng phóng hạ xuống, đem chính giữa sân khấu Thi Lạc Phong cùng Sở Văn bao phủ ở bên trong.

Hai người ở muôn người chú ý bên trong, đem mi-cro cố định ở trước mặt cái giá thượng, Thi Lạc Phong từ trong lòng lấy ra một nhánh màu trắng bạc kèn ác-mô-ni-ca nằm ngang ở miệng trước, vốn là đẹp trai Thi Lạc Phong nhất thời lại nhiều một loại tên là "Bức cách" thần bí khí chất.

Kèn ác-mô-ni-ca? Thi Lạc Phong dùng cũng chính là kèn ác-mô-ni-ca?

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Kỳ trong lòng hơi kinh ngạc, cảm giác có chút quá trùng hợp, Thi Lạc Phong dùng cũng chính là kèn ác-mô-ni-ca, mà "Dương Kỳ" trước cũng học được kèn ác-mô-ni-ca, giữa hai người này...

Nghĩ tới đây, Dương Kỳ ánh mắt suy tư nhìn Đàm Phi một chút, suy đoán trước "Dương Kỳ" học kèn ác-mô-ni-ca, phải không có Đàm Phi nhân tố ở bên trong?

Sở Văn thì dời bước đến bên cạnh dương cầm mặt sau ngồi xuống, hai tay phát liễu một loại nâng lên, rơi vào trên phím đàn đen trắng, phối hợp nàng kia một bộ thuần trắng váy dài, ở màu lam nhạt ánh đèn tập trung dưới, hết như phương tây trong thần thoại thiên sứ.

Lúc này, trên sàn nhảy kia buộc màu lam nhạt ánh đèn, đã theo Sở Văn lướt ngang mấy bước đến dương cầm nơi đó, đã chia ra làm hai, một bó gắn vào một thân màu trắng âu phục Thi Lạc Phong trên người, khác một bó thì bao phủ Sở Văn, sân khấu hiệu quả tình xảo duy mỹ.

"Tư thế bãi thi rất dọa người! Chính là không biết xướng thế nào rồi!"

Thượng thức trong quán trà, ngồi Dương Kỳ bên người Dịch Siêu Vĩ chặc miệng, có chút GATO nói.

Dương Kỳ liếc hẩn một cái, không có nói tiếp, Đàm Phi, Hoàng Đan, Trần Khô cũng còn trầm mặc, Đàm Phi sắc mặt tuy rằng âm trầm, nhưng ánh mắt lại liên tục nhìn chăm chăm vào TV, Hoàng Đan hai mắt híp lại, xem rất chăm chú, Trần Khô thì vừa xem TV, vừa thỉnh thoảng lưu ý về mặt của mọi người, Dương Kỳ ánh mắt miết qua thời điểm, vừa vận cùng Trần Khô ánh mắt đụng vào nhau, nhất đối mặt Dương Kỳ ánh mắt, Trần Khô phảng phất ăn dọa dẫm, tranh thủ dời ánh mắt, liền sau đó lại nhìn phía TV, hẩn y nguyên không dám cùng Dương Kỳ đối diện.

Nghẹn ngào kèn ác-mô-ni-ca thanh mềm nhẹ mà vang lên, đem Dương Kỳ ánh mắt một lần nữa dẫn về trên ti vi.

Chỉ thấy trên ti vi Thi Lạc Phong hai mắt tựa nhắm chưa nhắm, nghẹn ngào kèn ác-mô-ni-ca trong tiếng, hẩn nằm ngang ở bên mép kèn ác-mô-ni-ca hơi nhấp nhô, nắm tại hai tay bên trong kèn ác-mô-ni-ca ở bên mép tả hữu di động, thổi ra một đoạn du dương mang theo hoài cựu mùi vị từ khúc.

Dương Kỳ nhìn ra, Thi Lạc Phong kèn ác-mô-ni-ca kỹ thuật không sai, chỉ ít có thể xưng tụng thành thạo, Dương Kỳ hơi híp mắt lại cẩn thận nghe xong một hồi, khẽ gật đầu, cảm giác Thi Lạc Phong kèn ác-mô-ni-ca kỹ thuật đã đáng đường nhập thất, tính được là chính là cao thủ rồi! Đại khái cùng hẩn mười năm trước kỹ thuật gần đủ rồi!

"Kỳ ca! Người kèn ác-mô-ni-ca nếu có thể luyện đến Thi Lạc Phong cảnh giới này là tốt rồi!"

Vừa đúng lúc này, Dương Kỳ bên cạnh Dịch Siêu Vĩ phát sinh như vậy cảm khái, Dương Kỳ ngẩn ra, ánh mắt miết qua, thấy Dịch Siêu Vĩ ánh mắt đang nghiêm túc nhìn chăm chăm TV, vừa nãy câu kia cảm khái tựa hồ chính là hẩn vô tâm nói như vậy.

Dương Kỳ khoe miệng xuất hiện một vết y cười nhàn nhạt, đạt đến Thi Lạc Phong cảnh giới này?

Đồng dạng giai điệu, Sở Văn biểu diễn dương cầm âm gia nhập vào, cùng Thi Lạc Phong kèn ác-mô-ni-ca thanh hoà lẫn, kè vai sát cánh, một đoạn ngắn hợp tấu sau, Thi Lạc Phong kèn ác-mô-ni-ca nhịp điệu bỗng nhiên trở nên có chút cảm giác tiết tấu, mang theo điểm hoạt bát cảm giác, lập tức Sở Văn tiếng ca vang lên: "Thời gian thấm thoát, kéo dài chúng ta bóng dáng, kéo dài chúng ta khoảng cách, nhưng không có kéo xa tình cảm của chúng ta, người nói nhân sinh, thoát lý tưởng, phác hoạ chúng ta mỹ hảo tương lai, trong phòng học có người tiếng đọc sách, trên thao trường có người chạy nhanh bóng dáng, thư viện bên trong, có người yên tĩnh đọc sách khoảnh khắc..."

Kèn ác-mô-ni-ca thanh âm biến mất, du dương tiếng đàn dương cầm bắt đầu nhấp nhô, như kèn ác-mô-ni-ca khúc âm vừa nãy như vậy mang tới điểm cảm giác tiết tấu.

Thi Lạc Phong tiếng ca thay thế được Sở Văn tiếng ca.

"Thời gian thấm thoát, kéo dài chúng ta bóng dáng, kéo dài chúng ta khoảng cách, nhưng không có kéo xa tình cảm của chúng ta, người nói hướng dương ấm áp, thoát tả dương thật đẹp, ưa thích nghe ta phác hoạ chúng ta mỹ hảo tương lai, đi phòng nước sôi trên đường, có bóng người của người, phòng tự học bên trong có người viết dáng vẽ, dưới ánh mặt trời, người cười xe dáng đáp có bao nhiêu rung động lòng người..."

Ra ngoài Dương Kỳ dự liệu, này thủ « thanh xuân đang tung bay » vậy mà rất êm tai, bất kể là Thi Lạc Phong kèn ác-mô-ni-ca, còn là Sở Văn dương cầm, hay là hai người tiếng ca, đều ở trình độ bên trên, càng hiếm thấy hơn chính là hai người bọn họ phối hợp rất hiểu ngầm, trên sân khấu giữa hai người

ánh mắt tụ hợp, phảng phất có từng tia từng tia tình ý ở trong đó, bài hát này ca từ cũng tựa hồ đang Dương Kỳ trong đầu phác hoạ ra một vài bức tình thơ ý hoạ sinh hoạt bức tranh.

"Đừng!"

Đàm Phi bỗng nhiên đập bàn mà lên: "Đi rồi! Các người kể tục xem đi! Ta đi trước rồi!"

Bỏ lại câu nói này, Đàm Phi đã bước chân vội vã hướng về trà lâu cửa thang gác đi đến, nhìn hấn sắc mặt khó coi, hiển nhiên chính là bị trên ti vi Thi Lạc Phong cùng Sở Vân biểu hiện cho kích thích đến.

(ps: Nội dung vở kịch cần, lung tung tả một đoạn ca từ, tả không được, thỉnh các vị nhiều thông cảm)

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Luyện khí

"Ôi! Tiệp nhân phi người làm sao đi rồi?" Địch Siêu Vĩ rất kinh ngạc, muốn đuổi theo, lại muốn tiếp tục đem bài hát này nghe xong xoắn xuýt đáng vẽ.

Hoàng Đan: "Quên đi! Để hấn đi thôi! Lúc này chúng ta an ủi hấn vô dụng, muốn hấn chính mình điều chỉnh xong mới được! Bất quá lại nói ngược lại, chuyện như vậy đối ai trên người đều sẽ phiền muộn, Ôi! Các người nói kia họ Thi cũng thực sự là biến thái a! Hầm hại Đàm Phi để Giang Tâm Hạc đem Đàm Phi khai trừ khỏi sư môn cũng thì thôi, còn có hấn đem Sở Vân truy tới tay cũng tự đuổi tới tay, hấn ngày hôm nay còn mang Sở Vân đến kích thích Đàm Phi xem như là chuyện gì xảy ra? Làm người tại sao có thể như vậy chứ? Các người nói đúng không đúng?"

Địch Siêu Vĩ: "Cho nên nói hấn so tiệp nhân phi càng tiệp mà!"

Trần Khổ yếu mềm nói xen vào: "Híc, nếu ngày hôm nay không cần luyện ca, vậy ta có thể trở về nhà không?"

Dương Kỳ, Hoàng Đan, Địch Siêu Vĩ ánh mắt đều nhìn phía Trần Khổ, Địch Siêu Vĩ thẳng thắn sáng khoái, trực tiếp hỏi: "Bốn mắt! Người có phải hay không dự định về sớm một chút mở hàng a?"

Trần Khổ lộ ra một vệt người thành thật tiêu chuẩn nụ cười, gật đầu.

"Hừm, đúng vậy!"

"Được rồi! Bốn mắt vậy người hãy đi về trước đi! Chúng ta ngồi nữa một hồi!" Hoàng Đan tiếp nhận thoại.

"Vậy ta đi trước rồi!" Trần Khổ đứng lên cùng đại gia gật gù, cũng xoay người đi xuống lầu.

Dương Kỳ lúc này cũng đứng lên, đối với kinh ngạc nhìn phía hấn Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan nói: "Ta cũng trở về đi tới, các người kể tục đi! Lần sau lúc nào luyện ca, đến thời điểm lại thông báo ta!"

Đàm Phi ghita điện đêm nay bị Đàm Phi chính mình cho đập phá, Dương Kỳ đánh giá ngày mai thậm chí ngày kia ban nhạc đều không nhất định có thể luyện thành, đến chờ Đàm Phi lại mua xong một cái ghita điện mới được.

"Kỳ ca! Người không phải chứ? Người cũng đi?" Địch Siêu Vĩ mặt trong nháy mắt đỏ hạ xuống, hứng thú giảm nhiều đáng vẽ.

Hoàng Đan cũng có chút thất vọng.

"Kỳ ca! Người hiện tại làm sao về nhà cũng tích cực như vậy? Đây không phải phong cách của người a!"

Dương Kỳ cười cười, đối với bọn họ khoát khoát tay, nhắc lên mình đàn ghita không nhanh không chậm xoay người rồi đi.

...

Dương Kỳ lúc về đến nhà, trời sớm đã tối, nhà chính bên trong muội muội Dương Anh Quỳnh cùng mấy ngày trước một dạng ngồi ở bàn bát tiên nơi đó làm bài tập, nghe thấy hấn vào nhà tiếng bước chân quay đầu lại lạnh lùng liếc hấn một cái, liền thu hồi ánh mắt, y nguyên như trước mấy ngày một dạng liền thanh bất chuyện đều không có.

Dương Kỳ cũng không thèm để ý, mỉm cười đi vào nhà bếp, thấy trong phòng bếp quả nhiên như mấy ngày trước một dạng cho hắn để lại cơm nước, xới bát cơm, gấp chút đồ ăn, Dương Kỳ y nguyên như trước mấy ngày một dạng bụng cơm nước đi ra nhà chính, ở trong viện bồn hoa duyên thượng ngồi, vừa thưởng thức trong màn đêm ánh sao, vừa ăn cơm.

Ngày hôm nay chính là hắn đi tới nơi này cái thế giới lần thứ nhất đi "Dương Kỳ" trường học đi học, đáng lẽ tầm thường ngày đó càng phát sinh rất nhiều chuyện, nhìn thấy "Dương Kỳ" trong điện thoại di động cái kia "Nữ", thất thủ đã thương ủy viên thể dục Mạnh Tượng Sơn, nhìn thấy cùng Lâm Chi Linh cực giống chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh, cũng nhìn thấy giống qua Hoàng Bột giáo đạo xử Hoàng chủ nhiệm.

Còn có nhảy lầu Triệu Chí Hoàn, chạng vạng cùng Đàm Phi bọn hắn đồng thời luyện ca thời điểm, lại gặp gỡ cùng Đàm Phi có ân oán Thi Lạc Phong đến trào phúng, còn có, Thi Lạc Phong mang nữ sinh kia Sở Vân thật giống chính là Đàm Phi trước đây ưa thích, còn nghe nói một người tên là Giang Tâm Hạc người, có vẻ như cái này Giang Tâm Hạc ở giới ca hát thật giống có chút tên tuổi, ở trà lâu xem cái kia tiết mục truyền hình « mạnh nhất tân tú ca sĩ » thượng năm vị bình luận thật giống đều biết Giang Tâm Hạc người này.

Ân, đúng rồi, còn có một việc!

Cùng Đàm Phi có ân oán Thi Lạc Phong cũng sẽ thổi kèn ác-mô-ni-ca, hơn nữa thổi cũng không tệ lắm, mà "Dương Kỳ" trước cũng học được kèn ác-mô-ni-ca, Dương Kỳ rất hoài nghi trùng hợp như thế, rất có khả năng cùng Đàm Phi có quan hệ.

Cho tới đúng hay không, còn phải chờ quan sát.

Nói chung, một ngày hôm nay trải qua rất thú vị.

Dương Kỳ vừa ở dưới màn đêm ăn cơm, vừa hướng ngày hôm nay một ngày làm cái sắp xếp, một cái ngăn gọn tổng kết.

Ngày hôm nay gặp phải nhiều như vậy sự tình, nhiều người như vậy, chính là hắn trước đó không ngờ rằng, cùng hắn trước đây nhiều năm thanh tịnh sinh hoạt rất không giống nhau, nhưng hắn cũng không ghét, nguyên ý kế tục hòa vào "Dương Kỳ" thân phận này.

Sau bữa cơm chiều, Dương Kỳ như mấy ngày gần đây một dạng đem bát đĩa đều rửa sạch, nhà bếp vệ sinh cũng làm sạch sẽ, rửa mặt cùng chân, lúc này mới đóng lại cửa phòng bếp, đi ra nhà chính, trở lại phòng của mình.

Đội hắn rời đi nhà chính sau, vẫn ngồi ở bàn bát tiên nơi đó làm bài tập Dương Anh Quỳnh mới ngẩng đầu lên quay đầu lại liếc mắt nhìn rỗng tuếch cửa lớn, trên mặt có vẻ buồn bực.

Suy nghĩ một chút, Dương Anh Quỳnh để bút xuống đứng dậy đi tới nhà bếp nơi đó, mở cửa thấy trong phòng bếp thu thập rỗng rã sạch sẽ đáng vẽ, mặt mày vẻ ngờ vực thì càng nặng.

Ở trong ấn tượng của nàng, ca ca của nàng Dương Kỳ chính là rất lười, thủ công nghiệp xưa nay đều không làm, cho nên từ trước mấy ngày bắt đầu Dương Kỳ mỗi ngày đều làm việc nhà làm vệ sinh, theo Dương Anh Quỳnh, vậy tuyệt đối chính là phù dung sớm nở tối tàn! Rất có khả năng chính là hắn lại muốn mua món đồ gì, lại muốn tìm mụ mụ đòi tiền, cho nên lúc này mới làm trò tựa như làm hai ngày thủ công nghiệp.

Nhưng hiện tại đã ngày thứ tư rồi! Dương Kỳ nhưng còn như ba ngày qua một dạng làm vệ sinh làm việc nhà, Dương Anh Quỳnh liền bắt đầu cảm thấy không đúng rồi!

Dương Kỳ bây giờ biểu hiện đã vượt qua nàng đối với hắn hiểu rõ.

"Lẽ nào Dương Kỳ thật sự thay đổi?"

Nhìn trong phòng bếp gọn gàng đáng vẽ, Dương Anh Quỳnh vô ý thức tự nói, trong lời nói nàng y nguyên theo thói quen gọi tên Dương Kỳ, trên thực tế, liền nàng chính mình đều không nhớ rõ nàng bao lâu bao nhiêu năm không có kêu lên Dương Kỳ "Ca".

...

Trời tối người yên, đèn thui lụi trong phòng, Dương Kỳ khoanh chân ngồi ngay ngắn ở trên giường, hai bàn tay tâm hướng thiên, tự nhiên đặt ở hai đầu gối thượng, hai mắt tự nhiên khép kín, ở hắn ý thức quan tưởng bên trong, hắn trong đan điền một chút ánh sáng như đèn, từng điểm từng điểm bột bạc tựa như nhỏ bé quang hạt từ bốn phương tám hướng chậm rãi hội tụ đến, những này chậm rãi hội tụ đến nhỏ bé quang hạt dần dần hòa vào hắn trong đan điền kia như một hạt đèn đuốc tính mạng ánh sáng bên trong, ở cái này quá trình kéo dài đang tiến hành, một tia như sương như khói mịt mờ khí từ tính mạng ánh sáng phía trên lượn lờ bay lên, thẳng bay tới đan điền trên cùng mới chậm rãi hướng bốn phía tán ra, cuối cùng ở hắn trong đan điền hình thành một đoàn cực kì nhạt bạc khí vân xoay chậm chậm.

Đây chính là Dương Kỳ tu luyện « Đồng Phù Thiết Quyền » luyện khí quá trình.

Kia từng điểm từng điểm nhỏ bé quang hạt chính là tích trữ ở bên trong đất trời linh khí, trải qua hắn trong đan điền kia một chút tính mạng ánh sáng chuyển hóa, hóa thành « Đồng Phù Thiết Quyền » độc nhất chân khí.

Chỉ là hiện nay, hắn trong đan điền luyện hóa chân khí còn cực kỳ đạm bạc, hiện nay cũng chỉ có thể thông qua tháng ngày tích lũy phương thức chậm chậm cải thiện thân thể của hắn, cùng công kích vô ích, nếu như muốn dùng nó đến đối địch, đó là nửa điểm tác dụng cũng không.

Trong đêm tối, không người nhìn thấy ở Dương Kỳ lúc tu luyện, trong phòng của hắn chính là có hơi mỏng gió, từ bốn phương tám hướng hướng thân thể hắn hội tụ gió nhẹ.

Nếu như nhà hắn chu vi có hữu tâm nhân, có thể sẽ phát hiện nhà hắn ngoài phòng chiều gió cũng một dạng kỳ quái, tuy là gió nhẹ, nhưng hắn gia chu vi chiều gió càng đều là thổi hướng nhà hắn gian nhà.

Chuẩn xác điểm nói, chính là đều thổi hướng Dương Kỳ gian phòng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Trước mặt mọi người kiểm điểm

Ngày kế, sáng sớm đi trường học thời điểm, Dương Kỳ không có gặp phải hàng xóm Lê Anh, trước mắt thiếu một vị tú sắc khả xan mỹ nữ, bởi vậy ngồi xe buýt đi trường học trên đường liền lộ ra có chút khó khăn, cũng may ở trên xe thời gian không rất dài.

Đi vào phòng học thời điểm, Dương Kỳ cảm giác ngày hôm nay trong phòng học bầu không khí có chút kỳ quái, tiếng đọc sách không hôm qua lớn, đọc sách, làm bài tập người không hôm qua nhiều người, phần lớn người đều ở tùm năm tùm ba chấp đầu kẻ tai nghị luận cái gì, xì xào bàn tán loại kia.

Nếu như chính là trước đây tu vi còn ở thời điểm, gặp phải tình huống như thế, Dương Kỳ thoáng nghiêng tai, liền có thể nghe rõ những người kia khe khẽ nghị luận nội dung, nhưng hiện tại tu vi không ở, hắn cũng chỉ có thể mang theo nghi hoặc đi tới mình chỗ ngồi nơi đó ngồi xuống.

Ngồi cùng bàn Nhiễm Không đã đến, lớp học phần lớn bạn học đều đến.

Dương Kỳ vừa vận ngồi xuống, ngồi cùng bàn Nhiễm Không liền tới gần lại đây, tò mò nhìn hắn hỏi: "Ồ! Dương Kỳ! Nghe nói hôm qua buổi sáng Triệu Chí Hoành ở trong hành lang đụng vào Lâm lão sư thời điểm, vừa vặn chính là người bị Lâm lão sư gọi ra đi thời điểm à? Tình cảnh lúc ấy người nhất định đều nhìn thấy chứ? Thế nào? Lúc đó đến cùng chính là như thế nào? Mau cùng ta nói một chút!"

Không chỉ có Nhiễm Không, Dương Kỳ chú ý tới ở Nhiễm Không mở miệng trong nháy mắt, trước sau trái phải nam nữ bạn học hầu như tất cả đều nhìn hắn, mỗi người trong mắt đều có hiếu kỳ, đều có dòm ngó muốn biết.

Hơi run, hơi chớp mắt, Dương Kỳ cuối cùng cũng coi như rõ ràng ngày hôm nay trong phòng học đại gia hiện đang xì xào bàn tán chuyện gì, Triệu Chí Hoành đã nhảy lầu chết rồi, này điều tin tức ngầm nhưng là không biết là ai truyền tới, xem trong phòng học đại gia xì xào bàn tán đáng về, này điều đồn đại không biết đã bị bao nhiêu người nghe nói.

Như vậy đồn đại đối với Lâm lão sư Lâm Tú Linh không phải là chuyện tốt!

Dương Kỳ cúi đầu từ trong cặp sách ra bên ngoài cầm sách, bình thần không có gì lạ nói: "Người không phải đã biết rồi sao? Người còn muốn biết gì nữa?"

"Ta đã biết rồi!"

Nhiễm Không ngạc nhiên, trước sau trái phải những kia dựng thẳng lỗ tai lắng nghe bạn học cũng đều có chút ngạc nhiên, ngạc nhiên ánh mắt nhìn phía ngạc nhiên Nhiễm Không.

"Nhiễm Không! Người đã biết rồi? Vậy người vừa nãy còn tả một câu hữu một câu hỏi chúng ta? Người đây cũng quá không tử tế chứ?"

Ngồi ở Nhiễm Không sau bàn nam sinh một cái tát vỗ vào Nhiễm Không bả vai, bất mãn mà khiển trách.

"Tự là! Người biết rồi còn như vậy! Người đây cũng quá vô vị chứ?"

Tọa Nhiễm Không bên tay phải nam sinh phụ họa, khinh bỉ nhìn Nhiễm Không.

"Không phải!"

Nhiễm Không có chút xiết, vội vã phủ nhận sau, lại buồn bực nhìn về phía Dương Kỳ, nói: "Dương Kỳ người nói rõ ràng rồi! Cái gì gọi là ta đã biết rồi? Ta đã biết cái gì à ta? Ta lúc nào biết rồi?"

Dương Kỳ "Kính ngạc" nghiêng đầu nhìn Nhiệm Không, kính ngạc nói: "Người không phải mới vừa nói người đã nghe nói hôm qua buổi sáng 5 ban Triệu Chí Hoành ở trong hành lang đụng phải Lâm lão sư một chút sao? Người mới vừa nói không phải chuyện này? Vậy người nói chính là chuyện gì?"

"Ta..."

Nhiệm Không ngừng hơi ngưng lại, bắt đầu đi nói: "Dương Kỳ! Ta nói ta chỉ là nghe nói đại khái, ta vừa này hỏi chính là hôm qua người ở hiện trường, ta nhớ tới thời gian như vậy Lâm lão sư đem người gọi ra đi tới, đánh giá Triệu Chí Hoành đụng vào Lâm lão sư thời điểm, người ngay tại hiện trường, ta nghĩ biết đến chính là lúc đó hiện trường đến cùng chính là thế nào? Cụ thể đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nghe đến đó, ánh mắt của mọi người lại nhìn phía Dương Kỳ.

Dương Kỳ hiện ra "Bất đắc dĩ" nụ cười, buông tay nói: "Nhưng khi đó cũng chỉ phát sinh chút chuyện như thế a! Triệu Chí Hoành đụng phải Lâm lão sư, Triệu Chí Hoành xin lỗi, Lâm lão sư không có tính toán liền để Triệu Chí Hoành đi rồi! Hôm qua buổi sáng liền phát sinh chút chuyện như thế, Nhiệm Không! Người đến cùng còn muốn biết gì nữa đây? Không có càng nhiều chi tiết nhỏ, lẽ nào người muốn ta hiện tại biên một cái chi tiết nhỏ nói cho người nghe?"

"Áy..."

Nhiệm Không không có gì để nói, giấy lát, hần y nguyên không cam lòng, lại hỏi: "Dương Kỳ! Thật sự liền như vậy? Lúc đó Lâm lão sư sẽ không có huấn Triệu Chí Hoành thời gian rất lâu gì đó?"

"Đừng rồi! Hôm qua buổi sáng thì có người truyền hôm qua buổi sáng Triệu Chí Hoành ở lầu bốn cầu thang bước ngoặt địa phương đại tiện không không chế ở đứng quần bên trong, nếu như Lâm lão sư không có huấn hần, Triệu Chí Hoành làm sao có khả năng đem đại tiện kéo ở đứng quần bên trong? Dù sao hần đã lớn như vậy người, cái bụng không thoải mái, hần chẳng lẽ là sẽ không sớm bằng nhanh nhất tốc độ chạy tới nhà vệ sinh sao?"

Nghiêng bên phải chỗ ngồi một nữ sinh nói chen vào đi vào, trên mặt không tin vẻ mặt so Nhiệm Không còn nặng hơn còn rõ ràng.

Chu vi những bạn học khác nghe vậy, trong mắt cũng có tán đồng vẻ.

Dương Kỳ thấy, cười cười.

"Có tin hay không là tùy người! Ngược lại ta không thấy Lâm lão sư huấn Triệu Chí Hoành!"

Sự thực cũng xác thực như vậy, hôm qua Triệu Chí Hoành ở năm tầng cuối hành lang đụng phải Lâm Tú Linh sau, Triệu Chí Hoành rất hoang mang, Lâm Tú Linh cũng quả thật có chút tức giận, nhưng Lâm Tú Linh thấy Triệu Chí Hoành không kịp đợi muốn lên nhà vệ sinh đáng vẻ, nàng cũng không có huấn hần.

Chỉ là, có lúc sự thực sẽ bị đồn đại vặn vẹo, lại như Dương Kỳ vừa này nghe thấy đáng vẻ, đồn đại bên trong, Lâm Tú Linh huấn Triệu Chí Hoành, làm lỡ Triệu Chí Hoành chạy đi nhà vệ sinh thời gian, gián tiếp dẫn đến Triệu Chí Hoành đại tiện không không chế ở đứng quần bên trong.

Bi ai chính là, đồn đại lời giải thích càng phù hợp đại gia suy đoán, cho nên tựa hồ rất nhiều người càng tin tưởng đồn đại nói tới.

Này vẫn là ở Lâm Tú Linh mạng cao tam 3 ban, Lâm Tú Linh chính là 3 ban chủ nhiệm lớp, lớp học học sinh còn như vậy, Dương Kỳ đánh giá những lớp khác bên trong người nên có nhiều người hơn tin tưởng này điều đồn đại.

"Ngang..."

Lúc này, bỗng nhiên trường học phát thanh kèn đồng phát sinh một tiếng kéo dài chói tai thanh âm, để bao quát Dương Kỳ ở bên trong phần lớn người cũng không khỏi nhú mày, có nữ sinh càng là tranh thủ che lỗ tai.

"Cái gì tình huống?"

"Phát thanh làm sao vang lên? Tự học buổi sáng còn có nửa giờ mới kết thúc a!"

...

Mồm nếm miệng mười nghi hoặc thanh nổi lên bốn phía, từ la từ lum tiếng nói chuyện bên trong, phát thanh kèn đồng lại phát sinh vài tiếng tư tư dị hướng.

"Uy! Uy! Uy? Uy uy uy!"

Tiếng vang chói tai biến mất rồi, phát thanh bên trong nhưng truyền đến một đạo đại gia rất quen thuộc thanh âm —— giáo đạo xử Hoàng chú lùn Hoàng chủ nhiệm thanh âm.

"Được rồi!"

Phát thanh bên trong thanh âm trở nên bình thường lên, cao tam 3 ban trong phòng học dần dần khôi phục yên tĩnh, đại gia đều ở dựng thẳng lỗ tai chờ, chờ vào lúc này phát thanh bên trong sẽ nói cái gì.

Kỳ thực không chỉ có cao tam 3 ban, toàn bộ Hằng Điểm 7 Trung, bao quát sơ trung bộ cùng cao trung bộ hầu như hết thầy phòng học, lúc này cơ bản đều trở nên yên tĩnh lại, người người vênh tai lên chờ phát thanh bên trong sẽ nói cái gì.

Hôm qua buổi trưa trường học có người nhảy lầu bỏ mình sự tình, đã truyền khắp toàn bộ trường học, lúc này lại chính là tự học buổi sáng giữa đường, phát thanh vào lúc này vang lên, rất dễ dàng khiến người ta liên tưởng đến phải không cùng hôm qua buổi trưa nhảy lầu sự kiện có quan hệ?

"Ta chính là giáo đạo xử Hoàng chủ nhiệm! Ta biết hiện tại chính là đại gia tự học buổi sáng thời gian, xin lỗi chiếm dụng đại gia một chút thời gian, thỉnh đại gia tạm thời trước tiên đem trong tay sự tình thả một thả, hàng hàng! Khả năng không ít người đã nghe nói hôm qua trường ta cao tam 5 ban Triệu Chí Hoành bạn học nhảy lầu bỏ mình tin tức, liên quan với Triệu Chí Hoành bạn học nhảy lầu một chuyện đầu đuôi câu chuyện, trải qua trường học một ngày một đêm chăm chú bài tra cùng nghiên cứu, nguyên nhân hiện tại đã tìm tới, trường học cùng cảnh sát điều tra kết quả chính là —— nguyên nhân chủ yếu chính là bởi vì Triệu Chí Hoành bạn học cá nhân tâm lý tố chất kém một chút, cá nhân lòng tự ái quá mạnh, đây là nguyên nhân chủ yếu! Thứ yếu nguyên nhân, chúng ta hiệu phương chính là chịu trách nhiệm, điều tra kết quả biểu hiện Triệu đồng học nhảy lầu thứ yếu nguyên nhân cùng chúng ta cao tam 3 ban chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh lão sư có quan hệ, ngày hôm nay ở đây, Lâm lão sư đem ở phát thanh bên trong, làm ra sâu sắc kiểm điểm, cùng với hướng đã cách chúng ta mà đi Triệu Chí Hoành đồng học tạ lỗi! Hiện tại cho mời Lâm Tú Linh lão sư!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Điểm đáng ngờ

Ở phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi?

Mười người có ít nhất chín người cảm thấy bất ngờ, so với cái khác lớp cái khác lớp bên trong nghị luận sôi nổi, cao tam 3 ban trong phòng học bầu không khí liền muốn lộ ra trầm mặc hơn nhiều, lớp của mình chủ nhiệm ở trường học phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi, bọn hắn cho tới bây giờ không có trải qua, trước đây thậm chí ngay cả nghe đều chưa từng nghe nói.

Trước phát thanh vẫn không có vang thời điểm, cao tam 3 ban trong phòng học cũng có rất nhiều người đang xì xào bàn tán nghị luận Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự tình, nhưng giờ khắc này sắp chính tai nghe thấy chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh ở phát thanh bên trong ngay ở trước mặt toàn trường hết thầy sư sinh xin lỗi, 3 ban đa số trong lòng người còn là cảm giác khó chịu.

Lâm Tú Linh rất đẹp, nói nàng chính là Hằng Điểm 7 Trung xinh đẹp nhất nữ lão sư đều không quá đáng, thanh tú mặt trái xoan phù hợp đại đa số nam sinh đối với mỹ nữ định nghĩa, còn có Lâm Tú Linh thon dài yếu điệu vóc người cũng một dạng không thể soi mói, quan trọng nhất là một người chủ nhiệm lớp, Lâm Tú Linh tỉ mỉ, kiên trì, trách nhiệm tâm đều có, có thể trong ngày thường cá biệt bị nàng phê bình đồng học trong lòng đối với nàng sẽ có chút khó chịu, nhưng nàng là vì đại gia tốt, đại gia trong lòng đều là rõ ràng.

Như vậy một cái lão sư, phải nói chính là rất xứng chức, hiện tại nhưng bởi vì một cái cái khác ban nam sinh nhảy lầu sự kiện, phải làm toàn trường sư sinh ở trường học phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi, Dương Kỳ rõ ràng cảm giác được lớp học bầu không khí đột nhiên trở nên ngột ngạt lên.

Có tình cảm phong phú nữ sinh đã viên mất ứng hồng, không chỉ hai ba tên nam sinh sắc mặt âm trầm, tâm tình hạ.

Đang lúc này, phát thanh bên trong truyền ra Lâm Tú Linh thanh âm, mấy chữ nhất ngưng, chỉ từ thanh âm liền có thể nghe ra nàng giờ khắc này khổ sở trong lòng tâm tình.

"Xin lỗi!"

"Đại gia, đại gia hảo! Ta chính là cao tam Lâm Tú Linh lão sư, đứng, đối với cao tam 5 ban Triệu Chí Hoành đồng học sự tình, ta, ta rất xin lỗi, ở đây. . . Ta hướng đại gia, hướng toàn trường hết thầy sư sinh cùng với Triệu Chí Hoành đồng học gia trường kiểm điểm, xin lỗi! Làm, là một người lão sư, là một người lão sư ở Triệu Chí Hoành sự kiện thượng, ta, ta chính là có trách nhiệm, đứng, xin lỗi! A. . ."

"Từ từ. . . Ngang. . ."

Lâm Tú Linh gập ghềnh trắc trở, thanh âm đứt quãng kiên trì nói tới chỗ này đột nhiên liền đứt đoạn mất, phát thanh bên trong một hồi từ từ thanh sau, lại là một hồi kéo dài chói tai dị hưởng, rất nhiều người đều nghe được, Lâm Tú Linh xin lỗi cuối cùng kia một tiếng "A" chính là khóc nước nỡ, nàng khóc.

Cái khác lớp trong phòng học, giờ khắc này cũng đều yên lặng như tờ, chính tai nghe phát thanh bên trong một cái dễ nghe nữ lão sư thanh âm khổ sở như vậy xin lỗi, phần lớn sư sinh cảm thụ đều rất phức tạp.

Nếu như chính là một cái thô bạo nam lão sư thanh âm ở phát thanh bên trong xin lỗi, có thể sẽ có rất nhiều phản nghịch tâm lý trọng học sinh cảm giác rất thoải mái, nhưng lần này ở phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi chính là một thanh âm dễ nghe nữ lão sư.

Cao tam 3 ban trong phòng học bầu không khí thì càng thêm nặng nề, nghe lớp của mình chủ nhiệm ở phát thanh bên trong như vậy oan ức trước mặt mọi người xin lỗi, thậm chí không nói mấy câu liền bạo lộ ra khóc nức nở, đại gia đều có chút bản thân lão sư bị người bắt nạt uất ức cảm giác.

Làm phát thanh bên trong truyền ra Lâm lão sư khóc nức nở thời điểm, cao tam 3 ban trong phòng học trong nháy mắt truyền ra ba bốn nữ sinh tan vỡ tiếng khóc, Phan Khiết Du cũng đỏ cả mặt che miệng lại, tình tình mạnh mẽ Lý Linh tức giận đến hận hận cảm nắm đấm nện ở trên bàn sách.

Phòng học hàng sau một cái vốc người cao to nam sinh đột nhiên đập bàn đứng lên, trầm mặt đẩy ra cái ghế nhanh chân đi ra phòng học, ở đại gia dồn dập quay đầu lại kinh ngạc nhìn kỹ, nam sinh kia ai cũng không thấy, độc lập đặc tính nhanh chân đi ra phòng học cửa sau, đại gia thông qua phòng học dựa vào hành lang bên kia cái cuối cùng cửa sổ có thể nhìn thấy nam sinh kia trầm mặt đi ra phòng học sau, liền đứng ở hành lang nơi đó từ trong lòng móc ra một bao thuốc lá, bắn ra một nhánh ngậm trong miệng, liền như vậy đường hoàng đứng trong hành lang đốt thuốc đánh lên.

Học sinh cao trung ở trường học trước mặt mọi người hút thuốc, lẽ ra chính là một cái để đại gia đều rất phản cảm sự tình, kỳ quái chính là thời khắc này 3 ban tất cả mọi người, bất luận nam sinh nữ sinh nhìn thấy tình cảnh này, không có một người lòng sinh phản cảm.

"Hàn Phục Nghĩa hút thiệt!"

Dương Kỳ nghe thấy ngồi cùng bàn Nhiễm Không đang cảm thán.

Hàn Phục Nghĩa?

Bởi vì tình cảnh này, Dương Kỳ nhớ kỹ ngoài hành lang mặt cái kia trầm mặt hút thuốc nam sinh danh tự, hần không hút thuốc lá, nếu không thì, vào lúc này hần sẽ đi ra ngoài hỏi cái kia Hàn Phục Nghĩa muốn một điếu thuốc, cùng Hàn Phục Nghĩa đồng thời ở bên ngoài hút thuốc.

Đây là không tiếng động kháng nghị, đối với trường học quyết định này để Lâm Tú Linh lão sư ở phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi kháng nghị! Hôm qua buổi sáng Triệu Chí Hoành dựa vào Lâm Tú Linh tiền tiền hậu hậu, Dương Kỳ đều nhìn ở trong mắt, hần biết rõ sự tình ngày hôm qua nếu như nhất định phải nói có người có sai, vậy cũng chính là Triệu Chí Hoành chính mình! Mà không phải Lâm Tú Linh.

Nhưng là hần còn rõ ràng, coi như hần vào lúc này đi tìm trường học lãnh đạo vì Lâm Tú Linh làm chứng cũng sẽ không hữu dụng, hần chính là Lâm Tú Linh lớp học học sinh, thân phận này nhất định hần đối với chuyện này chứng minh, bất luận người nào đều sẽ đánh chiết khấu đi nghe, thậm chí căn bản là sẽ không tin tưởng hần nói nửa điểm.

Quan trọng nhất chính là chuyện này thượng, bất luận người nào chỉ cần nghe nói Triệu Chí Hoành dựa vào phải làm lão sư Lâm Tú Linh, lại biết Triệu Chí Hoành trưa hôm đó liền nhảy lầu sự tình, đều sẽ bản năng tin tưởng lúc đó Lâm Tú Linh nhất định giáo huấn Triệu Chí Hoành, đại gia trong lòng sẽ thiên nhiên thiên hướng với tin tưởng điểm ấy, lòng người hướng, nhiều hơn nữa biện giải đều sẽ lộ ra yếu ớt.

Lại như hai cái học sinh, một cái bình thường giỏi cả phẩm chất lẫn học tập, một cái nghịch ngợm gây sự, nếu như một cái nào đó hiện trường chỉ có hai người này học sinh, khi này hiện trường vật nào đó bị hư hao, lão sư hoặc là những người khác đến điều tra thời điểm, ở mở miệng hỏi dò trước, trong lòng cũng đã thiên hướng liền bình thường nghịch ngợm gây sự cái kia học sinh làm, coi như kia học sinh làm sao phủ nhận, cũng rất khó khiến người ta tin tưởng sự tình không có quan hệ gì với hần.

Đây chính là đại gia trong lòng thiên hướng.

Dương Kỳ không có đi ra ngoài bồi Hàn Phục Nghĩa đồng thời hút thuốc, nhưng phòng học hàng sau nhưng trước sau đi ra ngoài hai tên nam sinh, kia hai tên nam sinh đi ra phòng học đi tới Hàn Phục Nghĩa bên người, đều tìm Hàn Phục Nghĩa muốn một điếu thuốc.

"Tại sao vậy? Dĩ vãng có tương tự sự tình thời điểm, trường học không đều là cắt lực trốn tránh trách nhiệm sao? Làm sao lần này liền để Lâm lão sư ở phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi cơ chứ? Đây không bình thường a! Các người nói phải không?"

Trong phòng học mồm năm miệng mười tiếng bàn luận lại lên, Dương Kỳ nghe thấy trước bàn nam sinh đột nhiên đưa ra cái này điểm đáng ngờ.

Vốn là đại gia còn không nghĩ tới phương diện này, hần này đề cập một chút, nghe thấy người lập tức đều phản ứng lại, mỗi một người đều cảm thấy kỳ quái lên.

"Đừng vậy! Kỳ quái hơn chính là Triệu Chí Hoành hôm qua nhảy lầu, ngày hôm nay trường học liền để Lâm lão sư trước mặt mọi người xin lỗi, trường học điều tra sự tình lúc nào có như thế cao hiệu suất? Đây không khoa học a!"

"Tự là! Trường học này một thừa nhận trách nhiệm, Triệu Chí Hoành người nhà còn không đuổi theo trường học lãnh đạo muốn bồi thường? Trường học những lãnh đạo kia lần này uống nhầm thuốc sao? Lần này làm sao như thế dũng cảm gánh chịu trách nhiệm cơ chứ? Đây là bọn hần phong cách sao?"

"Có thể hay không chính là cảnh sát điều tra kết quả đi ra, trường học trốn tránh không xong trách nhiệm, cho nên gửi hy vọng vào Lâm lão sư trước mặt mọi người xin lỗi, có thể đạt được Triệu Chí Hoành người nhà một chút lượng giải?"

Có người đưa ra suy đoán này.

Dương Kỳ không có tham dự thảo luận, không xác định sự tình, hẳn không có cùng người đoán mò thói quen, nhưng chuyện này xác thực tồn tại điểm đáng ngờ, cho nên Dương Kỳ trong lòng cũng đang suy nghĩ chuyện này.

cvt: trường này nát rồi, đề nghị Kỳ ca đốt trường.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cuối cùng cáo biệt

Vừa giữa trưa, Dương Kỳ đi tới chỗ nào nghe thấy hầu như đều là Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện cùng Lâm Tú Linh phát thanh bên trong trước mặt mọi người xin lỗi sự tình, tại này tới gần thi đại học thời điểm, hai chuyện này đột nhiên thành Hằng Điểm 7 Trung nóng nhất đề tài.

Liên quan với trường học lần này vì sao lại thái độ khác thường, ra này chủng ác tính sự kiện, không chỉ có không có trốn tránh trách nhiệm, trái lại trước tiên khiến Lâm Tú Linh lão sư đi ra nhận sai, xin lỗi, Dương Kỳ cũng nghe thấy không chỉ có một cái đồn đại, trong đó có một cái dường như tương đối có thể tin.

—— phụ thân của Triệu Chí Hoành là Hằng Điểm tên đại luật sư —— Triệu Thiên long.

Nghe nói cái này Triệu Thiên long quý biện năng lực mạnh phi thường, rất nhiều không ai dám tiếp vụ án hẳn dám tiếp, đồng thời, những này nhìn như sự thực rõ ràng, căn bản liền đánh không thắng quan tòa, hẳn không phải sẽ bị cáo người hoàn toàn giải vây thành vô tội, chính là đem trọng tội biến thành tiểu tội.

Nếu như không phải phát sinh Triệu Chí Hoành nhảy lầu sự kiện, Triệu Thiên long danh tiếng to lớn hơn nữa, Hằng Điểm 7 Trung học trò cũng chưa chắc có mấy cái có thể nghe được, dù sao luật sư vòng tròn cùng học trò cách nhau quá xa.

Nhưng Triệu Chí Hoành sự tình ra, trường học rất khác thường khiến Lâm Tú Linh lão sư như thể nhanh ngay tại phát thanh bên trong công khai xin lỗi, cao tam (lớp 12) 5 ban trong ngày thường cùng Triệu Chí Hoành thân cận, hiểu rõ Triệu Chí Hoành gia đình bối cảnh, thì có người tại trong âm thầm truyền ra Triệu Thiên long tin tức.

Một cái lấy quý biện tài năng xưng đại luật sư nhĩ tử ở trường học nhảy lầu bỏ mình, trường học bên trong còn có đồn đại Triệu Chí Hoành nhảy lầu cùng ngày buổi sáng đụng phải một người nữ lão sư, đồng thời bị kia nữ lão sư tàn nhẫn mà giáo huấn.

Như vậy sự tình nếu như đặt ở phổ thông cha mẹ trên người, khả năng tối đa cũng liền có thể khiến hiệu phương tại lên lút xin lỗi, cũng cấp cho một điểm tính chất tượng trưng bồi thường, thậm chí ngay cả tính chất tượng trưng bồi thường đều không sẽ có.

Nhưng phụ thân của Triệu Chí Hoành là Triệu Thiên long, là tên đại luật sư, một cái miệng đen đều có thể nói thành bạch, Hằng Điểm 7 Trung giáo lãnh đạo trong lòng có thể không kiêng kỵ sao?

Dương Kỳ nghe được đồn đại còn nói: Phóng tầm mắt toàn bộ Hằng Điểm, cũng chưa chắc có một luật sư có thể thắng được Triệu Thiên long.

Huống chi, tại Triệu Chí Hoành nhảy lầu một chuyện thượng, Triệu Thiên long nếu như khởi tố Hằng Điểm 7 Trung lời nói, tình thế trước mắt rõ ràng là Triệu Thiên long càng chiếm ưu thế.

Lấy Triệu Thiên long năng lực, như vậy vụ án hẳn thất bại sao?

Vừa giữa trưa, Lâm Tú Linh đều không có xuất hiện tại cao tam (lớp 12) 3 ban trong phòng học, trong lớp không ai biết nàng ngày hôm nay có hay không xin nghỉ, có nam sinh hỏi đến lớp học lên lớp mặc cho khóa lão sư, mặc cho khóa lão sư cũng biểu thị không rõ ràng.

Hỏi Lâm lão sư sẽ có hay không có sự tình? Triệu Chí Hoành người nhà có hay không khởi tố trường học khởi tố Lâm lão sư?

Mặc cho khóa lão sư cũng là nói không rõ ràng.

Một bộ nói năng thận trọng đáng đáp.

Buổi chiều, Lâm Tú Linh vẫn không có xuất hiện tại 3 ban phòng học, này tại Lâm Tú Linh tới nói là rất khác thường.

Dương Kỳ nghe thấy ngồi cùng bàn Nhiễm Không cùng người tán gẫu thời điểm, nói: "Lâm lão sư trước đây mỗi ngày ít nhất đến phòng học ba, bốn lần, ngày hôm nay một lần không có tới, Ài! Không biết Lâm lão sư đi nơi nào rồi! Một ngày không nhìn thấy Lâm lão sư, cảm giác cả người đều chán rồi!"

Nghe thấy Nhiễm Không nói lời nói này thời điểm, Dương Kỳ theo bản năng chú ý một thoáng lớp học những người khác trạng thái, phát hiện ngày hôm nay những người khác tâm tình thật giống đều không cao, không gặp mấy cái trên mặt có nụ cười, phòng học hàng sau nam sinh một thoáng khóa thì có non nửa nằm nhoài trên bàn chờ ra.

Coi như là khi đi học, trong lớp bầu không khí cũng rất nặng nề ngột ngạt, mặc cho khóa lão sư không vấn đề cũng còn tốt, nếu như hỏi "Cái này vấn đề có vị bạn học kia biết? Biết đến xin gờ tay!", đại gia phản ứng liền muốn khiến mặc cho khóa lão sư lúng túng.

Toàn phòng học không gặp một cái nhấc tay, mặc cho khóa lão sư vấn đề lại như câu cá thời điểm, lưỡi câu ném vào hồ phân, nửa điểm phản ứng đều không nhìn thấy.

Nếu như là thường ngày, gặp phải này chủng tình huống, mặc cho khóa lão sư bao nhiêu sẽ kích thích đại gia vài câu, nhưng ngày hôm nay gặp phải như vậy cục diện lúng túng, mặc cho khóa lão sư sưng sờ sau khi, hơn phân nửa đều có thể cân nhắc rõ ràng trong đó nguyên nhân, gần như cũng đều có thể lý giải.

Sau khi, liên tiếp ba ngày, Lâm Tú Linh đều không có xuất hiện ở trong phòng học, trong sân trường, trong phòng ăn cũng đều không nhìn thấy bóng người của nàng, nàng cả người thật giống biến mất rồi.

Lớp học bầu không khí cũng vẫn rất nặng nề ngột ngạt, Dương Kỳ chú ý đến rất nhiều đồng học tâm tình đều không cao, Dương Kỳ chính mình không nhìn thấy, nhưng cũng nghe nói Triệu Chí Hoành cha mẹ đã tới trường học, đi tìm trường học lãnh đạo, Triệu Thiên long là mang theo tài xế cùng trợ lý đến, trường học mấy vị lãnh đạo chủ chốt đều xuất hiện tiếp đón.

Nghe nói Triệu Thiên long tọa xe là Bentley, lúc đi, Triệu Chí Hoành mẫu thân vừa gạt lệ vừa tuyên bố nhất định phải vì nàng nhi tử đòi lẽ phải, mà trường học mấy vị lãnh đạo thì đều cười theo.

Ba ngày sau sáng sớm, tự học buổi sáng thời gian, rõ ràng hao gầy tiêu tụy không ít Lâm Tú Linh rốt cục hiện thân phòng học, lúc đó theo một nữ sinh bật thốt lên hô một câu "Lâm lão sư đến rồi!", toàn bộ phòng học cấp tốc yên tĩnh lại, mấy chục song nam nữ sinh con mắt đều nhìn phía Lâm Tú Linh, bao quát Dương Kỳ.

Xuất hiện ở phòng học cửa Lâm Tú Linh tố nhan hướng thiên, một điểm trang sức trang nhã đều không có hóa, một con tóc đẹp cũng chỉ đơn giản đâm cái đuôi ngựa, sắc mặt có chút trắng xám, viền mắt có chút sưng đỏ.

Thấy đại gia đều yên tĩnh mà nhìn nàng, Lâm Tú Linh miễn cưỡng bỏ ra điểm nụ cười cùng đại gia gật gù, tại đại gia nhìn kỹ, khẽ cúi đầu đi tới bục giảng, hai tay đặt tại trên bục giảng, cúi đầu áp ủ chốc lát, khẽ ngẩng đầu ánh mắt phức tạp chậm rãi tại mỗi cái học trò trên mặt đảo qua, ánh mắt đã mất đi ngày xưa thần thái, có chút âm trầm cùng nhu nhược.

"Lâm lão sư! Ngài thế nào rồi? Ngài không có sao chứ?"

Cùng Phan Khiết Du ngồi cùng bàn Lý Linh đột nhiên hỏi ra đại gia đều muốn hỏi một cái vấn đề.

"Đúng vậy! Lâm lão sư! Ngài thế nào rồi?"

"Lâm lão sư. . ."

Lý Linh mở đầu, trong phòng học lập tức liên tiếp mà vang lên bảy, tám nói quan tâm hỏi dò.

Trên bục giảng Lâm Tú Linh viền mắt đỏ lên, mím chặt môi, viền mắt bên trong đã có thể nhìn thấy óng ánh nước mắt đang nhấp nháy.

Hơi nâng lên thon dài tinh xảo tay phải, hơi dưới theo : đề, ra hiệu mọi người im lặng, đợi mọi người im lặng sau, nàng so thường ngày thấp không ít thanh âm mới vang lên.

"Các vị đồng học. . . Lão sư rất cảm tạ đại gia đối ta quan tâm! Ta vẫn tin tưởng. . . Cùng mỗi cái người quen biết, đều là duyên phận! Qua (quá khứ) ba năm bên trong, ta có thể cùng đại gia trở thành sư trò, ta vẫn tin tưởng này là lớn lao duyên phận, lão sư ta rất quý trọng! Vốn là, ta là hy vọng có thể làm hết sức nhiều trợ giúp đại gia, giúp đại gia đều có thể thi đỗ một cái không sai đại học, tuy rằng. . . Ta biết này rất khó, nhưng ta đúng là như thế hy vọng! Cũng vẫn là hướng cái này mục tiêu đi nỗ lực, ta, ta, ta không chỉ một lần tưởng tượng qua thi đại học kết thúc, chúng ta gặp nhau một đường, lại mở cuối cùng một cái ban sẽ thời điểm tình cảnh, ta nghĩ tượng qua khi đó đại gia, các người có thể hay không so hiện tại càng hoạt bát một điểm? Sẽ có hay không có một cái nào đó, hoặc là nào đó mấy cái bình thường không lộ ra ngoài đồng học, đột nhiên tại chúng ta cuối cùng tốt nghiệp dạ hội thượng biểu hiện ra kinh người tài nghệ, khiến lão sư trước mắt ta sáng ngời?"

Lâm Tú Linh nói lời nói này lúc, rõ ràng là động cảm tình, không chỉ có nói nàng chính mình rớt xuống nước mắt, cũng nói trong phòng học không thiếu nữ sinh viền mắt ửng hồng, lặng lẽ mặt khóe mắt.

Liền ngay cả cùng Dương Kỳ ngồi cùng bàn Nhiễm Không cũng hơi ngẩng mặt lên, dường như là không muốn để cho nước mắt chảy xuống.

Nghe đến đó, rất nhiều trong lòng người đã có dự cảm không tốt.

Quả nhiên, Lâm Tú Linh rất cục nói ra đại gia cục không muốn nghe thấy một câu nói.

"Chỉ là, hiện tại lão sư không thể không muốn cùng đại gia nói tạm biệt, lão sư đã hướng trường học trình từ chức tin, đồng thời đã chiếm được trường học đồng ý phê phục, từ hôm nay trở đi, ta sẽ không còn là đại gia chủ nhiệm lớp, hôm nay tới lớp học, là ta cùng đại gia cuối cùng cáo biệt, từ nay về sau, chúng ta tạm biệt liền không còn là sư trò, mà là bằng hữu rồi! Cuối cùng, ta hy vọng đại gia ở sau đó thi đại học bên trong, đều có thể thi ra một cái thành tích tốt, này là ta đối đại gia to lớn nhất kỳ vọng!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Lâm Tú Linh ủy khuất

Lâm Tú Linh thật từ chức đi, nàng rời đi thời điểm, 3 ban không thiếu nữ sống cũng khóc thành tiếng, mấy cái nam sinh cũng đỏ tròng mắt, nhường nàng chó đi thanh âm cũng chỉ đối lấy Lâm Tú Linh mấy lần quay người hướng mọi người cúi đầu cảm tạ, nhưng cuối cùng vẫn là đi nha.

Ai cũng không nghĩ tới chính là, thay thế Lâm Tú Linh trở thành lớp mười hai 3 ban chủ nhiệm lớp người, đúng là phòng giáo dục Hoàng chủ nhiệm Hoàng thẳng lùn.

Ngay tại Lâm Tú Linh sau khi rời đi ngay sau đó, Hoàng thẳng lùn chính mình đi vào bầu không khí một mảnh thăm đậm 3 ban phòng học, tại mọi người hoặc nghi hoặc hoặc căm thù trong ánh mắt, Hoàng thẳng lùn Hoàng Hữu Pháp hai tay tách ra chống đỡ trên bục giảng, chìm ung đồng dạng ánh mắt bén nhon liếc nhìn toàn lớp, hai đạo râu hình chữ bát khể nhúc nhích, hùng hậu thanh âm uy nghiêm vang lên: "Từ hôm nay trở đi, tính đến các người thi đại học kết thúc, trong khoảng thời gian này, ta chính là các người tân chủ nhiệm lớp!"

Ta đối yêu cầu của các người chỉ có ba đầu! Thứ nhất, toàn lực ứng phó chuẩn bị chiến đấu thi đại học! Thứ hai, toàn lực ứng phó chuẩn bị chiến đấu thi đại học! Thứ ba vẫn là toàn lực ứng phó chuẩn bị chiến đấu thi đại học!

Trong khoảng thời gian này, phàm là cùng thi đại học không quan hệ sự tình, ta cũng không muốn nhìn thấy các người có người đi làm! Ta tuyên bố trước! Nếu có người không chăm chú chuẩn bị thi đại học, nhẹ thì gọi gia trưởng! Nặng thì trực tiếp tiến hành khuyên lui! Ta Hoàng Hữu Pháp vẫn là trường học thầy chủ nhiệm! Cho nên, các người không cần hoài nghi ta có hay không khuyên lui quyền lợi của các người!

Ai là ban trưởng?"

Hoàng thẳng lùn đột nhiên hỏi ai là ban trưởng.

Ánh mắt của mọi người vô ý thức nhìn về phía giữa hàng trước Phan Khiết Du, Phan Khiết Du nhìn chung quanh một chút, do dự đứng người lên, có chút thấp thỏm nhìn qua Hoàng thẳng lùn.

Hoàng thẳng lùn nhủ mảy.

"Là cái nữ sinh?"

Lập tức, dùng ngón tay hư không điểm một cái Phan Khiết Du, hỏi: "Người tên là gì?"

Đội Phan Khiết Du ghi danh tự, Hoàng thẳng lùn một mặt nghiêm túc, nói: "Hành! Ta nhớ kỹ người! Làm ban trưởng, ta không có ở đây thời điểm, ban lên bất luận cái gì sự tình người đều phải có trách nhiệm! Có thể giải quyết người tự mình giải quyết! Không có thể giải quyết, trực tiếp hướng ta báo cáo! Có đi động sao?"

Phan Khiết Du gật gật đầu.

Hoàng thẳng lùn khề vuốt cằm, từ trong ngực xuất ra một hộp danh thiếp rút một trương, phóng tại bục giảng góc trên bên phải, đối Phan Khiết Du gật gật đầu, mệnh nói: "Tới lấy! Có cái gì người không giải quyết được sự tình, lập tức gọi điện thoại cho ta hướng ta báo cáo!"

Trong phòng học, mọi người hai mặt nhìn nhau, mỗi người cũng cảm giác được cao áp chính sách vào đầu hướng mình đè xuống, Phan Khiết Du tại mọi người trầm mặc nhìn soi mói, chần chờ đi lên lấy Hoàng thẳng lùn danh thiếp.

"Tiếp tục sớm tự học!"

Trầm mặt lưu lại câu nói này, Hoàng thẳng lùn hai tay chấp sau lưng khí thể nghiêm nhiên đi xuất phòng học.

Đãi hấn vừa đi, trong phòng học tiếng nghị luận lập tức nổi lên bốn phía.

"Lại là Hoàng thẳng lùn! Xong! Chúng ta ngày tốt lành chấm dứt!"

"Lâm lão sư. . . Nữ thần của ta! Ta không cần Hoàng thẳng lùn, ta muốn Lâm lão sư a!"

"Có làm hay không? Cũng nhường Hoàng thẳng lùn đến mang bọn ta? Trường học đây không phải đem chúng ta hướng trong hồ lửa đây sao?"

"Địa ngục chuông tang rồi gõ vang, tối tăm không ánh mặt trời bị thảm thời gian sắp đến, nếu như ta không sống tới sang năm hôm nay, các huynh đệ phải nhớ rõ mình thời điểm, cho ta đốt điểm giấy a!"

...

Học sinh ngôn ngữ vĩnh viễn là ưa thích khoa trương, tương tự ai thán bên tai không dứt, Dương Kỳ trong lòng cũng có chút buồn bực, hấn mặc dù tự tin sẽ không bị Hoàng Hữu Pháp bắt diễn hình, nhưng bị người dạng này nghiêm khắc trông giữ, hấn cũng sẽ không cảm thấy vui vẻ, nếu như có thể lựa chọn, tại nữ thần Lâm lão sư cùng lấy nghiêm khắc, biến thái lấy xưng Hoàng Hữu Pháp tâm đó, ai nguyện ý lựa chọn Hoàng Hữu Pháp đâu?

...

Giáo sư trong tức xá, Lâm Tú Linh rời tại thu thập hành lý của mình, trước mặt người khác thời điểm, trên mặt nàng mãi mãi cũng mang theo nụ cười nhàn nhạt, tựa như vừa rời trong phòng học giống như mọi người làm sau cùng cáo dừng thời điểm, nàng cũng miễn cưỡng chính mình tận lực lộ ra tiếu dung, nhưng lúc này, trong tức xá chỉ có chính nàng, không có người thứ hai, trên mặt nàng rốt cục đỡ xuống ngụy trang, tiếu dung lại không, thanh tú trên mặt trái xoan về cô đơn không che giấu chút nào.

Y phục của nàng không nhiều, trong đó đại bộ phận đều là bình thường công tác mặc âu phục cùng bộ váy, ngoại trừ cái này hai loại quần áo, xuân hạ thu ba cái thời tiết, nàng thường phục lại chỉ có hai ba bộ.

Mùa đông quần áo hơi nhiều một chút, nhiều mấy món áo len cùng áo lông.

Một cái đại rương hành lý tự đem những y phục này toàn gắn xong, nàng đồ trang điểm cũng không nhiều, môi son, nhãn ảnh cao, trắng đẹp sưng chẳng hạn hết thấy đều không có, chỉ có một bình rửa mặt sữa, một bình dưỡng da sưng cùng một chi hộ thủ sưng, chỉ thế thôi.

Không đến hai mươi mét vuông nhà nghỉ độc thân rất nhanh liền bị nàng thu thập không còn.

Lắp đặt bị soi thô bị đều là từ trường học lĩnh, một hồi còn muốn còn trở về, thu thập xong tất cả hành lý, cũng chỉ có một cái đại rương hành lý cùng một cái màu đen bằng da ba lô.

Ẩm đạm ngồi tại trên mép giường, Lâm Tú Linh vẫn nhìn căn này nhỏ nhỏ ký túc xá, ánh mắt dần dần nhìn về phía ngoài cửa sổ yên tĩnh sân trường, lúc này là buổi sáng tiết khóa thứ nhất thời gian, trong sân trường rất yên tĩnh, lớn như vậy sân trường dưới bóng rừng, nhìn không thấy một bóng người, trống không, giống nhau nàng thời khắc này tâm cảnh.

Đại học không có tốt nghiệp, nàng tự lại tới đây thực tập, thực tập thời điểm theo người sư phụ, Lâm Tú Linh nhớ cái kia thời điểm nàng mỗi sáng sớm rất sớm đã cái thứ nhất đi đến văn phòng quét dọn vệ sinh, cho sư phó pha trà, về sau còn mỗi ngày cho sư phó chuẩn bị bữa sáng, thường thường còn đi sư phó bang (giúp) sư phó làm việc nhà, hết thấy đều chỉ vì sư phó có thể nhiều truyền thụ nàng một chút kinh nghiệm.

Thật vất vả thực tập kết thúc thời điểm, tại sư phó của nàng đề cử xuống, nàng rốt cục cầm tới trường học chính thức thư mời, tiền lương cũng cuối cùng từ thực tập thời điểm 400 khối, tăng tới 1200.

Nàng nhớ cái kia thiên nàng cả ngày cũng mừng rỡ nhìn cái gì cũng rất xinh đẹp, gặp ai cũng cười chào hỏi trước, kích động đến hơn hai giờ sáng còn chưa ngủ lấy.

Sau khi tốt nghiệp đại học, nàng tại trường này làm chủ nhiệm khóa giáo sư tích lũy kinh nghiệm, lại cần cù chăm chỉ, cần trọng làm hai năm, hay là tại sư phó của nàng đề cử xuống, ba năm trước, lại một nhóm cao nhất tân sinh nhập học thời điểm, nàng rốt cục bị nâng lên chỉ huy trực ban lão sư chức vị, làm 3 ban chủ nhiệm lớp.

3 năm a! Thanh xuân có thể có mấy cái 3 năm?

3 năm qua, nàng mỗi ngày không đến 7 giờ tự rời giường, tối muộn hơn hết 1 1 điểm xưa nay không ngủ, đây là nàng lần thứ nhất lấy một lớp chủ nhiệm thân phận kéo một lớp mấy chục người, nàng e sợ cho tự mình làm không tốt, dạy hư học sinh, nàng cẩn thận nghiên cứu qua lớp học mỗi học sinh tư liệu, gia đình tin tức, thăm viếng qua tất cả học sinh nhà làm đi thăm hỏi các gia đình, tự là muốn hoàn toàn coi nàng lớp học mỗi học sinh, tốt tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, trợ giúp mỗi học sinh nói thành tích cao, thi đại học thời điểm đều có thể thi một cái thành tích tốt.

Mỗi khi thành công đem một cái học tập không giỏi học sinh thành tích đề cao đi lên, nàng đều có loại thật sâu cảm giác thành tựu, tự như chính mình chùng một khối dưa, mỗi ngày nhìn xem chính mình dưa tại chính mình tỉ mỉ quản lý xuống, từng ngày mọc khả quan, loại kia cảm giác thành tựu, loại kia vui sướng, không cách nào nói rõ.

Có thể là, 3 năm liền muốn qua hết, mắt thấy nàng tỉ mỉ kéo nhóm học sinh này còn có nửa tháng tả hữu liền muốn thi đại học, liền muốn xuất thành tích,

nàng nhưng lại không thể không đệ trình thư từ chức.

Nghĩ đi nghĩ lại, một trận ủy khuất tựa xông lên đầu, Lâm Tú Linh con mắt chua chua, từng khỏa nước mắt nhào tóc rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Tiến bộ giữa

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Lâm Tú Linh giật mình lấy lại tinh thần, cầm lấy đặt ở trên tủ đầu giường di động xem xét, là cái số xa lạ, hơi trẻ nghị, Lâm Tú Linh liền tiếp thông điện thoại.

"Uy? Người tốt! Xin hỏi là Lâm Tú Linh nữ sĩ sao?"

Trong điện thoại di động truyền ra là cái cô gái trẻ tuổi thanh âm.

Lâm Tú Linh nghe xong đối phương như thể chính thức xưng hô, lập tức ý thức được cái gì, vô ý thức ngồi nghiêm chỉnh, tranh thủ thời gian trả lời: "Đúng! Ta chính là Lâm Tú Linh! Xin hỏi ngài là?"

Hai ngày trước nàng hướng nhà trường đệ trình thư từ chức về sau, cái này hai ngày thời gian bên trong nàng rồi tại trên mạng đưa ra đi năm sáu phần điện tử lý lịch sơ lược, tại Hằng Điểm 7 bên trong công tác mặc dù lạc mất nhưng cuộc sống của nàng còn muốn tiếp tục, gia cảnh của nàng cũng không tốt, đệ đệ muội muội học phí cùng tiền sinh hoạt đều cần nàng mỗi tháng trở về gửi, ném đi hiện tại phần công tác này, nàng nhất định phải nhanh tìm tới một phần khác tiền lương tương đương công tác mới.

"A, Lâm nữ sĩ ngài tốt! Ta là ưu nhả công ty bộ phận nhân sự quản lý trợ lý, người thông qua hòm thư đưa cho chúng ta lý lịch sơ lược, chúng ta rồi nhìn qua, đầu tiên chúc mừng người lý lịch sơ lược đạt tới chúng ta ưu nhả công ty thông báo tuyển dụng điều kiện cơ bản, xin hỏi người xế chiều hôm nay có thời gian không? Nếu có thời gian, người xế chiều hôm nay liền có thể đến công ty của chúng ta phỏng vấn! Đến lúc đó, chúng ta bộ phận nhân sự Tưởng quản lý đem tự mình phỏng vấn người!"

Ưu nhả công ty là Hằng Điểm bài danh ba vị trí đầu đồ trang điểm công ty, Lâm Tú Linh nhận lời mời chính là ưu nhả công ty công quan bộ phận dịch chức vị, bởi vì ưu nhả công ty chủ yếu là đại diện thế giới các quốc gia nổi tiếng các loại đồ trang điểm, cho nên, đối tình thông ngoại ngữ phiên dịch nhân tài một mực có nhu cầu.

Lâm Tú Linh bản thân là học tiếng Anh, giáo tiếng Anh, cho nên tại trên mạng nhân tài lưới trông thấy Hằng Điểm ưu nhả công ty thông báo tuyển dụng phiên dịch nhân tài, đồng thời tiền lương rất không tệ thời điểm, liền hướng này nhà công ty đưa điện tử lý lịch sơ lược.

Lúc này chính là Lâm Tú Linh ngã lòng nhất thời điểm, lúc này tiếp vào dạng này một chiếc điện thoại, mặc dù không đến mức nhường nàng cảm thấy vui mừng, nhưng bao nhiêu cũng cho nàng an ủi.

"Xế chiều hôm nay? Có! Có! Xế chiều hôm nay ta có thời gian, xin hỏi là xế chiều hôm nay cụ thể mấy điểm đâu? Phỏng vấn địa điểm ở đâu?"

"Cái kia tốt! Thời gian cụ thể là xế chiều hôm nay 2 điểm nửa, địa điểm là chúng ta ưu nhả công ty kỳ hạm cửa hàng bộ phận nhân sự quản lý văn phòng, làm on tất đến đúng giờ, chúng ta quản lý chỉ cấp người dự lưu 1 5 phút đồng hồ phỏng vấn thời gian! Trễ đến, lần này phỏng vấn chỉ sợ cũng muốn hủy bỏ!"

"Được rồi tốt! Ta nhất định đúng giờ, không! Ta nhất định nói tới trước!"

"Được rồi, vậy cứ như thế?"

"Ừm, cứ như vậy!"

...

Lâm Tú Linh sinh hoạt, cùng Hằng Điểm 7 giữa rồi không quan hệ nhiều lắm, lớp mười hai 3 ban cũng không ai lại biết tin tức của nàng, nàng tựa như mọi người sinh mệnh một cái bình thường khách qua đường, gặp lại sau tựa cũng không thấy nữa.

Chỉ ít Dương Kỳ trong lòng là nghĩ như vậy.

Một ngày chương trình dạy học kết thúc, chàng vạng tối Dương Kỳ cồng đàn ghi-ta đi bộ cũng như đi xe đi vào nhà phụ cận di tình hồ công viên, đi đến công viên một góc khác một nhà khác cửa hàng giá rẻ trước cửa.

Hắn đến thời điểm, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng Trần Khô cũng đã đến, từng cái chính đang loay hoay nhạc khí, hoặc ngay tại từ bên cạnh cửa hàng giá rẻ bên trong kéo ra ngoài dây điện, bày microphone.

Tương so với ban đầu nhà kia cửa hàng giá rẻ, nhà này cửa hàng giá rẻ vị trí lộ ra hơi có chênh lệch chút ít, cửa hàng giá rẻ chỗ quảng trường nhỏ cũng so lấy trước kia cái quảng trường nhỏ không chỉ một lần.

Tôi đây nghỉ ngơi thị dân rải rác, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Dương Kỳ liếc nhìn lại không đến mười cái.

Cũng may lan hân bọn hắn cái kia bảy tám cái mê ca nhạc hôm nay vẫn còn đang tràn, hôm nay lan hân lộ ra đặc biệt khốc, một thân màu đen quần da, màu đen ngắn khoản áo khoác da, một đầu áo choàng tóc trắng chọn nhuộm thành đủ mọi màu sắc, chính dạng chân tại một cổ bả khí mười phần màu đỏ tươi quốc lộ thi đấu trên xe gắn máy.

Tinh tế bạch ` tích đầu ngón tay kẹp lấy một chi tế nữ sĩ thuốc lá, ngay tại vẫy tay cùng vây quanh nàng mấy cái kia không phải chủ lưu thiếu nam thiếu nữ gì đó.

Trước hết nhất chú ý tới Dương Kỳ đến, tựa như là nàng bên cạnh một cái tiểu nữ sinh, vậy tiểu nữ sống đại khái nói câu gì, lan hân cùng cái khác mấy người đồng bạn quay đầu xem ra, trông thấy Dương Kỳ cồng đàn ghi-ta hộp đi tới,

Lan hân trong mắt hiển hiện lau một cái vui mừng, con mắt đi lòng vòng, lạng lẽ đem trong tay một nửa thuốc lá vút trên mặt đất, dùng mũi chân lạng lẽ ép diệt.

Đây hết thầy cũng bị Dương Kỳ nhìn ở trong mắt, Dương Kỳ khoe miệng tiểu dung không gặp một tia biến hóa, từ lần thứ nhất gặp lan hân, hắn chỉ nàng đối một điểm giữa nam nữ cảm giác.

Trong mắt hắn, lan hân chỉ là một cái ưa thích truy đuổi trào lưu, không rành thế sự tiểu nữ sinh, trong nhà đại khái rất có tiền, chi thể thôi.

"Tôi?"

"Kỳ ca!"

"Kỳ ca đến rồi!"

"Bắt đầu?"

Đàm Phi bọn hắn lúc này cũng trông thấy Dương Kỳ, từng cái mỉm cười cùng Dương Kỳ chào hỏi, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ cùng với Hoàng Đan thái độ y nguyên tùy ý, Trần Khô y nguyên co quắp, ngại ngùng.

Có lẽ là bởi vì quen thuộc một chút, Dương Kỳ trong lòng đối Trần Khô phản cảm rồi không có lớn như vậy, thông qua mấy ngày nay cùng một chỗ luyện tập, hắn trên người Trần Khô phát hiện một chút ưu điểm.

Tỉ như: Trần Khô là ngay trong bọn họ thái độ tối đoan chính, luyện tập thời điểm tối nghiêm túc một cái.

Tỉ như: Trần Khô ý kiến vĩnh viễn là ít nhất, mọi người nói cái gì, hắn tựu nghe cái gì, đối với hắn cái này Kỳ ca cũng đầy đủ tôn kính, mỗi ngày chú ý sắc mặt của hắn, cẩn thận từng li từng tí được làm cho lòng người sống đồng tình.

"Bắt đầu đi!"

Dương Kỳ mỉm cười gật đầu đáp lại, lấy ra đàn ghi-ta, thay đổi điều dây cung liền đối với đã làm tốt chuẩn bị Đàm Phi bọn hắn mỉm cười giờ ngón tay cái lên, ra hiệu bắt đầu.

《 bạn cùng bàn 》 đoạn mở đầu giai điệu vang lên, Dương Kỳ, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ mỗi người bọn họ trên mặt đều mang có chút ý cười, tương so với bọn hắn lần thứ nhất hợp tác luyện tập bài hát này, trải qua mấy ngày nữa luyện tập, phối hợp, bây giờ bài hát này bọn hắn rồi luyện được tương đối quen, bài hát này giai điệu vốn là rất đơn giản.

A, đúng rồi! Suýt nữa quên mất nói lần trước Đàm Phi đập điện đàn ghi-ta sau ngày thứ hai tựu trọng vừa mua một chi tân điện đàn ghi-ta, một chi tốt hơn, cho nên, trôi qua mấy ngày nay bọn hắn luyện tập một mực không có dừng lại.

Dụng Đàm Phi lời nói nói: "Thời gian của chúng ta rồi không nhiều lắm, không thể bởi vì ta cá nhân nguyên nhân chậm trễ mọi người luyện tập, coi như đập nồi bán sắt, ta cũng phải nhanh một chút lại mua một thanh đàn ghi-ta!"

Thông qua những này hiểu rõ, Dương Kỳ rồi ước chừng biết được Đàm Phi gia cảnh đại khái là mấy người bọn họ ở trong tốt nhất, nếu không, Đàm Phi mấy trước năm hắn là cũng không có điều kiện giống như giới ca hát nổi danh Giang Tâm Hạc học nghệ.

Giang Tâm Hạc thân phận, Dương Kỳ cũng tại trên mạng tra được, ước chừng hai mươi trước năm, đã từng đồ cực nhất thời, một bài 《 người lang thang 》 một khúc thành danh, bây giờ thân phận là trữ danh âm nhạc người chế tác.

...

Theo « bạn cùng bàn » âm nhạc đoạn mở đầu vang lên, lan hân bọn người vô ý thức đến gần Dương Kỳ bọn hân dàn nhạc, từng cái an tĩnh lại nghe ca nhạc.

Cách đó không xa mấy cái kia ở đây nghỉ ngơi thị dân lực chú ý cũng bị hấp dẫn tới, một đôi cặp mắt tò mò rơi vào dàn nhạc trên thân, làm Dương Kỳ ca tiếng vang lên, ánh mắt của mọi người cơ hồ đều bị hấp dẫn ở trên người hân.

"Bản ngày mai người là có hay không sẽ nghĩ khỏi, hôm qua người viết nhật ký, bản ngày mai người là có hay không còn nhớ thương, đã từng đáng yêu nhất người. . ."

So sánh vài ngày trước lần thứ nhất trước mặt mọi người hát bài hát này, bây giờ Dương Kỳ tiếng ca càng ổn càng thêm để ý, rõ ràng là đang hát, lại cho người ta một loại an tĩnh cảm giác, tiếng ca phảng phất đem mọi người mang về riêng phần mình thời còn học sinh, nhớ lại những cái kia rồi mơ hồ khuôn mặt đồng học.

Tự nhiên lan hân bọn hân mấy cái này còn tuổi nhỏ không phải chủ lưu cũng nghe được có một phen đặc biệt cảm thụ, trong lòng tự động đối cái trước bọn hân ái mộ đối tượng, so sánh vài ngày trước, lan hân bây giờ xem Dương Kỳ ánh mắt trở nên càng thêm trực tiếp, an tĩnh lại hai mắt tựa hồ đang phát sáng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Lực hấp dẫn đang gia tăng

Làm một bài « bạn cùng bàn » hát xong, mảnh này trên quảng trường nhỏ nghỉ ngơi thị dân rồi toàn bộ tụ tại Dương Kỳ bọn hân dàn nhạc phía trước, làm âm nhạc dư âm rơi xuống, lan hân lập tức gọi tốt vỗ tay.

"Tốt!"

"Khóc!"

"Không sai! Bài hát này coi như không tệ!"

"Lại đến một bài! Lại đến một bài!"

Lan hân bên cạnh cái kia bảy tám cái không phải chủ lưu thiếu nam thiếu nữ về mặt tươi cười vừa đi theo gọi tốt một bên dùng sức vỗ tay, kéo bị hấp dẫn tới mấy cái thị dân cũng vỗ tay gọi tốt.

So sánh vài ngày trước Dương Kỳ bọn hân lần thứ nhất luyện bài hát này lúc bầu không khí, rồi có rất nhiều khác nhau, hiện trường người xem mặc dù vẫn như cũ không nhiều, nhưng bầu không khí rồi nhiệt liệt không ít.

Tiếng khen cùng trong tiếng vỗ tay, Đàm Phi chờ mọi người khoe miệng ngâm lấy ý cười, từ bọn hân tổ kiến dàn nhạc đến nay, chưa bao giờ có dạng này bầu không khí, hơn nữa là đơn thuần chỉ vì bọn họ ca.

Dương Kỳ khoe miệng cũng có mỉm cười, thông qua mấy ngày nay cộng đồng luyện tập cùng phối hợp, hân thời gian dần trôi qua bắt đầu có chút hưởng thụ trạm tại dàn nhạc phía trước nhất ca hát cảm giác, với hân mà nói, đây là một loại thể nghiệm hoàn toàn mới, hân đi vào thế giới này thứ một đêm liền đã quyết định đổi một loại cách sống, lại không giống như kiếp trước như thế một vị vui đầu tu luyện, chỉ là đêm hôm đó hân còn không có nghĩ kỹ một thể này cái kia đổi loại nào cách sống, lúc ấy chỉ là nghĩ nhiều nếm thử một chút thú vị đồ vật.

Mà bây giờ dàn nhạc chủ xướng thể nghiệm, đã để hân cảm thấy có thú.

Quay đầu cùng Đàm Phi bọn người đối một chút, lẫn nhau lẫn nhau gật gật đầu, thu hồi ánh mắt thời điểm, « thủy thủ » đoạn mở đầu âm nhạc liền vang lên.

"Đáng chết chết, thôi đau nhức khuôn mặt cảm giác, giống phụ thân quả trách, mẫu thân thút thút, vĩnh viễn khó quên. . ."

Làm Dương Kỳ mỉm cười hát đến: "Luôn là một bộ yếu đuối thứ hèn nhất đáng về" lúc, lan hân nhếch miệng lên, bên cạnh nàng một cái không phải chủ

lưu thiếu niên mất cười ra tiếng, gợn ngón tay cái lên cười nói: "Câu này ca từ ngẫm! Ta thích! Mỗi lần nghe được câu này ta liền muốn cười."

Một người khác mới nói: "Cái này thù 《thủy thù》 xác thực ngẫm, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua ca từ còn có viết như vậy!"

Một thiếu nữ: "Còn có câu kia 'Đô thị hắc ín đường quá cứng, giẫm không ra dấu chân', câu này cũng rất có ý tứ!"

Gợn ngón tay cái thiếu niên cười gật đầu, một bên theo âm nhạc nhịp run lấy đùi, một bên tán thành: "Đúng! Câu này cũng rất có ý tứ!"

"Ta thích nhất 'Lau khô lệ không nên hỏi vì cái gì', các ngươi không cảm thấy câu này nhất có Feel sao?" Lại một cái không phải chủ lưu thiếu niên nhảy cẫng lấy chen vào nói.

Nghe những này tranh nhau chen lấn nghị luận, lan hân khoe miệng ý cười đường cong một chút xiu mở rộng, cái này hai bài ca bọn hắn rồi đi theo nghe đã mấy ngày, nàng đã sớm biết cái này hai bài ca đều là Dương Kỳ bản gốc tác phẩm.

Lúc này nghe đám tiểu đồng bạn tán thưởng, lan hân ngoài miệng mặc dù không có phụ họa, nhưng trong lòng lại là mỹ mỹ, có loại cùng có vinh yên cảm giác tự hào, bởi vì trong lòng nàng sớm đã nhận định Dương Kỳ cuối cùng rồi sẽ là nàng lan hân nam nhân! Cho nên, Dương Kỳ phong quang, chính là nàng lan hân phong quang.

Chẳng những lan hân đám tiểu đồng bạn tại tán thưởng, bên cạnh cách đó không xa mấy cái kia bị tiếng ca hấp dẫn tới thị dân cũng tại châu đầu kê tai nhỏ giọng giao lưu.

Cô nương giáp: "Vừa rồi bài hát kia rất không tệ a! Cái này thù cũng không tệ! Ai! Tiểu Mai, ngươi biết cái này hai bài ca tên gọi là gì sao? Nguyên hát là ai?"

Nàng bằng hữu bên cạnh Tiểu Mai: "Ừm, là thật là dễ nghe! Ca từ cũng thật có ý tứ, quá mức cái này hai bài ca ca tên. . . Ngô, ta cũng không biết, ta trước kia cũng chưa từng nghe qua!"

Một mười mấy tuổi thiếu niên hai tay ôm ngực, một bên theo âm nhạc gật đầu, một bên tự nói: "Bài hát này êm tai! Đợi chút nữa lên đi hỏi một chút ca tên cùng nguyên hát, hôm nay về nhà tìm nguyên hát tới nghe một chút!"

Một thiếu phụ: "Mấy cái này tiểu thiếu niên hát không tệ nha! Ngươi biết là nhà ai âm nhạc công ty người mới sao?"

Nàng đứng bên cạnh chính là trượng phu nàng.

Nam nhân nghe vậy mỉm cười lắc đầu, nói: "Hát là không tệ! Trước kia chưa thấy qua, không biết có phải hay không là nhà ai âm nhạc công ty người mới!"

Cùng lần thứ nhất hiệp luyện bài hát này bất đồng, lần này Dương Kỳ bọn hắn thuận lợi đem chính bài hát toàn bộ hát xong mới dừng lại,

Tiếng vỗ tay tiếng khen vang lên lần nữa, lan hân cười híp mắt xuất ra bốp da rút ra một trương trăm nguyên tờ đi lên trước nhét vào thu khen thưởng hộp đàn bên trong.

Trên thực tế, tại quá khứ trong vòng vài ngày, Dương Kỳ bọn hắn mỗi lần tới nơi này luyện ca thời điểm, lan hân cũng sẽ ở bọn hắn hát xong sau khen thưởng một trăm khối, vô luận bọn hắn chính bài hát hợp tác là thông thuận vẫn là hơi có tỷ vết.

Mỗi lần tại nàng lôi kéo dưới, nàng mang tới mấy cái kia tiểu đồng bọn bao nhiêu cũng sẽ khen thưởng mấy khối tiền hoặc mấy chục khối ý tứ một cái.

Nay trời cũng là! Lan hân ném một trăm khối cười híp mắt lui về về sau, nàng mấy cái kia tiểu đồng bọn cũng hi hi ha ha lần nữa nhao nhao tiến lên khen thưởng một chút tiền lẻ.

Có người vút xuống năm khối, có người vút xuống mười khối, có người vút xuống hai mươi.

Cùng lần thứ nhất, bên cạnh mấy cái kia bị hút dẫn tới thị dân gặp mấy cái kia tiểu thiếu niên từng cái đều lên trước thưởng tiền, hơi do dự về sau, cũng tuần tự đi lên hai người thưởng năm khối cùng hai mươi.

Đúng lúc này, dàn nhạc phía sau cửa hàng giá rẻ bên trong một què một què đi xuất một cái hai mươi tuổi gầy gò thanh niên, trong tay chống một cái inox quả trứng, gầy gò nam tử cười ha hả cầm mấy bình nước khoáng đi tới cho Dương Kỳ, Đàm Phi bọn hắn phân phát, một bên phân phát còn một bên cười ha hả nói: "Vất vả! Đến! Uống nước!"

"Đến uống nước! Hôm nay hát tốt hơn! Tiếp tục cố lên!"

"Đến! Uống nước!"

Tiếp nhận thủy thời điểm, Dương Kỳ bọn hắn cũng cười ngó ý cảm ơn. Cái này gầy gò thanh niên tự là bên cạnh cái kia tiểu cửa hàng giá rẻ lão bản, họ Lữ, làm người rất nhiệt tình, mặc dù đuôi phải què, nhưng tuyệt đối thuộc về thân tàn chí kiên cái chủng loại kia người, vài ngày trước làm Dương Kỳ bọn hắn tìm tới hắn nơi này, cùng hắn đàm có thể hay không để cho dàn nhạc mỗi ngày tại hắn cửa hàng cửa tập luyện, đồng thời mượn dùng hắn nơi này nguồn điện thời điểm, hắn một ngụm tựu đáp ứng, cũng rất nhiệt tâm bang (giúp) Dương Kỳ bọn hắn bạn trước bạn sau, còn mỗi ngày đều cho bọn hắn đưa nước, mặc kệ Dương Kỳ bọn hắn phải chăng mang theo thủy tới.

Cho nên, Dương Kỳ bọn hắn đối với hắn rất cảm kích, đều quen thuộc gọi hắn Lữ ca.

Uống một hớp, hơi chút nghỉ ngơi, Dương Kỳ bọn hắn liền bắt đầu hôm nay lần thứ hai luyện tập, sau đó là lần thứ ba, đệ tứ lượt.

Một lần lại một lần lặp lại luyện tập cái này hai bài ca, bị tiếng ca hút dẫn tới người có đi, có vẫn còn, cũng có ở phía xa đi dạo thị dân bị bên này tiếng ca cùng náo nhiệt hấp dẫn tới, cho nên nói tóm lại, dàn nhạc trước mặt người xem mặc dù một mực đang xói mòn, nhưng xói mòn tốc độ một mực thấp hơn tăng trưởng tốc độ, theo sắc trời càng ngày càng muộn, màn đêm buông xuống, quảng trường nhỏ sáng lên đèn đường, dàn nhạc phía trước tụ tập người xem lại là càng ngày càng nhiều, có một mình đi dạo công viên bị hút dẫn tới, cũng có mang theo tiểu hài đi dạo công viên bị hút dẫn tới, còn có toàn gia cùng đi công viên tản bộ bị hấp dẫn tới.

Hộp đàn bên trong nhận được khen thưởng tự nhiên cũng là càng ngày càng nhiều, nhìn ra hôm nay nhận được khen thưởng chí ít đã có hơn ba trăm khối.

Làm Dương Kỳ lần đầu tiên tới công viên này một mình luyện tập đàn ghi-ta, trụ xuất hiện tại Dương Kỳ cách đó không xa tên kia gầy gò lão nhân tản bộ đến nơi đây phía ngoài đoàn người vây thời điểm, Dương Kỳ bọn hắn dàn nhạc phía trước tụ tập người xem rồi có hơn ba mươi.

Có người theo âm nhạc tiết tấu run lấy đùi; có người đứng đưa thân thể; có người một bên hừ phát Dương Kỳ ngay tại biểu diễn giai điệu, một bên tay cầm di động vỗ hiện trường video.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: 《 trăm vạn tâm cuồng hộng 》 mời

Muộn 8 điểm nửa, tập luyện kết thúc, Dương Kỳ mỉm cười đối dàn nhạc trước mặt người xem gật gật đầu, liền tránh ra microphone vị trí, thối lui đến đằng sau thu thập đồ vật của mình, giống như chỉ trước mấy ngày, Đàm Phi cười mỉm đi đến microphone đi lên xoay người chín mươi độ đối diện trường người xem thật sâu bái, nâng người lên lúc, một bên ném đi hôn, một bên liền thanh ngữ ý cảm ơn, biểu thị hôm nay tập luyện đến đây kết thúc, có muốn nghe ca trời tối ngày mai lại đến.

Đại bộ phận người xem gặp biểu diễn kết thúc, tùm năm tùm ba rút lui tản ra, chỉ có Lan Hân mấy người bọn hắn tạm thời còn chưa đi, bắt quá, tại Đàm Phi liên tục cảm tạ âm thanh bên trong, Lan Hân mấy cái kia tiểu đồng bọn hay là tại nằng ra hiệu xuống, hi hi ha ha cười nói cái gì rồi đi, rất nhanh, dàn nhạc phía trước liền chỉ còn lại có Lan Hân cùng trước đây không lâu mới tới chỗ này vị kia gầy gò lão nhân.

Lan Hân cùng với ngay tại thu thập nhạc khí Đàm Phi bọn người rất nhanh liền chú ý đến vị kia gầy gò lão nhân, người ít, cái này râu tóc xám trắng gầy gò lão nhân liền lộ ra dễ thấy đứng dậy.

Dương Kỳ cũng chú ý tới, Dương Kỳ đối lão nhân này có ấn tượng, trước đó hắn mỗi lúc trời tối một thân một mình tại công viên này nơi hẻo lánh luyện tập đàn ghi-ta kỷ xảo thời điểm, cơ hồ mỗi lúc trời tối đều có thể trông thấy lão nhân kia đến gần ngừng chân lắng nghe một lát thân ảnh.

Mấy ngày nay tối muộn, lão nhân kia mỗi lần cũng chỉ là ngừng chân một lát, lắng nghe một lát, liền cất bước rời đi, cho nên Dương Kỳ coi là lão nhân kia đêm nay cũng sẽ như thế, bởi vậy cũng không có để ở trong lòng, tiếp tục trừng trị hắn đồ vật của mình.

Không ngờ, cái này râu tóc xám trắng gầy gò lão nhân lúc này lại không nhanh không chậm đi tới, ở trước mặt hắn dừng bước, lên tiếng nói: "Tiểu hòa tử! Người tên là gì?"

Gầy gò lão nhân cái này mới mở miệng, lập tức liền hấp dẫn Đàm Phi đám người lực chú ý, bao quát Lan Hân, bọn hắn đều hiếu kỳ nhìn qua lão nhân kia cùng Dương Kỳ.

Dương Kỳ ngoài ý muốn ngẩng đầu cùng lão nhân kia đối mặt cùng một chỗ.

Trước đó mỗi lần nhìn thấy lão nhân kia đều là tại ban đêm, cho dù công viên nơi hẻo lánh cũng có đèn đường, nhưng trong công viên ánh đèn cũng không sáng sủa, cho nên Dương Kỳ một mực không có thấy rõ cái này bộ mặt của lão nhân.

Lúc này khoảng cách gần nhìn nhau, Dương Kỳ phát hiện lão nhân kia gương mặt gầy đến lồi, thân cao trung đẳng, mặc một thân cân vật màu đen áo ngắn, một đôi mắt so với bình thường lão nhân muốn mình sáng hơn nhiều.

"Ta là Dương Kỳ, ngài là?" Dương Kỳ dò xét lão nhân hai mắt, trả lời cũng hỏi thăm.

Lão nhân lộ ra một tia mảy không thể xem xét mỉm cười, đưa tay phải ra, Dương Kỳ run lên đưa tay cùng hắn nắm chặt lại, cảm giác tay của lão nhân cũng rất cốt cảm, thật ấm áp.

Lão nhân không nhanh không chậm tự giới thiệu: "Ta là Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí âm nhạc tổng thanh tra, liền ở tại công viên này bên cạnh, đại khái một tuần lễ trước ta đã nhìn thấy ngươi ở bên kia trong góc một người luyện đàn ghi-ta! Ta họ Ngô, Tiểu Dương a! Ta hỏi ngươi, các ngươi mấy ngày nay hát cái này hai bài ca đều là chính ngươi viết sao? Ta hai ngày này tại đám người đằng sau nghe thời điểm, nghe thấy có người nói cái này hai bài ca đều là chính ngươi viết, ta bây giờ nghĩ xác nhận một chút."

"Âm nhạc tổng thanh tra?"

Dương Kỳ lại một lần cảm thấy ngoài ý muốn, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Đàm Phi bọn hắn, phát hiện Đàm Phi bọn hắn giờ phút này cũng trên mặt có vẻ kinh ngạc, hiển nhiên cũng không ngờ tới vị này bề ngoài xấu xí gầy gò lão nhân hội (sẽ) là thân phận như vậy.

Dương Kỳ trông thấy Đàm Phi cùng Dịch Siêu Vĩ kinh ngạc về sau, cũng có chút ít kích động tới gần nơi này bên mấy bước, Dịch Siêu Vĩ cướp trả lời: "Ngô lão ngài tốt! Đúng đúng đúng! Chúng ta mấy ngày nay luyện hai bài ca xác thực đều là chúng ta Kỳ ca chính mình viết! Thế nào Ngô lão? Ngài cảm giác cho chúng ta cái này hai bài ca khối lượng thế nào? Ngài có cái gì chiếu cố sao?"

Hằng Điểm truyền hình. . .

Nói đến Hằng Điểm truyền hình, cần nói rõ một cái chính là —— cái thời không này Hằng Điểm cùng Dương Kỳ nguyên lai chỗ ở thế giới Hằng Điểm có chỗ khác biệt, dưới mắt Dương Kỳ chính sinh hoạt tòa thành thị này Hằng Điểm địa vị so Dương Kỳ nguyên lai thế giới kia Hằng Điểm càng thêm có tên, địa vị cũng càng cao hơn nhiều.

Nơi này là quốc gia chi định, đều xem trọng điểm đầu tư kiến thiết trong nước lớn nhất truyền hình điện ảnh căn cứ, nơi này không chỉ có cả nước tam đại truyền hình điện ảnh đại học một trong Hằng Điểm nghệ thuật đại học, còn có ba nhà cả nước nghe tiếng đài truyền hình lớn, cùng với cả nước tất cả đài truyền hình lớn phân bộ.

Vị này họ Ngô lão nhân vừa rồi nói Hằng Điểm truyền hình chính là cái kia ba đài truyền hình lớn một trong.

Tại Hằng Điểm cùng Hằng Điểm truyền hình nổi danh khác hai nhà đài truyền hình lớn, theo thứ tự là truyền hình điện ảnh tại tuyến cùng Tân Thị điểm đài truyền hình.

Giống như vài ngày trước, Dương Kỳ bọn hắn tại công viên bên cạnh nhà kia phẩm vị trà lâu thấy tiết mục ti vi 《mạnh nhất tân tú ca sĩ》, tựa là Tân Thị điểm đài truyền hình gần nhất tổ chức tiết mục mới.

Đáng nhắc tới chính là, Hằng Điểm truyền hình thuộc về quốc doanh đài truyền hình, truyền hình điện ảnh tại tuyến cùng Tân Thị điểm đều là hùn vốn tư nhân đài truyền hình, trong đó truyền hình điện ảnh tại tuyến phía sau màn người đầu tư, cơ bản tất cả đều là Hương Cảng nhà tư bản.

Tân Thị điểm người đầu tư, thì là trong nước đại phú hào chỗ đầu tư.

Cái này ba đài truyền hình tại Hằng Điểm cùng trên một con đường, lẫn nhau ở giữa cạnh tranh tương đối kịch liệt, sinh hoạt tại Hằng Điểm mỗi người đều khó có khả năng không biết cái này ba đài truyền hình.

Gầy gò lão nhân cười cười, ngoài miệng trả lời là Dịch Siêu Vĩ vấn đề, ánh mắt lại nhìn xem Dương Kỳ.

Hắn nói: "Cái này hai bài ca không sai! Ca từ làm tốt, giai điệu cũng vẫn được! Tựa là biên khúc hơi kém một chút, Tiểu Dương! Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi? Còn tại học tập a? Là trường học nào học sinh?"

Dương Kỳ không phải không rành thế sự bé nhỏ trắng, tại cái này họ Ngô lão nhân bản thân giới thiệu thời điểm, cũng đã mơ hồ đoán được lão nhân tìm hắn tra hỏi dụng ý.

Dương Kỳ: "Ta năm nay 18, Hằng Điểm 7 giữa lớp mười hai, ngài có việc thỉnh nói thẳng!"

Lúc này, Hoàng Đan, Trần Khô, Lan Hân cũng đều vây tới.

Đối mặt vài đôi tuổi trẻ con mắt nhìn chăm chú, ngô quý lâm không chút hoang mang, không chấy không nóng nảy, từ từ nói: "18. . . Tốt! Tốt! Rất trẻ trung nha! Tiểu Dương! Là như thế này, chúng ta kênh đầu, gần nhất ngay tại trừ bị một đợt âm nhạc tuyến tú tiết mục, quảng cáo rồi đánh không thời gian ngắn, gọi 《trăm vạn tân cuồng hợ》, cái này đợt tiết mục đầu! Ta cũng không gạt các ngươi, chính là chúng ta Hằng Điểm truyền hình nhắm vào Tân Thị điểm đài truyền hình 《mạnh nhất tân tú ca sĩ》 mà đẩy ra đồng loại ca hát tiết mục, bất đồng chính là, chúng ta cái này đợt tiết mục cuối cùng tổng quán quân ban thưởng, ngoại trừ cùng Công ty Địa Nhạc hiệp ước, còn có một phần thực sự một trăm vạn tiền mặt tiền thưởng! Nói thật, các ngươi tại nhạc khí diễn tấu phương diện kỹ xảo cùng phối hợp còn có đợi tôi luyện cùng đề cao, nhưng các ngươi gần nhất luyện cái này hai bài ca rất tốt, Tiểu Dương ngươi biểu diễn cũng làm cho người hai mắt tỏa sáng, ta cố ý đề cử các ngươi tham gia chúng ta cái này đợt sắp thu tiết mục mới, không biết Tiểu Dương mấy người các ngươi có hứng thú hay không?"

Ngô quý lâm vừa nâng lên 《trăm vạn tân cuồng hợ》 thời điểm, Dịch Siêu Vĩ tựa vui mừng oa một tiếng, Đàm Phi cùng Hoàng Đan cũng mừng rỡ được con mắt tỏa sáng, tựa liên một mực rất không có tồn tại cảm Trần Khô cũng lộ ra có chút kích động, khẽ nhếch miệng, tuần tự liếm lấy mấy lần phát khô bờ môi.

Chính như ngô quý lâm vừa rồi nói, Hằng Điểm truyền hình cái này đột ca hát tiết mục mới gần nhất rồi đánh thời gian rất lâu quảng cáo, quán quân đem thu hoạch được trăm vạn nguyên tiền mặt ban thưởng cũng đã sớm lẫn lộn cả thầy Hằng Điểm không ai không biết, không người không hay.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trưng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Thuyết phục

Nói thật, đối với tham gia cái này cái gì 《trăm vạn tân cuồng hợ》TV tranh tài, Dương Kỳ là không có hứng thú gì, gần nhất những ngày này hắn sờ đi nguyện ý học đàn ghi-ta học ca hát, nguyện ý cùng Đàm Phi bọn hắn cùng một chỗ tập luyện, nguyên nhân chỉ có hai cái.

Một cái là vì thỏa mãn cha mẹ của hắn đối với hắn thi lên đại học kỳ vọng, tại nguyên lai thế giới, cha mẹ của hắn sớm tại hắn khi còn nhỏ tự đã qua đời, phụ mẫu đối với hắn thích chỉ tồn tại ở trong trí nhớ của hắn, trí nhớ mơ hồ bên trong.

Chờ hắn trưởng thành, hắn cũng tương tự những người khác như thế hiểu thuận cha mẹ của mình, nhưng từ dọc đường mà thân không tại, đó là hắn vĩnh viễn tiếc nuối.

Bởi vậy, làm hắn đi vào cái này kỳ diệu thế giới, phát hiện phụ mẫu vẫn khỏe mạnh, làm hắn biết phụ mẫu cũng hi vọng hắn có thể thi đậu một trường đại học thời điểm, Dương Kỳ là rất nhớ đây chân bọn hắn nguyện vọng này, sống lại một đời, có thể lại nối tiếp bọn hắn phụ tử cùng mẹ con tình, Dương Kỳ hi vọng chính mình có thể trở thành sự kiêu ngạo của bọn họ, không nghĩ cha mẹ bởi vì hắn mà thất vọng, cũng là bởi vì đây, làm hắn từ Đàm Phi bọn hắn trong miệng biết được bọn hắn có thể thông qua nghệ thi phương thức thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học thời điểm, Dương Kỳ đáp ứng, vì cha mẹ ánh mắt mong đợi, hắn rất nguyện ý hoa hai mươi mấy ngày thời gian đi học đàn ghi-ta, học ca hát.

Một nguyên nhân khác thì là hắn hiện tại cơ thể này nguyên chủ "Dương Kỳ" cùng Đàm Phi mấy người bọn họ bằng hữu chí tình.

Dương Kỳ là nghĩ như vậy: Mặc kệ "Dương Kỳ" cùng hắn bản chất lên có phải là cùng một người hay không, cũng mặc kệ "Dương Kỳ" cùng Đàm Phi mấy người bọn hắn là bằng hữu chân chính, vẫn là hồ bằng cầu hữu, đã "Dương Kỳ" từng cùng Đàm Phi từng có ước định, bọn hắn có cộng đồng mộng tưởng và truy cầu, hắn bây giờ chiếm cứ cơ thể này, cái kia thì giúp một tay tròn bọn hắn cái này mộng, liền xem như chấm dứt cái này một phần duyên phận, có thể là cảm tạ "Dương Kỳ" lưu cho hắn cơ thể này.

Ngoại trừ hai cái này nguyên nhân, Dương Kỳ cá nhân đối thành làm một cái chuyên nghiệp ca sĩ cũng không có bao nhiêu hứng thú, cứ việc thông qua mấy ngày nay cùng Đàm Phi bọn hắn cùng một chỗ tập luyện, hắn đối đàn ghi-ta rồi sinh ra điểm hứng thú, hát đối ca cũng có một chút ưa thích, nhưng chân chính nhường hắn coi đây là nghề nghiệp lời nói, hắn trong lòng vẫn là không có hứng thú gì.

Chỉ là, chú ý tới Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng với Trần Khô giờ phút này kích động vẻ mặt mừng rỡ, Dương Kỳ có chút do dự, ca hát không phải giấc mộng của hắn cũng không phải theo đuổi của hắn, nhưng Đàm Phi bọn hắn lại rất có thể tha thiết ước mơ, mà bây giờ mấy người bọn hắn là một cái dàn nhạc, nếu như hắn lựa chọn rời khỏi, không tham gia Ngô Quý Lâm mới vừa nói 《trăm vạn tân cuồng hợ》, Đàm Phi mấy người bọn hắn tự cũng không cách nào tham gia cái này đột tiết mục.

"Làm sao? Người không nguyện ý?"

Một mực chú ý đến Dương Kỳ biểu lộ Ngô Quý Lâm người già thành tinh, Dương Kỳ một lát do dự, liền bị hắn nhìn ra đầu mối, Ngô Quý Lâm nhún mày, Dương Kỳ phản ứng tại ngoài ý liệu của hắn.

Tại hắn dự liệu giữa, Dương Kỳ cái tuổi này thiếu niên đã thích cùng bằng hữu lập nên một dàn nhạc, mà lại dàn nhạc không hằng luyện thời điểm, tới muộn cũng một người đến trong công viên luyện tập, đối với ca hát hắn là mang một phần mơ ước.

Dạng này người trẻ tuổi, Ngô Quý Lâm những năm này sớm tự thấy cũng nhiều, dạng này người trẻ tuổi tới khao khát tự là một cái cơ hội, một cái có thể thỏa thích ca hát sân khấu, một cái có thể thành danh cơ hội!

Có thể, Dương Kỳ phản ứng tại ngoài ý liệu của hắn.

Không chờ hắn mở miệng thuyết phục, kinh hắn câu này nhắc nhở, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng Trần Khô cũng lập tức chú ý tới Dương Kỳ trên mặt do dự, Trần Khô muốn nói lại thôi, xem Dương Kỳ ánh mắt rất nghi hoặc, hắn cũng ngoài ý muốn Dương Kỳ thời khắc này phản ứng.

Hoàng Đan nụ cười trên mặt giảm đi, chân mày cau lại, hắn nhất thời cũng không có nghĩ rõ ràng Dương Kỳ cái này thời điểm còn có cái gì tốt do dự.

Địch Siêu Vĩ bật thốt lên: "Không phải đâu Kỳ ca? Ngươi không muốn tham gia? Không thể nào ngươi! Ngươi không nghe thấy vừa rồi Ngô tổng giám nói quán quân có một trăm vạn tiền thưởng sao? Một trăm vạn a! Nhiều như vậy tiền thưởng ngươi cũng không động tâm? Ngươi không có chuyện gì chứ?"

Đàm Phi ánh mắt khê nhúc nhích, vẻ kinh ngạc tại trên mặt hần lóe lên một cái rồi biến mất, trước tiên chen đến Dương Kỳ bên cạnh khẽ vươn tay nắm ở Dương Kỳ bả vai, ánh nắng khuôn mặt tươi cười hiện ra cho đối diện Ngô Quý Lâm, nhanh chóng nói ra: "Có hứng thú có hứng thú! Đương nhiên là có hứng thú á! Ngô lão ngài yên tâm đi, chúng ta Kỳ ca khẳng định cảm thấy hứng thú! Chúng ta mấy cái cũng đều rất có hứng thú! Đúng không? Kỳ ca?"

Một câu cuối cùng hần là quay đầu lại hỏi Dương Kỳ,

Bên hỏi bên liền tục hướng Dương Kỳ chớp mắt ra hiệu.

Dương Kỳ: ". . ."

Dương Kỳ làm khó, bản tâm hần đối tham gia cái này đột tiết mục thật không hứng thú, nhưng Đàm Phi bọn hần khát vọng, lại để cho hần không đành lòng dập tắt bọn hần hi vọng.

Còn có một chút, Dương Kỳ suy tính xa xôi, hần nghĩ: Nếu như hần cự tuyệt, Đàm Phi mấy người bọn hần tất cả đều thất vọng, hôm nay về sau bọn hần còn có bao nhiêu động lực cùng kích ` tình tiếp tục tập luyện? Chờ nghệ thi bắt đầu thời điểm, bọn hần còn có thể chuẩn bị còn sao?

Dương Kỳ rất rõ ràng hứng thú cùng kích ` tình là lão sư tốt nhất, mấy ngày gần đây nhất Đàm Phi bọn hần tập luyện kích ` tình cũng rất cao, bởi vậy mấy người bọn hần phối hợp cùng mỗi người kỹ xảo tăng lên cũng rất nhanh, nhưng nếu như bọn hần thất lạc cổ này kích ` tình, cái kia tập luyện hiệu quả tất nhiên sẽ giảm bớt đi nhiều.

Ngô Quý Lâm nhìn ra Dương Kỳ làm khó, Ngô Quý Lâm dù sao tuổi đã cao, đối sự nghiệp rồi không có quá nhiều dã tâm, tâm tính rất rộng, gặp Dương Kỳ còn đang do dự, Ngô Quý Lâm cười cười, từ trong túi lấy ra một trương xanh thăm danh thiếp hai tay đưa tới Dương Kỳ trước mặt, không nóng không lạnh nói: "Dạng này, đây là danh thiếp của ta, các ngươi trước nhận lấy! Chờ các ngươi cái gì thời điểm đã suy nghĩ kỹ, thống nhất ý kiến, nếu như nguyện ý tham gia chúng ta cái này đột tiết mục, cái kia đến thời điểm các ngươi lại gọi điện thoại cho ta ! Bất quá, các ngươi cần thiết phải chú ý chính là, chúng ta cái này đột tiết mục báo danh thời gian Hậu Thiên liền muốn hết hạn, các ngươi nếu như muốn tham gia, tốt nhất ngay tại hai ngày này điện thoại cho ta!"

Đàm Phi lập tức cướp nhận lấy Ngô Quý Lâm danh thiếp, luôn miệng nói: "Được được được! Tạ ơn Ngô lão tạ ơn Ngô lão! Chúng ta nhất định sẽ tốt dễ thương lượng, nhất định sẽ mau chóng cho ngài điện thoại! Tạ ơn ngài!"

Địch Siêu Vĩ cùng Hoàng Đan cũng ở bên cạnh hướng Ngô Quý Lâm biểu thị lấy cảm tạ.

Ngô Quý Lâm mỉm cười đối Dương Kỳ gật gật đầu, lại đối Đàm Phi mấy người bọn hần khoát khoát tay, âm giọng nói câu gấp lại, liền quay người không nhanh không chậm rời đi.

Hần vừa rồi đi, Đàm Phi bọn hần tựa vây quanh Dương Kỳ, mồm năm miệng mười cố gắng làm lên Dương Kỳ tư tưởng công tác.

Địch Siêu Vĩ: "Kỳ ca! Ngươi vừa mới đến đây là thế nào? Cơ hội tốt như vậy ngươi không lập tức bắt lấy, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào? Một trăm vạn tiền thưởng a! Tự coi như chúng ta lấy không được quán quân, gần nhất trên TV tuyên truyền ngươi không có nhìn sao? Á quân cũng có năm mươi vạn! Liền xem như quý quân cũng có 10 vạn a! Nhiều tiền như vậy, ngươi đừng nói cho ta ngươi thật không có chút nào động tâm?"

Hoàng Đan: "Đúng vậy a Kỳ ca! Coi như không nói tiền thưởng, bạ hạng đầu còn có Công ty Địa Nhạc hiệp ước đâu! Ngươi không muốn sao? Ta nghe nói coi như lấy không được ba hạng đầu, chỉ cần tại tranh tài thời điểm biểu hiện tốt, cũng rất có thể sẽ bị Công ty Địa Nhạc ký!"

Đàm Phi nắm cả Dương Kỳ bả vai, cúi đầu liếc mắt cẩn thận nhìn chăm chăm Dương Kỳ mắt thấy chỉ chốc lát, mím môi trầm ngâm một lát, tại Hoàng Đan thanh lạc hậu, Đàm Phi than nhẹ một tiếng, cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay vừa rồi Ngô Quý Lâm đưa màu xanh danh thiếp, ngữ khí dịu hui nói: "Kỳ ca! Coi như là giúp ta, người cùng chúng ta cùng một chỗ tham gia cái tiết mục này được không? Cái kia thiên thi Lạc phong sắc mặt ngươi cũng nhìn thấy, thi Lạc phong hần hiện đang vì cái gì có thể ở trước mặt ta tú ưu việt? Còn không phải là bởi vì hần cùng sở vận tại 《 mạnh nhất tân tú ca sĩ 》 trên võ đài biểu hiện không tệ, đạt được mấy vị ban giám khảo nhất trí khen ngợi, lấy được tấn cấp danh ngạch sao?

Kỳ ca! Coi như là ta cầu ngươi, giúp ta xuất khẩu khí này được hay không?"

Địch Siêu Vĩ ở bên cạnh lo lắng nói xen vào: "Tự là Kỳ ca! Mà lại ngươi suy nghĩ một chút a, nếu như chúng ta có thể tại 《 trăm vạn tân cuồng hống 》 bên trên biểu hiện chói mắt, thậm chí lấy được thứ tự , chờ năm nay Hằng Diêm nghệ thuật đại học nghệ thi thời điểm, chúng ta muốn thông qua nghệ thi còn khó khăn sao? Tham gia cái này đột tiết mục cùng chúng ta dự tính ban đầu một điểm không vì phạm a!"

Chương 55: Gặp tai kiếp

Một cỗ màu xanh 7 đường xe buýt phía trước lý thôn nhà ga dừng hẳn, cửa xe mở ra, mấy vị hành khách tuân tự xuống xe, xách hành lý xuống, cổng màu đen ba lỗ Lâm Tú Linh cái cuối cùng xuống xe, nàng vừa trên nhà ga đứng vững, còn chưa kịp ngẩng đầu dò xét một chút hoàn cảnh bốn phía, sau lưng xe buýt rồi khép lại cửa xe lái đi.

Lâm Tú Linh quay đầu nhìn thoáng qua đi xa màu xanh thân xe, mỉm cười, bị xe tốc mang theo một trận gió cuốn lên một chút tro bụi quét đến trên người nàng, nàng cũng không có để ý.

Từ nàng nụ cười trên mặt cùng buông lỏng thân thể liền có thể nhìn ra lòng của nàng lúc này tình không sai, bị lãnh đạo trường học yêu cầu nàng chủ động từ chức một chuyện mang đến sâu muộn, rồi ở trên người nàng nhìn không thấy.

Không phải nàng tâm tính điều tiết năng lực cường đại như thế, mà là xế chiều hôm nay nàng đi ưu nhả công ty phỏng vấn nhận lời mời rất thuận lợi, nàng rồi bị ưu nhả công ty thu nhận, tiền lương 6000, còn có cái khác phúc lợi, tí như công trạng trích phần trăm, tiền điện thoại dụng thanh lý, nhà ở phụ cấp chờ một chút, tùy tiện tính toán, ưu nhả công ty cho nàng đãi ngộ tự đã vượt qua Hằng Điểm 7 giữa cho nàng nhiều không ít.

Nếu như có thể do nàng tự mình lựa chọn, nàng đương nhiên vẫn là nguyên ý lưu tại Hằng Điểm 7 giữa, dù sao giáo sư dù sao cũng là một cái ổn định lại được người tôn kính chuyên nghiệp, đồng thời nơi nào còn có nàng trôi qua mấy năm kỷ ức, cùng với mấy chục tên nàng tự tay mang ra, sắp tham gia thi đại học học sinh.

Nhưng đã hiện tại nàng không cách nào tiếp tục lưu lại Hằng Điểm 7 trung, cái kia, có thể bị ưu nhả công ty thu nhận, có đãi ngộ tốt như vậy, nàng tự nhiên cũng cũng không có cái gì không hài lòng, mỗi tháng 6000 trở lên tiền lương, nàng không chỉ có thể như quá khứ mấy năm mỗi tháng cho trong nhà gửi một khoản tiền, còn lại nàng còn có thể tồn, không được bao lâu bên tay nàng liền sẽ có một bút nàng một mực khát vọng tích súc.

Nói đến, xế chiều hôm nay mặt nàng thử sờ dĩ có thể thuận lợi như vậy, còn lấy được tốt như vậy tiền lương đãi ngộ, trong đó cũng là có rất lớn vận khí thành phần!

Xế chiều hôm nay Lâm Tú Linh theo ưu nhả công ty bộ phận nhân sự cho mặt nàng thử thời gian sớm nửa giờ đuổi tới ưu nhả công ty, tại ưu nhả công ty bộ phận nhân sự chờ đợi phỏng vấn thời điểm, rất khéo chính là ưu nhả công ty bộ phận tiếp vào một cái đến từ Italia điện thoại, trong điện thoại nói cũng đúng quốc tế tiếng thông dụng nói —— tiếng Anh, nhưng ngữ tốc rất nhanh, mà lại khẩu âm cũng có chút vấn đề, đọc nhấn rõ từng chữ không phải rất rõ ràng, lúc ấy ưu nhả công ty cũng có hai cái nữ phiên dịch tại, nhưng một cái là chuyên tu Hàn Ngữ, một cái khác học chính là tiếng Nhật, chuyên nghiệp phiên dịch tiếng Anh cái kia người thông dịch vừa lúc không tại, những người khác mặc dù cũng học qua tiếng Anh, thậm chí còn có một cái tiếng Anh cấp 6, nhưng không có một cái có thể cùng trong điện thoại cái đó người Ý trôi chảy giao lưu, rất nhanh cú điện thoại này tự không tiếp tục được.

Hết lần này tới lần khác cái đó tiếng Anh cấp 6 phiên dịch nhân viên nói cho mọi người, cú điện thoại này rất trọng yếu, đối phương nói là có liên quan hợp tác công việc.

Lâm Tú Linh là bị bộ phận nhân sự bên kia rồi bởi thanh âm hấp dẫn tới, vừa lúc bị đồng dạng đi tới người xem náo nhiệt sự tình bộ một cái nhân viên nữ trông thấy, cái này nhân viên nữ vừa mới tiếp đãi Lâm Tú Linh, biết Lâm Tú Linh hôm nay tới là phỏng vấn tiếng Anh phiên dịch công tác.

Cái kia nhanh nhẹn miệng nhân viên nữ tự kêu tên Lâm Tú Linh, đem Lâm Tú Linh đề cử cho bộ phận nhân sự quản lý, chính lưỡng cuống bộ phận nhân sự quản lý nghe nói Lâm Tú Linh là đến nhận lời mời tiếng Anh phiên dịch, bên tay hân vừa vận lại không người có thể sử dụng, liền nhường Lâm Tú Linh lên đi thử xem, Lâm Tú Linh đại học thời điểm liền đã qua tiếng Anh cấp 6, tại Hằng Điểm 7 giữa dạy học trong vài năm, lại thi thông qua tiếng Anh cấp 8, trong điện thoại cái đó người Ý đọc nhấn rõ từng chữ không rõ ràng địa vực tiếng Anh đối với những khác người mà nói rất khó nghe hiểu, càng khó câu thông, đối nàng lại không có có gì khó có thể nói, nhận lấy điện thoại, Lâm Tú Linh rất thuận lợi cùng đối phương làm giao lưu, một bên đem đối phương ý tứ phiên dịch cho bộ phận nhân sự kinh đề ý đến bọn họ nghe, một bên đem bộ phận nhân sự quản lý phiên dịch cho trong điện thoại người Ý, cuối cùng thuận lợi thúc đẩy ưu nhả công ty cùng đối phương hợp tác.

Một bút 500 vạn hợp tác hạng mục, ngay tại cú điện thoại này bên trong đã đạt thành sơ bộ hiệp nghị.

Thế là , chờ Lâm Tú Linh chính thức tiếp nhận ưu nhả công ty bộ phận nhân sự quản lý phỏng vấn lúc, bộ phận nhân sự quản lý đặc biệt tới hướng bộ phận nhân sự quản lý mãnh liệt đề cử Lâm Tú Linh, hung hăng khen Lâm Tú Linh một phen.

Làm bộ phận nhân sự quản lý nghe xong tiền căn hậu quả, biết được Lâm Tú Linh đang tiếp thụ hân phỏng vấn trước đó, liền đã là công ty bọn họ lập xuống một công, sơ bộ nói một chút một bút 500 vạn hợp đồng, Lâm Tú Linh liền ngay tại chỗ bị hân thu nhận, hết thầy đãi ngộ cũng là trực tiếp vượt qua thử việc đãi ngộ, trực tiếp cho Lâm Tú Linh chính thức nhân viên tiền lương và phúc lợi.

Lúc tới vận chuyển, mới từ Hằng Điểm 7 giữa từ chức, tìm đến dạng này một phần tiền lương và phúc lợi cũng rất không tệ công tác, Lâm Tú Linh tâm tình tự nhiên biến tốt.

Thừa dịp cỗ này hảo tâm tình, trở về 7 bên trong trên xe buýt, nàng liền bắt đầu dùng đi động tìm ưu nhả công ty phụ cận phòng cho thuê tin tức, nghĩ tại ưu nhả công ty phụ cận tìm tới một gian thích hợp phòng thuê, mau chóng từ Hằng Điểm 7 bên trong giáo sư ký túc xá dời xa.

Đúng vậy, cho dù nàng đã tìm được một phần tiền lương đãi ngộ cũng rất không tệ công tác, tiết kiệm tập thói quen Lâm Tú Linh vẫn là chỉ tính toán chi thuê một cái phòng đơn.

Cũng may Hằng Điểm là cả nước số một truyền hình điện ảnh căn cứ, nơi này có rất nhiều từ bên ngoài đến Truy Mộng đám người, cho nên tòa thành thị này phòng thuê ngành nghề phi thường phồn vinh, có rất nhiều bị tư nhân cải tạo thành phòng đơn phòng thuê taxi.

Lâm Tú Linh tìm phòng quá trình cũng coi như thuận lợi, từ ưu nhã công ty sau khi ra ngoài, tuần tự nhìn mấy bộ phòng nguyên, tự thuận lợi muốn một gian phía trước lý thôn phòng ở.

Không phải sao, nàng mang theo rương hành lý cùng ba lô tự là dọn nhà tới, hành lý của nàng rất ít, không cần cầu người hỗ trợ, chính nàng một chuyến tự toàn chuyển đến.

Trạm phía trước lý thôn giao thông công cộng đứng trên đài, Lâm Tú Linh đảo mắt thường thức một cái hoàn cảnh bốn phía, chung quanh kiến trúc cũng không cao, còn có không ít nhà trệt, lầu hai cũng rất phổ biến, hẻm nhỏ bốn phương thông suốt, như cái tiểu trấn, Lâm Tú Linh tâm tình rất tốt thở phào một cái, trên mặt tràn đầy nụ cười nhẹ nhõm, bước chân nhẹ nhàng kéo lấy rương hành lý, đeo túi đeo lưng liền hướng bên trái đằng trước cái kia hẻm nhỏ cửa ngõ đi đến.

Nàng không có chú ý tới chính là, vừa rồi ngay tại 7 đường xe buýt tại cái này nhà ga dừng lại thời điểm, đằng sau cách đó không xa một cỗ màu xám bạc xe tải cũng dừng ở ven đường.

Nàng kéo lấy rương hành lý đi hướng cửa ngõ thời điểm, chiếc kia màu xám bạc bánh mì cửa xe đột nhiên mở ra, hai cái mặc quần jean, áo somi hoa nam từ bước nhanh hướng nàng đuổi tới.

Mấy hơi thở công phu, chờ Lâm Tú Linh nghe thấy sau lưng lộn xộn tiếng bước chân quay đầu nhìn lại thời điểm, cái kia hai nam tử rồi gần trong gang tấc, đuổi tới phía sau nàng, một nam tử tại Lâm Tú Linh kịp phản ứng trước đó, đoạt lấy trong tay nàng rương hành lý, một cái khác nam tử đưa tay liền tóm lấy Lâm Tú Linh phía sau ba lô, Lâm Tú Linh kinh hô một tiếng, vô ý thức tự đưa tay muốn cướp trở về rương hành lý của mình.

"Ba!"

Một cái tay bắt lấy Lâm Tú Linh phía sau ba lô nam tử trở tay tự là một bạt tai quất vào Lâm Tú Linh bạch ` tích trên gương mặt, lập tức lưu lại năm đạo dấu ngón tay, Lâm Tú Linh bị cái này trùng điệp một bạt tai quất đến một trận đầu vầng mắt hoa, thân hình lao đảo muốn ngã, nữ nhân vốn là không trải qua đánh, nhất là đầu, rất nhiều nữ nhân bị người rút một bạt tai liền có thể ngất đi, Lâm Tú Linh lại như thể thanh tú, chỗ nào có thể chịu được bị nam nhân rút nặng như vậy cái tát?

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Dương gia tán thủ sơ hiển uy

Cồng đàn ghi-ta từ trong công viên đi ra, Dương Kỳ khỏe miệng mang theo nụ cười thần nhiên, hần vừa rồi đáp ứng Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ bọn hần tiếp nhận Ngõ Quý Lâm mời, tham gia Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí tổ chức 《 trăm vạn tân cuồng hợng 》.

Đàm Phi thỉnh cầu, nhượng hần khó mà cự tuyệt, Dịch Siêu Vĩ giải thích rõ ràng đã động hần, Dương Kỳ cảm thấy Dịch Siêu Vĩ nói có đạo lý, nếu như bọn hần có thể tại 《 trăm vạn tân cuồng hợng 》 tiết mục trên võ đài biểu hiện đầy đủ ưu tú, thậm chí có thể cầm một cái thưởng, đối bọn hần tiếp xuống tham gia nghệ thi, nhất định là có thừa phân!

Dương Kỳ nhớ hần nguyên lai chỗ thế giới, tự có rất nhiều ngôi sao nhỏ tuổi cũng thi được cả nước nổi tiếng cái kia mấy chỗ truyền hình điện ảnh đại học, những cái kia ngôi sao nhỏ tuổi đều dựa vào thành tích cuộc thi thi đậu vào? Dương Kỳ không tin!

Cái kia thời điểm internet phát đạt như vậy, hàng năm tất cả đại truyền hình điện ảnh viện giáo nghệ thi thu nhận học sinh thời điểm, internet tin tức lên kiểu gì cũng sẽ theo dõi đưa tin, Dương Kỳ đã sớm từ những cái kia tin tức lên biết được hàng năm nghệ thi cạnh tranh cũng rất kịch liệt, hàng năm tham gia nghệ thi thí sinh luôn luôn như cá diếc sang sông, ngàn vạn, nhưng cuối cùng có thể được trúng tuyển tỉ lệ lại cực thấp, nhưng hết lần này tới lần khác những năm kia thiếu thành danh ngôi sao nhỏ tuổi lại không thấy một cái thi không đậu cái kia mấy chỗ trừ danh truyền hình điện ảnh viện giáo.

Điều này nói rõ cái gì?

Những cái kia ngôi sao nhỏ tuổi từng cái đều là thiên tài? Từng cái cũng tại nghệ thi đậu thắng qua ngàn vạn thí sinh?

Khả năng sao?

Dương Kỳ không có như vậy ngay thơ, cho nên hẳn chưa bao giờ tin, mà bây giờ hẳn chỗ thế giới này, tự Dương Kỳ gần nhất chút ngày giải, cùng với từ lướt bên trên hiểu rõ đến tin tức đến xem, tại nghệ thi phương diện này cùng hẳn nguyên lai chỗ ở thế giới là không khác nhau nhiều lắm, tuổi nhỏ thành danh, sớm tại ngành giải trí xông ra điểm nổi tiếng ngôi sao nhỏ tuổi, mỗi lần tham gia tất cả đại truyền hình điện ảnh viện giáo nghệ thi, luôn luôn có thể thuận lợi trúng tuyển, Dương Kỳ hiểu rõ đến tin tức, không có một cái nào ngoại lệ.

Xuất ở phương diện này cân nhắc, Dương Kỳ đồng ý, đồng ý cùng Đàm Phi bọn hắn cùng một chỗ tham gia Hằng Điểm truyền hình sắp mở ghi chép 《trăm vạn tân cuồng hống》, lên đài thử một chút, đối 《bạn cùng bàn》 cùng 《thủy thủ》 cái này hai bài ca, Dương Kỳ vẫn là có lòng tin.

Cái này hai bài ca cũng từng tại hẳn nguyên lai thế giới kia hòa lướt đại giang nam bắc, tung khiến cho bọn hắn dàn nhạc thực lực so ra kém nguyên bản, hẳn ngón giọng cũng so ra kém nguyên hát, có dạng này hai bài ca ca từ cùng giai điệu an toàn, Dương Kỳ tin chỉ cần không có quá sâu tám màn đen, không có đặc biệt ngoài ý muốn, mấy người bọn hắn tại cái này đợt tiết mục giữa hẳn là có thể xông ra điểm danh khí, là sắp đến nghệ thi thêm điểm.

Từ đi tình hồ công viên cửa chính đi ra cách đó không xa, tự là lên lý thôn, sẽ đi qua tự là Dương Kỳ trước mắt ở lại dưới lý thôn, thượng, hạ lý thôn là liên tiếp.

Xuyên qua vắn, Dương Kỳ đi bộ cũng như đi xe, không nóng không vội về nhà, đêm nay bóng đêm không được tốt, trong màn đêm không gặp ánh trăng cũng không thấy ngôi sao, màn đêm đen kịt một màu, còn tốt mã hai bên đường cũng có đèn đường.

Dương Kỳ một bên tại trong lòng suy nghĩ tham gia 《trăm vạn tân cuồng hống》 sự tình, một bên vui đầu đi đường, đột nhiên hẳn nghe thấy phía trước truyền đến một tiếng có chút quen thuộc tiếng kêu sợ hãi, nữ nhân kêu sợ hãi, theo sát lấy lại truyền tới nam nhân quát mắng cùng một tiếng thanh thúy "Ba" âm thanh, Dương Kỳ đuổi lòng mảy mềnh, ngẩng đầu ngưng mắt hướng về phía trước nhìn lại, một chút liên tưởng thấy đèn đường dưới ánh sáng Lâm Tú Linh lung lay sắp đổ thân ảnh, cùng với Lâm Tú Linh sau lưng cái kia hai nam tử hành hung nam tử.

Một nam tử đem một chiếc rương đẩy lên trên mặt đất, một cước hung hăng đạp xuống đi, xoạt xoạt một tiếng, theo sát lấy lại là một cước, hai cước, chớp mắt công phu, tự liền đập mạnh bảy tám dưới chân đi, cái kia rương hành lý rõ ràng bị đập mạnh hỏng, mấy món trong nữ nhân áo tán loạn tại cái rương bên ngoài.

Một cái khác nam tử thì từ sau hông lấy ra một cây chùy thủ, một cái tay nắm lấy Lâm Tú Linh phía sau ba lô, một cái khác chùy thủ trong tay cũng trực tiếp hướng lung lay sắp đổ Lâm Tú Linh trên mặt vạch tới.

Hủy dung?

Dương Kỳ sắc mặt lập tức biến, Lâm Tú Linh rồi lung lay sắp đổ, rõ ràng rồi mất đi năng lực phản kháng, nếu như là bình thường cướp bóc, cái kia hai nam tử hẳn là cướp đồ vật lập tức đường chạy, nhưng Dương Kỳ nhìn thấy tình cảnh lại là một nam tử mấy cước đập mạnh hỏng Lâm Tú Linh cái rương, một cái khác nam tử thì móc ra chùy thủ muốn hướng Lâm Tú Linh trên mặt vạch hoa.

Cái này rồi vượt qua cướp bóc giới hạn, đây không phải cướp bóc! Đây rõ ràng là cố ý hành hung! Cái kia hai nam tử mục căn bản cũng không phải là cướp bóc!

"Này! !!"

Dương Kỳ vô ý thức rống to một tiếng,

Đừng nói Lâm Tú Linh làm qua hẳn mấy Thiên lão sư, liền xem như một người xa lạ, Dương Kỳ trông thấy loại tình hình này, cũng hội (sẽ) xuất thủ cứu giúp, đây là trong lòng của hắn trời sinh tính thần trọng nghĩa, làm người cơ bản lương tri!

Cùng tiếng rống đồng thời chính là Dương Kỳ trong tay lập tức ném đi qua đàn ghi-ta hộp.

Đàn ghi-ta hộp thể tích không nhỏ, nhưng trọng lượng không lớn, Dương Kỳ cách phía trước Lâm Tú Linh bọn hắn khoảng cách cũng không xa, nhiều nhất hơn mười mét, cái này đột nhiên phát lực, lập tức liền đem đàn ghi-ta hộp ném tới.

Ngay tại hành hung hai nam nghe thấy cái này thanh rống to, giật nảy mình, một cái ở chân, một cái ngừng tay, cũng vô ý thức quay đầu hướng Dương Kỳ bên này trông lại.

Còn không nhìn thấy Dương Kỳ thân ảnh, bọn hắn đầu tiên nhìn thấy tự là đàn ghi-ta hộp đột nhiên ném bay tới bóng đen, ném đi bên trong đàn ghi-ta hộp tại cao tốc xoay tròn, hai người nhất thời phân không phân rõ được là cái gì, trông thấy bay tới bóng đen thể tích rất lớn, đầu tiên tự dọa đến hai người trên mặt biến sắc, phản xạ có điều kiện liền hướng bên cạnh tránh, "Bang" một tiếng vang lớn, đàn ghi-ta hộp rơi trên mặt đất, hướng về phía trước vừa tròn một đoạn.

Lung lay sắp đổ Lâm Tú Linh đặt mông ngã ngồi tại trên đường cái, trên mông truyền đến kịch liệt đau nhức trong nháy mắt như ngàn tảng đá rơi, nước mắt kém chút đều đau đi ra.

Dương Kỳ rồi tốc độ cao nhất xông lại, đón vừa mới tránh ra, còn không có đứng vững nam tử, phải giờ tay lên tự hướng nam tử này trên mặt rút đi, nam tử này chính là mới vừa rồi trái một cước, phải một cước cuồng đập mạnh Lâm Tú Linh rương hành lý cái đó.

Mất thấy Dương Kỳ bàn tay rút tới, nam tử này tự nhiên tranh thủ thời gian ngửa ra sau, muốn né qua, hẳn thành công! Dương Kỳ bàn tay từ hắn chớp

mũi trước quát tới, dành thời gian.

Không đợi trong lòng của hần phun lên vui sướng cảm xúc, hần chân trái bấp chân đột nhiên truyền đến đau đớn một hồi, chân khễ cong, nam tử này lập tức nhào về phía trước, hần tránh đi Dương Kỳ bàn tay, nhưng không có phát hiện Dương Kỳ phía dưới đá tới một cước, một cước này rần rần chắc chắn đá vào hần chân trái bấp chân trên ống quyển.

Chỉ đông đánh tây, tấn công địch không sẵn sàng chỗ, chính là đại bộ phận võ thuật ý chính, Dương Kỳ gia truyền Dương gia tán thủ cũng giống như thế, vừa rồi một cái tát kia vốn chính là một cái hư chiêu, hấp dẫn đối phương lực chú ý, che chắn đối phương tầm mắt hư chiêu, công kích chân chính vốn là hần một cước kia.

Một cước đánh ngã một cái, Dương Kỳ thân ảnh lóe lên, trong nháy mắt lướt ngang đến cầm chủy thủ nam tử kia bên cạnh thân, không đợi người này kịp phản ứng, hai tay nhanh như huyền ảnh đồng dạng trong nháy mắt rút, chụp cùng trảm tại này trên mặt người, đỉnh đầu cùng trên cổ, đồng thời, hai chân như cấp tốc tung bay máy dẹt vãi, lóp bóp một mảnh cấp hưởng, Dương Kỳ rõ ràng là nghiêng người cùng nam tử này sóng vai, nhưng hai chân lại như xuyên hoa đồng dạng giao thoa lấy tại trong nháy mắt, liên tiếp đá kích đập quét vào nam tử này hai cái chân nhỏ bên trên, mỗi một chân xuất kích cũng nhanh như thiểm điện, mỗi một chân xuất kích độ cao cũng không cao hơn đầu gối, chỉ là trong nháy mắt, nam tử này cũng bị Dương Kỳ đánh cho hoành bay ra ngoài, tiếng kêu thảm thiết một tiếng cao giống như một tiếng.

Một chiêu này là Dương gia tán trong tay liên hoàn khoái đả, có thể chính diện trực kích địch nhân, cũng có thể giống như Dương Kỳ vừa rồi như thế đánh thọc sườn.

Dương Kỳ tu vi mặc dù không có ở đây, nhưng Dương gia tán thủ loại này quyền thuật thuật, hần y nguyên có thể thi triển đi ra, mà lại, cũng là bởi vì tu vi của hần không có ở đây, cho nên mới sẽ dụng dụng này quyền thuật thuật, bằng không hần căn bản không cần như thế động thủ.

Thời gian một hồi thờ trong nháy mắt đánh bại hai cái nam tử trưởng thành, Dương Kỳ dừng tay thời điểm, sắc mặt rồi có chút đỏ lên, hô hấp cũng biến lớn, hần hiện tại cỗ thân thể này vẫn là quá yếu, liên thi triển dụng này một hai chiêu quyền thuật thuật cũng khó có thể chịu đựng.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trưng Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thẩm tra

Dương Kỳ trong lòng tại cảm khái mình bây giờ cỗ thân thể này quá yếu, cần muốn tăng lên tố chất thân thể, trên mặt đất bị hần đánh bại hai nam tử lại cố gắng mấy lần cũng không đứng dậy được, Dương Kỳ cảm thấy mình hiện tại quá yếu, trên mặt đất cái kia hai nam tử xem ra, hần lại là bọn hần trước đây chưa từng gặp cao thủ, tuyệt đỉnh cao thủ!

Đây chính là cấp độ vấn đề!

Tốt so với người bình thường liên cái cái bật lửa cũng chế, trên cái thế giới này lại có người có thể tạo ra bom nguyên tử. Nghiên cứu bom nguyên tử nhà khoa học cảm giác được kiến thức của mình số lượng còn chưa đủ, thậm chí bởi vì chính mình tri thức số lượng không đủ mà tại phiên muộn, lại không có suy nghĩ đầu hần bên trong tri thức rồi vượt xa người bình thường.

Dương Kỳ tình huống hiện tại đại khái chính là như vậy, hần kiếp trước tu vi là không có ở đây, hần vừa rồi thi triển hai chiêu Dương gia tán thủ cũng thô hồn hèn, hần cảm thấy mình hiện tại yếu đến kịch liệt, chỉ có như vậy thân thủ xem tại trong mắt người bình thường, hần đã là chính cống đỉnh tiêm cao thủ.

Tự hần vừa rồi thi triển cái kia hai chiêu, bình thường người luyện võ đều khó có khả năng đón đỡ được. Phải biết đòi trước của hần cũng không phải luyện võ, hần tu chính là tiên!

"Dương Kỳ? Là người?"

Ngồi sập xuống đất, vừa còn nằm ở sợ hãi cùng trong tuyệt vọng Lâm Tú Linh lúc này rồi an tĩnh lại, cái mộng vẫn vô cùng đau đớn, nhưng trước mắt đột nhiên phát sinh một màn nhường nàng tạm thời quên trên mộng đau nhức, ngồi sập xuống đất nhìn qua đột nhiên xuất hiện cứu được nàng Dương Kỳ, Lâm Tú Linh cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, lại là Dương Kỳ cứu được nàng?

Trên ánh mắt dưới mấy lần tại Dương Kỳ trên mặt, trên thân dò xét, Lâm Tú Linh vẫn cảm giác khó có thể tin, Dương Kỳ nhìn qua rất thanh tú, vóc dáng còn không có nàng cao, mảnh tay chân, thấy thế nào đều là dễ dàng bị người khi dễ cái chủng loại kia, trước hôm nay nàng vẫn là Dương Kỳ chủ nhiệm lớp, cao trung ba năm Dương Kỳ cho nàng lưu lại ấn tượng cũng cho tới bây giờ cũng cùng cường tráng có lẽ có thể đánh không quan hệ, nhưng vừa mới nàng tận mắt nhìn thấy, Dương Kỳ giờ phút này cũng liên trạm ở trước mắt nàng, tận mắt nhìn thấy Dương Kỳ là thế nào thuần thực đánh ngã hai cái hung

thần ác sát nam tử trưởng thành, không phải do nàng không tin.

Dương Kỳ nghe tiếng quay đầu nhìn về phía trên đất Lâm Tú Linh, lộ ra mỉm cười tiến lên đỡ dậy Lâm Tú Linh, vừa rồi Lâm Tú Linh là ngã ngồi trên đất, Dương Kỳ đỡ dậy nàng, gập nàng trên hông dính không ít tro bụi, thuận tay ngay tại nàng trên hông chụp hai lần.

"Ba ba "

Hai tiếng đập thanh âm vang lên, cách quần tây dài đen, Dương Kỳ cũng trông thấy nơi đó rung động hai lần, đồng thời trên tay xúc cảm khác thường cũng truyền lại đến trong đầu hần, rất tròn, rất có co dãn.

Lâm Tú Linh kinh hô một tiếng "A", phản xạ có điều kiện lui lại hai bước, khẩn cấp nghiêng người sang, tránh đi Dương Kỳ bàn tay, khuôn mặt trong nháy mắt tụt đỏ thối, Dương Kỳ cũng ngăn cả người, tay phải định ở phía trước, xấu hổ được con mắt không biết hướng chỗ nào xem, ánh mắt dao động, da mặt cũng tại nóng lên, sông 32 năm, hần còn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại quần cánh này, giờ phút này mặt đất nếu như xuất hiện một cái kẻ đất, hần khẳng định hội (sẽ) lập tức chui vào, quá lúng túng!

Một trận lúng túng trầm mặc trôi qua, vẫn là thành thực Lâm Tú Linh trước phá vỡ loại này xấu hổ.

"Tạ ơn! Dương Kỳ! Vừa rồi thật sự là cảm ơn ngươi!"

Chụp nàng cái hông còn bị nàng cảm tạ, mà lại ngữ khí vẫn là như thế thành khẩn, Dương Kỳ cảm giác có chút cổ quái, có chút ngượng ngùng, nhưng cũng cũng còn có chút mừng thầm?

Ta tại sao có thể có vô sỉ như vậy suy nghĩ?

Dương Kỳ một bên ở trong lòng chất vấn chính mình, một bên nhìn về phía Lâm Tú Linh, gạt ra tiểu dung, nói: "Lâm lão sư! Ngươi không cần khách khí như thế, trông thấy ngươi gặp được phiền phức, làm học sinh của ngươi, giúp ngươi giải vây không phải hần là sao?"

"Đúng rồi! Lâm lão sư, vừa rồi tình huống như thế nào? Hai người này giống như không phải là vì cướp ngươi đồ vật a! Cần báo cảnh sao?"

Vừa nghe nói muốn báo cảnh, mới vừa rồi bị Dương Kỳ đánh ngã xuống đất hai nam tử kia biến sắc, liếc nhau, tranh thủ thời gian từ dưới đất bò dậy liền chạy, mà lại là phân hai cái phương hướng tách ra chạy.

Dương Kỳ thấy một lần, không có quân vừa rồi đập mạnh cái rương cái đó, nhanh đi truy vừa rồi cầm chùy thủ nghĩ hoa Lâm Tú Linh mặt nam tử kia, mấy nhanh chân đuổi theo, một cước tạt quét vào cái kia người chạy trốn trên bàn chân, một cước liền đem người này lần nữa đánh ngã, lần này Dương Kỳ không có lại dễ dàng buông tha hần, tiến lên hai bước liền hướng nam tử này trên thân dùng sức đá mấy cước,

Mấy cước đều là đá vào nam tử này hai cái bắp đùi, trên bàn chân, bảo đảm hần cái này hai cái đùi một lát ề ảm sung không thôi, không đứng dậy được.

Quá mức mặt khác nam tử kia, Dương Kỳ quay đầu đi tìm, đã chạy được đi mất, mất thấy là phải chạy vào trước mặt cái hẻm nhỏ, không có cách nào đuổi.

Lâm Tú Linh chạy tới trạm tại Dương Kỳ bên cạnh, sắc mặt khó coi chất vấn trên mặt đất nam tử kia: "Uy! Ngươi là ai? Ta không biết ngươi, các ngươi vừa rồi tại sao muốn cướp ta hành lý? Ngươi còn muốn cầm đao hoa mặt ta? Mau nói! Ngươi không nói ta lập tức liền báo cảnh!"

"Đừng đừng! Đừng báo cảnh sát mỹ nữ! Ta nói! Ta nói còn không được sao?"

Trên mặt đất nam tử kia cái này thời điểm cũng đã chết tâm, vừa rồi cái kia một cái không sai rồi, hần biết hiện tại hần rồi không có hi vọng lại chạy rồi, đừng nói vừa rồi hai lần đánh ngã hần tiểu tử kia lúc này tự trạm tại bên cạnh hần, coi như không có tiểu tử này nhìn xem hần, hần hiện tại hai cái đùi cũng toan trưởng lợi hại, cho hần chạy hần cũng chạy không nổi rồi.

"Ngươi là ai? Vì cái gì cướp Lâm lão sư đồ vật? Hơn nữa còn muốn hoa mặt của nàng?"

Lần này là Dương Kỳ hỏi.

Trên mặt đất nam tử kia nghe răng trợn mắt miễn cưỡng trở mình, hai chân tựa như tê liệt giống như, xoay người thời điểm còn cần hai tay hỗ trợ lật một chút, ngửa mặt ngồi dưới đất, hai tay chống tại sau lưng, hần gượng cười, thờ dài: "Ta cũng không phải người gì! Tự là cái thu người tiền thuê, giúp người làm việc tay chân! Ta họ Hoàng, chúng ta cũng không muốn cướp ngươi lão sư đồ vật, dùng tiền thuê chúng ta người cho yêu cầu của chúng ta, tự là giáo huấn nàng dừng lại, tốt nhất hủy mặt của nàng! Van cầu các ngươi, van cầu hai vị suất ca mỹ nữ có thể đừng báo cảnh sát a! Ta biết, có thể nói ta mới nói, báo cảnh sát ta thảm rồi, đối với các ngươi cũng không có gì tốt chỗ không phải? Van cầu hai vị!"

Gia hòa này một bên nói một bên ngồi thẳng eo, chấp tay trước ngực hướng Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh thờ dài cầu xin tha thứ, không có hiện ra cái gì uy vũ không khuất phục cốt khí, một lòng chỉ nghĩ đến cầu xin tha thứ.

Lâm Tú Linh nghe đến sắc mặt trắng bệch, một nửa là tức giận, một nửa là sợ.

Khí, tự nhiên là bởi vì thuê hai cái này tay chân lòng người quá ác, lại để cho hủy mặt của nàng, sợ cũng là bởi vì vừa rồi nàng kém chút bị người hủy khuôn mặt.

Đối với một nữ nhân tới nói, Lâm Tú Linh quá rõ ràng nếu như bị người hủy dung, sẽ là một kiện nhiều kinh khủng sự tình, một khi hủy dung, sự nghiệp của nàng, tình yêu tự đều không cần mong đợi, thậm chí bình thường đi ra ngoài cũng phải thừa nhận một đường ánh mắt khác thường, hủy dung cùng hủy đi nhân sinh không khác nhau nhiều lắm.

"Thuê các người cố chủ là ai? Tên gọi là gì? Hứa cho các người bao nhiêu tiền rồi?"

Lâm Tú Linh liền nghiêm mặt ép hỏi.

Nam tử kia: "Thật xin lỗi a mỹ nữ! Không phải ta không muốn nói, là ta thật cũng không biết cố chủ danh tự cùng thân phận đâu! Đối phương là dùng số xa lạ đánh cho ta, ta căn bản không có gặp cố chủ người, nàng trước cho hợp thành một ngàn khối tiền làm tiền đặt cọc!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Đến Hằng Điểm truyền hình

Ba ngày sau buổi sáng, Hằng Điểm phía nam Phúc Nhạc viên 8 tòa nhà 1808 đại môn bị cảnh sát gõ mở, mở cửa Quán Cầm xem thấy ngoài cửa mấy tên thân tình nghiêm túc cảnh sát, cứ thế ngay tại chỗ.

Phúc Nhạc viên là Hằng Điểm trứ danh người giàu có cư xá, nơi này phòng ở liền không có nhỏ hơn 160 mét vuông hộ hình, mỗi mét vuông đồng đều giá tại 14 0 0 0 trở lên.

Cả thấy cư xá cao nhất tầng lầu tự là 18 tầng, 8 tòa nhà 1808 số lượng may mắn, lúc trước Triệu Thiên Long mua bộ phòng này thời điểm, chẳng những tìm người, còn tăng thêm tiền mới lấy xuống, là một bộ nhà giàu hình vọt tầng, thực tế sử dụng diện tích ngay tại 200 mét vuông trở lên, chính cống là số 8 phòng phòng vương.

Mà Quán Cầm thì là đại luật sư Triệu Thiên Long phu nhân, hai người nhĩ tử Triệu Chí Hoành hôm qua vừa mới hạ táng, Quán Cầm còn không có từ trung niên mất con trong thống khổ chậm tới, cái này đại buổi sáng đã nhìn thấy mấy cảnh sát gõ mở đại môn, Quán Cầm trong lòng tự vị có thể nghĩ.

Trạm tại gần nhất cửa cảnh sát ngoài ba mươi, gặp Quán Cầm cứ thế tại cửa, hấn cẩn thận xem kỹ một lát Quán Cầm, móc ra bản thân cảnh quan chứng sáng trước người, nói: "Người là Quán Cầm nữ sĩ a? Ba ngày trước, chúng ta tiếp vào báo án, điều tra của chúng ta biểu hiện người cùng cùng một chỗ mướn người hành hung án có quan hệ, giám tại trước hôm nay con của người còn không có hạ táng, cho nên chúng ta chờ cho tới hôm nay, thỉnh người theo chúng ta đi một chuyến đi! Vụ án này cần người phối hợp chúng ta điều tra!"

Ba ngày trước cái kia buổi tối, tại Dương Kỳ theo đề nghị, Lâm Tú Linh cuối cùng vẫn là lựa chọn báo cảnh, không tìm ra phía sau màn cố chủ, Lâm Tú Linh trong lòng cũng không cách nào an tâm, ai biết cái đó mua hung muốn hủy nàng dung người hội (sẽ) sẽ không tiếp tục mua hung tìm nàng? Dương Kỳ có thể trùng hợp cứu nàng một lần, có thể cứu nàng hai lần ba lần sao?

Nỗi lo về sau nhất định phải giải quyết! Cho nên Lâm Tú Linh cứ việc sợ phiền phức, nhưng vẫn là báo cảnh sát.

Mà cảnh sát điều tra kết quả lại biểu hiện mua hung người, tự là nhảy lầu Triệu Chí Hoành mẫu thân, đại luật sư Triệu Thiên Long phu nhân Quán Cầm.

"Ta. . ."

Quán Cầm sắc mặt trắng bệch, nghĩ giải thích cái gì, lại phát hiện thanh âm của mình đang run rẩy, dĩ vãng lưu loát mồm mép tại thời khắc mấu chốt này thể mà mất linh, nàng cái này chợt dạ bộ dáng càng thêm sâu cảnh sát hoài nghi, chính nàng cũng lập tức ý thức được điểm ấy, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, Quán Cầm bắt đầu dĩ gạt đầu, nói: "Tốt, tốt! Ta đi với các người!"

Đúng lúc này, nhà hàng bên kia truyền đến trưởng phu Triệu Thiên Long thanh âm: "Quán Cầm! Ai nha? Làm sao không khiến người ta tiến đến?"

Giọng nghi ngờ cùng tiếng bước chân cùng một chỗ truyền đến, rất nhanh giầy Tây Triệu Thiên Long tự xuất hiện sau lưng Quán Cầm cách đó không xa, mặc dù giầy Tây, nhưng dù sao vừa mới kinh lịch mất con thống khổ, đại luật sư Triệu Thiên Long thần sắc y nguyên lộ ra có chút tiêu tụy, sắc mặt có chút trắng bệch, sưng vù, mắt quầng thâm cũng rất nặng.

Xem gặp đứng ngoài cửa mấy tên đồng phục cảnh sát chính tề cảnh sát, Triệu Thiên Long bước chân chần chờ dừng lại, chân mày cau lại, ánh mắt nghi hoặc dò xét vài lần cảnh sát, lại nhìn phía cửa sắc mặt rất mất tự nhiên thê tử.

"Quán Cầm! Chuyện gì? Làm sao có cảnh sát tới cửa?"

Quản Cầm còn chưa mở lời trả lời, ngoài cửa lời mới vừa nói cảnh sát rồi mở miệng: "Triệu tiên sinh người tốt! Người phụ nhân quản nữ sẽ đánh lư mua hung đã thương người, chúng ta bây giờ phụng mệnh theo nếp kéo quản nữ sẽ cùng chúng ta đi một chuyến cục cảnh sát, thỉnh Triệu tiên sinh đừng ảnh hưởng cảnh sát chúng ta phá án! Tạ ơn hợp tác!"

"Mua hung đã thương người?"

Triệu Thiên Long biến sắc, không dám tin tưởng hỏi thê từ: "Quản Cầm! Cảnh sát nói là sự thật? Người thật mua hung đã thương người rồi?"

Triệu Thiên Long trong mắt lóe lên vẻ suy tư, rất nhanh liền đoán được cái gì, một môi nhắm mắt lại, âm đạm lắc đầu.

"Quản Cầm! Người làm sao hồ đồ như vậy a! Người. . ."

Quản Cầm quay đầu nhìn về phía trượng phu, buồn bã cười một tiếng, nói: "Thiên long! Người cái gì cũng không cần nói! Nhi tử cứ đi như thế, ta cũng muốn điên rồi, còn có chuyện gì là ta không làm được? Hôn hết người yên tâm! Chuyện này ta một nhân làm một người đang! Không có quan hệ gì với người, sẽ không liên lụy người! Nếu như ta nhất thời về không được, người phải chiếu cố thật tốt chính mình!"

Nói xong, Quản Cầm lại nhìn phía ngoài cửa cảnh sát, nói: "Cảnh quan! Chúng ta đi thôi! Chuyện này cùng trượng phu ta không quan hệ! Ta một người cùng các người đi cục cảnh sát!"

...

Hằng Điểm truyền hình cao ốc 1 tầng 1,

Một cái thật dài rộng lớn trong hành lang, ngày này buổi sáng, Dương Kỳ, Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan cùng với Trần Khô giờ phút này cũng ngồi tại hành lang bên tay phải inox trên ghế dài, bọn hắn đang đợi Ngô Quý Lâm.

Ba ngày trước tối muộn chuyện phát sinh, Dương Kỳ giờ phút này không có đang nghĩ, mấy người bọn hắn rồi giống như trường học thỉnh tốt giả, hôm nay tới là bởi vì Ngô Quý Lâm gọi điện thoại yêu cầu bọn họ chạy tới, tại tiết mục thu đi lên do hắn đến giúp bọn hắn đem cái kia hai bài ca một lần nữa biên khúc, thuận tiện lại cùng bọn hắn đài truyền hình thị trang điểm chăm mặt, đối trang phục của bọn hắn cùng tạo hình hơi chút điều chỉnh, để tại tiết mục chính thức thu thời điểm, có thể đạt tới tốt nhất hiệu quả.

Lúc đầu loại sự tình này là không cần thân là âm nhạc tổng thanh tra Ngô Quý Lâm tự mình làm, bắt quá, bọn hắn dàn nhạc là Ngô Quý Lâm tự mình mời, Ngô Quý Lâm tự mình lại tương đối xem trọng bọn hắn dàn nhạc cái kia hai bài ca khúc mới, cho nên mới có hứng thú thay bọn hắn một lần nữa biên khúc.

Thừa dịp Ngô Quý Lâm còn chưa tới, thuận tiện nói một chút Dương Kỳ bọn hắn giống như trường học xin nghỉ phép sự tình đi!

Lại nói nếu như không có Hằng Điểm truyền hình nhân viên công tác giống như Dương Kỳ trường học của bọn họ câu thông, tại cái này thi đại học sắp đến thời kỳ mấu chốt, Dương Kỳ mấy người bọn hắn nghĩ chính mình xin phép nghỉ, trên cơ bản là không thể nào được phê chuẩn.

Nhưng tục ngữ nói: Mọi thứ cũng có ngoại lệ.

Hằng Điểm truyền hình nhân viên công tác giống như Hằng Điểm 7 bên trong lãnh đạo câu thông thời điểm, nói rõ Dương Kỳ bọn hắn tham gia cái này đợt tiết mục khả năng mang tới chỗ tốt, việc quan hệ Dương Kỳ bọn hắn có khả năng thông qua cái này đợt tiết mục, cùng Công ty Địa Nhạc ký kết, thậm chí tăng lên bị truyền hình điện ảnh đại học trúng tuyển khả năng, lại thêm Dương Kỳ mấy người bọn hắn, ngoại trừ Trần Khô, dĩ vãng thành tích học tập cũng biểu hiện bọn hắn cho dù toàn lực ứng phó, cũng rất khó thông qua thi đại học, Hằng Điểm 7 bên trong lãnh đạo lúc này mới gật đầu đồng ý mấy người bọn hắn phía trước khóa thời gian, tới tham gia Hằng Điểm truyền hình an bài cùng tiết mục thu.

Bọn hắn mang tới nhạc khí, rồi bị Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí nhân viên công tác chuyển vào bên cạnh gian phòng, cho nên Dương Kỳ bọn hắn lúc này đều là hai tay trống không.

Trên ghế dài, Dương Kỳ đang nhắm mắt dưỡng thần, Đàm Phi bọn hắn lộ ra có chút ít kích động, ngay tại nhỏ giọng trò chuyện cái gì.

Tại năm nay nghệ thi trước đó, bọn hắn có thể được mời tới tham gia Hằng Điểm truyền hình cái này đợt tiết mục mới, Đàm Phi bọn hắn đều đã xem gặp bọn họ trước đó mục tiêu rồi có càng ngày vượt đại khả năng thực hiện, chỉ cần bọn hắn có thể tại cái này đợt tiết mục bên trên biểu hiện tốt đẹp, tốt nhất là có thể một tiếng hót lên làm kinh người, xông ra điểm danh khí, nói như vậy, chờ bọn hắn tham gia năm nay nghệ thi thời điểm, được trúng tuyển năm chắc càng lớn hơn.

Tiền đồ đều có thể, cũng khó trách Đàm Phi bọn hắn cảm xúc bành trướng, khó mà ức chế kích động trong lòng.

Một trận từ xa mà đến gần tiếng bước chân truyền đến, Đàm Phi cái thứ nhất phát hiện Ngô Quý Lâm đi tới thân ảnh, lập tức thấp giọng nhắc nhở: "Ngô tổng giám đến rồi!"

"Hoan nghênh mấy vị đi vào chúng ta kênh giải trí!"

Dương Kỳ mở mắt ra thời điểm, vừa vận nghe thấy Ngô Quý Lâm ngữ khí ôn hòa câu nói này.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ngô Quý Lâm chỉ điểm

Ngắn gọn hàn huyền về sau, Ngô Quý Lâm kéo Dương Kỳ bọn hắn đi vào bên cạnh luyện tập phòng, Dương Kỳ bọn hắn hôm nay mang tới nhạc khí cũng bày ở căn này mệnh môn luyện tập trong phòng.

Ngô Quý Lâm đi ở phía trước nói: "Căn này luyện tập phòng các người gần nhất có rảnh đều có thể đến dụng, có căn này luyện tập phòng, các người cũng sẽ không cần đi công viên tập luyện!"

Vừa đi vào nơi này, Đàm Phi mấy người bọn hắn tự mang theo hưng phấn mà đánh giá chung quanh, dạng này chuyên nghiệp luyện tập trong phòng thật, đối bọn hắn mà nói đều là mới lạ, cũng là bọn hắn tha thiết ước mơ.

Dương Kỳ cũng đang đánh giá căn này luyện tập phòng, nhưng biểu hiện không giống Đàm Phi bọn hắn hưng phấn như vậy, thần sắc tương đối bình tĩnh, tu luyện người đại bộ phận đối vật ngoài thân xem cũng tương đối nhạt, tham luyện hồng trần vốn là tu luyện tới kỳ, chỉ bất quá một thể này Dương Kỳ đối tu luyện lại không mưu cầu danh lợi truy cầu cảnh giới càng cao hơn, kiếp trước tịch diệt đi lên tu vi của hắn không thể bảo là không cao, nhưng kết quả đây?

Kim đan rồi ngưng kết thành hình, lại gặp nhân lực không cách nào chống cự thiên kiếp, lời kiếp phía dưới, hắn hơn hai mươi năm cố gắng toàn bộ trôi theo nước chảy, bây giờ nhớ lại, kiếp trước của hắn ngoại trừ tu luyện, cơ hồ không có đặc sắc có thể nói, bình thân điều thấp cả đời, lại tại cuối cùng kim đan kết thành một khắc này toàn bộ tan thành mây khói.

Dương Kỳ không biết nếu như hắn hiện tại một thể này cũng toàn lực đi tu luyện, chờ hắn tu vi lần nữa đạt tới luyện khí đại viên mãn, kết thành kim đan một khắc này, có thể hay không lần nữa gặp được ở kiếp trước kết quả giống nhau?

Nếu như một thể này y nguyên như thế, kim đan kết thành thời điểm tự là hắn tịch diệt ngày, vậy hắn khắc khổ đi tu luyện ý nghĩa ở đâu?

Cho nên, một thể này Dương Kỳ đối với tu luyện căn bản cũng không có bức thiết cảm giác, tựa như một cái Marathon tuyển thủ bắt đầu đua ngựa kéo lỏng thời điểm, từ điểm xuất phát xuất phát một khắc này liền biết một khi chính mình chạy đến điểm cuối cùng tự sẽ bị người một thương xử lý, thử hỏi: Vị này Marathon tuyển thủ còn sẽ liều mạng hướng điểm cuối cùng đi chạy sao?

Dương Kỳ tình huống cùng phía trên cái đó ví dụ địa phương khác nhau ở chỗ: Đua ngựa kéo lỏng rất mệt mỏi, chạy quá trình bên trong không hội (sẽ) được cái gì ban thưởng, mà Dương Kỳ một thể này y nguyên trong quá trình tu luyện, theo tu vi của hắn ngày càng sâu, thân thể của hắn tố chất hội (sẽ) không ngừng tăng lên, đồng thời càng đến hậu kỳ, hắn có có thể được đủ loại thần thông bất khả tư nghị.

Đối với ngưng kết kim đan, Dương Kỳ rồi lại không khát vọng, trong nội tâm, hắn ngược lại hi vọng chính mình một thể này ngưng kết kim đan thời gian có thể trễ một điểm, lại trễ một điểm!

Tốt nhất có thể đem ngưng kết kim đan thời gian lùi lại đến hắn tóc trắng xóa thời điểm, cái kia thời điểm hắn rồi già nua, hắn có thể không có nhiều tiếc nuối đi ném thử một lần nữa chán nản kim đan, nếu như thành công cố nhiên đáng mừng, cho dù lần nữa thất bại, cũng không quan trọng.

"Kỳ thật các người cái kia hai bài ca, biên khúc phương diện cần cải biến địa phương không lớn, cá nhân ta cho rằng chỉ cần cải biến mấy cái địa phương nhỏ là có thể! Dương Kỳ viết cái này hai bài ca khúc mới giai điệu cũng rất không tệ, trên tổng thể cải biến là không cần thiết!"

Ngô Quý Lâm đi đến Dương Kỳ bọn hắn nhạc khí đi lên mỉm cười nói xuất ý kiến của hắn.

Đàm Phi cùng Dịch Siêu Vĩ nhìn nhau, đã có ngoài ý muốn cũng có mừng rỡ, ngoài ý muốn chính là Ngô Quý Lâm lần này gọi bọn họ chạy tới nói muốn giúp bọn hắn một lần nữa biên khúc, bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng là muốn giúp bọn hắn hoàn toàn lật đổ làm lại, mừng rỡ thì là bởi vì Ngô Quý Lâm lời nói đối bọn hắn, đối Dương Kỳ cũng là một loại lớn lao khẳng định.

Ngô Quý Lâm thân là Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí âm nhạc tổng thanh tra, cũng cảm giác đến bọn hắn cái kia hai bài ca khúc mới trên tổng thể không cần cải biến, chỉ cần đối mấy cái địa phương nhỏ, từ khía cạnh rồi nói rõ bọn hắn gần nhất tập luyện cái này hai bài ca khối lượng là thượng thừa.

Đàm Phi: "Ngô tổng giám ngài nói đi! Chúng ta những địa phương nào cần cải biến? Chúng ta nghe ngài!"

Dịch Siêu Vĩ: "Đúng! Đúng! Ngô lão ngài nói thẳng là được rồi!"

Ngô Quý Lâm mỉm cười dựng thẳng lên một ngón tay, nói: "Ta đề nghị thứ nhất là các người chủ xướng —— Dương Kỳ cũng không cần gảy đàn ghita! Nói thật, ta nghe qua một mình hần luyện đàn ghi-ta thời điểm trình độ, hần đàn ghi-ta kỹ thuật cũng không xuất sắc, bất quá hần ca hát thanh tuyến rất tốt, tiếng ca là có thể đánh động người cái chủng loại kia tiếng ca, hần không phân tâm gảy đàn ghita, chuyên tâm biểu diễn, ta nghĩ hần hần là có thể hát càng tốt hơn! Quá mức nhạc đệm, ta nghĩ do mấy người các người như vậy đủ rồi!"

Đàm Phi bộn hần nghe,

Cũng nhìn về phía Dương Kỳ, Đàm Phi cùng Dịch Siêu Vĩ có chút muốn cười lại kìm nén cảm giác, Hoàng Đan khoe miệng cũng có chút nhếch lên, Trần Khô trong mắt cũng hiếm thấy xuất hiện mỉm cười.

Dương Kỳ đàn ghi-ta kỹ thuật bị Ngô Quý Lâm rất khinh bỉ, nhưng mấy tên này cũng có chút muốn cười.

Dương Kỳ biểu lộ có chút bất đắc dĩ, hần biết Ngô Quý Lâm nói là sự thật, hần trước kia chưa hề luyện qua đàn ghi-ta, trọng sinh xuyên qua đến nơi đây, mới bắt đầu từ đầu luyện tập đàn ghi-ta kỹ thuật, nhưng thời gian dù sao quá ngắn, cho dù hần học tập tốc độ rất nhanh, gần như vậy gần mấy ngày, cũng không đủ nhượng hần luyện được một tay kỹ càng đàn ghi-ta kỹ thuật, loại kỹ thuật này tính đồ vật, căn bản không phải có thể một lần là xong.

Đối Ngô Quý Lâm cái này đầu thứ nhất đề nghị, Dương Kỳ mặc dù bị Ngô Quý Lâm mỉm cười rất khinh bỉ, nhưng hần cũng không tức giận, tương phản, trong lòng của hần ngược lại có chút cao hứng.

Chỉ chuyên chú ca hát, trên vai hần áp lực đã nhỏ đi nhiều, vô luận là 《 bạn cùng bàn 》, vẫn là 《 thủy thủ 》, kiếp trước hần cũng nghe qua không biết bao nhiêu lần, cũng sẽ hát, đối cái này hai bài ca nguyên hát cũng khắc sâu ấn tượng, hần không cầu có thể siêu việt cái này hai bài ca nguyên hát, tận lực đi bất chúc là có thể.

Dương Kỳ mỉm cười: "Ta không có ý kiến! Ngô tổng giám ngài có thể nói điểm thứ hai!"

Gặp Dương Kỳ một chút tức giận, buồn bực cảm xúc đều không có, Ngô Quý Lâm có chút ngoài ý muốn, nhưng đây là chuyện tốt, cho nên khoe miệng của hần tiêu dung sâu hơn.

Ngô Quý Lâm: "Điểm thứ hai dĩ nhiên chính là đem người đàn ghi-ta diễn tấu bộ phận làm sao chia mở đến mấy người bộn hần trên thân! Đàm Phi là chủ âm đàn ghi-ta tay, hần nên chia sẻ đại bộ phận, Trần Khô là Bass tay, hần nguyên bản cho người hòa thanh bộ phận, tại cho Đàm Phi điện đàn ghi-ta hòa thanh thời điểm, khẳng định cũng là muốn có chỗ biến động.."

Ngô Quý Lâm một bên nói, một bên lần lượt cầm lấy Đàm Phi điện đàn ghi-ta cùng Trần Khô Bass cấp hai người bộn họ làm mẫu hần cái biến bộ phận.

Không thể không nói, Ngô Quý Lâm có thể làm Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí âm nhạc tổng thanh tra, hần vẫn là có mấy cái bản lĩnh, vô luận là Đàm Phi điện đàn ghi-ta, vẫn là Trần Khô Bass, hần lấy đến trong tay tiện tay liền có thể bắn ra một đoạn rất trôi chảy giai điệu, đồng thời tự là Đàm Phi bộn hần gần nhất ngay tại tập luyện 《 bạn cùng bàn 》 hoặc là 《 thủy thủ 》.

Chờ Ngô Quý Lâm chỉ điểm Dịch Siêu Vĩ bàn phím cùng Hoàng Đan kiều ngạo trống thời điểm, hần cũng đồng dạng có thể đến lên một đoạn, rất dễ dàng, Ngô Quý Lâm Tiểu Lộ một tay hần tại các loại nhạc khí lên tạo nghệ, liền đem Đàm Phi bộn hần kinh hãi, đối với hần phía sau chỉ điểm, Đàm Phi bộn hần nghe được cũng liền càng nghiêm túc.

Ngày này buổi sáng, Dương Kỳ bộn hần tự dưới sự chỉ điểm của Ngô Quý Lâm, tâm vô bàng vụ tập luyện lấy, chờ dưới buổi trưa thời điểm, Ngô Quý Lâm không có thời gian đến chỉ điểm, Dương Kỳ bộn hần tự mình tại căn này luyện tập trong phòng một lần lại một lần lặp đi lặp lại luyện tập, từ đàn ghi-ta lên giải thoát đi ra Dương Kỳ biểu diễn thời điểm nhẹ nhõm rất nhiều, phát huy quả nhiên so trước hôm nay khá hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Thật mẹ hần xúi quẩy

Hơn bốn giờ chiều thời điểm, Dương Kỳ điện thoại di động vang lên, cảm xuất di động, biểu hiện trên màn ảnh hai chữ —— "Bà tám", Dương Kỳ có chút ngoài ý muốn, hai chữ này hần khắc sâu ấn tượng, vài ngày trước hần lần thứ nhất nhận được cú điện thoại này, hần tự nháo cái ô long, thật theo cái này di động số truyền tin đánh dấu "Bà tám" đi gọi đối phương, sau đó mới phát hiện đối phương là hần chủ nhiệm lớp —— Lâm Tú Linh.

"Uy? Lâm lão sư người tốt!"

Bởi vì nhớ tới lần trước ô long, Dương Kỳ kết nối trò chuyện thời điểm, trên mặt tự nhiên hiện ra lau một cái ý cười.

Trong điện thoại truyền đến Lâm Tú Linh thanh âm "Dương Kỳ a! Buổi tối hôm nay ngươi có thời gian không?"

Dương Kỳ: "Lâm lão sư có việc? Có việc xin mời ngài nói!"

Lâm Tú Linh: "Ách, là như vậy, nếu như đêm nay ngươi có thời gian, ta nghĩ mời ngươi ăn cái cơm, lần trước ngươi đã cứu ta, ta còn không có chính thức cảm tạ quá ngươi đây! Vừa rồi cảnh sát gọi điện thoại cho ta, nói lần trước muốn người muốn hủy ta dung người đã quy án, chuyện này mấy ngày gần đây nhất một mực quán quanh trong lòng ta, hôm nay xem như an tâm! Cho nên ta liền nghĩ phải thật tốt cảm tạ cảm tạ ngươi!"

Dương Kỳ: "Lâm lão sư ngài quá khách khí! Không cần, ngài tâm ý ta xin tâm lĩnh!"

Lâm Tú Linh: "Không được! Muốn! Lại có một tiết khóa ngươi hẳn là tự ra về, đến thời điểm ta lại gọi điện thoại tìm ngươi, lại nói cho ngươi chỗ ăn cơm, tốt a?"

Dương Kỳ bật cười: "Lâm lão sư! Thật không cần! Ngài quá khách khí, lần trước cũng chỉ là tiện tay mà thôi!"

Lâm Tú Linh: "Đi! Cứ như vậy nói xong, chờ ngươi tan học thời điểm ta lại gọi điện thoại cho ngươi, địa điểm ta cũng không chọn địa phương khác, tự phía trước lý thôn cùng dưới lý trong thôn phòng địa phương tìm quán cơm nhỏ, vừa vặn chúng ta đi cũng không xa! Cứ như vậy quyết định! Cúp trước!"

Nói xong, nàng không khỏi Dương Kỳ lại cự tuyệt tự cúp điện thoại. Nghe lấy trong điện thoại di động mạnh âm, Dương Kỳ bắt đầu đi.

"Kỳ ca! Lâm lão sư? Không phải là lớp các ngươi nguyên lai cái kia chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh a?"

Bởi vì tiếp cú điện thoại này, Dương Kỳ bọn hắn tập luyện tạm dừng, cho nên, Đàm Phi bọn hắn cũng nhìn tận mắt Dương Kỳ nhận cú điện thoại này, cũng nghe thấy Dương Kỳ vừa rồi xưng hô, đối với Dương Kỳ bọn hắn ban trước đó mỹ nữ chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh, Đàm Phi bọn hắn đều là biết đến, dù sao lấy Lâm Tú Linh dung mạo cùng tư thái, trước đó tại Hằng Điểm 7 giữa thời điểm, một mực là siêu quần bạt tụy, không có bất kỳ cái gì một người nữ lão sư có thể so ra mà vượt, đừng nói Đàm Phi bọn hắn những này đọc lớp mười hai, liền xem như lớp mười một, cao nhất, cũng có rất nhiều học sinh biết tên Lâm Tú Linh.

Lúc này, Đàm Phi bọn hắn tự rất ngạc nhiên vừa rồi gọi cho Dương Kỳ điện thoại, có phải hay không Lâm Tú Linh lão sư.

Một cái rời từ chức nữ lão sư xinh đẹp nếu như cho một cái nguyên lai lớp học nam sinh gọi điện thoại, cái này tại Đàm Phi bọn hắn xem ra, vẫn là rất thần bí rất kích thích.

"Không phải! Làm sao có thể?"

Dương Kỳ nhìn một mặt hiếu kỳ mấy người một chút, một mực phủ nhận, hắn biết nếu như hắn thừa nhận, tiếp xuống bọn hắn cũng sẽ không cần tiếp tục tập luyện, lấy mấy người kia bát quái tâm tính, khẳng định hội (sẽ) truy hỏi kỹ càng sự việc, Dương Kỳ có thể không hứng thú chậm rãi cho bọn hắn giải thích.

"Không phải? Thật?"

Địch Siêu Vĩ có chút hoài nghi, cũng có hơi thất vọng, Đàm Phi cùng Hoàng Đan cũng là không sai biệt lắm biểu lộ, quá mức Trần Khô, hắn nguyên không có cái gì tồn tại cảm, đại bộ phận thời điểm Dương Kỳ bọn hắn nói chuyện phiếm đùa giữa thời điểm, là hắn biết ở một bên ngây ngốc mỉm cười.

"Xào! Tiếp tục tập luyện đi! Cũng chớ có biếng nhác!"

Dương Kỳ bỏ qua mấy người bọn hắn một chút, cường ép nói sang chuyện khác.

Đàm Phi bọn hắn nguyên hồ nghi, nhưng ở Dương Kỳ thúc giục xuống, đành phải đề xuống trong lòng vừa đặt bát quái chi tâm, lại bắt đầu lại từ đầu tập luyện « bạn cùng bàn ».

...

Ước chừng một tiết khóa thời gian trôi qua, Dương Kỳ quả nhiên lần nữa tiếp vào Lâm Tú Linh điện thoại.

Lâm Tú Linh: "Dương Kỳ! Ra về a? Tiệm cơm ta đã tìm xong, ngươi dọc theo từ dưới lý thôn đến lên lý thôn đại lộ một đi thẳng về phía trước, nhanh đến lên lý thôn địa phương có một nhà gọi 'Lão Lý tương thái quán' quán cơm nhỏ, ta mua một cái bàn, ngươi đến thời điểm đánh một cái ta đi động! Ta đã ở chỗ này chờ! Nhất định phải tới nha!"

Dương Kỳ vốn còn nghĩ từ chối nhã nhận,

Nghe nàng nói rồi tại cái kia chờ ở trong, Dương Kỳ đến miệng bên từ chối khéo đành phải sửa lại.

"Tốt a! Ta hiện tại liền đến! Phiền phức Lâm lão sư chờ một chút!"

Lâm Tú Linh: "Được rồi! Cái kia một hồi gặp!"

Dương Kỳ: "Tốt!"

Kết thúc trò chuyện, Dương Kỳ đưa tay đẩy ra tiến đến hắt đi động bên cạnh Dịch Siêu Vĩ mặt, quay đầu hướng hiểu kỳ nhìn qua hắt mấy người nói: "Ta có việc muốn đi, chúng ta hôm nay tự luyện đến nơi này! Bản ngày mai lại tiếp tục đi!"

Dịch Siêu Vĩ mặt bị đẩy ra, lúc này lại tuyệt không để ý, cười xấu xa lấy đối Dương Kỳ giương lên mặt, hưng phấn mà kêu lên: "Ta nghe thấy được! Ta nghe thấy được! Hắc hắc, Kỳ ca! Ngươi còn dám nói cái đó Lâm lão sư không phải là các ngươi ban trước đó chủ nhiệm lớp Lâm Tú Linh? Lâm Tú Linh tiếng của lão sư ta trước kia nghe qua, ta dám đánh cược vừa rồi trong điện thoại nữ nhân kia chính là nàng! Kỳ ca ngươi còn dám phủ nhận sao? Muốn hay không đánh cược? Muốn hay không?"

Đàm Phi: "Thật? Cột điện! Ngươi xác định thật sự là Lâm Tú Linh?"

Hoàng Đan: "Oa nha! Kỳ ca, tình huống như thế nào a? Lâm lão sư cũng từ chức, làm sao còn mời ngươi ăn cơm a? Các ngươi đến cùng quan hệ thế nào?"

Dịch Siêu Vĩ tiến lên giữ chặt quay người muốn đi gấp Dương Kỳ, đưa đầu xích lại gần Dương Kỳ mặt, cực độ tò mò truy vấn: "Đúng thôi đúng thôi! Kỳ ca ngài liền xin thương xót! Nói cho chúng ta biết đi! Các ngươi đến cùng quan hệ thế nào? Nói một chút gì! Nói một chút gì!"

Đàm Phi cũng tiến lên đây ôm Dương Kỳ bả vai, nháy mắt ra hiệu mà thấp giọng hỏi: "Mau mau đưa tới đi Kỳ ca! Ngươi đừng nói cho chúng ta biết người giống như Lâm Tú Linh có một chân a?"

Dương Kỳ đau đầu đẩy ra chó ghê đồng dạng lời kéo lấy hắt Dịch Siêu Vĩ, đẩy ra Đàm Phi cánh tay, một bên bước nhanh hướng cửa đi, một bên nói: "Làm người không cần hiểu kỳ như vậy! Lòng hiểu kỳ hại chết mèo a!"

Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ, Hoàng Đan đều đi theo đuổi theo, Trần Khổ cũng cười theo ở phía sau tăng tốc bước chân, dù sao hôm nay tập luyện rồi kết thúc, Dương Kỳ rời đi, bọn hắt cũng muốn rời đi, vừa vặn một bên truy vấn Dương Kỳ, một bên thuận đường cùng đi.

"Hừ! Chúng ta không sợ! Kỳ ca ngươi liền nói một chút gì! Không cần nhỏ mọn như vậy gì!" Dịch Siêu Vĩ truy tại Dương Kỳ đằng sau truy vấn.

Đàm Phi: "Đúng rồi! Loại sự tình này ngươi cũng không cảm thấy ngại giữ bí mật? Ta chuyện trước kia cũng nói với các ngươi! Hảo bằng hữu nên không có gì giấu nhau gì!"

Hoàng Đan: "Kỳ ca! Hôm nay không nói ngươi cũng đừng nghĩ đi hẹn hò!"

Thật sao! Lâm Tú Linh vì cảm tạ, thỉnh Dương Kỳ ăn bữa cơm này, nhanh như vậy rồi bị Hoàng Đan lên cao đến ước hội độ cao.

Dương Kỳ kéo ra luyện tập phòng môn, bước nhanh mới vừa đi ra đến, lại vừa vặn cùng đi qua bọn hắt luyện tập phòng cửa một người trẻ tuổi đụng vào nhau.

"Mà mẹ nó! Ai nha?"

Bị đụng vào thanh thiếu niên bật thốt lên văng tục, bị đụng hướng bên cạnh khê đảo, lại đụng ở bên cạnh một người thanh niên khác trên thân.

"Thật có lỗi!"

Dương Kỳ vô ý thức dừng bước xin lỗi, vừa bị đụng vào thanh niên tập trung nhìn vào Dương Kỳ cùng theo sát Dương Kỳ đằng sau đuổi theo ra tới Đàm Phi bọn người, lại ngẩng đầu nhìn một chút Dương Kỳ bọn hắt căn này luyện tập cửa phòng lên mình bài, lập tức nhếch miệng lên, lộ ra một cái rõ ràng khinh thường tiểu dung, lời khó nghe há mồm liền ra: "Xùy! Ta nói là ai đụng lão tử đâu! Nguyên lai là mấy cái tiểu thí hài a! Các ngươi cũng là tới tham gia 《 trăm vạn tân cường hợng 》? Tự các ngươi cái này mấy khối liệu? Mọc ra mắt hay chưa? Vội vàng đi đầu thai a? Xin lỗi! Lập tức! Lập tức! Mẹ nó! Thật mẹ hắt xúi quẩy!"

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Dương Kỳ thủ đoạn nhỏ

Cùng người này đồng hành, ngoại trừ mới vừa rồi bị đụng vào một người thanh niên khác, còn có một nam một nữ, cùng một chỗ ba nam một nữ, mới

vừa rồi bị Dương Kỳ vô ý đụng vào thanh niên tăng thể diện, cao hơn Dương Kỳ nửa cái đầu, dáng người cường tráng, giữ lại một đầu có chút cuộn ngược ảo đảo phát, ăn mặc rất có điều cỡ phạm, hạ thân một cái màu đen quần da, trên người một kiện chi chập phía dưới hai cái nút áo xanh đen sắc áo somi, lộ ra ngực một đám lông ngực đen thui lù, cái cổ trắng kiện lên mang theo một cái màu bạc trắng kim chúc dây chuyền, trên hai cánh tay chỉ ít đeo bốn năm con rộng lượng màu bạc kim chúc chiếc nhẫn.

Khoa trương nhất chính là hấn mi tâm còn văn một đạo thêm điện tiêu chí, màu đỏ tươi.

Phối hợp cái kia song ngoại lời mắt to, lúc này nổi giận, cho người ta một loại rất xúc động không tốt thanh niên ấn tượng.

Trạm phía sau hấn hai nam một nữ cũng là không sai biệt lắm phong cách cách ăn mặc.

"Xin lỗi? Người là a?"

Đàm Phi cũng không phải tốt tính, Dương Kỳ còn chưa lên tiếng, Đàm Phi rồi tiến lên một bước cản ở phía trước, sắc mặt khó coi trừng mắt ngược lấy người này.

"Ta à?"

Người này ngón tay hướng mình, giống như bị chọc cười.

"Ồ! Ngay cả ta Đan Liên Thành cũng không nhận ra, các người cũng không cảm thấy ngại chơi đàn nhạc? Còn không biết xấu hổ tham gia Hằng Điểm truyền hình 《 trăm vạn tân cuồng hống 》?"

Đan Liên Thành sau lưng một cái tướng ngũ đoản thanh niên hợp thời tiến lên nửa bước, ngạo nghễ bổ sung: "Hỏa Liên Hoa đàn nhạc nghe nói qua chưa? Một đám dễ nhũ! Hỏa Liên Hoa đàn nhạc Đan Liên Thành! Tại Hằng Điểm hống, ngay cả chúng ta Hỏa Liên Hoa đàn nhạc cũng chưa nghe nói qua, các người cũng không cảm thấy ngại nói mình là chơi đàn nhạc? Hừ!"

Cái này phía sau hai người một nam một nữ cũng mặt lộ vẻ giễu cợt, khinh thường nhìn xem Dương Kỳ bọn hấn.

"Hỏa Liên Hoa?"

Đàm Phi sắc mặt biến hóa, đồng dạng biến sắc còn có Dịch Siêu Vi cùng Hoàng Đan cùng với Trần Khô, ba người khí thế lập tức yếu xuống dưới không ít, Dương Kỳ ánh mắt yên tĩnh nhìn chung quanh một chút Đàm Phi sắc mặt của bọn hấn, Dương Kỳ chưa nghe nói qua Hỏa Liên Hoa danh tự, nhưng xem Đàm Phi sắc mặt của bọn hấn, rồi đoán được chỉ này Hỏa Liên Hoa đàn nhạc chắc hấn rất nổi danh.

"Nói xin lỗi đi! Còn chờ cái gì đâu?"

Tướng ngũ đoản gặp Đàm Phi bọn hấn sắc mặt cũng thay đổi, càng thêm đắc ý, hài hước nhìn qua Dương Kỳ, bức Dương Kỳ xin lỗi.

Dịch Siêu Vi, Hoàng Đan cùng Trần Khô ánh mắt nhìn về phía Dương Kỳ, Đàm Phi nhanh chóng lờm Dương Kỳ một chút, gặp Dương Kỳ không có nói xin lỗi ý tứ, âm thầm cắn răng một cái quay đầu liền nói: "Hỏa Liên Hoa thì thế nào? Kỳ ca vừa rồi liền đã nói xin lỗi, các người còn muốn thế nào? Còn muốn chúng ta xin lỗi thế nào?"

Dương Kỳ vừa rồi vừa đụng vào Đan Liên Thành, tại Đan Liên Thành mở miệng bộc phát trước đó, xác thực rồi trước tiên nói "Thật có lỗi".

"Tự vừa rồi câu kia thật có lỗi? Hừ!"

Đan Liên Thành khề đảo mí mắt, rất khinh thường.

Hỏa Liên Hoa đàn nhạc mặt lạnh nữ tử đột nhiên mở miệng: "Cúi đầu! Sau đó nhường qua một bên! Xin lỗi cũng sẽ không sao? Thành khẩn một điểm biết hay không?"

"Nhanh đi! Lề mề cái gì đâu?" Tướng ngũ đoản thúc giục.

"Ai ai ai! Thế nào thế nào? Các người lấn tẩn cái gì đâu?" Đúng lúc này, chệch đối diện một gian phòng làm việc bên trong bước nhanh đi tới một cái tuổi trẻ nữ nhân viên công tác, đại khái là nghe thấy bên này cãi lộn đầu vô mồm thanh âm, tranh thủ thời gian đuổi ra ngăn lại.

Cô gái này nhân viên công tác vừa ra tới, Dương Kỳ đối diện bọn họ bốn người kia lập tức tự đổi một bộ mặt khác, từng cái thu liễm trên mặt ương ngạnh thần sắc.

Vẫn không có mở ra miệng thanh niên cười đối cái kia bước nhanh đi tới nữ nhân viên công tác nói: "Tỷ! Không có việc gì! Một điểm nhỏ mà sát! Lập tức liền tốt xong ngay đây!"

Tướng ngũ đoản cũng tranh thủ thời gian gạt ra khuôn mặt tươi cười, nói: "Đúng vậy a! Mỹ nữ! Gặp được không hiểu chuyện người mới, dạy bọn họ vài câu quy củ, đúng! Tự là dạy bọn họ quy củ, miễn đến bọn hấn về sau ở bên ngoài gặp được tính tình không tốt ăn thiệt thòi! Ha ha!"

Nữ nhân viên công tác ánh mắt hoài nghi xem bọn hấn, lại nhìn Dương Kỳ bọn hấn, hỏi trạm ở phía trước Đàm Phi: "Là thế này phải không?"

Đàm Phi vừa muốn mở miệng, Dương Kỳ lộ ra nụ cười nhàn nhạt, vỗ vỗ Đàm Phi bả vai, khuôn mặt tươi cười đối cái kia nữ nhân viên công tác nói: "Đúng! Chính là như vậy! Ta còn không có cảm tạ các vị tiền bối đâu!"

Nói,

Dương Kỳ mỉm cười con mắt nhìn về phía đối diện Đan Liên Thành, đến gần một bước tới gần Đan Liên Thành, hai tay nắm ở Đan Liên Thành tay phải run lên.

"Tạ ơn! Phi thường cảm tạ!"

Lời còn chưa dứt, Đan Liên Thành đột nhiên toàn thân một trận run rẩy kịch liệt, giống như điện giật giống như trên ánh mắt lật, bờ môi run rẩy, miệng bên trong phát ra ách ách a a quái thanh, tại mọi người giật mình trong ánh mắt, Đan Liên Thành miệng bên trong đột nhiên phun ra một cổ bọt mép, tay chân co quắp tựa tể xuống đất đi, Dương Kỳ một mặt "Kinh ngạc" tranh thủ thời gian buông hất ra tay, Đan Liên Thành tại tất cả mọi người trở tay không kịp tình huống dưới ngã xuống đất, tay chân co quắp miệng bên trong không ngừng tuôn ra bọt mép, con mắt đã hoàn toàn lên lật, chỉ có thể nhìn thấy dọa người lòng trắng mắt.

Hiện trường lập tức một trận bối rối, Hòa Liên Hoa dàn nhạc ba người khác, cùng với vừa mới đi tới ngăn lại xung đột nữ nhân viên công tác cũng tranh thủ thời gian luống cuống tay chân đến hỏi đi thăm dò xem Đan Liên Thành tình huống.

Động tĩnh bên này dẫn tới phụ cận mấy phòng cửa ban công cũng nhao nhao mở ra, từng cái nhân viên công tác kinh ngạc đi tới, trông thấy trong hành lang tình hình, trông thấy Đan Liên Thành dọa người triệu chứng, có người kinh hô: "Bị kinh phong?"

Còn có một mảnh tạp nhạp cái khác tiếng kinh hô.

"Đây không phải Hòa Liên Hoa dàn nhạc sao?"

"Bị kinh phong? Đây nhất định tựa là bị kinh phong!"

"Chuyện gì xảy ra? Người này làm sao đột nhiên dạng này rồi?"

"Quên kéo thuốc đi! Thật là dọa người!"

...

Mồm năm miệng mười kinh hô, tiếng nghị luận giữa, Dương Kỳ vì giờ hai tay, một bên lui lại một bên giải thích: "Không liên quan gì đến ta! Không liên quan gì đến ta a! Ta chỉ là vì ngộ ý cảm ơn cầm một cái tay của hắn, không quan hệ với ta a! Mọi người cho ta làm chứng a!"

"Chuyện gì xảy ra? Xảy ra chuyện gì?"

Nghe phía bên ngoài động tĩnh Ngô Quý Lâm cũng đi tới, trông thấy tình huống hiện trường, cũng hơi biến sắc, lập tức kêu người gọi điện thoại gọi xe cứu thương, sau đó cũng tranh thủ thời gian tới xem xét Đan Liên Thành tình huống, kiểm hỏi chuyện nguyên do.

Hòa Liên Hoa dàn nhạc ba người khác một bên luống cuống tay chân trấn an còn đang không ngừng run rẩy, miệng bên trong không ngừng ra bên ngoài tuôn ra bọt mép Đan Liên Thành, một bên trả lời Ngô Quý Lâm hỏi thăm, còn vừa thỉnh thoảng dụng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Dương Kỳ.

Nhưng Đan Liên Thành triệu chứng thực sự rất giống bị kinh phong phát tác, cho nên, bọn hắn cứ việc trong lòng hoài nghi đây là Dương Kỳ ra tay, nhưng bọn hắn không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh đây là Dương Kỳ làm.

Mà lại, bọn hắn cũng tìm không đến bất luận cái gì khoa học căn cứ nắm tay có thể khiến người ta biến thành Đan Liên Thành dạng này.

Tựa liền Đàm Phi, Dịch Siêu Vĩ mấy người bọn họ cũng thỉnh thoảng nhìn về phía Dương Kỳ, hoài nghi có phải hay không Dương Kỳ làm, chính là: Đan Liên Thành triệu chứng rất giống bị kinh phong đột nhiên phát tác, bọn hắn suy nghĩ nát óc cũng nhớ không nổi trên đời có quá tiền lệ như vậy —— nắm tay có thể khiến người ta biến thành như vậy phải không?

Dương Kỳ biểu lộ rất vô tội, trên mặt còn có chút vẻ sợ hãi, nhưng trên thực tế trong lòng của hắn rất bình tĩnh, Đan Liên Thành đến cùng phải hay không bị kinh phong phát tác, trong lòng của hắn rõ ràng nhất.

Tay của người lên có rất nhiều kinh mạch, đều nói tay đứt ruột xót, những kinh mạch này tại thường trong mắt người, đại khái là có thể thông qua bất mạch chẩn bệnh chứng bệnh, nhưng ở bọn hắn người tu đạo trong mắt, người trên tay kinh mạch tựa như con rối trên người tuyến, khiến động những đường tuyến này tựa có thể khống chế con rối làm ra các loại phản ứng.

Nếu như mấy người kia không phải quá mức, nhất là Đan Liên Thành miệng quá thú, Dương Kỳ cũng không muốn đem loại thủ đoạn này dụng ở trên người hắn, loại thủ đoạn này dùng qua một lần, về sau tựa không tốt lại dùng trên người người khác.

Nếu như cùng hắn nắm tay người, tuần tự có hai người trở lên đột phát "Bị kinh phong", người khác nghĩ không nghi ngờ hắn Dương Kỳ cũng khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đã từng an nhàn sinh hoạt

Bởi vì cùng Hòa Liên Hoa dàn nhạc xung đột chậm trễ hơn 20 phút, cho nên Dương Kỳ từ Hằng Điểm truyền hình cao ốc sau khi ra ngoài, đưa tay chặn một chiếc taxi.

"Sư phó! Biết lên lý thôn bên kia lão Lý tương thái quán sao?"

"Lão Lý tương thái quán? Biết biết! Ngươi đi chỗ đó?"

"Ừm, phiền phức sư phó!"

"Không có vấn đề! Một hồi liền đến!"

Xe taxi mới ra phát không bao lâu, Lâm Tú Linh điện thoại tưng đánh tới.

Lâm Tú Linh: "Dương Kỳ! Ngươi làm sao còn chưa tới nhà? Ngươi sẽ không không đến đây đi?"

Dương Kỳ: "Không có ý tứ Lâm lão sư! Vừa rồi có chút việc chậm trễ một cái, hiện tại rồi tại quá trên đường tới, một hồi liền đến! Không có ý tứ a!"

Lâm Tú Linh: "A, là như thế này? Vậy được! Không có quan hệ, ngươi đã đến liền tốt! Ta tại lão Lý tương thái quán cửa chờ ngươi!"

Dương Kỳ: "A? Không cần không cần! Lâm lão sư ngài hay là tại bên trong ngồi nghỉ ngơi một chút đi! Ta đến gọi điện thoại cho ngươi!"

Lâm Tú Linh: "Ha ha, không có quan hệ! Vừa vặn ta ở bên trong ngồi cũng buồn bức, ở bên ngoài hít thở không khí rất tốt, không nói nhiều, cứ như vậy!"

Dương Kỳ còn muốn lại khuyên, Lâm Tú Linh rồi cúp điện thoại, Dương Kỳ không có cách, đành phải cứ như vậy, hấn lúc đầu vô ý thức nghĩ đem đi động phóng về túi áo, bỗng nhiên toát ra cái suy nghĩ, muốn biết một chút vừa rồi chỉ kia Hòa Liên Hoa dàn nhạc, Hòa Liên Hoa dàn nhạc người vừa rồi kiêu ngạo như vậy, ngạo kiêu, có vẻ như rất nổi danh, Dương Kỳ không biết danh tiếng của bọn hấn có hay không truyền đến internet lên?

Dương Kỳ thẳng tắp đi động kỳ thật cũng có thể lên lưới, chỉ là loại này trên điện thoại đi động lưới không hào phóng liền, lưu lượng cũng rất đắt, nhưng nếu như chỉ là tra một hai cái tiểu vấn đề, cũng còn có thể.

Tại trên điện thoại đi động một phen thao tác, Dương Kỳ phát hiện trên mạng thật là có chỉ này Hòa Liên Hoa dàn nhạc tin tức.

Hòa Liên Hoa dàn nhạc: Năm 2001 xuất đạo, vừa vào vào nghề, tưng cùng đá thử vàng Công ty Địa Nhạc ký kết, đồng niên 2 tháng lễ tình nhân, đẩy ra tờ thứ nhất album 《 tình yêu nóng bỏng 》, đạt được không ít mê ca nhạc yêu thích, nhất cử thành danh.

Năm 2002 tháng 8, đẩy ra tấm thứ hai album 《 đoàn viên 》, tiếng vọng thường thường.

0 4 năm tháng 10, đẩy ra tấm thứ ba album 《 bạo liệt 》, âm nhạc phong cách từ chính thống điều côn chuyển hướng rác rưởi điều côn, đĩa nhạc chủ đề khuynh hướng đôi phé, lượng tiêu thụ nhất cử siêu việt trước đó hai album lượng tiêu thụ chỉ hòa, đạt được rất nhiều đôi phé thanh thiếu niên truy phùng, nhưng đại chúng cùng chuyên nghiệp nhạc bình người đối cái này album đánh giá phổ thông không cao.

Dàn nhạc thành viên chủ yếu: Chủ xướng kiêm đàn ghi-ta tay (Đan Liên Thành), bàn phím (cao minh), cổ thủ (xương long), Bass (cao văn).

...

Dương Kỳ một chút xú xem hết Hòa Liên Hoa dàn nhạc tư liệu, trong lòng đối chỉ này dàn nhạc xem như có chút ít giải, từ trên mạng những tài liệu này đến xem, Hòa Liên Hoa dàn nhạc quả thật có chút kiêu ngạo tư cách, vừa vào vào nghề tưng xông ra thanh danh, yên lặng mấy năm sau, năm ngoài tháng 10 đẩy ra tấm thứ ba album vừa giận một thanh.

Từ hấn vừa mới nhìn đến tin tức đến xem, Hòa Liên Hoa dàn nhạc năm ngoài đẩy ra tấm thứ ba album, lượng tiêu thụ hấn là rất tốt, nhưng danh tiếng lại so phía trước hai album cũng kém, danh tiếng cùng lượng tiêu thụ đi ngược lại.

Nhưng bất kể như thế nào, Hòa Liên Hoa dàn nhạc lấy được thành tích là có thể khẳng định, tình huống như vậy tại Dương Kỳ nguyên lai thế giới kia cũng không hiếm thấy, chẳng những giới ca hát, truyền hình điện ảnh các cái khác lĩnh vực hàng năm cũng đều có tưng tự hiện tượng xuất hiện, rất nhiều

người khó mà nói nghe hoặc là không dễ nhìn, nhưng này chút âm nhạc cùng phim ảnh hoặc là kịch truyền hình tựu là phát hóa, hóa đến làm cho rất nhiều người đều xem không hiểu.

Nhưng vậy thì thế nào đâu?

Phát hành công ty đã kiếm được tiền, ca sĩ hoặc đạo diễn cũng đã kiếm được tiền, những người này không quan trọng danh tiếng, bởi vì đó là cái hết thấy hướng tiền xem xã hội, kiếm được tiền tựu là đạo lý quyết định.

Xem hôm nay Hóa Liên Hoa dàn nhạc cái kia bốn cái thành viên ngạo khí bộ dáng, bọn hắn rõ ràng cũng là lấy lượng tiêu thụ làm ngạo, danh tiếng lên không tốt, cũng không có để bọn hắn hồ thẹn.

. . .

"Ai! Là chỗ này a? Tiểu hòa tử?"

Xe taxi giảm tốc độ dừng lại, lái xe quay đầu lại hỏi Dương Kỳ.

"Chỗ này?"

Nghe vậy, Dương Kỳ ánh mắt từ trên điện thoại di động nâng lên,

Nhìn về phía bên trái cửa sổ xe bên ngoài.

"Đúng vậy a! Người xem có phải hay không người gia lão kia lý tương thái quán?"

Lái xe tay chỉ một cái cửa mặt nói.

Dương Kỳ thuận ngón tay hần phương hướng nhìn lại, quả nhiên trông thấy "Lão Lý tương thái quán" chiêu bài, tiệm này vị trí, Dương Kỳ gần nhất mỗi ngày đi di tình hồ công viên thời điểm, mỗi ngày đều hội (sẽ) đi qua, nhưng lúc trước hắn cũng không có lưu ý tiệm này danh tự.

Lâm Tử Linh ở trong điện thoại nói tìm nhà quán cơm nhỏ, hắn còn tưởng rằng nhiều nhất chỉ có hai cái cửa mặt quán cơm nhỏ, lúc này trông thấy cái này quán cơm chiêu bài cùng bề ngoài, mới phát hiện so hắn trong tưởng tượng lớn.

Liên tiếp năm mặt tiền đều là cái này quán cơm thống nhất sửa sang, sát đường cái này năm gian bề ngoài tường cũng làm thành pha lê tường, nhìn qua rất đại khí.

Màu đỏ tươi chiêu bài, nông gia quán cơm cái chủng loại kia màu đỏ chói sửa sang phong cách, nhìn qua rất có nông gia rau quả cảm giác.

"Ừm, hắn là nơi này! Sur phó, bao nhiêu tiền?"

Dương Kỳ nói từ trong túi quần móc ra bóp tiền, hắn gần nhất không có hỏi trong nhà đòi tiền, nhưng so sánh hắn vừa mới xuyên qua đến thế giới này thời điểm, ví tiền bên trong dày đặc nhiều, liếc mắt một cái, chỉ ít có năm sáu trăm khối tiền.

Đây đều là hắn gần nhất cùng Đàm Phi bọn hắn cùng một chỗ tại di tình hồ công viên hàng luyện thời điểm, những cái kia người nghe khen thưởng tiền phân đến trên tay hắn cái kia một phần.

Dương Kỳ đối tiền từ trước đến nay xem không nặng, nhưng giống như trước đó như thế trên thân chỉ có mấy mươi đồng tiền, hắn vẫn có chút không quen, trước kia hắn giống như gia gia cùng một chỗ sống sống thời điểm, Dương gia nội tình dày, hắn cùng gia gia ở tại cái kia tòa nhà tổ trạch bên trong, nhưng ở Cổ Huy châu phồn hoa khu vực bên trên, còn có mười mấy bộ sát đường bề ngoài, những cái kia bề ngoài hàng năm tiền thuê nhà hắn cùng gia gia căn bản là dùng không hết.

Nói trở lại, cũng là bởi vì gia gia danh nghĩa có cái kia mười mấy bộ sát đường cửa hàng lớn nguyên nhân, Dương gia những người khác mới có thể như vậy nhìn Dương Kỳ không vừa mắt, tại những người kia xem ra, Dương Kỳ nhiều năm như vậy sở dĩ không đi ra đi làm, cũng không học tay nghề, cũng là bởi vì Dương Kỳ chỉ vào gia gia cái kia mười mấy bộ cửa hàng tiền thuê sinh hoạt.

Đó là một cái như thế nào thời đại, các vị khán quan cũng rất rõ ràng, mười mấy bộ phồn hoa trên đường phố bề ngoài giá trị bao nhiêu không nói đến, chỉ nói hàng năm tiền thuê, cũng là một cái tương đương khả quan số lượng, hàng năm tiền thuê không sai biệt lắm tựu có hơn một trăm vạn.

Dương gia những người khác mặc dù đại bộ phận rồi không tại Cổ Huy châu ở, nhưng ai không muốn muốn gia gia danh hạ những cái kia cửa hàng lớn?

Hết lần này tới lần khác Dương Kỳ chẳng những một mực đi theo gia gia sinh hoạt, ăn những cái kia cửa hàng tiền thuê, Dương Kỳ gia gia còn sớm tựu bắt tiếng, khiến người khác không nên đánh những cái kia cửa hàng chủ ý, sau khi hắn chết muốn toàn bộ lưu cho Dương Kỳ.

Gia gia tâm tư, Dương Kỳ là minh bạch, hắn biết gia gia là vì nhường hắn có thể tâm vô bàng vụ một mực tu luyện, không cần phải đi vì cuộc sống奔波.

Nhưng Dương gia những người khác không rõ a! Bọn hắn không biết Dương gia ngoại trừ có một bản thật dày gia phả, cùng với không ít gia sản, tổ tiên còn truyền thừa một bộ 《 đồng phù thiết quyền 》 cùng Dương gia tán thủ như thế quyền thuật thuật.

Chủ đề giống như lại kéo đi mất?

Trở lại chuyện chính!

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Đệ nhất lần thuyết phục Lâm Tú Linh

Giao tiền xe thời điểm, Dương Kỳ rồi trông thấy lão Lý trương thái quán trước cửa bồi hồi Lâm Tú Linh, thanh toán tiền xe xuống xe, Dương Kỳ tự hướng Lâm Tú Linh bên kia đi đến, Lâm Tú Linh nguyên bản không có chú ý chiếc này vừa mới dừng lại xe taxi, tại nàng nghĩ đến, Dương Kỳ hẳn là đi bộ hoặc là cưỡi xe tới, dù sao Dương Kỳ vẫn là học sinh, trên thân đồng dạng không có gì tiền ngồi taxi.

Cho nên, khi nàng nhìn thấy Dương Kỳ từ trên xe taxi xuống thời điểm, có chút kinh ngạc, hơn hết lại vô ý thức hướng Dương Kỳ nghênh đón.

"Thật có lỗi Lâm lão sư! Để cho người chờ lâu!"

Vừa đi gần, Dương Kỳ liền mỉm cười trước xin lỗi.

"Người làm sao không có ngồi xe buýt xe? Từ trường học tới ngồi xe buýt xe rất thuận tiện a?" Lâm Tú Linh hỏi ra trong lòng nghi vấn.

"Ta hôm nay không có đi trường học lên lớp, vừa rồi tại địa phương cách nơi này hơi có chút xa, cho nên tự đón xe!"

"A? Người hôm nay tại sao lại không có đi học nha? Dương Kỳ! Cái này lập tức liền muốn thi tốt nghiệp trung học, người bình thường thành tích vốn là không hề tốt đẹp gì, người cái dạng này không thể được nha!"

Lâm Tú Linh nghe xong Dương Kỳ hôm nay không có đi học, liền cau mày nói lên, nàng vừa mới từ Hằng Điểm 7 giữa rồi chức, cái này một lát, nàng còn không có từ Dương Kỳ chủ nhiệm lớp nhân vật giữa hoàn toàn rút ra đi ra, còn thói quen trông coi Dương Kỳ.

Mà lại, gần nhất phát sinh hai chuyện, vô luận là cái kia thiên tại cuối hành lang bị Triệu Chí Hoành đụng vào thời điểm, Dương Kỳ khẩn cấp đỡ nàng, vẫn là trước mấy ngày tới muộn, nàng bị người cướp, cũng muốn hủy nàng dung thời điểm, Dương Kỳ cứu được nàng, đều để nàng tại nội tâm trong tiềm thức đối Dương Kỳ thân cận, đối Dương Kỳ quan tâm, tự nhiên cũng liền so trước kia càng sâu.

Hai người vừa nói chuyện một bên hướng cửa tiệm đi.

"Lâm lão sư! Sự tình không phải như người nghĩ, ta lần này không phải trốn học, nguyên nhân đợi chút nữa vào cửa hàng ngồi lại nói cho người, chúng ta đi vào trước tìm cái chỗ ngồi xuống đi!"

"A, vậy thì chờ dưới lại nói với ta!"

...

Dương Kỳ trên mặt mỉm cười, Lâm Tú Linh nhíu mày, hai người sóng vai đi vào lão Lý trương thái quán, đang phục vụ thành viên nhiệt tình chào hỏi xuống, tuyên cái sát đường gần cửa sổ bốn người bàn ngồi xuống.

Thời gian này, cái này quán cơm sinh hoạt rồi rất hòa, trên lầu tình huống như thế nào không biết, dù sao dưới lầu đại sảnh đã nhanh bị ngồi đầy.

"Dương Kỳ! Người gọi món ăn đi! Người thích ăn gì cứ gọi cái gì! Nay Thiên lão sư kéo đủ tiền, người không cần thay lão sư tiết kiệm!"

Gọi món ăn thời điểm, Lâm Tú Linh đem thực đơn đẩy lên Dương Kỳ trước mặt.

Dương Kỳ cũng không có khách sáo, cười gật gật đầu đem thực đơn lấy tới trước mặt nhìn mấy lần, trương thái quán bán tự nhiên là Trương đồ ăn, chặt tiêu đầu cá khẳng định là có, Dương Kỳ trông thấy thực đơn bên trên có chặt tiêu đầu cá tự điểm rồi một cái.

"Ta có cái này là được rồi!"

Giống như phục vụ viên chỉ một cái thực đơn lên chặt tiêu đầu cá, Dương Kỳ cười nói với Lâm Tú Linh, lập tức thuận miệng giống như phục vụ viên nói

câu: "Có bún mọc sao? Có lời nói cho ta đến một phần đặt ở đầu cá bên cạnh cùng một chỗ chung!"

Phục vụ viên: "Có! Chúng ta có thể cho sự phó hiện cho ngài làm!"

Lâm Tú Linh: "Tự đạo này? Ngươi lại điểm hai cái đi! Ta nói ngươi không cần thay ta tiết kiệm tiền!"

Dương Kỳ mỉm cười : "Đủ rồi! Đạo này ta tự ăn không hết! Nếu như Lâm lão sư ngài còn muốn cái gì, cái kia ngươi chọn đi!"

Một đạo chặt tiêu đầu cá so sánh đại bộ phận đồ ăn thường ngày tới nói, rồi quý không ít, thực đơn lên yết giá là 68.

"Vậy liền lại thêm mấy đạo thức ăn đi! Ngô, còn phải điểm một tô canh! A, đúng rồi! Dương Kỳ ngươi uống rượu sao?"

...

Chờ Lâm Tú Linh điểm xong đồ ăn, phục vụ viên cầm thực đơn đi tới đơn về sau, Lâm Tú Linh còn nhớ vừa rồi vào cửa thời điểm chủ đề.

"Dương Kỳ! Đến cùng chuyện gì xảy ra? Hiện tại ngươi có thể nói với ta hôm nay vì cái gì không có đi học đi?"

Dương Kỳ cười đem hôm nay đi Hằng Điểm truyền hình tập luyện sự tình nói với Lâm Tú Linh, Lâm Tú Linh phản ứng có điểm giống nghe cổ sự.

Một bên nghe Dương Kỳ nói, nàng vừa thỉnh thoảng cảm hỏi một hai vấn đề.

"Thật? Ngươi không gạt ta chứ?"

"Dương Kỳ! Ngươi nói các ngươi dàn nhạc là bị Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí âm nhạc tổng thanh tra tự mình mời đi tham gia bọn hắn tiết mục? Tiết mục cái gì thời điểm bắt đầu nha? Đến thời điểm ta có thể tại trên TV xem thấy các ngươi biểu diễn sao?"

"Đúng rồi! Các ngươi dàn nhạc tên gọi là gì nha?"

Dương Kỳ từng cái trả lời vấn đề của nàng,

Đa số đều là trả lời khẳng định.

Ánh mắt đề cập bọn hắn dàn nhạc danh tự, Dương Kỳ nói: "Chúng ta dàn nhạc gọi mộng dàn nhạc!"

Lại nói, nếu như Lâm Tú Linh lại sớm mấy ngày hỏi Dương Kỳ vấn đề này, Dương Kỳ thật đúng là đáp không được, cũng là gần nhất Dương Kỳ mới từ Địch Siêu Vĩ trong lời nói biết được bọn hắn chỉ này dàn nhạc danh tự.

Mộng dàn nhạc, danh tự ngược lại ngắn gọn lợi hại, tự là chột nghe vào có điểm giống nữ tử dàn nhạc.

"Mộng dàn nhạc... Mộng dàn nhạc..."

Nhẹ giọng thì thầm hai lần.

"Nguyên lai ngươi cũng có mộng tưởng, giấc mộng của ngươi xem ra là ở chỗ này, trách không được ngươi trước kia tâm tư cũng không tại học tập bên trên, cái kia thời điểm ta còn tưởng rằng ngươi không cầu phát triển, không có truy cầu đâu!"

"Quý rầy một cái! Các ngươi chặt tiêu đầu cá đến rồi!" Phục vụ viên cái này thời điểm tới mang thức ăn lên, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh nói chuyện phiếm tạm thời bị đánh gãy.

Nóng hôi hổi, bao trùm thật dày một tầng đồ tươi chặt tiêu đầu cá rất câu người muốn ăn, món ăn này đi lên về sau, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh liền một bên uống vào đồ uống, một bên ăn cá, ăn uống khoảng cách, tiếp tục lấy giao lưu.

Dương Kỳ: "Lâm lão sư! Ngươi về sau cũng không có ý định dạy học sao?"

Lâm Tú Linh hơi lộ ra cười khổ, khẽ lắc đầu.

"Ra chuyện như vậy, coi như Triệu Chí Hoành luật sư phụ thân không tiếp tục tìm ta gây sự nữa, Hằng Điểm trường học khác hẳn là cũng đều nghe nói, ngươi cảm thấy còn sẽ có trường học muốn ta sao?"

Dương Kỳ: "Hằng Điểm bên ngoài trường học đâu? Ngươi không cân nhắc đi phía ngoài trường học sao?"

"Bên ngoài?" Lâm Tú Linh khoe miệng vì câu, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Người mẫu đâu? Lâm lão sư ngươi xinh đẹp như vậy, đáng người cũng tốt như vậy! Ngươi có suy nghĩ hay không quá nếm thử đi làm người mẫu? Ta cảm thấy lấy Lâm lão sư điều kiện của ngươi, đi làm người mẫu, hẳn là sẽ rất có tiền đồ! So ngươi gần nhất tận tâm phần công tác này hẳn là có thể giã cang nhiều a?"

Dương Kỳ do dự một chút, vẫn là không nhận được hướng nàng đưa ra đề nghị này.

Dương Kỳ mỗi lần trông thấy Lâm Tú Linh mặt cùng đáng người, kiểu gì cũng sẽ cùng hấn nguyên lai thế giới cái đó 垠 vịnh hạng nhất mô hình liên tưởng cùng một chỗ, trước đó, Dương Kỳ vừa biết được nàng ở cái thế giới này thân phận là Anh ngữ lão sư thời điểm, đã cảm thấy kinh ngạc cùng khó chịu.

So sánh một cái thế giới khác 垠 vịnh hạng nhất mô hình, thế giới này Lâm Tú Linh rõ ràng ra ngoài lẫn lộn mà nghèo N con phố, trước đó Lâm Tú Linh lão sư công tác làm thật tốt, Dương Kỳ cũng liền không có hướng nàng đề nghị suy nghĩ, hiện tại Lâm Tú Linh lão sư mấy việc rồi, đi tìm cái gì ưu nhã đồ trang điểm công ty làm phiên dịch, Dương Kỳ liền không nhận được nghĩ nói với nàng lời nói này.

"Người mẫu?"

Lâm Tú Linh kẹp lấy một khối vải cá đang muốn đưa vào miệng bên trong, nghe vậy ngạc nhiên ngừng đầu nhìn về phía Dương Kỳ, vải cá tự dừng ở miệng nàng bên.

"Ừm!"

Dương Kỳ khẳng định gật đầu.

Lâm Tú Linh nhận không được cúi đầu xem thân hình của mình, rất cao gầy, cũng trước ` lồi sau ` kiêu, nhưng nàng vẫn là đột nhiên bật cười, không ở lắc đầu, nói: "Nói đùa cái gì? Ta chỗ nào có thể làm cái gì người mẫu? Trước kia thật không nhìn ra người miệng vẫn rất ngọt gì! Như thế hội (sẽ) khen nữ hài tử!"

Một bên nói, Lâm Tú Linh một bên dụi mím cười con ngươi tốt xấu dò xét Dương Kỳ, cặp mắt kia, bộ kia thần sắc giống như đang nói: Như thế miệng lưỡi trơn tru, người trước kia ngâm qua bao nhiêu nữ sinh?

Phản ứng của nàng, rõ ràng là không có đem Dương Kỳ đề nghị nghe vào trong lòng đi, Dương Kỳ gặp, cũng không biết còn có thể khuyên như thế nào nàng, rõ ràng có một bộ đỉnh cấp người mẫu mặt cùng đáng người, nàng lại căn bản không có cái này tự giác, người khác nói lại nhiều thì có ích lợi gì?

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Đệ nhất lần thuyết phục Lâm Tú Linh

Giao tiền xe thời điểm, Dương Kỳ rồi trông thấy lão Lý tương thái quán trước cửa bồi hồi Lâm Tú Linh, thanh toán tiền xe xuống xe, Dương Kỳ tự hướng Lâm Tú Linh bên kia đi đến, Lâm Tú Linh nguyên bản không có chú ý chiếc này vừa mới dừng lại xe taxi, tại nàng nghĩ đến, Dương Kỳ hẳn là đi bộ hoặc là cười xe tới, dù sao Dương Kỳ vẫn là học sinh, trên thân đồng dạng không có gì tiền ngồi taxi.

Cho nên, khi nàng nhìn thấy Dương Kỳ từ trên xe taxi xuống thời điểm, có chút kinh ngạc, hơn hết lại vô ý thức hướng Dương Kỳ nghiêng đón.

"Thật có lỗi Lâm lão sư! Để cho người chờ lâu!"

Vừa đi gần, Dương Kỳ liền mím cười trước xin lỗi.

"Người làm sao không có ngồi xe buýt xe? Từ trường học tới ngồi xe buýt xe rất thuận tiện a?" Lâm Tú Linh hỏi ra trong lòng nghi vấn.

"Ta hôm nay không có đi trường học lên lớp, vừa rồi tại địa phương cách nơi này hơi có chút xa, cho nên tự đón xe!"

"A? Người hôm nay tại sao lại không có đi học nha? Dương Kỳ! Cái này lập tức liền muốn thi tốt nghiệp trung học, người bình thường thành tích vốn là không hề tốt đẹp gì, người cái dạng này không thể được nha!"

Lâm Tú Linh nghe xong Dương Kỳ hôm nay không có đi học, liền cau mày nói lên, nàng vừa mới từ Hằng Điểm 7 giữa rồi chức, cái này một lát, nàng còn không có từ Dương Kỳ chủ nhiệm lớp nhân vật giữa hoàn toàn rút ra đi ra, còn thói quen trông coi Dương Kỳ.

Mà lại, gần nhất phát sinh hai chuyện, vô luận là cái kia thiên tại cuối hành lang bị Triệu Chí Hoành đụng vào thời điểm, Dương Kỳ khẩn cấp đỡ nàng, vẫn là trước mấy ngày tới muộn, nàng bị người cướp, cũng muốn hủy nàng dung thời điểm, Dương Kỳ cứu được nàng, đều để nàng tại nội tâm trong tiềm thức đối Dương Kỳ thân cận, đối Dương Kỳ quan tâm, tự nhiên cũng liền so trước kia càng sâu.

Hai người vừa nói chuyện một bên hướng cửa tiệm đi.

"Lâm lão sư! Sự tình không phải như ngươi nghĩ, ta lần này không phải trốn học, nguyên nhân đợi chút nữa vào cửa hàng ngồi lại nói cho ngươi, chúng ta đi vào trước tìm cái chỗ ngồi xuống đi!"

"A, vậy thì chờ dưới lại nói với ta!"

...

Dương Kỳ trên mặt mỉm cười, Lâm Tú Linh nhíu mày, hai người sóng vai đi vào lão Lý tương thái quán, đang phục vụ thành viên nhiệt tình chào hỏi xuống, tuyến cái sát đường gần cửa sổ bốn người bàn ngồi xuống.

Thời gian này, cái này quán cơm sinh hoạt rồi rất hóa, trên lầu tình huống như thế nào không biết, dù sao dưới lầu đại sảnh đã nhanh bị ngồi đầy.

"Dương Kỳ! Ngươi gọi món ăn đi! Ngươi thích ăn gì cứ gọi cái gì! Nay Thiên lão sư kéo đủ tiền, ngươi không cần thay lão sư tiết kiệm!"

Gọi món ăn thời điểm, Lâm Tú Linh đem thực đơn đẩy lên Dương Kỳ trước mặt.

Dương Kỳ cũng không có khách sáo, cười gật gật đầu đem thực đơn lấy tới trước mặt nhìn mấy lần, tương thái quán bán tự nhiên là Tương đồ ăn, chặt tiêu đầu cá khẳng định là có, Dương Kỳ trông thấy thực đơn bên trên có chặt tiêu đầu cá tự điểm rồi một cái.

"Ta có cái này là được rồi!"

Giống như phục vụ viên chỉ một cái thực đơn lên chặt tiêu đầu cá, Dương Kỳ cười nói với Lâm Tú Linh, lập tức thuận miệng giống như phục vụ viên nói câu: "Có bún mọc sao? Có lời nói cho ta đến một phần đặt ở đầu cá bên cạnh cùng một chỗ chung!"

Phục vụ viên: "Có! Chúng ta có thể cho sư phó hiện cho ngài làm!"

Lâm Tú Linh: "Tự đạo này? Ngươi lại điểm hai cái đi! Ta nói ngươi không cần thay ta tiết kiệm tiền!"

Dương Kỳ mỉm cười: "Đủ rồi! Đạo này ta tự ăn không hết! Nếu như Lâm lão sư ngài còn muốn cái gì, cái kia ngươi chọn đi!"

Một đạo chặt tiêu đầu cá so sánh đại bộ phận đồ ăn thường ngày tới nói, rồi quý không ít, thực đơn lên yết giá là 68.

"Vậy liền lại thêm mấy đạo thức ăn đi! Ngô, còn phải điểm một tô canh! A, đúng rồi! Dương Kỳ ngươi uống rượu sao?"

...

Chờ Lâm Tú Linh điểm xong đồ ăn, phục vụ viên cầm thực đơn đi tới đơn về sau, Lâm Tú Linh còn nhớ vừa rồi vào cửa thời điểm chủ đề.

"Dương Kỳ! Đến cùng chuyện gì xảy ra? Hiện tại ngươi có thể nói với ta hôm nay vì cái gì không có đi học đi?"

Dương Kỳ cười đem hôm nay đi Hằng Điểm truyền hình tập luyện sự tình nói với Lâm Tú Linh, Lâm Tú Linh phản ứng có điểm giống nghe cổ sự.

Một bên nghe Dương Kỳ nói, nàng vừa thỉnh thoảng cảm hỏi một hai vấn đề.

"Thật? Ngươi không gạt ta chứ?"

"Dương Kỳ! Ngươi nói các ngươi dàn nhạc là bị Hằng Điểm truyền hình kênh giải trí âm nhạc tổng thanh tra tự mình mời đi tham gia bọn hắn tiết mục? Tiết mục cái gì thời điểm bắt đầu nha? Đến thời điểm ta có thể tại trên TV xem thấy các ngươi biểu diễn sao?"

"Đúng rồi! Các ngươi dàn nhạc tên gọi là gì nha?"

Dương Kỳ từng cái trả lời vấn đề của nàng,

Đa số đều là trả lời khẳng định.

Ánh mắt đề cập bọn hắn dàn nhạc danh tự, Dương Kỳ nói: "Chúng ta dàn nhạc gọi mộng dàn nhạc!"

Lại nói, nếu như Lâm Tú Linh lại sớm mấy ngày hỏi Dương Kỳ vấn đề này, Dương Kỳ thật đúng là đáp không được, cũng là gần nhất Dương Kỳ mới từ Địch Siêu Vĩ trong lời nói biết được bọn hắn chỉ này dàn nhạc danh tự.

Mộng dàn nhạc, danh tự ngược lại ngắn gọn lợi hại, tự là chọt nghe vào có điểm giống nữ tử dàn nhạc.

"Mộng dàn nhạc... Mộng dàn nhạc..."

Nhẹ giọng thì thầm hai lần.

"Nguyên lai ngươi cũng có mộng tưởng, giấc mộng của ngươi xem ra là ở chỗ này, trách không được ngươi trước kia tâm tư cũng không tại học tập bên

trên, cái kia thời điểm ta còn tưởng rằng ngươi không cầu phát triển, không có truy cầu đâu!"

"Quá rầy một cái! Các ngươi chặt tiêu đầu cá đến rồi!" Phục vụ viên cái này thời điểm tới mang thức ăn lên, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh nói chuyện phiếm tạm thời bị đánh gãy.

Nóng hôi hổi, bao trùm thật dày một tầng đồ tươi chặt tiêu đầu cá rất câu người muốn ăn, món ăn này đi lên về sau, Dương Kỳ cùng Lâm Tú Linh liền một bên uống vào đồ uống, một bên ăn cá, ăn uống khoảng cách, tiếp tục lấy giao lưu.

Dương Kỳ: "Lâm lão sư! Ngươi về sau cũng không có ý định dạy học sao?"

Lâm Tú Linh hơi lộ ra cười khổ, khẽ lắc đầu.

"Ra chuyện như vậy, coi như Triệu Chí Hoành luật sư phụ thân không tiếp tục tìm ta gây sự nữa, Hằng Điểm trường học khác hẳn là cũng đều nghe nói, ngươi cảm thấy còn sẽ có trường học muốn ta sao?"

Dương Kỳ: "Hằng Điểm bên ngoài trường học đâu? Ngươi không cân nhắc đi phía ngoài trường học sao?"

"Bên ngoài?" Lâm Tú Linh khước miệng vì câu, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Người mẫu đâu? Lâm lão sư ngươi xinh đẹp như vậy, đáng người cũng tốt như vậy! Ngươi có suy nghĩ hay không quá nếm thử đi làm người mẫu? Ta cảm thấy lấy Lâm lão sư điều kiện của ngươi, đi làm người mẫu, hẳn là sẽ rất có tiền đồ! So ngươi gần nhất tận tâm phần công tác này hẳn là có thể giã cang nhiều a?"

Dương Kỳ do dự một chút, vẫn là không nhận được hướng nàng đưa ra đề nghị này.

Dương Kỳ mỗi lần trông thấy Lâm Tú Linh mặt cùng dáng người, kiểu gì cũng sẽ cùng hần nguyên lai thế giới cái đó 垓 vịnh hạng nhất mô hình liên tưởng cùng một chỗ, trước đó, Dương Kỳ vừa biết được nàng ở cái thế giới này thân phận là Anh ngữ lão sư thời điểm, đã cảm thấy kinh ngạc cùng khó chịu.

So sánh một cái thế giới khác 垓 vịnh hạng nhất mô hình, thế giới này Lâm Tú Linh rõ ràng ra ngoài lẫn lộn mà nghèo N con phố, trước đó Lâm Tú Linh lão sư công tác làm thật tốt, Dương Kỳ cũng liền không có hướng nàng đề nghị suy nghĩ, hiện tại Lâm Tú Linh lão sư mấy việc rồi, đi tìm cái gì ưu nhã đồ trang điểm công ty làm phiên dịch, Dương Kỳ liền không nhận được nghĩ nói với nàng lời nói này.

"Người mẫu?"

Lâm Tú Linh kẹp lấy một khối vây cá đang muốn đưa vào miệng bên trong, nghe vậy ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Kỳ, vây cá tự dừng ở miệng nàng bên.

"Ừm!"

Dương Kỳ khẳng định gật đầu.

Lâm Tú Linh nhận không được cúi đầu xem thân hình của mình, rất cao gầy, cũng trước `lời sau` kiêu, nhưng nàng vẫn là đột nhiên bật cười, không ở lắc đầu, nói: "Nói đùa cái gì? Ta chỗ nào có thể làm cái gì người mẫu? Trước kia thật không nhìn ra ngươi miệng vẫn rất ngọt ư! Như thế hội (sẽ) khen nữ hài tử!"

Một bên nói, Lâm Tú Linh một bên dụi mím cười con ngươi tốt xấu dò xét Dương Kỳ, cặp mắt kia, bộ kia thần sắc giống như đang nói: Như thế miệng lưỡi trơn tru, ngươi trước kia ngậm qua bao nhiêu nữ sinh?

Phản ứng của nàng, rõ ràng là không có đem Dương Kỳ đề nghị nghe vào trong lòng đi, Dương Kỳ gặp, cũng không biết còn có thể khuyên như thế nào nàng, rõ ràng có một bộ đỉnh cấp người mẫu mặt cùng dáng người, nàng lại căn bản không có cái này tự giác, người khác nói lại nhiều thì có ích lợi gì?

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Đệ nhất lần đến Lâm Tú Linh nhà làm khách

Dương Kỳ chính đang nghĩ có nên hay không giúp Chu A Tĩnh một tay thời điểm, đối mới Dương Kỳ nhận biết một màn xuất hiện, Chu A Tĩnh chỉ giống như ba người kia giao thủ hai ba chiêu, một thấy mình song quyền khó địch nổi sáu tay, không phải là đối thủ, cũng xoay người bỏ chạy.

Dương Kỳ nhìn xem hai bánh bọ hán ba đuổi theo Chu A Tinh đảo tẩu thân ảnh, ngạc nhiên im lặng, xem Dương Kỳ xấu hổ chứng đều nhanh phạm vào, Chu A Tinh vừa rồi khoác lác phóng như vậy hường, nhanh như vậy thể mà liền chạy.

Đầy tiệm cơm người ánh mắt cũng bị hấp dẫn tới, hoa dung thất sắc, hình tượng đã có mấy phần chật vật Lâm Tú Linh vuốt lên trước mắt sợi tóc đứng lên, chưa tỉnh hồn đi đến Dương Kỳ bên cạnh.

"Dương Kỳ! Hai ta hay là đi thôi! Người xem trên người chúng ta cũng ô uế, mà lại, vạn nhất ba người kia đuổi không kịp cái đó Chu A Tinh, quay đầu lại coi chúng ta là làm Chu A Tinh bằng hữu gây chuyện liên phiền toái!"

Dương Kỳ nghe vậy nhìn một chút Lâm Tú Linh quần áo, lại cúi đầu mắt nhìn trên người mình, phát hiện xác thực như Lâm Tú Linh nói, nàng cùng trên người hán cũng dính đồ ăn thang cùng vài miếng rau quả.

Bộ ngực hán một mảng lớn đều là màu nâu đồ ăn thang vết bẩn, Lâm Tú Linh trên người đồ ăn thang ngược lại xối không nhiều, nhưng lúng túng là xối địa phương chính là nàng ngực trái nơi đó, cực dễ dàng đem ánh mắt của người khác hấp dẫn đến nàng cái đó bộ vị.

"Tốt! Vậy chúng ta đi!"

Mắt nhìn trên bàn cái kia phần vừa động mấy đũa chặt tiêu đầu cá, cùng với khác mấy đạo còn không chút động đồ ăn, Dương Kỳ trong lòng có chút đáng tiếc, trước kia tiêu thời điểm thời điểm, gia gia thường nói lãng phí lương thực về sau hội (sẽ) chịu đói.

"Ta đi trả tiền!"

Gặp Dương Kỳ đồng ý rồi đi, Lâm Tú Linh vút xuống câu nói này, tại Dương Kỳ kịp phản ứng đi lên đã nhanh chân chạy chậm đến quầy thu ngân bên kia tính tiền, Dương Kỳ cười cười, chậm rãi đi qua, cũng không có đi cùng Lâm Tú Linh cướp tính tiền.

Chờ Lâm Tú Linh chôn xong đơn, hai người sống vai từ tiệm cơm đi ra thời điểm, Lâm Tú Linh nhìn một chút sắc trời bên ngoài, cách trời tối còn sớm, ánh mắt của nàng rơi vào Dương Kỳ trước ngực cái kia một mảng lớn đồ ăn thang vết bẩn bên trên, khóe miệng xuất hiện mỉm cười.

Nói: "Ta mượn phòng ở liền tại phụ cận, rất gần! Trên người chúng ta cũng ô uế, vừa rồi cũng đều mới chỉ ăn vài miếng, khẳng định cũng còn không có no, hôm nay ta nói muốn mời người ăn cơm, không thể làm như vậy được nha! Như vậy đi Dương Kỳ! Người cùng ta cùng đi ta mượn địa phương đi! Ta cho người đem trên quần áo vết bẩn trừ một trừ, thuận tiện lại nấu điểm mì sợi chúng ta cùng một chỗ ăn, người thấy thế nào?"

Dương Kỳ ánh mắt tại trước ngực nàng vết bẩn lên cũng nhìn lướt qua, mỉm cười lắc đầu, nói: "Quên đi thôi Lâm lão sư! Quần áo ta trở về tự mình rửa, hôm nay người cũng thỉnh khách qua đường, ta trở về ăn thêm chút nữa là được rồi, tự không làm phiền người!"

Lâm Tú Linh lắc đầu: "Vậy không được! Như vậy đi! Ta cho người hai lựa chọn, A: Đi với ta ta mượn địa phương ăn mì; B: Chúng ta đổi lại quán cơm, ta một lần nữa xin người! Người chọn một đi! A hoặc là B?"

A, B. . .

Giống như khảo thí làm lựa chọn, Dương Kỳ khóe miệng ý cười mở rộng.

"Ta tuyển C, chính mình về nhà ăn được không?"

Lâm Tú Linh khóe miệng ý cười cũng thay đổi sâu: "Không được! Chỉ có A cùng B, không có càng nhiều!"

Có lẽ là đã không phải là lão sư duyên có, Lâm Tú Linh lại không giống như Dương Kỳ mới quen nàng thời điểm như vậy nghiêm túc, trong lời nói tùy ý nhiều.

"Vậy liền đi ngại nơi đó đi!"

Không có cái thứ ba tuyển hạng, Dương Kỳ chỉ lựa chọn tốt A.

"O K! Vậy liền xuất phát!"

Lâm Tú Linh thật cao hứng vung tay lên, làm cái xuất phát thủ thế, gọn gàng xoay người dẫn đầu đi lên Lý thôn phương hướng đi đến, Dương Kỳ ánh mắt không biết làm sao bị nàng vận vẹo bờ mông hấp dẫn một cái, có lẽ là từ trên bóng lưng xem, trên người nàng xinh đẹp nhất tự là cái mông của nàng đi!

Ngoại trừ rất ` mông mẩy, Dương Kỳ cũng chú ý tới Lâm Tú Linh eo rất nhỏ, chân rất dài, dáng người xác thực rất khen.

Có thời điểm Dương Kỳ trong đầu hội (sẽ) toát ra một chút ý niệm kỳ quái, tỉ như giờ khắc này trong đầu hán toát ra ý niệm kỳ quái là: Nếu như trên thế giới không có Lâm Tú Linh mỹ nữ như vậy, tất cả nữ nhân đều rất xấu, nam nhân từ nhỏ đã sẽ không hướng tới tình yêu đi? Nhân loại có thể hay không như vậy diệt tuyệt?

Dương Kỳ đi theo Lâm Tú Linh đi vào lên Lý thôn hẻm nhỏ,

Chỉ đi gần hai trăm gao liền nghe Lâm Tú Linh nói: "Đến! Xác thực rất gần a?"

"Đến rồi?"

Dương Kỳ có chút ngoài ý muốn nhìn xem hoàn cảnh chung quanh, gật gật đầu tán thành: "Xác thực rất gần!"

Chung quanh là một mảnh chiều cao không đủ tầng hai, ba tầng Thành trung thôn phòng ốc, có đình bằng cũng có đóng ngôi phòng ở cũ, Lâm Tú Linh đi ở phía trước, dọc theo một tòa ba tầng đóng ngôi lầu Lầu khía cạnh xi măng trên bậc thang phòng, Dương Kỳ tự nhiên rơi ở sau lưng nàng, ánh mắt lại một lần không thể tránh khỏi rơi vào nàng không ngừng vận vẹo trên cặp mông, cái kia vận vẹo bờ mông, lay động eo nhỏ, thon dài hai đầu chân dài, cùng với trong gió nhẹ từ trên thân Lâm Tú Linh tán phát nhàn nhạt hương khí, cũng đang không ngừng kích thích Dương Kỳ thị giác cùng khứu giác, dù hẳn từ trước đến nay không có gì ý biến thái, gần ngay trước mắt "Cảnh đẹp" cũng kích thích trong lòng của hắn ý niệm ngâm sinh, cảm giác khí huyết lưu động tại gia tộc, còn tại nghịch ngợm hưởng xuống thân hội tụ.

Dương Kỳ không có ý tứ nhìn chằm chằm nơi đó xem, lúng túng có chút dời ánh mắt.

Lâm Tú Linh đối sau lưng Dương Kỳ ánh mắt không có phát giác, một thẳng lên lầu ba, đi đến lầu ba ban công tiếp tục đi lên phía trước, nàng bỗng nhiên quay đầu đối Dương Kỳ cười một tiếng, tâm tình vui vẻ nói: "Phòng ta ngay ở phía trước! Thế nào? Cũng không tệ lắm phải không? Tự 400 khối một tháng, còn có mạng vô tuyến có thể dùng, có phải hay không rất lợi ích thực tế?"

Hội (sẽ) sinh hoạt!

Dương Kỳ trong lòng như thể đánh giá, ngoài miệng cũng mỉm cười nói: "Ừm, rất không tệ!"

Hành lang bên cạnh mấy cái gian phòng bên trong cũng rất yên tĩnh, tựa hồ chủ nhân của gian phòng cũng còn chưa có trở lại, yên tĩnh như thế, Dương Kỳ trong lòng có chút nhẹ nhàng thở ra, nếu như rất nhiều người nhìn xem hắn cùng Lâm Tú Linh đi vào một cái phòng, hẳn khẳng định sẽ cảm thấy xấu hổ.

Nói chuyện công phu, Lâm Tú Linh đi đến đạo thứ tư cửa phòng, cũng là cuối hành lang cuối cùng một đạo trước của phòng, móc ra chìa khoá mở cửa, là loại chìa khoá cũ chìa khoá cửa, mở ra chìa khoá đẩy cửa ra, Lâm Tú Linh quay đầu cười quát lên: "Mau vào đi! Tùy ý một điểm, không cần câu thúc! Ta đi trước phía dưới đây!"

Một bên nói, nàng đã nhanh chân đi tiến gian phòng, Dương Kỳ bước chân chậm dần giống như tiến gian phòng thời điểm, phát hiện Lâm Tú Linh muốn căn phòng này coi như rộng rãi, gian phòng độ rộng ước chừng 3.5, độ sâu khả năng có sáu bảy mét, vào cửa dựa vào tường địa phương có một cái lớn ước một mét hai độ rộng giường gỗ, phía trước đi một điểm có một trương hơi cũ kiểu cũ bàn gỗ, phía trên phủ lên một khối trắng xanh đan xen vài hoa, Dương Kỳ đoán chừng là Lâm Tú Linh chính mình bố trí, bên cạnh bàn có một trương sơn hồng rồi pha tạp cũ chiếc ghế, lại phía trước tựa là nằm ngang phóng một trương tổ hợp thức áo vải thêu, cũng là hơi cũ.

Từ quần áo đằng sau là lối ra tới một mặt tường, khía cạnh có một đạo tổ cửa bằng thép, xem lớn nhỏ hẳn là phòng vệ sinh, càng sâu xa dưới bộ cửa sổ tựa là xi măng bôi tự một trương đơn sơ phòng bếp án đài, nơi đó bày biện nồi cơm điện, điện thủy hồ, còn có cái thớt gỗ, thái dao cùng bát đĩa những cái kia linh linh toái toái đồ vật, Dương Kỳ vào cửa thời điểm, Lâm Tú Linh chạy tới cái kia vừa bắt đầu hướng nồi cơm điện bên trong quay xe thủy, chuẩn bị xuống mì sợi.

Người có thời điểm rất kỳ quái, không nhìn thấy nhà vệ sinh thời điểm không muốn lên nhà vệ sinh, nhìn thấy nhà vệ sinh mắc tiểu liền đến, Dương Kỳ lúc này chính là như vậy, trông thấy trong phòng có một cái phòng vệ sinh, Dương Kỳ liền đến mắc tiểu.

"Lâm lão sư! Dùng một chút người phòng vệ sinh có thể chứ? Nơi đó là phòng vệ sinh a?"

"Hành! Người dụng đi! đương nhiên không có vấn đề! Nói cho người không cần câu thúc, tùy ý một điểm!"

Lâm Tú Linh quay đầu cười đáp lại, ánh mắt có mấy phần oán trách ý tứ, rất có nữ nhân vị.

Dương Kỳ cười cười, đi qua đẩy ra phòng vệ sinh, trong phòng vệ sinh không có ngựa dững, chỉ có một cái ngồi cầu, bên cạnh có một cái thùng nhựa, trong thùng có nửa thùng thanh thủy, dững miệng phía trên trên tường có một cái tiểu vòi nước, Dương Kỳ một bên thuận tiện một bên dò xét cái này nhỏ phòng vệ sinh, gặp cái này nhà vệ sinh nhỏ mặc dù tiểu mặc dù đơn sơ, nhưng công năng vẫn rất toàn, bên cạnh trên tường còn mang theo một đài máy nước nóng, hơi dưới một điểm treo trên tường tấm gọi long đầu, trên mặt đất. . .

Trên mặt đất trái chính là trắng đen xen kẽ từ gạch, đây không phải trọng điểm! Nhưng Dương Kỳ trái tim đột nhiên nhanh chóng nhảy lên mấy lần chính là —— Dương Kỳ liếc thấy kiến giải mặt trắng đen xen kẽ từ gạch bên trên có mấy cây quanh co khúc khuỷu kỳ quái lông ngắn.

Không! Không phải mấy cây!

Bởi vì tò mò, cũng bởi vì Dương Kỳ cho là mình lần đầu tiên nhìn lầm, cho nên hắn tự nhìn nhiều mấy lần, kết quả hắn phát hiện trắng đen xen kẽ gạch lên tán lác chỉ ít mười mấy cây loại kia quanh co khúc khuỷu kỳ quái lông ngắn.

Chương 66: Sắp mở lục

Cách đó không xa màu đỏ nhựa chậu bên trong còn(tra) tùy ý vứt hai cái đôi lại thiếp thân nội y, nhìn thấy này hai cái nội y, Dương Kỳ trong đầu phảng phất nhìn thấy này hai cái nội y mặc ở Lâm Tú Linh trên người thời điểm đáng về.

Lúng túng, y niệm bộc phát.

Dương Kỳ tranh thủ giải xong tiểu tiện từ phòng vệ sinh đi ra, liền như thế một hồi, hắc sắc mặt đã hơi đỏ lên, này là hắc lần thứ nhất tiến vào một cái độc thân nữ nhân nơi ở, bên ngoài cũng còn tốt, chính là này phòng vệ sinh quá khiến hắc lúng túng, cũng may Lâm Tú Linh vừa này không có nhìn thấy hắc phản ứng.

"Dương Kỳ! Ngươi sau đó có cái gì dự định nha? Dự định vẫn tại âm nhạc trên con đường này tiếp tục đi sao?"

Nghe thấy Dương Kỳ từ phòng vệ sinh bên trong đi ra thanh âm, quay lưng bên này nấu mì điều Lâm Tú Linh nói chuyện phiếm giọng điệu hỏi Dương Kỳ.

Dương Kỳ vừa đi về phía bên bàn đọc sách một bên ghé ghế, vừa thuận miệng trả lời: "Không có! Còn(tra) không nghĩ như vậy xa!"

"Ồ? Kia ngươi còn(tra) muốn làm cái gì? Lần này thi đại học ngươi định làm như thế nào? Tốt nghiệp cao trung liền đi thượng xã hội đi công tác sao?" Nghe vậy, Lâm Tú Linh quay đầu lại kinh ngạc nhìn Dương Kỳ một mắt.

Dương Kỳ ngồi xuống ghế dựa.

"Cũng không phải! Chúng ta ban nhạc mấy người thương lượng, tham gia năm nay Hằng Điểm nghệ thuật đại học nghệ thi, nhìn có thể hay không thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học!"

Lâm Tú Linh: "Đúng không? Rất có ý nghĩ nha! Vậy ta trước hết cầu chúc các ngươi thành công đi! Cố lên!"

"Cảm tạ!"

Vài câu nói chuyện phiếm, Dương Kỳ tâm tình rất cực bình phục lại, trong lòng y niệm không lại như vậy nhiều, chẳng qua(chỉ là) trong lòng y nguyên có chút lúng túng, dự định ăn xong mì sợi liền mau chóng rời khỏi nơi này.

Mì sợi rất nhanh liền nấu được rồi, Lâm Tú Linh tại Dương Kỳ ăn kia bát mì sợi bên trong đánh hai cái trứng gà cùng hai khối trà làm, Dương Kỳ chú ý đến trong bát của nàng một cái trứng gà đều không có, chỉ có một chút cây ớt tương cùng một khối trà làm.

Dương Kỳ đem một cái trứng gà gấp đến nàng trong bát, Lâm Tú Linh ngoài ý muốn ngẩng đầu nhìn phía hắc.

"Một người một cái!" Dương Kỳ nói.

"Ngươi nha!"

Lâm Tú Linh mỉm cười lắc đầu, cấp lên con gà kia trứng chuẩn bị thả lại Dương Kỳ trong bát, Dương Kỳ đưa tay che ở bản thân miệng chén phía trên, mỉm cười cùng Lâm Tú Linh nhìn nhau.

"Ta gần đây tại giảm béo, thật sự không ăn trứng gà!" Lâm Tú Linh nói.

"Ta cũng tại giảm béo, thật sự không có thể ăn hai cái trứng gà!" Dương Kỳ trả lời.

"Xỷ. . ." Lâm Tú Linh bị đầu cười, Dương Kỳ cũng cười.

"Ngươi như thế hội(sẽ) lời chót lưỡi đầu môi, sau đó không biết có bao nhiêu nữ sinh sẽ bị ngươi lừa gạt tới tay!" Lâm Tú Linh vừa trêu chọc vừa đem trứng gà thả lại bản thân trong bát, bỏ đi kế tục gấp cấp Dương Kỳ ý nghĩ.

Dương Kỳ cười không nói.

"Ngươi thật cảm thấy ta thích hợp làm người mẫu?"

Lâm Tú Linh đột nhiên hỏi Dương Kỳ cái này vấn đề, tư duy nhảy lên lớn vô cùng, lớn đến Dương Kỳ ngờ ngác mới phản ứng được.

"Ừm." Dương Kỳ gật đầu.

"Ác. . ."

Dương Kỳ cho rằng nàng hội(sẽ) kể tục nói cái gì, không nghĩ tới nàng nghe xong hần khẳng định trả lời, đáp lại chẳng qua(chỉ là) một câu suy tư "Ác", về cân nhắc cúi đầu cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ ăn mì.

Ngay tại Dương Kỳ cho rằng nàng không hội(sẽ) kể tục cái này đề tài, cũng cúi đầu ăn mì thời điểm, Lâm Tú Linh bỗng nhiên còn nói: "Kia chờ ngươi thi được Hằng Điểm nghệ thuật đại học, nếu như ngươi kiên tu nhiếp ảnh, nếu như ngươi kiên tu nhiếp ảnh sau thiếu hụt một người mẫu, vậy ta liền khách mời ngươi người mẫu có được hay không?"

"Ngang?"

Dương Kỳ lại run lên, mới(tài) đuối tới nàng nhịp điệu, cười đáp ứng: "Hảo(tốt,thật)! Không thành vấn đề! Cảm tạ!"

...

Các loại(chờ, đám) Dương Kỳ từ Lâm Tú Linh nơi này cách mở, đã là lúc chạng vạng, ánh nắng chiều đầy trời, Dương Kỳ đập lên ánh tà dương rồi đi này điều hẻm nhỏ, trong lòng tại tưởng một cái vấn đề —— nếu như hần đại học thật chọn môn học nhiếp ảnh, Lâm Tú Linh liệu sẽ có thật làm hần người mẫu? Nàng liệu sẽ có vì vậy mà bước lên nghề nghiệp người mẫu con đường? Cuối cùng đạt đến hần nguyên lai cái kia thế giới Lâm Chi Linh nghề nghiệp độ cao?

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Kỳ khoe miệng liền xuất hiện ý cười, hần cảm thấy đây là một thú vị giả thiết, có thể thử một chút xem.

...

Sau đó mấy ngày, Dương Kỳ sinh hoạt rất quy luật, mỗi ngày đi Hằng Điểm vệ thị đại lâu luyện tập thất cùng Đàm Phi bọn hần đồng thời tập luyện, buổi sáng, buổi chiều, có lúc buổi tối còn muốn kế tục luyện một hai giờ.

Thân là Hằng Điểm vệ thị kênh giải trí âm nhạc tổng giám Ngô Quý Lâm không có lại giống như ngày thứ nhất như vậy chỉ đạo bọn hần như vậy dài thời gian, mỗi ngày chẳng qua(chỉ là) tình cờ đến bọn hần vị trí luyện tập thất đái(nán lại,đợi) chừng nửa canh giờ, có lúc là buổi sáng, có lúc là chạng vạng, hiểu rõ bọn hần tập luyện tiến độ, mỗi lần nghe xong bọn hần một lần tập luyện, mới(tài) hội(sẽ) lời bình vài câu, có lúc là vạch ra bọn hần tập luyện quá trình trung một cái nào đó sai lầm, có lúc thì là hần nghe xong một lần sau, đột nhiên có cái tâm ý nghĩ, tại chỗ hãy cùng Dương Kỳ bọn hần nói, hần cảm thấy nơi nào có thể làm sao nho nhỏ thay đổi một chút.

Thời gian ngay tại như vậy tập luyện trung ngày ngày vượt qua, đảo mắt liền qua(quá khứ) mấy ngày, thời gian đi tới tháng 5 đề ngày cuối cùng.

Này thiên(ngày) chạng vạng 5 điểm vừa qua khỏi, Ngô Quý Lâm liền đẩy ra Dương Kỳ bọn hần luyện tập thất đi tới, đứng ở cửa hai tay xuyên đầu ngưng thần nghe xong chốc lát Dương Kỳ bọn hần tập luyện, bỗng nhiên vỗ tay một cái, đem Dương Kỳ lực chú ý của bọn họ đều hấp dẫn qua(quá) đến, Ngô Quý Lâm ra hiệu Dương Kỳ bọn hần đều dừng lại.

Đái(nán lại,đợi) Dương Kỳ bọn hần đều dừng lại nhìn hần thời điểm, Ngô Quý Lâm ho nhẹ hai tiếng, cất giọng nói: "Có một cái không biết là hảo(tốt,thật) là xấu tin tức thông báo đại gia! Ngày mai buổi sáng « trăm vạn tân cổ hòng » liền muốn mở lục rồi! Ngày hôm nay đại gia sớm một chút về nhà nghỉ ngơi đi! Buổi tối đều đi ngủ sớm một chút, dưỡng cho tốt tinh thần, ngày mai hảo hảo biểu hiện! Hy vọng các ngươi có thể thông qua vòng thứ nhất thăng cấp tái!"

"Ngày mai sẽ phải bắt đầu lục? Ngô tổng giám! Có thể nói cho chúng ta lần này dự thi ban nhạc có bao nhiêu chi sao?" Dịch Siêu Vĩ ánh mắt sáng lên, nóng ruột đợi cái thứ nhất vấn đề.

"Này liền muốn bắt đầu rồi?" Dương Kỳ nghe thấy Hoàng Đan sau lưng hần nhẹ giọng nói thầm, trong thanh âm lộ ra căng thẳng mùi vị.

Ngô Quý Lâm "Ba mươi hai tổ tuyển thủ! Có như các ngươi như vậy ban nhạc, cũng có một mình biểu diễn tuyển thủ! Đề là thông qua bản thân báo danh cùng đài truyền hình chúng ta công nhân viên đề cử phương thức đến, hơn nữa, tại các ngươi tập luyện trong mấy ngày này, chúng ta đã từng làm bước đầu sàng lọc, tham gia chính thức lục bá ba mươi hai tổ tuyển thủ, có thể nói đều là ưu trúng tuyển ưu đi ra! Chỉ có các ngươi nhóm này cùng mấy cái khác tổ bởi vì là ta tìm đến, hoặc là tuyển thủ bản thân đã có không nhỏ tiếng tăm, cho nên không có tham gia sàng lọc! Dương Kỳ! , Đàm Phi, Hoàng Đan, Dịch Siêu Vĩ, Trần Khô! Các ngươi mấy cái ngày mai đều cho ta hảo hảo biểu hiện! Đừng so cái khác tổ tuyển thủ biểu hiện kém quá nhiều! Ha ha, như vậy ta Ngô Quý Lâm nét mặt già nua liền không địa phương đặt rồi!"

Nghe nói cái khác tuyển thủ cơ bản đều là thông qua sàng lọc đi ra, chỉ có bọn hần cùng mặt khác mấy tổ tuyển thủ không có tham gia sàng lọc, Dương Kỳ bọn hần nhất thời liền cảm thấy một luồng áp lực tới người.

Ngô Quý Lâm lời nói khiến bọn hần đầu tiên nghĩ đến chính là hòa hoa sen ban nhạc, hòa hoa sen ban nhạc đã từng ra ba tám chuyên tập, thanh danh không nhỏ, ngoại trừ hòa hoa sen ban nhạc, không có tham gia sàng lọc khẳng định cũng đều có lai lịch, chỉ có mấy người bọn hần không có cái gì thành tích, nhưng không có trải qua Hằng Điểm vệ thị bước đầu sàng lọc.

Dương Kỳ bọn hần hiện tại hoàn toàn không biết cái khác tổ tuyển thủ trình độ, nếu như đều là cùng hòa hoa sen ban nhạc một cấp độ, vậy kế tiếp thi đấu liền khó làm.

Bạn đang đọc truyện *Kỳ Diệu Trùng Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.